

Bác
sĩ Lâm,
có khỏe
không?

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105](https://www.facebook.com/reviewngontinh0105)

Review

by
Gian
Thần

Design

by
Tơ
Chiêu
Nghị

ĐÔNG THỜI

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

Phần 30

Phần 31

Phần 32

Phần 33

Phần 34

Phần 35

Phần 36

Phần 37

Phần 38

Phần 39

Phần 40

Phần 41

Phần 42

Phần 43

Phần 44

Phần 45

Phần 46

Phần 47

Phần 48

Phần 49

Phần 50

Phần 51

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 1

=====

Tên sách: Người hảo sao, lâm bác sĩ

Tác giả: Đông khi

Bốn văn văn án 1:

Mọi người đều biết, hương văn thích Lâm Dịch Bạch, Minh Đức trung học giáo thảo, cao ngạo kiêu căng, bên ngoài xuất chúng, thành tích ưu dị, lại trước nay cự người với ngàn dặm ở ngoài.

Mỗi người cười xem trận này thanh thế to lớn đảo truy, hương tiệc tối mất hứng mà về.

Thằng đến ngày nọ, về nhà trên đường, hương văn giống ngày xưa giống nhau đối người nào đó ca ngợi oanh tạc ——

“Lâm Dịch Bạch người hảo soái a!”

“Người xuyên áo sơmi như thế nào như vậy đẹp a!”

“Lâm.....”

Còn chưa nói xong, đã bị ẩn ở bên đường trên cây, ngăn chặn miệng.

Đã lâu, Lâm Dịch Bạch mới buông ra khuôn mặt nhỏ bạo hồng hướng vãn, bỏ xuống một câu: “Ồn muốn chết.”

Văn án 2:

Niên thiếu khi, hướng vãn điên cuồng mê luyện minh trung cao lãnh kiêu căng giáo thảo Lâm Dịch Bạch.

Trận này đảo truy không có gì bất ngờ xảy ra mà ở mọi người cười nhìn trúng mất hứng mà về.

-

Thật nhiều năm về sau, nàng bất kỳ nhiên tới rồi hẳn công tác bệnh viện.

Lâm Dịch Bạch lại làm trò sở hữu phỏng vấn quan mặt khinh thường mà cười nhạo: “Ta không cho rằng, người có thể làm tốt một cái bác sĩ.”

Mọi người:.....

Thẳng đến có một ngày, có người thấy lâm bác sĩ đem tiểu cô nương ẩn ở trên ghế phụ, hôn đến nhân gia sắp không thở nổi.

Cuối cùng, còn lược hạ câu: “Còn đi sao? Ân?”

*1v1 ngọt vãn

* kết cục HE

【 ngạo kiều lãnh diễm y khoa nam vs không biết xấu hổ tiểu hồ ly 】

- đây là một cái tìm về niên thiếu người yêu chuyện xưa

Người có hay không thích quá một người

Người có hay không thích đến thăm quen một người

* gương vỡ lại lành, nửa vườn trường nửa đô thị

* trước viết đô thị thiên, vườn trường thiên ở phía sau ~ bảo đảm ngọt đến hần

Truyện này còn có tên là 《 ta bạn trai là ngỗng trắng 》 《 ta là người bạn gái cũ 》

Tag: Đô thị tình duyên yêu sâu sắc chế phục tình duyên ngọt văn

Vai chính: Hương văn | vai phụ: Lâm Dịch Bạch, Cận Khả | cái khác: Ngạo kiều, bác sĩ, vườn trường, ngọt văn, nửa đô thị nửa vườn trường

=====

Chương 1 một con ngỗng

Buổi sáng 10 giờ rưỡi, thành phố S.

Xa cách nhiều năm thành phố S vẫn là lâu vũ san sát, tầng tầng thay nhau nổi lên. Máy chực tầng cao lâu nhiều không kể xiết, khối khối bày ra tường thủy tinh tỏ rõ thành thị này phồn hoa như cũ.

Bất quá lúc này chính trực tháng sáu phân, ngày như là mào đủ kính, thiêu nóng rát, từ tường thủy tinh mạn bản mở ra, nướng đến nguyên bản đối thành phố S hiện trạng rất có chút tò mò hương văn lúc này hứng thú thiếu thiếu. Nàng rũ đầu, liên tiếp xoa trên đầu thường thường toát ra tới giọt mồ hôi. Ở trong lòng cảm thán, thành phố S vẫn là như vậy a..... Làm người có chút sinh lý không khoẻ.

Hương văn cùng bạn tốt thành phố S dân bản xứ Cận Khả cùng nhau vào một nhà W thương trường.

Nữ nhân thiên tính tổng hội ở thương trường không hề điểm mấu chốt mà bại lộ ra tới. Chỉ chốc lát, hai người liền xách theo huyết đua qua đi bao lớn bao nhỏ, vui sướng đi tới.

Cận Khả chọc chọc hướng văn: “Người đói không? Lâu bốn có gia quán cà phê, ta đi lên ngồi một lát?”

Hướng văn đã mệt đến không sức lực, tự nhiên gật đầu đồng ý.

Mau đến giữa trưa, chung quanh các viết hoa tự trong lâu đi làm tộc có không ít đều tới bên này ăn cơm, đám người rộn ràng nhốn nháo, tể đến cùng đại học nhà ăn dường như, làm hướng văn cái này mới vừa thoát đi nhà ăn độc hại người không cấm một trận ác hàn: “Nhìn người tuyến này chỗ ngồi!”

Cận Khả một phen kéo nàng: “Này không phải gần sao? Đi đi đi, ta hướng trong đi.”

Dòng người chen chúc, thỉnh thoảng lâm vào chen qua tới chen qua đi trạng thái. Hướng văn biên đi, biên hướng về bên cạnh các loại nhà ăn xem. Xa xa nhìn, có tây trang giày da tinh anh nhân sĩ, ăn mặc giáo phục học sinh trung học, cũng có mang theo hài tử ra tới tuổi trẻ mụ mụ. Ngô..... Liền ăn mặc áo blouse trắng bác sĩ cũng ra tới, đầu năm nay bệnh viện thức ăn như vậy không hảo?

Kia thân áo blouse trắng ở trong đám người phá lệ chói mắt, áo blouse trắng quân sau lưng nhìn cao lớn mảnh khảnh, quần áo sạch sẽ đến không chút cầu thả. Nếu là chuyển qua tới, nhất định là cái tuần tiểu tiểu ca ca. Hướng văn xem đến đôi mắt đăm đăm, không nghĩ tới, chính nghĩ như vậy, tiểu ca ca thể nhưng thật xoay lại đây.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Bất quá chỉ chớp mắt công phu, người liền đi hết.

KTV trang trí luôn là chói lọi hoa lệ, cùng âm u hơi thở kết hợp, có vẻ phần hoa lại thối nát.

Hương vẫn đầu có điểm vụng, ở hành lang tận lực thả chậm bước chân, nàng trong lòng âm thầm có chút may mắn, may mắn chính mình không uống đến quá nhiều, còn không có đạt tới thất tha thất thểu đi không quay về trình độ.

Bằng không, uống đến như là trước mặt đại ca giống nhau, đã có thể không quá tốt đẹp.

Đi ở hương vẫn phía trước hai ba mét chỗ nam tử, phỏng chừng là uống đến nhiều, liền đi đường đều có chút miễn cưỡng. Ra KTV, thạch gạch mà khe hở nhường đường có vẻ gập ghềnh. Phía trước nam tử đi được rõ ràng càng thêm cố hết sức. Trong bóng tối thấy không rõ, chỉ cảm thấy hình dáng cao cao gầy gầy.

“Loảng xoảng ——” một tiếng trầm vang, nam tử bị thạch gạch vướng một chút, hương vẫn theo bản năng tưởng nhào lên đi đỡ.

May mắn hữu kinh vô hiểm, hấn đỡ bên đường thụ. Hương vẫn thu hồi tay, xoa xoa hơi hơi làm đau đầu, đang chuẩn bị rời đi. Ai ngờ, lại thấy nam tử đỡ thụ, hơi hơi khom lưng, gió mát nguyệt hoa đánh vào sườn mặt

thượng, càng thêm có vẻ người thanh lãnh, hướng vãn lúc này mới thấy rõ người nọ.....

Tác giả có lời muốn nói: Tân văn 《liêu nàng không có lần sau》
cầu chọc ~

【 thảo nguyên tiểu cục cương vs cao lãnh phúc hắc văn nhĩ cầm thú
】

S.N tập đoàn đương nhiệm tổng tài lục cũng sâm, gần nhất gặp cái đại
phiền toái. Gia gia yêu cầu hẳn đã kết hôn thân phận mới có thể kế thừa gia
tài.

Chính là ai không biết lục tổng trước nay người sống chớ gần?

*

Bên này chính tương nhìn các lộ danh viện, lục tổng lại từ du bắc đại
thảo nguyên thượng mang về tới cái tiểu cô nương.

Lãnh chứng cùng ngày, thích viện thủ sẵn ngón tay: “Ta có một cái
nho nhỏ yêu cầu.”

Lục tổng: “?”

Thích viện: “Ta, ta là phải làm diễn viên, ta có thể không công khai
sao?”

Lục tổng tài liền như vậy thành tiểu cô nương ân hôn thượng phu.

*

Sau lại mỗi tràng tiệc rượu thượng.

Thích viện bị chỉ vào cái mũi mắng thành tiểu minh tinh tép riu. Lại bị hấn một phen túm đến phía sau.

Lục cũng sâm đẫy đẫy tơ vàng mắt kính, thông thả ung dung nói câu lời thô tục:

“Ai mẹ nó khi dễ lão bà của ta?”

Chương 2 hai chỉ ngỗng

Ám dạ vắng lặng, chỉ có chân trời một chút thanh lãnh ánh trăng chiếu, đêm hè mang theo hơi hơi nhiệt ý gió nhẹ phất quá.

Toàn bộ bầu trời đêm hạ, đều có vẻ u ám thâm thúy.

Lúc này KTV cửa khó được an tĩnh, không có gì người lui tới.

Mảnh khảnh nam nhân một tay đỡ đại thụ, một tay kia thượng treo cỏi áo blouse trắng, hấn ngón tay khớp xương rõ ràng, tế bạch thon dài, hết sức đáng chú ý.

Quanh mình một thân nguyệt hoa khoác, cả người đều mang theo làm người vô pháp tới gần hơi thở.

Hương văn nhìn, đốn một lát vẫn là khẽ căn môi, quay đầu đi, nàng cần thiết rời đi nơi này.

“Đát, đát, đát.....” Một trận đồn dập giày cao gót bước qua sàn nhà thanh âm vang lên.

Thật sự là trời không chiều lòng người, nàng đi được quá cấp, giày cao gót tạt ở vôi sàn nhà khe hở, buổi sáng mới uy quá chân phải lại thật mạnh uy một chút.

“Ai nha.....” Nàng hô nhỏ một tiếng, lập tức té trên mặt đất, cổ chân đau đến một cử động cũng không dám.

Nàng tuyệt vọng mà nhắm mắt, ở trong lòng cầu nguyện Lâm Dịch Bạch không cần thấy nàng.

.....

Một đôi tay đỡ lấy nàng bả vai, mang theo một chút ấm áp, cùng lễ phép xa cách.

Người nọ rõ ràng đã hành động lại còn như là trưng cầu nàng ý kiến dường như nói: “Đỡ người lên?”

Thanh âm lãnh lãnh đạm đạm, mang theo chút ủ rũ.

Hướng vẫn theo này sức lực đứng lên, nàng đưa lưng về phía Lâm Dịch Bạch, lúc này chỉ có thể cầu nguyện chính mình không bị hấn nhận ra tới.

Hai người nhiều năm không thấy, nàng lại biến hóa pha đại, nhiều ít tồn chút may mắn tâm lý, liền cố tình hạ giọng, nhanh chóng nói thanh: “Cảm ơn.” Liền ý muốn chạy nhanh tránh thoát Lâm Dịch Bạch tránh ra.

“Hướng vẫn.”

Mới vừa khập khiễng đi rồi hai bước, liền nghe thấy nam nhân âm thầm oa oa thanh âm. Này hai chữ, như là cách hàng tỉ năm ánh sáng, phiêu dương quá hải muện tới.

Hướng vẫn trong lòng vừa động, cả người ngơ ngẩn, thân mình cứng còng mà đứng.

Gió đêm thổi bay nàng một đầu màu sợi đay cuộn sóng đại tóc quăn, cùng màu thủy lam toái hoa tiểu váy, hiện tại nàng cùng cao trung thời

điểm thật sự quá không giống nhau.

Nàng dừng mặt, tận lực tự nhiên mà nói: “Người nhận sai người.”

Lời còn chưa dứt, thành linh mà, đã bị bắt lấy thủ đoạn một phen xả qua đi, nàng một cái lão đảo, đứng vững đương thời ý thức ngẩng đầu.

Một đôi nai con giống nhau lấp la lấp lánh đôi mắt, thẳng tắp đối thượng Lâm Dịch Bạch.

Đối thượng hẳn thúy nhiên thâm trầm, nhìn không ra một tia cảm xúc đôi mắt.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Hương vẫn nóng nảy, bản khuôn mặt nhỏ, giống chỉ thờ phì phì Miêu nhi: “Thật sự không cần!”

Nàng đột nhiên vung tay, từ hăn trong tay tránh ra tới, vừa rồi phạm vào ngực, bọn họ chi gian, vốn không nên lại có cái gì liên quan.

Cho nên nàng phủ từ lúc trong tay hăn tránh thoát, ngay cả vội vại bước chạy ra đi, chỉ nghĩ nhanh lên thoát đi.

Lâm Dịch Bạch lúc này uống đến thật sự có chút say.

Bị hương vẫn này một đạo ném ra lực đạo một xả, vừa mới duy trì cân bằng đã bị đánh vỡ, lung lay, mắt thấy liền phải ngã xuống mà đi. Hăn nhìn mắt gần trong gang tấc thụ, từ chính mình ngã xuống mà đi.

Ám dạ vắng vẻ, lúc này là “Phanh ——” một tiếng trầm vang. Hương vẫn nghe đều đau. Thân mình đã trước ý thức một bước quay lại đi, lại đến Lâm Dịch Bạch trước mặt.

May mắn lúc này bọn họ đi đến một cái còn tính thiên đoạn đường, đường cái thượng không có gì người đi đường.

Nàng ấn đường hơi nhú, thoáng cong hạ thân tử, hỏi thanh: “Người..... Còn được chứ?”

Lâm Dịch Bạch chống mà, không nói gì, hấn một chân nửa quỳ trên mặt đất, thoạt nhìn xác thật không tốt lắm.

Hương vẫn thấy hấn không hé răng, ngồi xồm xuống, có chút không kiên nhẫn: “Người lại không nói lời nào, ta liền đi rồi!”

Lại thấy đối phương thái dương thấm ra điểm điểm mồ hôi mỏng, trên mặt tuy nhìn như như thường, sắc mặt lại hơi hơi trắng bệch.

Nghe xong hương vẫn nói, hấn cơ hồ từ kẽ răng bài trừ hai chữ: “Không có việc gì.”

Nàng vừa nghe, lập tức kéo xuống mặt: “Cái gì không có việc gì, lên, ta đưa người đi bệnh viện.”

Nàng coi như là ngày hành một thiện. Cũng vì hậu thiên phỏng vấn tích cốp điểm nhi nhân phẩm.

Lâm Dịch Bạch nhìn xem chính mình chân: “Điểm này thương, không cần.” Chỉ là cách quần nhìn xem, liền muốn xốc lên ống quần kiểm tra miệng vết thương ý tứ cũng không có.

“Đúng vậy, đã quên người là cái bác sĩ.....” Hương vẫn lăm lăm câu.

“Ân?”

“Không có gì. Nhà người ở đâu?”

Lâm Dịch Bạch ngăn người: “Nhà ta?”

Hương vẫn bất đắc dĩ mà mếu máo: “Người đừng nghĩ nhiều, ta hiện tại đối với người nhưng không có gì ý tưởng không an phận. Người nếu không đi bệnh viện, ta dù sao cũng phải đưa người về nhà.”

Nam nhân đỡ thụ đứng lên, giương mắt liếc nhìn nàng một cái, ngay sau đó báo cái địa chỉ.

Này nhưng khổ mới từ nơi khác trở lại thành phố S hướng vãn. Thành phố S chiếm địa quảng đại, phát triển biến chuyển từng ngày, cái này chỗ ngồi, nàng thật đúng là chưa từng nghe qua.

Lâm Dịch Bạch nhìn ra nàng tình trạng quần bách: “Ta trước đưa người.”

“Không cần!”

Nàng trở về thành phố S phía trước cũng đã thác Cận Khả tìm hảo phòng ở, bọn họ chi gian liên quan cho tới hôm nay nên kết thúc, nàng nhưng không nghĩ bị hấn biết tân gia địa chỉ.

Đang nói chuyện, Lâm Dịch Bạch di động tiếng chuông vang lên tới. Hấn nhìn mắt hướng vãn, hướng vãn tự giác mà xoay người.

Điện thoại là Lâm Dịch Bạch mẫu thân —— Thượng Tú, đánh tới.

Một mở miệng, chính là dồn dập ngữ khí: “Dịch bạch, người ở đâu a? Đã xảy ra chuyện!”

Lâm Dịch Bạch vừa nghe, mày rậm nhăn lại, hấn một tay kéo ra áo sơmi một viên nút thắt, một bên nói: “Mẹ, đừng có gấp, ra chuyện gì?”

Thượng Tú kia đầu lộn xộn, các loại thanh âm giao tạp, nàng vội la lên: “Tiểu xu đã xảy ra chuyện! Ai nha, nàng không phải tìm người đi sao? Người ở đâu a?”

“Cái gì? Tiểu xu làm sao vậy?” Lâm Dịch Bạch nắm điện thoại, biểu tình có chút ngưng trọng.

Tác giả có lời muốn nói: Mời bình dinh dưỡng dịch là bốn hào cấp chính mình đầu

Oa không biết ở đâu xem ai đầu

Nếu các người phát hiện, thỉnh không cần cười nhạo ta

Chương 3 ba con ngỗng

Ngày đó buổi tối Tống Xu xảy ra chuyện, Lâm Dịch Bạch giống như thực sốt ruột bộ dáng.

Hương văn hận không thể cấp chính mình một cái tát. Cái gì kêu dư thừa? Còn có so nàng càng dư thừa sao? Nàng một lần cũng không nên mềm lòng quay đầu lại.

Nàng vẫn là thực thức thời mà ở Lâm Dịch Bạch gọi điện thoại thời điểm, ngăn cản xe taxi, bản thân ngồi trên. Phút cuối cùng còn đối Lâm Dịch Bạch phát phát tay.

Như vậy cũng hảo. Về sau ở to như vậy thành phố S, bọn họ hẳn là sẽ không lại có cơ hội đụng phải, cao trung thời điểm chưa kịp cùng hẳn cáo biệt, lúc này đây, liền tính là xa cách tám năm, muộn tới cáo biệt đi. Về sau, nàng lại sẽ khôi phục sinh mệnh trung không có Lâm Dịch Bạch người này trạng thái.

Thực hảo thực hảo.

* *

Hương văn ở chính mình tiểu cho thuê trong phòng đã dài hai ngày hai đêm, không ra quá môn.

Không thể không nói, Cận Khả đương nhiều năm như vậy áo cơm vô ưu nhị thế tổ, bên không nói, ánh mắt vẫn là không tồi. Nay gian tiểu cho

thuê phòng cũng coi như là chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đều toàn.

Tổng cộng bất quá bốn mươi mét vuông tiểu địa phương, phòng ngủ, phòng bếp, phòng tắm, ban công..... Cái gì cần có đều có, toàn bộ phòng vách tường đều bị sơn thành màu lam nhạt, vì thích ứng nho nhỏ không gian, trong phòng gia cụ cũng cơ hồ đều là mini hình. Đáng yêu phi thường.

Hương văn oa ở nhà, khó được mà hưởng thụ mấy ngày không có việc gì để làm nhàn nhã.

Tới rồi ngày thứ ba sáng sớm, mới bắt đầu thu thập nhà ở, sửa sang lại chính mình. Hôm nay là nàng phỏng vấn nhật tử. Cũng là thạc sĩ tốt nghiệp muốn phỏng vấn đề nhất công tác —— thành phố S bệnh viện Nhân Dân 1.

Hương văn muốn lưu tại thành phố S, đây là nàng lựa chọn tốt nhất.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 4

* *

Ra thành phố S bệnh viện Nhân Dân 1. Hường vẫn cảm thấy trong lòng trước sau rầu rĩ, không nghĩ tới lần đầu tiên phỏng vấn liền như vậy nhân hứng mà tới mất hứng mà về, vẫn là bởi vì Lâm Dịch Bạch, quả nhiên, nàng nhìn thấy hẳn liền không có chuyện gì tốt.

Hường vẫn vừa mở ra di động, liền nhìn đến bảy tám cái chưa kể đó điện. Đều không ngoại lệ tất cả đều là đến từ Cận Khả. Hường vẫn bắt trở về, điện thoại thực mau bị tiếp khởi ——

“Ta vừa rời ở phỏng vấn, không nhận được, chuyện gì a, đánh nhiều như vậy điện thoại.”

Cận Khả rất cuộc cùng hướng vẫn thông thượng lời nói, cách di động đều có thể cảm nhận được nàng kích động, hướng vẫn không có tới từ cảm giác chuẩn không có chuyện gì tốt. Chỉ nghe Cận Khả nói: “Văn văn người biết không! Người đoán ta nghe nói gì? Ta thiên.....”

“Nói trọng điêm!”

“Hào đi! Tóm lại chính là, Lâm Dịch Bạch, người bạn trai cũ! Hiện tại đang ở bệnh viện Thị công tác.”

Hương vẫn nhớ tới vừa rồi phỏng vấn khi bị hấn các loại ngôn ngữ nhằm vào, ứng thanh: “Ân, ta vừa rồi còn gặp phải hấn.”

Cận Khả kinh ngạc: “Cái gì? Các người nhanh như vậy liền gặp phải? Ai mau nói cho ta nghe một chút đi, hấn có hay không cùng người nói gì a!?”

“Nói, nói không ít đâu.” Hương vẫn cười lạnh hai tiếng.

Cận Khả có chút kích động: “Nói cái gì a, có phải hay không cái gì đã lâu không thấy, nhớ thương người thật nhiều năm gì đó?!”

Tác giả có lời muốn nói: “Đi tiểu giải, người 11-11 chuyển phát nhanh đến lạp! Thịnh cất chứa ~”

“Cái gì chuyển phát nhanh?”

“《 người hảo sao, lâm bác sĩ 》 .”

Lại là não tàn thổ tình 23333

Số liệu quá kém áp áp số lượng từ dưỡng số liệu, bằng không oa chỉ sợ liền trọng bàng cái đuôi đều sờ không thượng, khóc liêu ~

Chương 4 bốn con ngỗng

Thành phố S 12 giờ, là nhất không thích hợp đi ra ngoài thời gian. Hương vẫn giơ tay ngăn trở bắn thẳng đến đôi mắt ánh nắng, uể oải mà cùng điện thoại kia đầu Cận Khả nói: “Kia nhưng thật ra chưa nói, chỉ là nói ta không đảm đương nổi bác sĩ, còn có không bằng cùng nhau phỏng vấn nữ hài.”

Điện thoại kia đầu Cận Khả mặc một giây: “Không nghĩ tới a, người bạn trai cũ cứ nhiên như vậy vô tình.”

“Người đừng một ngum một cái bạn trai cũ, ta cùng hẳn không quan hệ!” Tưởng tượng đến Lâm Dịch Bạch hôm nay đối nàng liên tiếp nhằm vào, hướng vẫn liền giận sôi máu.

Cận Khả vội vàng trấn an, tỏ vẻ chính mình lý giải hướng vẫn bức bối: “Sờ sờ, bao lớn điểm sự a, còn không phải là một nam nhân sao? Bốn chân cóc không hảo tìm hai cái đùi nam nhân không phải có rất nhiều? Đi đi đi hôm nay tỷ tỷ mang người tìm điểm việc vui đi!”

“Không đi.” Hướng vẫn mắt trợn trắng, “Người việc vui, ta không thích.”

Cận Khả như vậy mê chơi, trời biết nàng muốn mang nàng đi làm cái gì điên cuồng sự, hướng vẫn cũng không dám dễ dàng đáp ứng. Bất quá, cuối cùng vẫn là ai bất quá nàng năn nỉ ỉ ôi, đáp ứng rồi xuống dưới. Cận Khả nghe xong, lập tức hưng phấn mà kêu nàng tìm một chỗ chờ, một hồi lại đây tiếp nàng.

Cùng bạn tốt này liền tính ước định hảo. Hướng vẫn vốn dĩ cũng không có gì địa phương nhưng đi, giờ ngo hè nóng bức khó nhin, liền gần đây tìm gian quán cà phê ngồi, cấp Cận Khả cùng chung vị trí.

Điều hòa gió lạnh, cùng ngon miệng băng cà phê, rốt cuộc làm hướng vẫn bởi vì phỏng vấn thất lợi cùng oi bức ngày mùa hè mà bức bối cảm xúc thoáng hảo chút.

Cận Khả nhất định là một đường đua xe lại đây. Hướng vẫn một ly băng cà phê mới khó khăn lắm uống lên hơn một nửa, Cận Khả cũng đã hấp tấp tới.

Ngồi xuống hạ, liền đoạt lấy nàng cà phê một hơi uống lên nửa ly.

Hướng vẫn cười: “Chậm một chút uống, hôm nay cũng không có việc gì, làm gì cứ như vậy cấp.”

Cận Khả bình tĩnh trở lại, không hề thở hồng hộc, ngữ khí lại vẫn là thực kích động bộ dáng: “Ta kích động a! Người tốt cuộc có thể chơi với ta, ta muốn đem nhiều năm như vậy nỗ lực thành quả đều cho người xem!”

Hương vẫn hồ nghi: “Cái gì nỗ lực thành quả?”

“Đi người sẽ biết!”

**

Ở quán cà phê hơi chút nghỉ ngơi một chút, Cận Khả liền mang theo hương vẫn một đường đi xa ở vĩnh dương khu RS tạo hình thiết kế phòng làm việc.

RS tạo hình thiết kế phòng làm việc là thành phố S gần nhất nhất hóa bạo một nhà tạo hình phòng làm việc, cứ việc là một nhà cao cấp hội viên chế phòng làm việc mỗi ngày vẫn là sẽ có đại lượng hộ khách tiến đến, giống nhau tới làm tạo hình đều phải trước tiên mấy ngày hẹn trước.

Các nàng hôm nay vận khí tốt, người tương đối thiếu, chỉ là ở lâu một trong đại sảnh đợi một buổi trưa liền bài thượng.

Tạo hình sư là cái tuổi trẻ thời thượng tiểu tỷ tỷ, ôn nhu hỏi các nàng: “Hai vị ai trước đâu?”

Hương vẫn còn chưa nói lời nói, cũng đã bị Cận Khả đẩy đi ra ngoài: “Nàng nàng nàng, cao tỷ, cho nàng lộng cá tính cảm mị... Mê chết một tảng lớn cái loại này!”

Hương vẫn chinh thể khí chất tương đối thanh thuần, muốn trang điểm đến gợi cảm mị hoặc thật sự là một cái khổng lồ công trình. Cái này tạo hình một làm liền làm hơn một giờ. Chờ đến ra tới thời điểm, người khác mê không mê đảo nàng không biết, nhìn Cận Khả bộ dáng đảo như là thật sự bị mê đảo.

Cận Khả nhìn hướng văn, tuổi trẻ nữ tử màu sợi đay trường tóc quần bị thối thành tam thất phân, thân xuyên một cái màu bạc hơi lóa đầm dầy, không có gì phức tạp trang trí cùng quá phận bại lộ, chỉ là lộ ra tuyết trắng thiên nga cổ cùng thẳng tắp thon dài hai chân. Hơn nữa miêu hệ trang dung thêm vào, đảo thật có vẻ có vài phần mỹ hoặc.

Cận Khả kích động mà hướng nàng nói: “Văn văn! Nhìn một cái, có phải hay không mỹ đã chết, còn muốn cái gì Lâm Dịch Bạch a, tỷ tỷ hôm nay bó lớn soái ca giới thiệu cho người!”

Hướng văn ần ần cảm thấy, Cận Khả như là đang an ủi một cái thất tình người. Nàng tưởng giải thích, nhưng lại cảm thấy phiền phức, chỉ nói: “Người nhưng đừng hồ nháo a.”

Chờ đến Cận Khả tạo hình chuẩn bị cho tốt thời điểm, đã chiều hôm buông xuống, sắp buổi tối 8 giờ.

Hai người vội vàng ăn khẩu cơm, liền lại lái xe một đường về tới thành phố S bệnh viện nơi dự cùng khu, Cận Khả nói bên kia nhi tân khai gia PUB, muốn mang hướng tới trẻ chỗ đó nhận thức một chút nàng các bằng hữu.

**

Quán bar xa hoa truy lạc, tiếng người ồn ào, gương mắt nhìn lên, mặt mặt áp áp tất cả đều là người, đỉnh tai nhức óc âm nhạc, còn có theo tiết tấu vũ động thân thể. Mọi người đều ở tận tình tiêu xài bọn họ thanh xuân.

Cận Khả lãnh hướng tới trẻ một cái tầm nhìn tương đối trống trải vị trí ngòi, quán bar thanh âm quá lớn, nàng chỉ có thể ghé vào hướng văn bên tai lớn tiếng dặn dò: “Ta đi đem bọn họ đi tìm tới, người hiện tại nơi này chờ!”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Hương vẫn mơ mơ màng màng thuận côn bò: “Đại mạo hiểm đi.”

Nghe được nàng quả nhiên thượng bộ, Tô Thanh Triết cười khẽ thanh, tiếp theo nói: “Kia hương tiểu thư liền làm ta bạn gái ba ngày, thế nào?”

“Ân...? Cái gì?” Quán bar quá sảo, hương vẫn không tự giác hương Tô Thanh Triết bên người đến gần rồi chút, “Người nói cái gì?”

Tô Thanh Triết thuận thế tiến đến nàng bên tai, thanh âm mỉ hoặc lại trầm thấp: “Ta nói, hương tiểu thư nguyện ý làm ta bạn gái sao?”

Hương vẫn lúc này nhưng thật ra nghe rõ, bất quá lại cảm thấy đầu óc càng thêm mơ hồ. Nàng sau này xê dịch thân mình, đem trước mắt nam tử điều đến tầm mắt trong phạm vi. Lờ mờ quang ảnh hạ, thanh tuấn mặt mày, góc cạnh rõ ràng cầm, còn có cuốn vải vòng tay áo sơ mi trắng, đây là..... Lâm Dịch Bạch sao?

Nàng có chút không thể tin tưởng mà nghĩ. Lâm Dịch Bạch.....? Sao có thể? Hẳn không phải vẫn luôn ngại nàng phiền sao? Từ trước là, hiện tại cũng là. Lại sao có thể hỏi ra nói như vậy. Ai sẽ cho chính mình tìm phiền toái đâu.....

Thấy nàng thật lâu không nói chuyện, như là lâm vào trầm tư, Tô Thanh Triết gọi nàng: “Hương tiểu thư?”

Hắn nói xong cái này “Hương tiêu thụ” lại bị hương vãn phía sau nam tử hấp dẫn ánh mắt đi.

Cái này tiếp cận đêm khuya khi đoạn, đúng là quán bar nhất high khi đoạn. Cửa phương hướng bởi vì một người đã đến, khiến cho một trận không nhỏ xôn xao.

Có lẽ hắn khí chất cùng nơi này quá mức không hợp nhau.

Có lẽ, là hắn kia phó hảo túi da lại dễ dàng lôi cuốn những cái đó nữ nhân tâm.

Nguyên bản xấu hổ hương vãn lúc này vừa lúc bắt được như vậy một cơ hội, tránh đi Tô Thanh Triết đi xem quán bar cửa phương hướng. Mơ màng âm thầm trung, chỉ miễn miễn cưỡng cưỡng thấy rõ một cái hình dáng. Đó là cái cao lớn mảnh khảnh thân ảnh.

Lâm Dịch Bạch hô hấp có chút dồn dập, một đường chạy tới, giữa trán tóc mái bị hơi hơi thổi bay, có vẻ thoáng có điểm chật vật. Hắn liếc hương vãn bên cạnh Tô Thanh Triết liếc mắt một cái, hai lời chưa nói, lập tức hướng về hương vãn phương hướng, ba bước cũng làm hai bước mà lại đây.

Mới vừa gần trước, liền đối nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm hắn hương vãn, nhìn vài giây, mới nói cái: “Cần phải đi.”

Hương vãn ngạc một cái chớp mắt, theo bản năng đi xoa xoa hai mắt của mình, trước mặt người này... Hình dáng, mặt mày, còn có quán ách xuyên sơ mi trắng, Lâm Dịch Bạch? Nàng lại quay đầu lại đi xem ngòi ở bên cạnh Tô Thanh Triết, số ly xuống bụng, thần chí đều có chút không rõ, trong lòng nghi hoặc, di, hai cái Lâm Dịch Bạch?

Thấy hương vãn vẻ mặt mờ mịt, Lâm Dịch Bạch dứt khoát kéo nàng, không khỏi phân trần mà túm nàng đi ra ngoài. Rõ ràng gầy nhưng rắn chắc

cánh tay, lại cực kỳ hữu lực, kêu nàng như thế nào cũng tránh không thoát.

Lâm Dịch Bạch vừa tiến đến liền pha chùi chú ý, lúc này lại lôi kéo một nữ tử phải đi, làm nguyên bản nhìn chăm chú vào hấn mấy nữ hài tử hứng thú thiếu thiếu.

Âm thầm oán giận: “Ai nha, như vậy soái, đáng tiếc.”

“Nguyên lai có bạn gái a.”

“.....”

Trường hợp này kêu Cận Khả cùng nàng các bằng hữu tất cả đều về mặt mộng bức, trong đó một cái hỏi Cận Khả: “Cái này hướng tiểu thư có bạn trai a?”

Cận Khả nhìn chăm chăm vào hai người rời đi phương hướng, vô ý thức mà nói: “Bạn trai cũ. Ách, một hồi khả năng chính là hiện bạn trai.”

Tô Thanh Triết buông trong tay cái ly, trên mặt vẫn là cười như không cười, một lời chưa phát, liền phải hướng về hướng vãn cùng Lâm Dịch Bạch rời đi phương hướng đi.

Cận Khả vội vàng kêu hấn: “Ai ai ai, người đi làm gì đi a!”

“Bảo hộ ta tương lai bạn gái.” Tô Thanh Triết lược hạ này một câu, liền cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

“Ai?” Cận Khả phản ứng hai giây, cũng vội vàng đuổi kịp, sợ chính mình chậm một bước.

* *

Lâm Dịch Bạch một đường lôi kéo hướng vãn, hấn 1 mét 83 vóc dáng, chân trường, đi lên một bước đuổi kịp hướng vãn hai ba bước. Hướng vãn

bị hấn lôi kéo, cơ hồ là một đường chạy chậm. Tới rồi quán bar cửa, hướng vẫn rút cuộc vùng thoát khỏi hấn tay, đứng ở ven đường, từng ngậm từng ngậm mà thở phì phò.

Hấn từ trước nhất quán là bình tĩnh tự giữ, hướng vẫn vẫn là lần đầu thấy hấn như vậy hung, trong lòng có chút không thói quen.

Lâm Dịch Bạch lại toàn không cho nàng thở dốc cơ hội, nhú chặt mi, ngữ khí bất thiện hỏi nàng: “Còn không trở về nhà?”

Lần trước là KTV, lần này là quán bar, nàng sống về đêm, có phải hay không quá phong phú?

Bị đêm khuya hơi lạnh gió thổi qua, hướng vẫn mùi rượu đi không ít, thần chí cũng có vài phần thanh minh. Nương đèn đường, cùng ánh trăng mỏng manh quang, nàng thấy rõ trước mặt Lâm Dịch Bạch.

Hôm nay hấn, cùng thường lui tới có điểm không lớn giống nhau. Trước nay sạch sẽ đến không chút cầu thả áo sơmi hôm nay lại có chút mất thường có thể thấy được nếp uốn, hiển nhiên ra tới đến có chút sốt ruột.

Nàng có chút hậu tri hậu giác hỏi: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Lâm Dịch Bạch bất động thanh sắc thượng hạ đánh giá hướng vẫn một phen, này một thân váy hai dây, nhìn như bình thường, kỳ thật nên lộ đều lộ, hấn mi nhãn đến càng sâu chút, liên quan ngữ khí cũng không hảo: “Người nói đi?”

Hướng vẫn không để ý tới Lâm Dịch Bạch trách cứ ngữ khí, thẳng nhãi này trước nay đều là như thế này, động một chút liền cho người khác bái mặt, nàng hiện tại đã không để mình bị đẩy vòng vòng. Bất quá nàng nhớ mang máng, chính mình hôm nay sẽ đến này, hoàn toàn là bởi vì trước mặt vị này phỏng vấn thời điểm làm nàng xuống đài không được. Nàng tâm tình không tốt, mới đi theo Cận Khả tới chỗ này tìm việc vui.

Tưởng tượng đến phong vấn, hướng vấn hỏa khí liền “Hôi hôi” trên mặt đất tối, nàng nói chuyện cũng không có gì cảm tình: “Người rớt cuộc tìm ta làm gì? Không có việc gì đừng quấy rầy ta cùng bằng hữu tụ hội.”

Lâm Dịch Bạch ánh mắt tối sầm lại: “Tối này?” Cùng một đám nam?

“Người quản ta?”

Hướng vấn trừng hăn một cái, ban ngày phong vấn thời điểm bới lông tìm vết liền tính, buổi tối nàng ra tối chơi một lát hăn còn thượng vội vàng tối tìm không thoải mái, đây là có bao nhiêu không thích nàng?

Lâm Dịch Bạch nghe xong lời này, suốt trệ hai ba giây không nói gì, hảo sau một lúc lâu, hăn mới hít sâu một hơi, cắn răng nói câu: “Ta là đầu óc nước vào mới có thể tới quản người.”

Hướng vấn biết hăn đây là thật sự sinh khí, chính là xem hăn cái dạng này, không biết sao nàng lại cảm thấy thống khoái lên, nàng hơi không thể nghe thấy mà cười nhạt thanh. Chính là y theo hiện tại không khí, nàng này thanh cười thật sự có chút lỗi thời. Liền vội giả bộ một bộ dường như không có việc gì bộ dáng: “Khụ khụ, không có gì sự ta liền trở về tiếp tục!”

Lâm Dịch Bạch ý vị thâm trường mà nhìn nàng một cái, một chữ nhi cũng chưa nói, quay đầu muốn đi.

Hướng vấn vừa thấy này tư thế, không biết sao buột miệng thốt ra: “Ai, người thật đúng là đi a?”

Nói xong, thấy Lâm Dịch Bạch thật sự đứng lại. Hướng vấn còn tưởng rằng là chính mình nói nổi lên tác dụng, trong lòng hơi hơi có chút mừng thầm. Giây tiếp theo, lại nghe thấy một đạo mát lạnh nam âm: “Hướng tiểu thư, người bằng hữu đi như thế nào?”

Nghe tiếng, hướng văn quay đầu lại, liền thấy Tô Thanh Triết đứng ở cửa, vẻ mặt ý cười mà nhìn nàng.

Bên ngoài ánh sáng so quán bar nhiều ít lượng chút, như vậy nhìn, Tô Thanh Triết tuy rằng cũng là một kiện sơ mi trắng, mảnh khảnh dáng người, lại không như vậy giống Lâm Dịch Bạch. Hướng văn theo bản năng mà cùng hắn bảo trì chút khoảng cách.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Hắn nói lời này khi, là nghiêm trang.

Quả nhiên, liền nói chuyện phương thức đều giống như trước đây, chứng minh hắn vẫn là Lâm Dịch Bạch, chưa bao giờ sẽ nói cái gì dễ nghe lời nói.

Hương văn âm thầm trừng hắn một cái, thật là miệng chó phun không ra ngà voi.

Trong lòng mắng hắn một hồi, hãy còn cảm thấy chưa hết giận, nghĩ nghĩ, vẫn là nhịn không được châm chọc hắn: “Ta đây thật muốn cảm ơn người đâu.”

Nàng nói xong lời này, trong lòng nhưng thật ra thoải mái không ít, rốt cuộc phun ra này khẩu ác khí, nguyên bản bởi vì cồn mà có chút trì độn đầu óc lúc này cũng linh hoạt này đó. Nàng linh cơ vừa động, nghĩ tới cái gì, cơ hồ buột miệng thốt ra: “Ai, không đúng rồi, người như thế nào sẽ ở kia gian quán bar?”

Không đợi Lâm Dịch Bạch mở miệng, nàng lại nghĩ tới vừa rồi cái kia không thể hiểu được điện thoại, tiếp tục hỏi: “Vừa rồi cái kia điện thoại là người đánh lại đây? Người như thế nào biết ta ở kia gian quán bar? Người có phải hay không cố ý tới tìm ta?”

Ngồi ở trên ghế điều khiển nam tử nghe nàng lúc này mới phản ứng lại đây, chỉ là dư quang quét nàng liếc mắt một cái, bất trí một lời, toàn không có muốn phản ứng nàng ý tứ, nhìn phía trước tình hình giao thông, tiếp tục nghiêm túc mà khai chính mình xe đi.

Hương văn này một chuỗi dài nói đi ra ngoài, lại liền cái hồi âm cũng không nghe, trong lòng cảm thấy nghẹn khuất, không khỏi sinh ra chút chút tức giận. Nương tửu lực cũng phát tác lên, cũng không có gì loanh quanh lòng vòng, nói thẳng: “Người người này, vẫn là như vậy chán ghét.”

Có lẽ là quá mức trắng ra, lúc này nhưng thật ra rốt cuộc hấp dẫn đến Lâm Dịch Bạch chú ý, hần thừa dịp đèn đỏ công phu, rốt cuộc chịu con mắt nhìn nàng, thoạt nhìn đối hương văn nói hơi có chút bất mãn: “Vì cái gì?”

Hương văn cũng không sợ hãi, nói thẳng không cố kỵ: “Người xem người cái kia khắc nghiệt bộ dáng, cùng người nói chuyện người không phải lạnh lẽo, chính là một trận châm chọc mỉa mai, ta cùng người giảng a, người như vậy là không có bằng hữu biết không?”

Nàng vừa uống xong rượu, liền lời nói cũng nhiều lên, nguyên bản chính là cái tiểu làm nhảm, lúc này uống xong rượu, ở Lâm Dịch Bạch trước mặt, như là có phun không xong tào.

Lâm Dịch Bạch nghe xong hương văn nói, nghiêm túc nhắm nuốt một phen, mày hơi hơi nhăn lại, đẹp mặt nghiêng vẫn là không có một tia nhu hòa độ cung, hần hơi hơi quay đầu đi: “Như vậy sao?”

Hương văn chút nào không cho mặt mũi mà lập tức gật gật đầu.

Có lẽ là nàng trả lời quá mức đơn giản thô bạo, mãi cho đến xe ngừng ở hương văn gia dưới lầu, Lâm Dịch Bạch lại không cùng nàng nói qua một câu.

Hơn nữa như là đem tâm tư toàn đầu nhập đến lái xe đi, hoàn toàn không có tưởng lý nàng ý tứ.

Xe ngừng ở hướng văn gia có chút cũ xưa trong tiểu khu. Nơi này xem như lão thành nội, ở tại nơi này ước chừng đều là chút thượng tuổi đại gia bác gái, tới rồi hiện tại thời gian này điểm nhi, toàn bộ tiểu khu liền nhân ảnh nhi cũng không thấy. Liền ánh đèn cũng chỉ dư lại ít ỏi mấy nhà.

Xe ngoại hoàn cảnh yên tĩnh bình yên, từ từ vài tiếng ve minh truyền tiến vào, trong xe bầu không khí lập tức càng thêm an tĩnh. Hướng văn có chút không biết theo ai, nàng cúi đầu, vội vàng nói câu: “Tới rồi, ta đây đi trước.”

Kỳ thật nói như vậy, tay nàng ấn ở cửa xe chốt mở thượng, lại vẫn là không có mở cửa, tựa hồ đang chờ hần nói tiếp.

“Ân.”

Không biết có phải hay không bởi vì vừa rồi tiêu nhạc đậm, làm hần trong lòng không mau, lúc này Lâm Dịch Bạch vẫn là nhìn ngoài cửa sổ xe, liếc mắt một cái cũng không có nhìn về phía văn. Nương điếm điếm ánh trăng, từ hướng văn phương hướng nhìn lại, lại có chút cô đơn ý vị.

Nàng không biết sao, buột miệng thốt ra: “Cái kia, người muốn hay không đi lên uống chén nước?”

.....

Lời vừa ra khỏi miệng, mới cảm thấy có điếm không phải khẩu vị, lời này như thế nào nghe đều như là trần trụi câu dẫn. Nàng có chút ngưng ngưng, ý đồ nói điếm cái gì bổ cứu một chút: “Ta, ách, hàng hiện đèn hồng rồi, ta có chút sợ hắc. Đối, quá tối.”

Lâm Dịch Bạch nhỏ đến không thể phát hiện khẽ cười một tiếng, liếc nhìn nàng một cái, lại đem bên môi ý cười thu đi. Nụ cười này thực ngăn ngủi, nếu không phải nàng vẫn luôn nhìn hắn, căn bản không có khả năng bắt giữ đến. Hắn liếc hướng vẫn liếc mắt một cái, nhổ xuống chìa khóa xe, nhàn nhạt lược hạ câu: “Đi thôi.”

Hướng vẫn lúc này hận không thể một cái tát chụp chết chính mình. Vừa rồi nói đều là cái gì cùng cái gì a.

Ám dạ thật sâu, trai đơn gái chiếc..... Này chẳng phải là một điểm liền trùng? Xong rồi, lúc này Lâm Dịch Bạch khẳng định hiểu lầm. Chính là, hắn thật đúng là theo kịp, muốn đưa nàng trở về, chẳng lẽ là..... Chẳng lẽ là thật sự tưởng cùng nàng phát sinh điểm nhi cái gì đi?

Thân kiều thể tiểu nhân tiểu nữ tử khẽ meo meo giương mắt nhìn nhìn trước mặt đi tới nam tử, nàng cố tình đi được chậm rì rì, đi theo phía sau, cùng hắn bảo trì chút khoảng cách. Nàng tính cảnh giác rất cao, muốn cùng nguy hiểm giống loài chi gian bảo trì nhưng chạy trốn khoảng cách.

Đi tới đi tới, Lâm Dịch Bạch đột nhiên ngừng, tựa hồ là đang đợi nàng.

Hướng vẫn xua xua tay: “Người đi người!”

Lâm Dịch Bạch dứt khoát xoay người lại, tiến lên một bước, một tay đem nàng kéo qua đi, giương mắt nhìn nhìn trước mặt lâu vũ, nói thanh: “Dẫn đường.”

Hướng vẫn lén lút đem bản thân tay từ Lâm Dịch Bạch trong tay tránh ra tới, xem ra, vừa rồi còn không phải an toàn khoảng cách.

Nàng thuê trụ tiểu khu rất nhỏ, thực mau liền đến nhà mình lầu cửa, hàng hiên đèn hồng rồi sự xác thật không phải nàng bịa chuyện, khả năng

có chút năm lâu thiếu tu sửa, nguyên bản thanh khổng đèn vừa đến buổi tối liền bắt đầu không ngừng lóe.

Trước một giây còn đột nhiên sáng sủa, giây tiếp theo liền tối lửa tắt đèn. Làm người thực sự có chút chịu không nổi. Hương buổi tối thứ từ KTV trở về thời điểm liền thật thật tại tại cấp chính mình làm một hồi lâu tâm lý an ủi mới dám đi vào môn đi.

Cứ việc sắc trời thực hắc, bất quá hai người khoảng cách pha gần, Lâm Dịch Bạch đã nhận ra hương vẫn sợ hãi, thực tự giác mà duỗi tay đi kéo nàng.

Hương vẫn thấy Lâm Dịch Bạch duỗi tay lại đây, tổng cảm thấy là là ám chỉ nàng, nàng lúc này nếu là thật kéo lên trong chốc lát nhưng càng không làm cho hấn đi, nói không chừng liền sẽ dẫn sói vào nhà.....

Nàng kiên định mà ở trong lòng phủ định cái này khả năng, toàn làm bộ không phát hiện kia chỉ duỗi lại đây tay, giả bộ một bộ ngốc ngốc bộ dáng: “Đi a?”

Như vậy kiểu cũ tiểu khu, tầng lầu tối cao chỉ có bảy tầng, là bất an trang thang máy. Hương vẫn ở tại lầu bốn, liền đi theo Lâm Dịch Bạch một tầng một tầng bò lên trên đi.

Mới vừa đi đến lầu hai, nguyên bản chợt lóe chợt lóe hàng hiên đèn, sau khi lửa tắt liền không còn có sáng lên đã tối, toàn bộ hàng hiên lập tức trở nên đen nhánh lại trống trải. Trống không, như là một cái thế giới chưa biết, không biết có cái gì, cũng không biết sẽ phát sinh cái gì.

Hương vẫn nắm chặt chính mình vạt áo, cái này cảnh tượng, làm nàng thật sự có chút sợ hãi.

Cứ việc trong lòng sợ hãi, nàng đôi mắt vẫn là không tự giác mà khắp nơi xem, như là phòng bị quanh mình hết thảy.

May mắn, giống như cũng không có cái gì dị thường.

Hương vẫn chung quanh nhìn chung quanh một vòng, cũng không có phát hiện cái gì dị thường, nàng cúi đầu, chuẩn bị nhìn điếm nhi dưới chân thang lầu, để tránh chính mình dẫm không.

Không xem còn hảo, vừa thấy, thế nhưng phát hiện trên mặt đất một đại đoàn màu đen không rõ vật thể, hơn nữa chính hướng về nàng di động. Hương vẫn đầu óc lập tức cơ hồ đình chỉ vận chuyển, cùng lúc đó, kia đoàn đồ vật thể nhưng cũng lập tức hướng về nàng nhào tới.

Bạn một thanh âm vang lên lượng thét chói tai, hương vẫn bản năng nhào hướng đi ở phía trước Lâm Dịch Bạch, kinh thanh kêu: “A! Lâm Dịch Bạch! Thứ gì a!”

Nguyên bản cho rằng chỉ cần có thể gần sát nam tử tìm điếm nhi cảm giác an toàn, không nghĩ, này một phác, lại vững vàng bị Lâm Dịch Bạch tiếp trong ngực trung.

Hắn không biết khi nào mở ra di động đèn pin, chiếu hướng kia đoàn nghĩ hương vẫn phác lại đây hắc ảnh.

Hương vẫn tránh ở Lâm Dịch Bạch trong lòng ngực, chặt chẽ mà ôm hẳn, một cử động cũng không dám, càng đừng nói xem kia hắc ảnh nhi liếc mắt một cái.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Lâm Dịch Bạch ngồi ở phòng khám bệnh, dừng lại phiên bệnh lịch tay, ngẩng đầu nhìn về phía cửa đứng tôn hộ sĩ.

Tôn Ngọc Doanh là bệnh viện Thị mới tới hộ sĩ, vẫn là cái mới vào xã hội tiểu cô nương, lúc này đứng ở phòng khám bệnh cửa, có vẻ có chút co quắp. Nàng nhìn bên trong ngời tuổi trẻ bác sĩ, quả nhiên giống tiểu trương tử các nàng nói, soái đến làm người không rời được mắt. Lúc này đang ở ngẩng đầu xem nàng, Tôn Ngọc Doanh mặt không tự giác mà có chút hồng hồng.

Lâm Dịch Bạch nhàn nhạt hỏi: “Trung y khoa tân muốn bác sĩ còn không có tới sao?”

Tôn Ngọc Doanh chỉ lo xem Lâm Dịch Bạch, toàn đã quên chính mình tới mục đích, lúc này đối phương đặt câu hỏi, ngơ ngác mà trở về: “A?” Ngược lại lại phản ứng lại đây, vội vàng một trận lắc đầu, “Ta, ta hỏi bên kia bác sĩ, nói là không có tới đâu.”

“Ân,” Lâm Dịch Bạch gật gật đầu, ấn đường hơi hơi nhúu vừa nhúu, “Cảm ơn.”

Phòng khám bệnh môn bị đóng lại, Lâm Dịch Bạch từ áo blouse trắng trong túi móc di động ra, từ 8 giờ đi làm đến bây giờ, hẳn đã mời người khác đi nhìn ba lần, điện thoại cũng đánh bảy tám cái, hướng vẫn vẫn là không có tới.

Tối hôm qua hẳn mới vừa tặng hương vãn trở về, đã bị mẫu thân kêu đi xem mấy ngày hôm trước bị thương Tống Xu, vội vàng hơn nữa hương vãn WeChat, cũng chưa nói thương nói mấy câu, chính là hẳn kêu nàng tới đi làm tin tức, nàng rõ ràng đồng ý.

* *

Tiểu hộ sĩ Tôn Ngọc Doanh từ Lâm Dịch Bạch phòng khám bệnh ra tới, mới vừa đi hai bước, liền gặp gỡ nghênh diện đi tới tuổi hơi lớn lên hộ sĩ —— hoa tử.

Hoa tử nhìn nhìn Lâm Dịch Bạch phòng khám bệnh môn, hạ giọng: “Như thế nào? Lại tìm cái kia mới tới bác sĩ?”

Tôn Ngọc Doanh gật gật đầu.

“Đây là làm sao vậy, sáng sớm đều tìm ba lần rồi.”

“Không biết, hoa tử người nói cái kia mới tới bác sĩ là người nào a, chẳng lẽ là lâm bác sĩ bằng hữu?”

* *

Hương vãn lại tỉnh lại thời điểm, đã là mặt trời lên cao. Nàng ngủ khi không thích có một chút ánh sáng, cho nên phòng ngủ cố ý đổi thành thật dày che quang màn, ra biên giác tiểu phòng, cơ hồ liền một chút quang đều thấu không tiến vào.

Nàng ngủ ngủ, đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy. Theo bản năng đi sờ gối đầu biên nhi thượng di động, nàng tổng cảm thấy chính mình đã quên cái gì chuyện quan trọng.

Đập vào mắt là một cái xa lạ dây số đánh tới mấy cái điện thoại, hương vãn mới vừa tỉnh lại, có chút uể oải, tạm thời không nghĩ đánh trở

về. Cũng không biết như thế nào, liền phiên tới rồi Lâm Dịch Bạch lịch sử trò chuyện. Nàng ngày hôm qua hôn hôn trầm trầm, rõ ràng không nhớ rõ hai người hàn huyên cái gì, chỉ là loáng thoáng, giống như làm giấc mộng, trong mộng không biết là ai kêu nàng 【 ngày mai tới đi làm 】 .....

Hương vẫn vừa mở ra chính mình cùng Lâm Dịch Bạch lịch sử trò chuyện, liền thấy đếm ngược đệ nhị điều, thành linh viết 【 ngày mai tới đi làm. 】

Nàng còn ngây ngốc mà trở về cái: 【 hảo đất. 】

Đôi mắt ngó thấy màn hình góc trên bên phải thời gian —— buổi sáng 10 giờ.

Nàng có chút nhược nhược mà hồi bát điện thoại trở về.

Không có người tiếp..... Đã lâu, vẫn là không có người tiếp.

Hương vẫn tựa hồ có thể tưởng tượng ra Lâm Dịch Bạch hiện tại có bao nhiêu sinh khí.

Cho nên đi bệnh viện Thị trên đường nàng một đường đánh xe chạy như điên, mới đuổi ở giữa trưa nghỉ ngơi trước tới rồi mục đích địa.

Lâm Dịch Bạch lời nói không đầu không đuôi, hướng tới trẻ bệnh viện lại không biết nên đi nào, chỉ có thể nhìn lâu một đại sảnh y sư tóm tắt, bản thân sờ đến ngoại khoa nơi lầu bốn.

Toàn bộ hàng hiên im ắng, có một hai cái hộ sĩ tiểu thư đẩy xe con đi ra. Không biết sao, các nàng nhìn hương vẫn ánh mắt đều có chút quái dị.

Hương vẫn đang do dự muốn hay không hỏi một chút Lâm Dịch Bạch ở đâu cái phòng khám bệnh, liền nghe thấy có người kêu một tiếng: “Tiểu thư?”

Là cái có chút hồn hậu nam âm.

Hương vẫn vội không ngừng quay đầu đi. Không tự giác mà đẩy đẩy mắt kính, nhìn kỹ, này không phải ngày đó phỏng vấn ngồi ở chủ phỏng vấn quan bên cạnh phỏng vấn quan sao? Nàng nhớ rõ trước mặt hẳn ách thẻ bài viết —— thôi chủ nhiệm.

Nàng có chút ngượng ngùng, hơi hơi cong lưng, cúi mình vái chào: “Thôi chủ nhiệm.”

Thôi chủ nhiệm thoạt nhìn cũng như là nhận ra nàng, hẳn tiến lên một bước: “A, người là, ngày hôm qua tới phỏng vấn hướng tiểu thư?”

“Là ta là ta.” Hương vẫn đem chính mình điều tiết khống chế thành tiêu chuẩn nhìn thấy lãnh đạo mặt.

Thôi chủ nhiệm thật sâu nhìn hương vẫn liếc mắt một cái, chỉ thấy nàng tóc bởi vì một đường chạy vội trở nên thập phần hỗn độn, giữa trán hơi hơi có chút hãn, nho nhỏ trên mặt giá một bộ đại đại tơ vàng gọng kính, vừa rồi còn tựa hồ thực sốt ruột bộ dáng.

Thôi chủ nhiệm tức khắc hiểu rõ, sắc mặt cũng có chút lãnh, hỏi câu: “Người đây là đi đâu?”

Ngày đầu tiên đi làm liền đến trễ, còn một đến trễ chính là một buổi sáng, hương vẫn tự biết đuối lý, không dám đáp lời, đang nghĩ ngợi tới bởi cái cười cấp lãnh đạo thành khẩn địa đạo lời xin lỗi, lại nghe thấy một đạo quen thuộc thanh âm ——

“Thôi chủ nhiệm, vừa rồi ta kêu hướng tiểu thư đi giúp ta mua ly cà phê.”

Hương vẫn hướng về thanh âm ngọn nguồn nhìn lại, quả nhiên, Lâm Dịch Bạch đứng ở cách đó không xa phòng khám bệnh cửa, chính hương

về bọn họ phương hướng đi tới. Hắn vẫn là bác sĩ nhất quán trang điểm, một thân bạch y, một đầu thoải mái thanh tân tóc mái, phía dưới mặt mày miệng mũi, mọi thứ đều như là Chúa sáng thế tỉ mỉ tạo hình quá.

Ánh nắng đánh cửa sổ từ bên ngoài chiếu tiến vào, chính chiếu vào hắn tuần dật phi phạm khuôn mặt thượng, hắn cứ như vậy từng bước một đi tới, đẹp không giống nhân gian nhan sắc.

Lâm Dịch Bạch ở hướng vẫn bên người đứng yên, quay đầu tới xem nàng: “Phiền toái người, cà phê đâu?”

“Ách ha ha.....” Nghe vậy, hướng vẫn cười gượng hai tiếng, đầu bay nhanh mà chuyển, đáng tiếc lúc này thời gian cấp bách, nàng nghẹn đến mức khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, mới nghĩ ra cái, “Ách, gượng ngừng, cái kia, người muốn bán xong rồi.”

Tuy rằng cái này trả lời thập phần gượng ép, nhưng là Lâm Dịch Bạch nếu nói như vậy, thôi chủ nhiệm cũng liền buông tha hướng vẫn.

Chủ nhiệm đi rồi, hướng vẫn thật dài thở hắt ra, vỗ vỗ ngực, như trút được gánh nặng mà hướng về phía Lâm Dịch Bạch nói: “Vừa rồi làm ta sợ muốn chết, may mắn người đã đến rồi!”

Chính là không khí lại đột nhiên ngưng trọng lên, hướng vẫn giương mắt nhìn xem Lâm Dịch Bạch, mới phát hiện hắn lạnh một khuôn mặt, mặt vô biểu tình mà nhìn nàng.

Hướng vẫn bất đắc dĩ mà phun thè lưỡi: “Không phải cố ý đến trễ.”

Lâm Dịch Bạch lúc này mới hoành nàng liếc mắt một cái: “Ân.” Một tiếng, xem như đồng ý.

Nói xong, quay đầu muốn đi.

Hương vẫn vội vàng đuổi kịp: “Uy, ta đi đâu a”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Chính đắm chìm ở chính mình tiểu thế giới, đột nhiên nghe được diêm mỹ thanh tuyến: “Vị tiểu thư này, chúng ta giữa trưa nghỉ ngơi, ngài quả chính là vị nào đại phu hào, có thể nói cho ta, ta sẽ tận lực giúp ngài an bài.”

Hương văn ngẩng đầu, mới thấy một cái diện mạo ngọt thanh tiểu hộ sĩ, đang cúi đầu nhìn nàng.

Nàng vội vàng xua xua tay, giải thích nói: “A nương ngừng, ta không phải người bệnh, ta là hôm nay mới tới thực tập sinh.”

Tiểu hộ sĩ không đi: “Kia, ngài họ gì?”

“Kẻ hèn họ hương.”

“A, hương tiểu thư?” Tiểu hộ sĩ Tôn Ngọc Doanh có chút kinh ngạc, nàng dứt khoát ngồi vào hương văn bên cạnh, “Người chính là trung y khoa tân mướn hương bác sĩ sao?”

“Trung y khoa?” Hương văn nhắm nuốt những lời này, nàng xác thật là tốt nghiệp ở trung y hệ, chỉ là Lâm Dịch Bạch vẫn luôn lưu nàng ở hẳn phòng khám bệnh, nàng hiện tại cũng không biết chính mình là bị sính tới làm gì.

Nàng có chút khó hiểu hỏi Tôn Ngọc Doanh: “Người nhận thức ta?”

Tôn Ngọc Doanh cười hạ: “Hương bác sĩ là đã tới chậm đi, chúng ta lâm bác sĩ chính là tìm người rất nhiều lần đâu.” Nàng nói, hương về Lâm Dịch Bạch phòng khám bệnh chu chu môi.

“Ách ha, như vậy a.” Hương vẫn không nghĩ tới nàng đang ngủ ngon lành thời điểm, Lâm Dịch Bạch đi tìm nàng như vậy nhiều lần, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ.

Tôn Ngọc Doanh nghe xong, cũng đi theo xấu hổ mà cười cười, hai má hơi hơi có chút hồng, hương về nàng bên này thấu thấu, như là cái bát quái tiểu cô nương: “Hương bác sĩ, người có phải hay không đã sớm nhận thức lâm bác sĩ a?”

Không nghĩ tới bị hỏi đến cái này, hương tối nay gật đầu: “Đúng không.”

Bất quá ánh mắt có chút mơ hồ, bọn họ..... Đâu chỉ nhận thức a.

Tôn Ngọc Doanh có chút hưng phấn, trên mặt hồng ý càng sâu: “Kia, ta có thể hay không đánh với người nghe chuyện này a?”

Hương vẫn nhìn trước mắt cái này tiểu hộ sĩ mặt đỏ ngượng ngùng, vẻ mặt tiểu nữ nhi thần thái, trong lòng có vài phần hiểu rõ, bất quá cũng không chọc phá, chỉ là nói: “Chuyện gì a?”

“Kia, cái kia, lâm bác sĩ, hẳn có hay không bạn gái a?” Tôn Ngọc Doanh có chút ngượng ngùng hỏi ra tới.

Hương vẫn đạm nhiên cười cười, nàng kỳ thật đã đoán được Tôn Ngọc Doanh muốn hỏi cái gì. Bất quá vấn đề này đều không phải là nàng không nghĩ đáp, thật sự là liền nàng cũng không biết: “Ngượng ngùng a, cái này, ta cũng không rõ lắm.”

Tôn Ngọc Doanh hiển nhiên có chút thất vọng, mới vào xã hội nữ hài tử còn không hiểu che dấu chính mình cảm xúc: “Hương bác sĩ không phải lâm bác sĩ bằng hữu sao..... Như thế nào sẽ không rõ ràng lắm a.”

“Ách, đại khái, chúng ta cũng coi như không thương bằng hữu đi.” Hương vẫn có chút buồn bã mất mát. Bọn họ chi gian, cách như vậy nhiều chưa từng gặp nhau ngày ngày đêm đêm, giờ này ngày này lại gặp nhau, còn coi như bằng hữu sao?

Nàng câu này không đầu không đuôi nói, nhưng thật ra làm Tôn Ngọc Doanh không biết nói cái gì. Đúng là xấu hổ hết sức, lại nghe “Chi —— nha ——” một tiếng.

Lâm Dịch Bạch phòng khám bệnh cửa mở.

Tại đây trống rỗng hành lang, môn phát ra tiểu tiểu thanh âm đều bị phóng đại rất nhiều rất nhiều lần.

Thượng Tú cùng Lâm Dịch Bạch một trước một sau mà đi ra.

Bởi vì cảnh vật chung quanh quá mức an tĩnh, thậm chí có thể nghe được thanh bọn họ đối thoại.

Thượng Tú biểu tình rất là trịnh trọng, không nề này phiền mà dặn dò Lâm Dịch Bạch: “Mẹ cùng người nói, việc này người ngàn vạn đến hảo hảo suy xét, đừng cho ta cự tuyệt như vậy dứt khoát. Nghe được không?”

Lâm Dịch Bạch lại trước sau nhàn nhạt, không dao động bộ dáng: “Việc này ngài cũng đừng quản, đi về trước đi.”

Thượng Tú còn tưởng lại nói, lúc này đã muốn chạy tới hương vẫn trước mặt.

Hương vẫn đứng dậy, thập phần khách khí mà cùng đi tới Thượng Tú chào hỏi: “A di phải đi?”

Một bên Tôn Ngọc Doanh vừa nghe, nhìn nhìn lại Thượng Tú cùng Lâm Dịch Bạch đứng chung một chỗ, lập tức phản ứng lại đây. Cũng đứng lên, đi theo hương vẫn chào hỏi: “A di hảo.”

Thượng Tú cười đồng ý: “Ta đây liền đi rồi, các người hảo hảo công tác đi, liền không quấy rầy lạp.”

Lâm Dịch Bạch gật đầu, tặng mẫu thân đến cửa thang máy: “Trên đường cẩn thận một chút.”

Giữa trưa bệnh viện ít người, thang máy cũng nhàn rỗi, thực mau liền tới rồi một chuyến. Ba người nhìn theo Thượng Tú rời đi sau, Tôn Ngọc Doanh liền hỏi Lâm Dịch Bạch: “Lâm bác sĩ mục mục người tới xem người a?”

Lâm Dịch Bạch lễ phép gật gật đầu.

Hương vẫn nhìn trước mắt cảnh tượng, không phải không có chua xót mà âm thầm cười cười. Lâm Dịch Bạch a, ở đâu đều là như thế này, vĩnh viễn không thiếu đưa tới cửa nữ hài tử. Vĩnh viễn đều là trong đám người nhất thấy được cái kia.

Nàng lâm vào ý nghĩ của chính mình trung, không chú ý không biết khi nào mới vừa cùng nàng bắt chuyện tiểu hộ sĩ đã không thấy bóng dáng.

Thình lình mà, bị một tiếng “Tưởng cái gì đâu?” Đánh gãy suy nghĩ.

Lâm Dịch Bạch chính bình tĩnh nhìn nàng, hần thanh âm mang theo thời gian dài công tác đặc có mệt mỏi: “Cùng ta lại đây.”

Chương 9 chín chỉ ngón

Hương vẫn tại chỗ do dự một lát, vẫn là đuổi kịp Lâm Dịch Bạch. Nàng nhớ tới vừa rồi cái kia tiểu hộ sĩ lời nói, suy nghĩ một lát, vẫn là nói ra khẩu: “Vừa rồi vị kia hộ sĩ tiểu thư nói, ta bị an bài tới rồi trung y khoa.”

Lâm Dịch Bạch đi được so hương vẫn mau hai bước, nghe tiếng, quay đầu, nhìn nàng một cái, ý bảo nàng tiếp tục nói tiếp.

Hương vẫn hơi hơi ngửa đầu nhìn thẳng trước mặt cao lớn tuấn dật Lâm Dịch Bạch, tiếp tục nói: “Nàng còn nói, hôm nay buổi sáng, người đi tìm ta rất nhiều lần.” Kỳ thật đương nàng nghe thế câu nói khi, trong lòng không phải không có xúc động. Lúc này thẳng tắp nhìn hẳn, thuần túy là thẳng không nổi trong lòng tò mò, muốn nhìn một chút hẳn đến tột cùng sẽ làm gì biểu hiện.

Lâm Dịch Bạch nghe xong, phục lại quay đầu đi, ngừng lại một chút, mới không mẫn không nhạt mà nói: “Người cũng biết.”

Hương vẫn tự biết đuổi lý, cũng là cảm thấy có chút ngượng ngùng. Liền còn nói thêm: “Thật sự ngượng ngùng. Kia, người nếu là không có gì chuyện khác, ta liền đi trung y khoa đưa tin.”

Lâm Dịch Bạch hơi hơi quay mặt đi, liếc xéo nàng một cái, sắc mặt không gợn sóng, nhìn không ra hỉ nộ.

Thấy hẳn sắc mặt không tốt, hương vẫn đành phải lo chính mình giảng hòa “Dù sao ta ở bên này cũng là đợi, không thể giúp người gấp cái gì, không bằng đi về trước, coi như làm quen một chút hoàn cảnh.”

Lâm Dịch Bạch đẩy ra phòng khám bệnh môn, không nói gì.

Hương vẫn ở ngoài cửa trệ trệ, vẫn là đi phía trước đi rồi hai bước, bất quá chỉ đứng ở cửa, vẫn chưa đi vào. Nàng mấy ngày này đã cùng Lâm Dịch Bạch có quá nhiều giao thoa, lúc này được mấy sẽ, hận không thể lập

tức xa xa trốn tránh hẳn. Hẳn người này quang mang quá thịnh, quá mức nguy hiểm.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Hương vẫn không có tới từ bị người như vậy một hồi dỗi, thật sự có chút sinh khí. Bất quá mặc dù sinh khí, vẫn là nhạy bén mà bắt giữ đến Trương Uyển Quân tam câu không rời “Lâm bác sĩ”, hơn nữa nàng lúc này cầm đồ vật, xuất hiện ở Lâm Dịch Bạch văn phòng cửa, nhìn thấy hương vẫn ở, còn vẻ mặt địch ý. Hương vẫn nháy mắt ba đôi mắt công phu, trong lòng liền hiểu rõ vài phần.

Nàng cười cười: “Thứ ta nói thẳng a, Trương tiểu thư khi nào cùng Lâm Dịch Bạch như vậy chín?”

Hương vẫn nói chuyện, không quên đi xem Trương Uyển Quân sắc mặt, quả nhiên, kia trương mỹ lệ mà lại thịnh khí lãng nhân mặt hơi hơi nhiều chút xu hướng suy tàn, sắc mặt cũng trở nên không được tốt. Hương vẫn ý cười càng sâu, tấm tắc, này biến sắc mặt biến, nhìn thật đúng là xuất sắc.

Bất quá Trương Uyển Quân vẫn là không chịu yếu thế, chỉ là trệ nửa giây, liền phản ứng lại đây: “Người cũng đừng trang một bộ cùng lâm bác sĩ rất quen thuộc bộ dáng, người nếu là thật nhận thức hẳn, ngày hôm qua phỏng vấn thượng, hẳn có thể như vậy nói người?”

“Ha ha”, hương vẫn đột nhiên đi lên trên cột người tâm tư, cố ý khí nàng, trong giọng nói không phải không có ái muội, “Trương tiểu thư nghe chưa từng nghe qua một cái từ nhi, kêu ‘ tương ái tương sát ’?”

Lúc này liền tính Trương Uyển Quân lại cực lực chịu đựng, cũng có chút banh không được. Nàng khinh thường mà hừ một tiếng: “Hào a, vậy người nhưng thật ra nói nói, người cùng lâm bác sĩ rốt cuộc cái gì quan hệ?”

Đang là buổi chiều 6 giờ, cửa sổ bên ngoài nắng chiều ngày quầng vào tới, thẳng tắp chiếu vào Lâm Dịch Bạch trên trán tóc mái thượng, thâm thúy lại anh khí đôi mắt bị hoảng đến có chút không mở ra được. Lâm Dịch Bạch mới vừa đi đến văn phòng bên cạnh chỗ ngoặt chỗ, thoáng thấy hướng văn nửa người, liền nghe thấy một tiếng “Người cùng lâm bác sĩ rốt cuộc cái gì quan hệ?”

Hắn không biết sao, liền không tự giác mà dừng dưới chân bước chân.

Tác giả có lời muốn nói: Gõ chữ gõ chữ gõ chữ ~ hôm nay oa muốn làm đến hai điểm! Điên cuồng viết ~

Tiểu thiên sứ nhóm đều lưu cái bình sao ~ như vậy oa sẽ càng có động lực!

Chương 10 mười chỉ ngỗng

Thời gian giống như yên lặng ở giờ khắc này. Đại khái bởi vì thuận trăng màu lợt, bệnh viện hành lang vĩnh viễn có vẻ trống không, cứ việc ấm áp ánh nắng chiếu tiến vào, cũng là tuyên cổ bất biến sắc lạnh điều, như là vĩnh viễn ấm bất quá tới dường như.

Lúc này, trống không hành lang, chỉ có hai nữ tử lẳng lẳng đứng. Mặt đối mặt mà, như là ở giếng co.

Hướng văn nghe được Trương Uyển Quân hỏi nói, không trả lời ngay, mà là trước gọi lên môi cười cười, tích cốp đủ nàng lòng hiếu kỳ.

Trương Uyển Quân thấy thế, có chút không kiên nhẫn, thúc giục nói: “Người nhưng thật ra nói a? Không phải là vốn dĩ liền không có gì quan hệ, cũng không nói ra được đi?”

“Người nói rất đúng,” hướng vẫn từ từ nói, “Ta cùng Lâm Dịch Bạch hiện tại xác thật không có gì quan hệ.”

Ở hành lang chỗ ngoặt chỗ, chuyển biến dư ra tới vách tường chống đỡ, lộ ra một bóng ma, đem đứng ở mặt sau Lâm Dịch Bạch chắn đi hơn phân nửa. Hắn nghe vậy, như là lâm vào trầm tư, một đôi mi hơi hơi nhăn, trong mắt bình tĩnh không gợn sóng, lại giống ngàn thước hồ sâu, làm người nhìn không hiểu.

Hướng vẫn xem đủ Trương Uyển Quân nóng nảy không kiên nhẫn, sau một lúc lâu, mới thêm sau vẫn: “Ta là hắn bạn gái cũ.”

Bạn gái cũ, cỡ nào không quan trọng gì, lại cách ứng người nhân vật a. Có lẽ hiện tại không có gì quan hệ, lại khó bảo toàn đã từng, không phải thật sâu từng yêu..... Mà “Đã từng”, lại nói tiếp lại là nhiều làm người miên man bất định a?

Cứ việc Trương Uyển Quân còn ở vô lực mà cãi lại, bạn gái cũ đã là qua đi thức. Nhưng là hướng vẫn biết, trận này đánh giáp lá cà, nàng thắng triệt triệt để để.

Nếu thắng, cũng liền không có hứng thú lại cùng nàng chơi đi xuống.

Hướng vẫn hướng tả đạp một bước, đối che ở nàng trước mặt Trương Uyển Quân nhàn nhạt nói câu: “Trương tiểu thư, người chống đỡ ta lộ, phiền toái nhường một chút.” Nàng liền bao cũng lười đến cầm, chuẩn bị dứt khoát hiện tại về nhà đi.

Nàng nhưng không nghĩ tái ngộ thấy Lâm Dịch Bạch.

Chưa từng tưởng, mới vừa đi hai bước, liền nhìn đến Lâm Dịch Bạch từ chỗ ngoặt đi ra.

Hương văn nghĩ đến chính mình vừa rồi lời nói, có lẽ đã bị người này nghe xong đi, chỉ cảm thấy thập phần xấu hổ. Rốt cuộc, lời nói mới rồi hơi có chút áy náy, hẳn nếu là thật nghe xong đi, chẳng phải là có vẻ nàng còn có cái gì ý tưởng không an phận?

Bất quá mặc dù xấu hổ, bọn họ hiện tại ở cùng gia bệnh viện công tác, mặt đối mặt gặp được, cũng không thể liền cái tiếp đón cũng không đánh. Hương văn đành phải căng da đầu, cười gượng hai tiếng: “Ha.. Ha, lâm bác sĩ, tới vừa vặn a.”

Nam tử nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, rõ ràng chỉ là một cái chớp mắt, lại làm người cảm thấy có cái gì thâm ý: “Ân.”

Trương Uyển Quân nghe được bên này thanh âm, sớm đã xoay người lại. Thấy Lâm Dịch Bạch tới, không biết khi nào, đã thay vẻ mặt dịu dàng tươi cười, nàng néo néo trên tay xách theo cái túi nhỏ, đi lên trước tới.

Bất đồng với vừa rồi thịnh khí lãng nhân, hiện tại Trương Uyển Quân có vẻ có chút ôn nhu khả nhân: “Lâm bác sĩ, người đã về rồi!”

Khi nói chuyện, còn mang chút ngượng ngùng bộ dáng.

Hương văn nhìn, không cảm một trận ác hàn. Quả nhiên, nghiêm túc lên, mỗi người đàn bà đều có thể là Oscar ảnh hậu.

Lâm Dịch Bạch trước nhìn mắt trước mặt hương văn, mới nhìn về phía tha thiết Trương Uyển Quân, không lưu tình chút nào: “Người là?”

Ân..... Hẳn đây là trang không quen biết, hương văn mắt thấy Trương Uyển Quân sắc mặt trở nên xấu hổ, không cảm cảm thán, Lâm Dịch Bạch chiêu này là giết người với vô hình a.....

Bất quá Trương Uyển Quân hôm nay nếu đứng ở nơi này, tự nhiên không để bụng điểm này điểm suy sụp. Nàng toàn đương không nghe hiểu Lâm Dịch Bạch những lời này dường như, lo chính mình nói: “Ngày hôm qua phỏng vẫn khi, thực cảm tạ lâm bác sĩ cho ta lần này cơ hội.”

Nàng nói, đệ thượng thủ thượng tinh xảo cái túi nhỏ: “Đây là ta ở Sweet mua một chút đồ ngọt, chỉ là một chút nho nhỏ tâm ý, hôm nào lâm bác sĩ có rảnh, ta lại thỉnh người ăn cơm.”

Sớm tại Trương Uyển Quân nói chuyện thời điểm, hướng vẫn liền thối lui đến một bên, tận lực rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm, cho bọn hắn hai người trung gian lưu đủ vị trí. Nàng hiện tại đứng ở một bên, hoàn toàn một bộ xem kịch vui tư thế.

Bất quá không biết sao, trong lòng thế nhưng không có tới từ mà có chút khẩn trương, nàng lặng lẽ hô khẩu khí, kiệt lực ức chế trụ chính mình này đó không bình thường khẩn trương.

“Không cần,” Lâm Dịch Bạch thoáng lui nửa bước, cũng không có muốn tiếp ý tứ, “Ta không phải muốn giúp người.”

Trương Uyển Quân tay còn vẫn duy trì đệ đồ vật tư thế, không khí như là lập tức đọng lại trụ, cái này trường hợp xấu hổ mà đến không được. Liên hướng vẫn đều không cấm vì Lâm Dịch Bạch vượt mồ hôi, nhiều năm như vậy, cái này sắt thép thẳng nam thuộc tính, như thế nào còn liền không đổi được đâu.

Tựa hồ là muốn sống nhảy một chút xấu hổ không khí, hướng vẫn ho khan hai tiếng: “Khụ khụ, cái kia, Lâm Dịch Bạch a, Trương tiểu thư cũng là hảo ý, người liền không cần khách khí như vậy hảo đi?”

Bất quá nói như vậy nghe vào Trương Uyển Quân lỗ tai lại như là trần trụ khiêu khích, nàng tức giận mà thu hồi tay, xoay người muốn đi.

Lại thấy Lâm Dịch Bạch như là không thấy được nàng giống nhau, quay mặt đi cùng hướng vẫn nói: “Không phải khách khí.”

Hương vẫn nhìn Trương Uyển Quân giận dỗi mà đi bóng dáng, nhin không được quở trách Lâm Dịch Bạch: “Ta nói người, như thế nào một chút tiến bộ đều không có a, người như vậy sẽ đánh cả đời độc thân có biết hay không?”

Nàng là dáng người kiều kiều tiểu tiểu nữ hài tử, cùng cao gầy mỹ diễm Trương Uyển Quân không giống nhau. Hương vẫn đứng ở Lâm Dịch Bạch trước mặt, giống như là cái vóc người không đủ tiểu cô nương, cùng hẳn nói chuyện, cần phải có chút cố sức mà ngẩng đầu.

Vừa nhắc đầu, liền đối thượng như vậy một đôi lấp la lấp lánh con người, lúc này toàn bộ con người bên trong hoàn hoàn toàn toàn bị nàng mặt chiếm cứ.

Hương vẫn vội vàng chuyển khai tầm mắt, cặp mắt kia, như vậy mê người, lại như vậy nguy hiểm, làm người vừa lơ đãng liền sẽ chìm đi vào. Cho nên Lâm Dịch Bạch bên người, mới từ tới không thiếu thích hẳn nữ hài tử đi.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Không tính rộng mở đường cái hai sườn, đám người cãi cọ âm ỉ. Ở nơi này không thiếu mới vào xã hội các ngành các nghề cao tố chất nhân tài, ở như vậy hoàn cảnh hạ, cũng chỉ có thể nước chảy bèo trôi mà tễ xe buýt.

Người một khi sinh hoạt ở thành phố S như vậy siêu đô thị cấp 1, liền sẽ có vẻ nhỏ bé đến liền bên đường con kiến còn không bằng.

Bởi vì hiện tại đám người bên trong, thoạt nhìn vĩnh viễn đều là bình phàm một cái.

Hương văn nha tiểu bữa sáng cửa hàng no no ăn đốn bữa sáng, hơi có chút thỏa mãn. Nơi này tuy rằng hoàn cảnh đơn sơ điểm nhi, lại là chính cống thành phố S phong vị.

Làm người dư vị vô cùng.

Xe buýt thượng công thức hoá quảng bá lại một lần vang dội mà vang lên: “Bệnh viện Thị đứng ở trạm, thỉnh xuống xe hành khách.....”

Hương văn tuy rằng biết chính mình bị an bài ở trung y khoa, nhưng là rốt cuộc đáp ứng rồi Lâm Dịch Bạch muốn cùng làm kia vài vị người bệnh khang phục kế hoạch, cho nên liền lập tức đi tới ngoại khoa.

Như cũ là cửa sổ minh hành lang tĩnh, đặt mình trong trong đó, cả người cũng cảm thấy yên lặng tường hòa.

Chỉ có linh linh tinh tinh mấy cái người bệnh từ người nhà hoặc là hộ sĩ đỡ, ở hành lang thoáng tán bước. Mấy cái nhàn rỗi tiểu hộ sĩ chính trát đôi nói chuyện, rì rầm, cơ hồ là này hành lang duy nhất thanh nguyên.

Các nàng trạm vị trí vừa lúc dựa gần Lâm Dịch Bạch văn phòng. Hường văn thẳng đi qua đi, đứng ở Lâm Dịch Bạch văn phòng cửa, đang chuẩn bị gõ cửa, đã bị trong đó một cái mắt sắc tiểu hộ sĩ gọi lại: “Ai, vị tiểu thư này, ngưng ngưng, chúng ta nơi này còn không có bắt đầu đi làm nga.”

“Ta.....” Nàng đang muốn nói chuyện, một cái khác tiểu hộ sĩ cũng chú ý tới, chen vào nói tiến vào ——

“Đúng vậy, tiểu thư, hơn nữa, tiến bác sĩ phòng khám bệnh yêu cầu đăng ký đơn nga.”

Hường văn bất đắc dĩ mà cười cười, ngày hôm qua là nàng lần đầu tiên đi làm, lại vẫn luôn đãi ở Lâm Dịch Bạch trong văn phòng, các nàng chưa thấy qua nàng cũng là hẳn là.

Trước mắt đứng đều là chính mình tương lai đồng sự, hướng văn cố ý thả chậm thần sắc, cực lực tưởng biểu hiện đến bình dị gần gũi chút: “Các người hảo, ta không phải người bệnh, cũng không phải người nhà.”

“Các người liêu cái gì đâu?” Đấy y dùng xe đẩy hộ sĩ Tôn Ngọc Doanh nhìn các đồng sự đều tụ ở bên này, cũng đi tới, nàng có chút cạnh thị, thẳng đến phụ cận mới thấy rõ hướng văn, “Hường bác sĩ? Như thế nào còn không có thay quần áo nha?”

Lời này vừa ra, vừa rồi nói chuyện vài vị hộ sĩ đều là hai mặt nhìn nhau, có chút xấu hổ.

Hường văn bản thân giảng hòa: “Chào mọi người, ta là hướng văn, về sau còn thỉnh đại gia nhiều hơn chỉ giáo.”

Tôn Ngọc Doanh nhìn xem bên này rồi lại nhìn xem bên kia rồi, lúc này mới lộng minh bạch, vội cho các nàng giới thiệu: “Nguyên lai các người còn không quen biết, hướng bác sĩ, đây là hoa tử, sơ sơ.....”

Nàng cấp hướng vẫn giới thiệu một vòng, nói xong, lại quay đầu đối các hộ sĩ nói: “Vị này chính là ngày hôm qua tới hướng bác sĩ, lâm bác sĩ bằng hữu nga!”

“Lâm bác sĩ bằng hữu?”

“Oa? Thật vậy chăng?”

“Lâm bác sĩ như vậy cao lãnh còn sẽ giao bằng hữu.....”

“.....”

Đều là hai mươi xuất đầu tiểu cô nương, nhắc tới đến Lâm Dịch Bạch chính là một trận nho nhỏ xôn xao.

Nữ nhân, quả nhiên đều là thị giác động vật.

Hướng vẫn có chút bài xích Tôn Ngọc Doanh này phiên giới thiệu, không duyên cớ lại cùng Lâm Dịch Bạch nhắc lên quan hệ. Bất quá lần đầu gặp mặt, nàng cũng không nghĩ bởi vậy mà có cái gì không thoải mái. Chỉ đem bất mãn cảm xúc áp xuống, đối các hộ sĩ hỏi qua hảo, liền phải làm chính mình sự đi.

“Hướng bác sĩ,” cái kia bị kêu hoa tử thoạt nhìn tuổi hơi trường một ít hộ sĩ gọi lại hướng vẫn, “Hướng bác sĩ là muốn tìm lâm bác sĩ đi?”

“Ân.” Hướng tối nay gật đầu.

“Lâm bác sĩ không ở văn phòng. Sáng sớm đã bị kêu đi.”

Sáng sớm? Hương vẫn phản ứng đầu tiên chính là: “Là có chuyện gì sao?”

“Nói là viện trưởng gia thiên kim phía trước bị thương, hôm nay chuyển viện lại đây, riêng kê lâm bác sĩ đi, cụ thể ta liền không rõ ràng lắm.”

Vừa mới hướng muện phía trước, các hộ sĩ chính là tại đàm luận chuyện này. Hoa tử câu này nói xong, khác các hộ sĩ lại bị khơi mào câu chuyện nhi, tựa như sau cơn mưa nắng mùa xuân, một đám toát ra đầu.

“Này rõ ràng là hướng về phía lâm bác sĩ tới a!”

“Đúng vậy đúng vậy, hơn nữa viện trưởng cũng thực coi trọng lâm bác sĩ.”

“Thiên nột, này liền muốn cướp đi lâm bác sĩ?? Còn có cho hay không người khác đường sống.....”

“.....”

Hương vẫn hướng về phía hoa tử nói câu tạ: “Ta đây liền đi trước nhìn xem người bệnh.”

* *

Bệnh viện Thị đại lâu thừa “Hồi” hình chữ, trải qua ngày hôm qua một ngày đi làm, hương vẫn đã đại khái có thể thăm dò ngoại khoa nơi toàn bộ lầu bốn các quan trọng khu vực phân bố.

Nàng hiện tại đang ở đến khám bệnh tại nhà khu, muốn đi đến ngày hôm qua kia vài vị người bệnh nơi bình thường phòng bệnh yêu cầu trải qua vip phòng bệnh hành lang.

Hương vẫn chính đi đến vip phòng bệnh nơi hành lang. Từ bên ngoài nhìn, nơi này cùng mặt khác hành lang cũng không có cái gì bất đồng, tất cả đều là thuần một sắc thuần trắng giòng, đơn giản, trong sáng.

Nguyên bản, nơi này sẽ so mặt khác phòng bệnh nơi hành lang càng an tĩnh một ít, hôm nay không biết làm sao vậy, thế nhưng hơi có chút ồn ào.

Hương vẫn không kịp nghĩ nhiều, lập tức về phía trước đi đến. Thẳng đến khoảng cách ồn ào thanh nguyên gần mới thấy rõ.

Có một gian vip phòng bệnh môn chính đại mở ra, thường thường truyền ra kéo động trọng vật thanh âm. Như vậy tạp âm thật sự ảnh hưởng mặt khác phòng bệnh, hương vẫn đi lên đi, đang muốn đi giúp bọn hắn đóng lại phòng bệnh môn.

Thực liêu, mới vừa phụ cận, liền thấy được Lâm Dịch Bạch hình bóng quen thuộc.

Nam tử theo thường lệ một thân áo blouse trắng, đưa lưng về phía cửa phòng đứng, mảnh khảnh lại đỉnh bạt.

Cơ hồ lập tức, liền đem người ánh mắt hấp dẫn đi.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Nàng liêu liêu trước ngực trường tóc quăn, không phải không có chàm chọc mà: “Ta nói người cũng không cần như vậy đặc ý, còn không phải là bạn gái cũ sao, xuy, cũng không chiếu chiếu gương nhìn một cái, giống người loại này không có tiền không sắc bằng cấp lại thấp nữ nhân, khó trách sẽ trở thành qua đi thức.”

“Nga,” hương vẫn trong lòng sớm đã phiên cái đại đại xem thường, nguyên lai nữ nhân này là lúc này nghĩ đến như thế nào cãi lại, lại nghĩ đến tìm về điểm nhi mặt mũi. Nàng có chút không kiên nhẫn, “Cùng người có quan hệ gì đâu?”

“Cùng người có quan hệ gì đâu” mấy chữ này nói dứt khoát lưu loát, đứng ở so với chính mình cao một đầu Trương Uyển Quân trước mặt, hương vẫn lại hoàn toàn không có bại khí thế. Ngược lại tự tin mười phần, không hề sợ hãi.

Trương Uyển Quân lúc này nhưng thật ra không có bị khí, ngược lại có chút trăm đủ chi trùng, càng cảm càng hăng ý vị. Nàng nhìn hương vẫn: “Là không quan hệ, ta bất quá là khuyên nhủ người, đừng phóng ngày lành bất quá, chạy tới cho nhân gia đương tam nhi, nhân gia đều phải đính hôn, còn muốn quẩn lầy nhân gia, có ghê tởm hay không a?”

“Đính hôn?” Hương vẫn nguyên bản đối nàng lời nói có chút tức giận, bất quá bắt được cái này miễn cảm chữ, cơ hồ là buột miệng thốt ra, “Cái gì đính hôn?”

“Như thế nào? Đừng nói cho ta người không biết? Trang cái gì a?” Trương Uyển Quân ngữ khí khinh miệt, tựa hồ đối hướng vẫn rất là khinh thường, “Người nếu là không biết xấu hổ lên a, thật là thần tiên cũng không có biện pháp.”

Vừa vặn, lời này nói xong, mới vừa rồi kêu nàng chờ nữ bác sĩ ra tới cửa. Trương Uyển Quân đối với hướng vẫn cười nhạo một tiếng, cũng không hề có bên dưới, nghênh ngang mà đi.

* *

Chính ngộ nóng rực ánh nắng đánh vào trên người, cơ hồ muốn đem hơi mỏng T huyết sam xuyên thấu. Hướng vẫn có chút máy móc mà đi ở trên đường, trong đầu không ngừng tiếng vọng mới vừa rồi Trương Uyển Quân nói, đĩnh hôn..... Nàng biết, nói nhất định là Lâm Dịch Bạch.

Từ khi gặp lại tới nay, nàng xác thật không muốn cùng Lâm Dịch Bạch lại có quá nhiều tiếp xúc. Chính là, chợt vừa nghe đến như vậy tin tức, tuy rằng thật giả còn chưa cũng biết, trong lòng vẫn là cảm thấy độn độn, như là muốn thấu bất quá khí tới.

Nàng dứt khoát ở bệnh viện Thị đại sảnh trong một góc tìm cái chỗ ngồi ngồi xuống. Cong lưng, đem đầu thật sâu chôn ở giữa hai chân, nàng hiện tại chỉ nghĩ an an tĩnh tĩnh mà chính mình đãi trong chốc lát, chẳng sợ liền trong chốc lát, cũng hảo.

Trong đại sảnh người nhiều ồn ào, xa xa nghe không rõ ràng, như là ruồi muỗi ong ong thẳng làm, lâu không ngừng nghỉ. Bọn như vậy thanh âm, hướng vẫn cơ hồ hơi hơi có chút buồn ngủ.

Nàng là bị một trận lẹp xẹp lẹp xẹp tiếng bước chân cùng cuồng loạn khóc thét thanh đánh thức.

Vừa nhắc mắt, liền thấy một hình bóng quen thuộc.

Mặc dù cách xa nhau pha xa, cũng nhìn nhìn thấy tuổi trẻ nam tử đỉnh bạt dáng người, trước mắt tình huống thoát nhìn cũng không tốt, hẳn lại như cũ vẫn duy trì vững vàng bình tĩnh tư thái.

Hương vẫn lúc này mới thấy rõ ràng, tiếng chói tai tạp tạp, nguyên lai là hẳn cùng một chúng các hộ sĩ chính đẩy giường bệnh hương phòng cấp cứu phương hướng đuổi.

Người nhà đi theo phía sau khóc thiên thương địa, trường hợp một lần có chút hỗn loạn. Hỗn hợp nước sát trùng cùng mới mẻ máu hương vị, nàng biết, lại là một hồi cùng Tử Thần đánh giá. Thực tập mấy năm nay, nhiều ít xem qua chút sinh ly tử biệt, lại vẫn là không thể thói quen trường hợp như vậy.

Hương vẫn nhẹ nhàng ngửi ngửi, trong không khí nhất gay mũi không phải nước sát trùng nhi, cũng không phải huyết tương, mà là hàm tư tư nước mắt, hàm quá nhiều vô lý ngôn nói cực kỳ bi ai.

Lấy Lâm Dịch Bạch cầm đầu một đám nhân viên y tế ly đến gần, nàng mới thấy rõ hẳn. Trước nay không nhiễm một hạt bụi áo blouse trắng thượng không biết khi nào dính vài giọt đỏ thắm huyết, đang ở trước ngực nhất thấy được địa phương, nam tử lại giống như vẫn chưa chú ý, chỉ là đi theo đi nhanh bước, mày hơi hơi nhăn lại, đang ở cực nghiêm túc mà quan sát người bệnh tình huống hiện tại.

Cái dạng này, dụng tâm, chuyên nghiệp, giống như là hành tẩu hormone.

Hương vẫn hậu tri hậu giác mà nhớ tới, chính là trước mặt người nam nhân này, muốn trở thành người khác vị hôn phu sao?

* *

Bởi vì buổi sáng gặp được Trương Uyển Quân sự, hướng văn liền cơm trưa cũng không ăn xong đi. Kia vài vị người bệnh tình huống cơ bản đã hiểu biết, Lâm Dịch Bạch văn phòng nàng thật sự không nghĩ đi trở về, liền nghĩ đến trung y khoa, đến chính mình nguyên bản nên đi địa phương.

Trung y khoa trương chủ nhiệm là cái thoát nhìn trung thực trung niên nam nhân. Tuy rằng đối với hướng văn đã đến có chút nửa tin nửa ngờ, nề hà đối phương nhập chức thủ tục đầy đủ hết, đều là điền phó viện trưởng tự mình đóng dấu, liền cũng liền thống khoái mà mang nàng đến một gian văn phòng.

Dù sao bọn họ nơi này, cũng đã thật lâu không có tân sinh lực lượng.

Cùng ngoại khoa bất đồng, trung y khoa không ngừng người bệnh thiếu, bác sĩ cũng rất ít, từ trong ra ngoài đều là quạnh quẽ. Mới vừa đi đến nơi này thời điểm, hướng văn thậm chí cho rằng chính mình đi nhầm địa phương. Nơi này, có thể là toàn bệnh viện Thị nhất hẻo lánh ít dấu chân người địa phương.

Nói như vậy, hiện đại y học lấy trung y vì phụ. Cho nên mặc dù là bệnh viện Thị như vậy đại bệnh viện, cũng là rất ít có người tới nhìn trúng y khoa.

Cũng không phải nói nhìn trúng y ít người, chẳng qua nhìn trúng y trực tiếp đi phòng khám người, muốn gần đây đại bệnh viện quái trung y khoa nhiều.

Hướng văn bị phân phối này gian văn phòng cùng Lâm Dịch Bạch không giống nhau, là hai cái bác sĩ xài chung, hơn nữa cũng không có hẳn rộng lớn rộng thoáng.

Nàng âm thầm an ủi chính mình, có chút chênh lệch cũng là bình thường, rốt cuộc tới hai ngày này, nhiều ít cũng nghe quá hẳn ở bệnh viện

sự, 90 sau này phê bác sĩ, hẳn xem như nhất có năng lực cũng nhất chịu lãnh đạo coi trọng một cái.

Nàng đối này kỳ thật cũng không ngoài ý muốn, một cái cao trung thời kỳ là có thể chính mình xem hoàn chỉnh bộ 《 Hoàng Đế Nội Kinh 》 người, tưởng không có điểm thành tựu đều khó. Hẳn nói các nàng học trung y khả năng càng hiểu biết như thế nào điều dưỡng thân thể, kỳ thật nàng biết, hẳn ở trung y học thượng tạo nghệ, khả năng viễn siêu chính mình.

Bởi vì là cái hai người gian văn phòng, hướng văn không khỏi muốn cùng ngồi ở đối diện bác sĩ giao lưu. Ngồi ở đối diện bác sĩ kê Sở Hạo Thần, cùng trung y khoa chỉnh thể tuổi so sánh với cũng không tính đại, đại khái cũng chính là ba mươi tuổi xuất đầu bộ dáng.

Có lẽ là thật lâu không có tân đồng sự tới, Sở Hạo Thần đối hướng văn rất là nhiệt tình. Một buổi trưa không có mấy cái người bệnh, cho nên hẳn liền vẫn luôn cùng nàng đông xả tây xả, trò chuyện chút không có dinh dưỡng đề tài.

Hướng văn nguyên bản tưởng đem ngoại khoa kia vài vị người bệnh điều dưỡng phương án viết hảo, ở cái này hoàn cảnh hạ, cũng liền vô pháp tiếp tục.

Nàng dù sao cũng là ngày đầu tiên tới trung y khoa đi làm, thật sự không hảo cự tuyệt tân đồng sự đề tài.

Cho nên thẳng đến, buổi chiều 5 giờ, đối diện Sở Hạo Thần vừa lòng mười phần ngậm ban về nhà, hướng văn mới có thể an tĩnh mà công tác.

Nàng đối kia mấy cái người bệnh thực coi trọng. Điều dưỡng phương án tuy rằng cũng không rườm rà, chính là bởi vì nàng coi trọng, viết lên từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, này lẫn lộn, lại xem thời gian, chính là buổi tối 8 giờ rưỡi.

Ngoài cửa sổ ám ý đã thấu tiến vào, chỉ là trong phòng ánh sáng quá thịnh, bị dấu đi đại bộ phận. Hường vẫn lúc này rất cuộc có chút đói bụng, liền dạ dày đều có chút hơi hơi đau.

Trên tay nàng lưu loát mà thu thập hảo tự mình đồ vật, bao bao trang tiền bao, chìa khóa, mắt kính..... Ân, giống nhau không ít.

Đóng lại văn phòng đèn.

Toàn bộ trung y khoa hàng hiên, trong khoảnh khắc bị ngoài cửa sổ chen vào hắc ám căn nuốt, bao phủ với hoài. Nơi này lẳng lẳng lẳng lẽ. Trừ bỏ bên ngoài vụn vặt ve minh, cùng ngẫu nhiên phong tới lá cây tử “Sàn sạt” thanh, lại không có khác tiếng vang.

Càng là hoàn cảnh như vậy, càng làm nhân tâm sinh sợ hãi, lung tung rối loạn ý niệm tất cả đều một cỗ não nảy lên trong lòng.

Hường vẫn trong lòng bồn chồn, nàng luôn luôn sợ nhất quái lực loạn thần. Nhưng hiện tại, to như vậy hàng hiên, chỉ dư bản thân một người, cũng chỉ có thể áp xuống trong lòng sợ hãi, cố gắng trấn định, căng da đầu đi phía trước đi rồi.

Hàng hiên thanh tịnh liền một bóng người nhi cũng không thấy chỉ có nàng “Bang bang” tiếng tim đập cùng tiếng bước chân tôn nhau lên thành thú.

Nơm nớp lo sợ, cuối cùng là đi đến thang máy bên cạnh.

Hường vẫn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức là có thể đi ra ngoài.

Trong bóng đêm, mục không coi vật, mặt khác các cảm quan liền trở nên hết sức mẫn cảm. Đứng ở thang máy trước, triển lãm tầng lầu “1” hồng phá lệ chói mắt.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 12

Hắn liền như vậy không để bụng sao? Hường vẫn trong lòng một cỗ vô danh chi hỏa đột nhiên bị kích khởi. Từ dưới ban bắt đầu không thể hiểu được mà xuất hiện, sau đó lại không nói một lời, nàng không biết chính mình hôm nay từ đâu ra như vậy hảo tính tình, nếu là thay đổi bình thường sớm liền bạo phát.

Nàng tức giận phía trên, một phen đoạt lấy nam nhân trong tay chén rượu, rõ ràng biết là thực liệt rượu, vẫn là liên tục uống lên mấy mồm to, đem ly trung dư lại một nửa toàn uống cạn.

Tựa hồ là lập tức đi lên rượu kính khổng chế không được lời nói việc làm, lại hoặc là nương rượu nói đã sớm tưởng lời nói: “Lâm Dịch Bạch, người đây là có ý tứ gì, ta và người hiện tại đã không có gì quan hệ, người như vậy không thể hiểu được đem ta đưa tới nơi này, lại.....”

Nàng bị rượu mạnh sắc đến hung hăng ho khan hai tiếng.

Hắn theo bản năng muốn đi lên chụp nàng. Bị nàng một phen đẩy ra.

“Lại một câu không nói, người mẹ nó rốt cuộc muốn làm gì a?”

Nàng vừa giận, cả người liền thập phần xao động, nói chuyện ngay cả chữ thô tục cũng toát ra tới.

Nàng giống như thật sự sinh khí. Hẳn nhớ rõ, thượng một lần nàng như vậy sinh khí, vẫn là tám năm trước, chia tay ngày đó.

Cũng là cái dạng này một cái đen như mực ban đêm, quật cường tiêu cô nương giận không thể át, mang theo khóc nước nở mắng hấn: “Lâm Dịch Bạch, người mẹ nó chính là như vậy rất tốt với ta?”

Từ từ suy nghĩ thu hồi, Lâm Dịch Bạch dứt khoát cầm lấy trên bàn bình rượu, đột nhiên rót một ngụm, sau đó mới buông bình rượu tử, thấp thấp mà nói ra: “Một cái người bệnh qua đời.”

Quán bar thực ồn ào, vì nghe thấy hấn nói, hướng vẫn vẫn luôn đang nhìn hấn khẩu hình.

Người bệnh..... Qua đời.....

Hướng vẫn cứng họng. Đây xác thật là thập phần lệnh người khổ sở sự.

Lâm Dịch Bạch dựa vào quán bar sô pha, làm như ở cùng hướng vẫn giải thích, lại làm như ở lăm bầm lâu bầu: “Hấn ở bệnh viện ở nửa năm, ta còn là cứu không được hấn.”

Hướng vẫn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Lâm Dịch Bạch cái này suy sụp bộ dáng, nàng nhất thời chân tay luống cuống. Trệ trệ, mới đột nhiên cầm lấy trên bàn chén rượu, cầm chi hoa sĩ cái chai cặp hai người một người đổ một ly.

Nàng kéo qua hấn tay, đem đảo mãn chén rượu tắc đi lên.

Chính mình bưng lên một khác ly, giữa đầu uống lên hai đại khẩu. Lúc này, nàng trừ bỏ lẳng lẳng bồi hấn uống thượng mấy khẩu rượu, cũng làm không được bên.

Buồn rượu nhất say lòng người.

Hương hồ lại là chi hoa sĩ như vậy cực liệt rượu mạnh.

Hương văn bất quá là một chén nhỏ xuống bụng, cả người liền vụng vụng hồ hồ, không biện tây đông.

Say rượu bên trong, cơ hồ sở hữu cảm quan không nhạy. Bất quá dạ dày lúc này lại như bị bóng giồng nhau, đau đến người hết hoảng.

Nàng che lại dạ dày, nửa người trên cuộn tròn mà giồng cái trứng tôm, một đầu cao cao chải lên tóc quăn hơi loạn, bộ dáng này không thể nói không chật vật.

Lâm Dịch Bạch cũng chú ý tới hương văn không khoẻ, hấn thò qua tới, lấy đi trên tay nàng cơ hồ muốn ngã xuống chén rượu, nhẹ giọng hỏi: “Văn văn, làm sao vậy?”

Mang theo mùi rượu hô hấp đánh vào vành tai, nhu nhu ngứa, hương văn hết hoảng cảm thấy dạ dày giồng như cũng không như vậy đau.

Bất quá nàng lúc này thần chí cũng không quá thanh, không hiểu được Lâm Dịch Bạch ở nàng bên tai nói cái gì. Chỉ là chính mình thấp giọng ní non: “Đau..... Đau quá.....”

Mang theo khóc nước nỡ, cơ hồ muốn khóc thành tiếng tới.

Lâm Dịch Bạch nóng nảy.

Cơ hồ là giây tiếp theo, liền đem trước mặt mảnh mai tiểu cô nương chặn ngang bế lên trong ngực trung.

Hấn hôm nay uống lên không ít rượu, lại vẫn là làm nàng ổn định vững chắc mà oa trong ngực trung.

Hương vẫn hệt tri hệt giác, chịu đựng đau hỏi hần: “Người, người người làm gì.....?”

Nam nhân không vội không táo thanh tuyến khó được mà có một tia không xong, hần biên đi nhanh đi ra ngoài, biên an ủi dường như đối nàng nói: “Đừng nói chuyện, chúng ta đi bệnh viện.”

Lâm Dịch Bạch ngực thực rộng lớn, bởi vì người mảnh khảnh, liền cộm cộm, kỳ thật dựa vào cũng không thoải mái. Bất quá mang theo nam tử đặc có nóng rực, như vậy dựa vào hần trong lòng ngực, liền có vô lấy ngôn nói cảm giác an toàn.

Hương vẫn tay nhỏ giữ chặt hần áo sơmi, không muốn đánh vỡ giờ khắc này ấm áp, chỉ chịu đựng đau nói: “..... Chỉ là dạ dày đau, không có việc gì, uống thuốc thì tốt rồi.”

Nàng dạ dày đau, nói chuyện chậm rì rì, nửa ngày cũng nói không nên lời mấy chữ. Lời này nói xong, Lâm Dịch Bạch đã ôm nàng ra quán bar môn.

Hần cau mày: “Người mang theo được?”

Nàng nắm thật chặt lôi kéo hần áo sơmi tay: “Người... Người trước phóng ta xuống dưới.”

Lâm Dịch Bạch tựa tin phi tin mà cúi đầu nhìn nàng liếc mắt một cái, tiểu tâm mà đem nàng buông mà, duỗi khuynh ở phía sau che chở.

Hương vẫn bắt đầu chịu đựng đau tìm dạ dày được. Nàng dạ dày đau cũng không phải một ngày hai ngày, cho nên dạ dày được cũng là phòng.

.....

Quần áo trong túi không có.

Khuynh trong bao không có.

Ách.....

Nàng nhìn về phía Lâm Dịch Bạch, mày đẹp nhú lại, một trướng bàn tay đại khuôn mặt nhỏ trắng xanh, nhìn không ra một chút huyết sắc. Có chút xấu hổ: “Ách, được giống như ở nhà.”

“VẬY ĐI NHÀ NGƯỜI.”

Hắn nói, liền phải đào trong túi chìa khóa xe. Bọn họ lúc này đứng ở quán bar cửa, bất quá vài bước xa ở ngoài chính là hắn xe.

Hương vẫn duỗi tay đem hắn tay ngăn lại tới: “Người uống nhiều như vậy, đừng lái xe.”

* *

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Nàng sợ nàng không chịu nổi.

Hương vẫn thân mình không thoải mái, ăn qua đồ vật, tùy ý rửa mặt hạ, liền trực tiếp đến trên giường kéo qua thảm nằm xuống, ngủ đến hôn hôn trầm trầm.

Ngày hôm sau tỉnh ngủ tới, mới thấy di động thượng Lâm Dịch Bạch phát tới tin tức. Rất đơn giản, chỉ có mấy chữ 【 đêm nay, cảm ơn. 】

* *

Người trưởng thành sinh hoạt chính là như vậy, mặc kệ người trước một ngày tan tành sau gặp được cỡ nào không thể tưởng tượng cỡ nào khó có thể chịu đựng sự tình, cái gì thất tình, ném tiền bao, uống rất nhiều rất nhiều rượu..... Ngày hôm sau vẫn là đến quần áo ngăn nắp mà đi làm.

Kế tiếp một kiện mấy ngày, nhật tử đều là bình bình tĩnh tĩnh mà quá, không có gì gợn sóng.

Hương vẫn hằng ngày dãi ở trung y khoa, nhưng thật ra rất ít nhìn đến Lâm Dịch Bạch, hẳn giống như rất bận bộ dáng, mỗi lần đều là điểm cái đầu liền vội vàng đi qua. Có đôi khi nàng thậm chí có chút hoảng hốt mà cảm thấy, phía trước mấy ngày phát sinh sự đều là nàng phán đoán ra tới.

Không biết từ khi nào khởi, nàng cùng Lâm Dịch Bạch về tới một đôi chia tay nhiều năm tình lữ bình thường kết giao phương thức —— gặp mặt không biết.

Từ tới rồi trung y khoa báo danh, hướng văn sinh hoạt liền trở nên có chút buồn tẻ nhạt nhẽo.

Mỗi ngày bệnh viện trong nhà hai điểm một đường, làm từng bước mà nhìn có thể đếm được trên đầu ngón tay người bệnh. Nàng cơ hồ có thể dự kiến, không có gì bất ngờ xảy ra nói, tương lai ba mươi năm nhật tử đều là như thế này.

Đột nhiên có chút thương xuân thu buồn tim đập nhanh cảm giác.

Chuyển cơ ước chừng phát sinh ở như vậy nhật tử liên tục một vòng sau.

Đang là buổi chiều 5 giờ, bệnh viện nhân viên y tế nhóm lục tục bắt đầu tan tằm.

Hướng văn hiện tại văn phòng cửa sổ phía trước, nhìn dưới lầu nổi đuôi nhau mà ra đám người, bất thông bạn tốt Cận Khả điện thoại ——

“Ca cao, có rảnh không? Buổi tối chúng ta đi dự cùng công viên nhìn xem đi.”

Liên tiếp mấy ngày, tan tằm sau không có việc gì để làm hướng văn đều cùng Cận Khả cùng nhau đi ra ngoài ăn uống uống, hoặc là khắp nơi chơi, hôm nay cũng không ngoại lệ. Này không, một chút ban liền ước đi lên.

Cận Khả là cái “Chơi bởi lêu lổng” tự do họa sĩ. Ngày thường đều là ăn không ngồi rồi, tùy kêu tùy đến hình. Cũng may người cái này chức nghiệp, mới kêu hướng văn có thể thường xuyên kêu nàng ra tới chơi.

Mỗi ngày tan tầm sau đi ra ngoài đi dạo, tựa hồ đã thành hươg vãn bình đàm sinh hoạt duy nhất điều hòa.

Bệnh viện Thị đang ở dự cùng khu. Ly dự cùng công viên không xa, nguyên bản mỗi lần đều là chờ Cận Khả đến bệnh viện tới đón nàng, hôm nay không biết sao, đột nhiên lại tưởng uống một chén băng cà phê, liền tới rồi bệnh viện phụ cận lần trước nàng chờ Cận Khả kia gian quán cà phê.

Nơi này kêu phố cũ quán cà phê. Đại khái là vì hợp với tình hình, tường ngoài cố ý dùng thạch gạch xây thành, liền trên cửa đều thả khối làm cũ đầu gỗ tấm biển.

Hươg vãn đi vào bên trong, điểm hai ly băng cà phê liền tùy ý tìm cái không chớp mắt góc ngồi, ở quanh mình tất cả đều là người xa lạ khi, nàng luôn là thói quen tính mà rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm.

Đúng là ngồi chờ cà phê, chán đến chết xuất thần là lúc, lại không để phòng mà nghe được một đạo quen thuộc thanh âm. Hươg vãn tuy trong lòng nghĩ tổng sẽ không như vậy xảo, lại vẫn là nhịn không được hươg về thanh nguyên chỗ nhìn lại.

Hươg vãn ngồi ở quán cà phê một chỗ góc, nghiêng phía trước chỗ có một cây pha thạch gạch xây cây cột, kia sinh nguyên nơi chỗ, đang bị này cây cột không nghiêng không lệch chắn cái kín mít, nàng thoáng nghiêng nghiêng người mới thấy rõ.

Một chất tiểu bàn tròn tử, một nam một nữ đối mặt mà ngồi. Tuổi trẻ nam nhân xuyên một kiện màu trắng áo sơmi, thiếu màu sợi dây quần, thoát nhìn hươg nhàn lại thoải mái thanh tân. Ngồi ở hẳn đối diện nữ tử tắc như là tỉ mỉ trang điểm quá, thượng thân ăn mặc, bất quá hạ thân xuyên điều khoan rộng thùng thình từng quần dài, tại đây nắng hè chói chang ngày mùa hè, như là ở che dấu cái gì.

Từ hướng vãn cái này phương hướng nhìn lại, vừa vãn có thể nhìn đến hai người mặt nghiêng.

Quả nhiên tuần nam mỹ nữ tổ hợp, luôn là như vậy mắt sáng.

Hướng vãn không cảm có chút ảm đạm, dời đi mắt, rầu rĩ mà có một ngụm mỗi một ngụm uống người hầu bưng tới băng cà phê.

Tới phía trước rõ ràng rất muốn uống, lúc này lại cảm thấy dần dần vô vị.

Cứ việc cũng không ý đi nghe, quán cà phê tương đối an tĩnh, khoảng cách lại pha gần, lúc này nam nhân thanh âm vẫn là không cẩn thận truyền vào nàng trong tai.

“Tiểu xu, về đính hôn sự.....”

“Đính hôn” hai chữ lập tức truyền vào hướng vãn trong tai, nàng cơ hồ theo bản năng dựng lỗ tai đi nghe.

Bất quá Lâm Dịch Bạch mới nói được một nửa đã bị Tống Xu đánh gãy: “Dịch bạch, ta biết người muốn nói gì.” Nàng vĩnh viễn là như vậy kiêu tiểu khả nhân, kiêu kiêu đà đà. Hướng vãn nghĩ, Tống Xu tựa hồ tổng so nàng như vậy tùy tiện nữ hài nhi càng chịu nam nhân thích.

Lâm Dịch Bạch không nói chuyện, mím môi, như là đang đợi Tống Xu sau vãn.

Cùng nam nhân kia phó không có gì biểu tình khuôn mặt so sánh với, Tống Xu lúc này cười đến nhưng thật ra rất là vui vẻ: “Dịch bạch người yên tâm hảo, biết người vội, đính hôn sự ta ba sẽ giúp chúng ta làm tốt, người chỉ lo hảo hảo đi làm thì tốt rồi.”

Trên tay sức lực không hề phòng mà từng từng, hướng vẫn bưng cái ly suýt nữa không lấy trụ, may mà kịp thời phản ứng lại đây, bất quá vẫn là rải chút ở thuần trắng T huyết thượng, cổ hạ vải dệt thấm ướt tảng lớn, nhiễm nhợt nhạt nhàn nhạt màu cà phê.

Nàng không chút suy nghĩ, buông cái ly, trốn cũng dường như lập tức từ chính mình này một bên môn đi ra ngoài.

Thở phào một hơi dài.

Vừa vặn, Cận Khả mới vừa ngừng xe, một tay hoảng chìa khóa xe, hướng nàng đi tới.

“U, như thế nào ra tới chờ ta? Ta cà phê đâu?”

Hướng vẫn nghe vậy, hơi có chút xấu hổ mà quay đầu lại xuyên thấu qua cửa kính tử, nhìn nhìn phố cũ quán cà phê tương đối mà ngồi nam nữ.

Không biết sao, thế nhưng cảm thấy như vậy xứng đôi.

Nàng đánh cái qua loa mắt: “Lần tới lại cho người mua, ta đi trước?” Vì không cho bạn tốt lo lắng, trên mặt còn nỗ lực giả bộ một bộ không để bụng bộ dáng.

Đối phương ánh mắt cũng đã bị quán cà phê mỗi một chỗ hấp dẫn, ngữ khí lập tức từ vừa rồi thân thiết hoan thoát trở nên lãnh ngạnh: “Kia không phải Tống Xu, cùng Lâm Dịch Bạch sao?”

Hướng vẫn biết bạn tốt tính tình, Cận Khả lại một đường chứng kiến nàng cùng Lâm Dịch Bạch, hiện tại nhìn thấy này phúc cảnh tượng, khẳng định là hận không thể lập tức vọt vào đi tay xé kia đối nam nữ.

Nàng lại làm sao không phải trong lòng hụt hẫng nhi? Chính là nhân gia đã muốn dính hôn, nàng nói đến cùng chỉ là cái qua đi thức, về sau cũng

chỉ là cái người ngoài. Lại có cái gì lập trường có thể nói ra nói vào đâu?

Đành phải giữ chặt nổi giận đùng đùng bạn tốt, ôn nhu trấn an: “Ca cao, tính, đừng đi vào. Ta thật sự hảo muốn đi dụ cùng công viên a.”

Cận Khả một phen kéo xuống hướng vẫn túm tay nàng: “Người này đều nhẫn đi xuống? Người biết rõ, năm đó nếu không phải Tống Xu, người cùng.....”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 14

* *

Ngày này là thứ sáu, tại đây bình tĩnh trong sinh hoạt khó được làm hưởng vãn trên mặt có điểm vui mừng, ngô, tốt xấu ngày mai hậu thiên có thể ngủ cái lười giác.

Hưởng vãn cứ theo lẽ thường tể giao thông công cộng đi làm.

Ước chừng bởi vì tới bệnh viện Thị nhìn trúng y khoa người thật sự thiếu, trung y khoa bác sĩ lại vốn dĩ liên ít ỏi mấy cái. Ngày thường nhìn tổng cảm thấy lạnh lẽo, không có gì không khí sôi động.

Không giống vừa tới bệnh viện Thị đi làm kia hai ngày, ở vô cùng náo nhiệt ngoại khoa, xem bệnh người bệnh cuồn cuộn không ngừng, còn có tuổi trẻ các tiểu hộ sĩ tụ ở đồng loạt.

Nghĩ đến ngoại khoa, nàng không khỏi nhớ tới Lâm Dịch Bạch, biểu tình cũng ám đi xuống, cúi đầu theo mấy cái không quen thuộc nhân viên y tế cùng vào bệnh viện thang máy.

Chính âm thầm có chút hao tổn tinh thần, đột nhiên nghe thấy một đạo nhu hòa từ ái giọng nữ: “Nha đầu, người là dịch bạch bằng hữu, cái kia hưởng tiểu thư đi?”

Trung niên nữ tử một cái đỏ sẫm sắc trung váy, bao dưỡng tốt đẹp, thoát nhìn đoan trang ưu nhã.

Thượng Tú không nghĩ tới mới vừa tiến thang máy liền gặp hướng văn, nhưng thật ra tình nàng lại tìm một chuyến.

Hướng văn ngẩng đầu, liền cùng đang xem nàng Thượng Tú tầm mắt chạm vào nhau, nàng có chút thụ sủng nhược kinh, không nghĩ tới Lâm Dịch Bạch mù mù còn nhớ rõ nàng, vội đáp lại: “A di hảo, tới tìm ách... Dịch bạch sao?”

“Đúng vậy,” Thượng Tú gật gật đầu, “Bất quá cũng vừa lúc muốn tìm người.”

“Tìm ta?”

Lúc này, thang máy khai, nguyên lai là tới rồi ngoại khoa nơi lầu bốn. Trung y khoa ở lầu sáu, hướng văn vốn dĩ hẳn là đến lầu sáu hạ thang máy, nhưng là Thượng Tú nói như vậy, liền không thể không đi theo nàng đi tới lầu bốn.

Bất quá, nàng tìm chính mình làm gì đâu? Hướng văn không cấm bắt đầu nào bỗ, tưởng tượng ngôn tình tiểu thuyết trung không phải thường xuyên có nam chủ mẹ tìm được nữ chủ ném chi phiếu làm nữ chủ lăn tình tiết sao?

Chẳng lẽ hôm nay..... Khiến cho nàng gặp phải?

Như thế hướng văn tưởng nhiều. Thượng Tú chỉ là nói: “Cũng không phải cái gì đại sự, chỉ là dịch bạch ba ba tưởng ngày mai buổi tối thỉnh các người về đến nhà ăn một bữa cơm, chúng ta dịch bạch người cũng biết, luôn là cái kia không nóng không lạnh bộ dáng, mấy năm nay ít nhiều các người này đó bằng hữu chiếu cố, ta nhìn về phía tiểu thư rất có mắt duyên, người nhưng nhất định phải tới a.”

“A di, này, này nhiều không hảo ý, dịch bạch hãn chiếu cố ta còn kém không nhiều lắm.” Hường vẫn khách khí mà chống đẩy nói.

“Nào nói nha, người liên không cần khách khí, a di hôm nay nhưng theo như người nói, không được không tới a.” Thượng Tú cười đến vẻ mặt từ ái, “Yên tâm, kêu dịch bạch thật nhiều bằng hữu đâu, các người người trẻ tuổi ở một khối cũng chơi khai.”

Hường vẫn trong đầu xoay cái cong, lúc này mới thoáng phản ứng lại đây. Này có thể hay không là dính hôn trước trước hết mời các bằng hữu ăn một bữa cơm?

Đảo không nghe nói thành phố S có như vậy tập tục. Bất quá lần này nàng cũng không thể đi, không gặp ai vui vui vẻ vẻ tham gia bạn trai cũ hôn lễ, tuy rằng bọn họ chia tay nhiều năm, nhưng nàng cũng không nghĩ không có việc gì làm chính mình sốt ruột không phải?

Cự tuyệt nói đã đến bên miệng, lại hô nghe một tiếng thanh thanh lượng lượng ——

“A di!”

Hường vẫn hòa thượng tú cơ hồ đồng thời hướng về thanh âm phương hướng nhìn lại.

Nguyên lai là trước đó vài ngày cùng hướng vẫn bắt chuyện quá hộ sĩ Tôn Ngọc Doanh.

Nàng cách hai ba bước kêu Thượng Tú một tiếng “A di” sau đó liền hướng bên này đi tới, cười đến ngọt ngào: “A di, ngài tới tìm lâm bác sĩ sao?”

Thượng Tú tựa hồ không nghĩ tới nàng sẽ như vậy nhiệt tình, sửng sốt sửng sốt, cũng cười: “Đúng vậy, vừa đến nơi này, hãn ở văn phòng sao?”

“Lâm bác sĩ vừa mới bị kêu đi cấp cứu, a đi nếu không ta trước mang ngài đi chờ hănh?”

“Vậ phiền toái người lạp,” tiểu hộ sĩ quá nhiệt tình, làm người không hảo cự tuyệt, Thượng Tú quay đầu đối hướng vẫn nói: “Hướng tiểu thư cũng đừng quên nha.”

* *

Xem ra đây là phi đi không thể?

Hướng vẫn đi ở trung y khoa hàng hiên, nơi này người bệnh thiếu, liên hộ sĩ đều không có mấy cái, yên tĩnh phi thường.

Giày cao gót đập lên bóng loáng đến cơ hồ có thể chiếu ra bóng người trên sàn nhà, “Lộc cột” rung động.

Nàng như suy tư gì mà đi vào nàng văn phòng, đập vào mắt chính là nhìn nhân mô cấu dạng Sở Hạo Thần. Trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, hướng vẫn đều mau thăm dò hănh là người nào. Nghĩ đến hănh mấy ngày nay cùng chính mình nói những cái đó lung tung rối loạn nói, nàng liền tiếp đón đều lười đến cùng hănh đánh.

Sở Hạo Thần lại giống bình thường giống nhau, một bộ thân sĩ bộ dáng, nhìn thấy hướng vẫn liền ngẩng đầu nhìn chăm chú vào nàng trở lại chỗ ngồi, trêu chọc câu: “Đây là làm sao vậy? Vẻ mặt không cao hứng.”

Hướng vẫn ngồi vào trên chỗ ngồi, thuận miệng trở về câu: “Không có việc gì.”

Hoàn toàn không nghĩ phản ứng bộ dáng.

Trung y hệ thật vất vả tới như vậy cái tuổi trẻ lại xinh đẹp nữ hài tử, Sở Hạo Thần nhưng không nghĩ dễ dàng buông tha: “Làm sao vậy, còn

không phản ứng người?”

Tuổi trẻ nữ hài thập phần không cho mặt nhi mà trềng hăn một cái, không chút khách khí mà: “Công tác thời gian, sở bác sĩ, phiền toái nói nhỏ chút, quấy rầy đến ta.”

Tác giả có lời muốn nói: Một hồi còn có canh một!

Chương 16 mười sáu chỉ ngỗng 【 đã bỏ toàn 】

Sở Hạo Thần nguyên bản không thuận theo không buông tha, hăn sinh ở nhà giàu có, là cái mê chơi, thêm chi lại trường một bộ thượng nhưng túi da, nhưng thật ra không thiếu có nữ nhân thượng vội vàng dán lên tới.

Liên tính là muốn đuổi theo người nào, cũng bất quá là vấn đề thời gian.

Lúc này liên nghĩ, cái này hướng vẫn ước chừng cùng hăn trước kia thấy có chút nữ nhân giống nhau, bất quá là bưng, giả thanh cao. Chỉ cần hăn tiền đúng chỗ, còn sợ đuổi không kịp tay?

Hướng vẫn từ hôm trước buổi tối nửa đêm thu được Sở Hạo Thần quấy rầy WeChat, từ đây đối người này ấn tượng ngã xuống đáy cốc. Liên xem đều lười đến xem một cái. Bất quá dù cho nàng luôn là mặt lạnh tương đối, bất đắc dĩ đối phương lại không cái này tự mình hiểu lấy.

Thấy đối phương còn không thuận theo không buông tha, nàng lạnh lùng cười: “Người nói nữa, ta đi tìm trường chủ nhiệm tới bồi người.”

* *

Nếu vui đầu làm chuyện gì, tổng hội cảm thấy thời gian quá đến quá nhanh, từng phút từng giây đều là không đợi người.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 15

“Ân,” Lâm Dịch Bạch xoay người, cũng không nói cái gì khách khí lời nói, chỉ là thuận miệng đồng ý.

Hương vẫn không có tới từ trong lòng có chút bực bội, xem ra, có chút lời nói, vẫn là nói rõ ràng hảo.

“Lâm Dịch Bạch, ta thực cảm kích người, nhưng là ta tưởng thỉnh người về sau đừng lại nói như vậy ái mọi nói. Ta không phải người bạn gái, chúng ta không có gì quan hệ, không phải sao?”

Trước mặt nam nhân tựa hồ không nghĩ tới hương tiệp tối nói ra như vậy một phen lời nói, hăn mày hơi hơi một túng, dừng một chút: “Lên xe rồi nói sau.”

Ước chừng bởi vì hai người ly đến gần, hăn thanh âm cũng phóng thấp, ở ồn ào đường cái bên cạnh, gọi người nghe không rõ ràng.

Hương vẫn nghe xong lời này chỉ là đứng bất động, cũng không có muốn đi theo hăn cùng nhau lên xe bộ dáng. Nàng tự hỏi chưa bao giờ là cái do dự không quyết đoán người, cao trung thời điểm có thể rõ rõ ràng ràng đi luôn, hiện tại liền không có cùng hăn dây dưa ở bên nhau đạo lý.

“Không, cứ như vậy, tái kiến.”

Nam nhân càng ngày càng đen tối sắc mặt cũng không có làm nàng có một tia chần chừ, nói xong câu đó, nàng xoay người liền đi. Quyết định hồi thành phố S kia một ngày, nàng không phải không nghĩ tới có lẽ sẽ có gặp lại một ngày, chính là không nghĩ tới, gặp lại, sẽ liên lụy ra nhiều như vậy không thoả mái sự tình.

Nàng không cần không thoả mái, một khi đã như vậy, vậy không cần gặp lại.

Cũng không cần hẳn.

Hương vẫn đi tới, phía sau lại là bình bình tĩnh tĩnh, cũng không có cái gì động tác tiếng vang. Nàng liềm đi trên mặt ẩm đậm thần sắc, bước chân mại đến lớn hơn nữa chút, nàng có chút sâu kín mà nghĩ, có lẽ Lâm Dịch Bạch lúc này thật sự định rồi tâm, vô tâm tư lại bởi nàng ngoạn nhi đuổi theo đuổi theo tiết mục.

Kia, liền núi rộng sông dài, từ nay về sau, gặp mặt không biết đi.

* *

Thâm ám cũ xưa trong tiểu khu, một chiếc gột rửa một tịnh màu trắng bảo mã (BMW) xe từ từ khai tiến vào. Cùng nơi này có vẻ không hợp nhau.

Trong tiểu khu không có gì hộ gia đình ra tới, chỉ có xe phía trước hơn mười mét xa có cái nhỏ xinh thân ảnh, đang ở đi nhanh đi nhanh mà đi tới.

Giày cao gót “Lộc cộc” rung động.

Hương vẫn là tới rồi trong nhà sau, mới nhớ tới đã quên cùng Lâm Dịch Bạch nói ăn cơm sự.

Nàng cầm di động, lười nhác nằm xải lai trong nhà mềm mại tiểu sofa. Mười phần ảo não mà dương tay cho bản thân đầu một chút. Vừa rồi,

như thế nào liền cấp đã quên?

Cái này chính là khó làm.

Nàng rồi rằm hơn nửa ngày, rốt cuộc ở đi nhà hăn ăn cơm cùng cho hăn gọi điện thoại trung lựa chọn ra một cái.

Cái nào có hại ít thì chọn cái đó sao. Nàng vẫn là hiểu.

Điện thoại thực mau bị tiếp khởi, Lâm Dịch Bạch thanh thanh đậm đậm thanh âm cách di động truyền tới: “Uy? Làm sao vậy?”

Hăn ngẩng đầu, nhìn bức màn nửa che nửa lộ hạ, lầu bốn ánh đèn. Có một chút chói mắt.

Hương vẫn cảm thấy có chút không tiện mở miệng, nhưng thật ra có vẻ có chút ngượng ngùng: “Cái kia, người, hôm nay thượng a đi tới bệnh viện, nói là kêu ta ngày mai buổi tối đi nhà người ăn cơm.”

“Đi thôi.”

Lâm Dịch Bạch ngón tay thon dài cầm di động, hăn nhớ rõ lão gia tử là nói với hăn quá, thứ bảy buổi tối kêu hăn mang mấy cái bằng hữu hồi nhà cũ ăn cơm sự, nói là kêu người trong nhà nhận thức một chút. Hăn nguyên bản cũng muốn mang hương vẫn cùng nhau.

Bất quá lâm cảnh Hoàn hòa thượng tú ly hôn nhiều năm, như thế nào sẽ là Thượng Tú đi báo cho nàng đâu?

“Ta, ta không nghĩ đi.” Hương vẫn nghĩ nghĩ, vẫn là cảm thấy nói thẳng không cố kỵ tương đối ổn thỏa.

“Ân?”

Hăn tựa hồ là đang đợi nàng lý do.

“Này không phải thực bình thường sao? Lâm Dịch Bạch, mù mù người là nói thình người bằng hữu, chính là người biết, ta không phải người bằng hữu.”

Tác giả có lời muốn nói: Ta là một con lại béo lại xuân cư cư...(đáp ứng cơ hữu, không mã đủ bốn ngàn trừng phạt..)

Xin lỗi lạp, hôm nay cày xong một chương lượng, bất quá bởi vì phía trước thiếu hạ nợ, cho nên phân hai chương phóng, đừng trách móc lạp.

Chương 17 mười bảy chỉ ngỗng

“Người không phải nói muốn cảm tạ ta, mời ta ăn cơm?” Lâm Dịch Bạch như là không nghe hiểu hướng vẫn những cái đó mang theo thoáng bi thương nói dường như, chính mình khác khai cái đầu.

Hướng vẫn không nghĩ tới hẳn còn nhớ rõ việc này, cũng không biết hẳn lúc này nói chuyện này là có ý tứ gì: “A? Đúng vậy.”

“Liên dùng lần này để đi.”

Hắn nói xong, liền lưu loát mà đem điện thoại treo. Hướng vẫn di động còn đặt ở bên tai, chỉ nghe thấy “Đô... Đô...” Một trận vội âm.

Nàng giận dữ mà đem điện thoại ném ở trên sô pha.

Ngoài cửa sổ đêm dài như sơn, trầm vân tế nguyệt, liền kia điểm điểm lấp lánh đầy trời sao trời, cũng toàn không thấy tung tích.

Hướng vẫn đột nhiên cảm thấy mệt, mệt mỏi quá mệt mỏi quá. Nằm ở trên sô pha liền không nghĩ lên cái loại này.

Khô nóng không khí tựa hồ bị một trận kéo dài mưa phùn tưới đến thoáng tiêu chút nhiệt, hướng vẫn liền nghe này trận tí tách tí tách tiếng mưa rơi, liền cơm chiều cũng chưa ăn, nặng nề mà ngủ.

* *

Ban đêm tựa hồ cũng tỉnh lại quá hai lần, đều xem qua thời gian thượng sớm, lại tiếp tục bịt kín điều hòa bị. Bởi vì thời gian dài nằm ở lông xù xù trên sofa, liền trên lưng đều không biết khi nào ra một tầng hơi mỏng mờ hôi mỏng.

Hướng vẫn hoàn toàn thanh tỉnh thời điểm đã là giữa trưa 12 giờ.

Nàng nhìn trên màn hình di động thành linh biểu hiện thời gian, cảm giác chính mình như là linh hồn xuất khiếu, không biết hôm nay hôm nào.

Di động mới vừa khai cơ, liền nghe thấy “Hưu —— hưu ——” từng đọt WeChat nhắc nhở âm.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 16

Lâm Dịch Bạch nhổ xuống chìa khóa, tựa hồ nhìn ra tay chân nàng vô thố. Hắn nghĩ nghĩ, duỗi tay phủ lên đối phương trắng nõn tay nhỏ, thấp giọng trấn an câu: “Đừng lo lắng.”

Tác giả có lời muốn nói: Ta ta ta.. Ta liền không tiết tháo mà cầu cất chứa

Gần nhất thật sự hảo lạnh nha

Chương 18 mười tám chỉ ngón

Ngoài cửa sổ xe cảnh tượng kê hương vẫn có chút không biết theo ai.

Niên thiếu khi nàng cũng từng quá phú quý vô ưu sinh hoạt, chẳng qua cao trung thời điểm bất hạnh gia đạo sa sút. Chính là mặc dù hương gia nhất giàu có thời điểm, cũng không bằng Lâm gia một phần mười.

Lâm gia nhà cũ là một tòa nhị tầng phục thức biệt thự, từ bên ngoài nhìn là mang theo chút cổ điển hơi thở Bắc Âu phong, nói là rường cột chạm trổ, một gạch một ngói đều hoa văn trang sức tinh xảo cũng không quá.

Hương vẫn giương mắt nhìn lại, lầu ngoại là một cái đại đại sân, lộ thiên bể bơi, hoa viên, bãi đỗ xe..... Cái gì cần có đều có. Toàn bộ sân, cơ hồ chiếm này một mảnh biệt thự đàn một phần ba.

Xe ngoại cung cung kính kính đứng chính là Lâm gia người hầu, người làm vườn.

Kiến đến Lâm Dịch Bạch xuống xe tới, đều nhịp mà trước đồng loạt cúi một cung: “Thiếu gia.”

Hương vẫn đi theo Lâm Dịch Bạch xuống xe, rất là chính thức váy mặc ở trên người, tổng cảm thấy không quá tự tại, nàng khẩn trương mà âm thầm moi moi ngón tay.

Đám người hầu thấy nàng, cũng là cực có lễ phép mà khom lưng vãn an.

Hương vẫn mới cảm giác sâu sắc loại này hào môn đại gia đáng sợ. Từ trước nàng gia lại giàu có, cũng chỉ là một nhà ba người, ba mẹ công tác vội, thỉnh cái nấu cơm a di, nơi nào sẽ giống Lâm gia, ở ngoài cửa người hầu liền có ba bốn, hoa viên nhỏ đều có chuyên môn người làm vườn.

Lâm Dịch Bạch nhìn ra hương vẫn co quắp, đối đám người hầu vẫy vẫy tay: “Đi vội đi.”

Nói xong, lại quay lại tới nhìn hương vẫn, trấn an dường như: “Đi thôi, không có việc gì.”

Xanh um tươi tốt thực vật rơi chậm lại trong không khí nhiệt ý, hương vẫn đi theo Lâm Dịch Bạch xuyên qua trong viện hoa viên nhỏ, thẳng tắp hướng về biệt thự đại môn đi đến.

Đám người hầu xem này thiếu gia mang theo một người tuổi trẻ nữ nhân cùng nhau trở về, nhìn còn rất là thân mật, nghĩ đến đang ở trong phòng tỉ mỉ chuẩn bị hoá trang Tống tiểu thư, không cấm hai mặt nhìn nhau.

* *

Tiến biệt thự đại môn, mới phát hiện, tuy rằng bên ngoài thoạt nhìn đã cực hạn đáp khởi xa hoa, nhưng là vừa vào cửa tới, bên trong càng là tráng lệ huy hoàng. Lầu một là cái mấy trăm bình phương đại sảnh.

Cùng bên ngoài giống nhau, cũng là Bắc Âu phong trang hoàng phong cách, xa hoa bên trong, lại có vẻ có một tia âm áp cảm giác.

Biệt thự khách nhân không nhiều lắm, nhưng cũng ít nhất có hai ba mươi người.

Chính tịch còn không có thượng, tới các khách nhân đã là ăn uống linh đình, hảo không hòa hợp.

Những người này thoạt nhìn quần áo bất phàm, phi phú tức quý.

Hương văn đột nhiên ý thức được lần này cơm không đơn giản như vậy, tuyệt đối không phải nàng ngay từ đầu tưởng ăn một bữa cơm xoàng đơn giản như vậy.

Không biết sao, trong lòng đột nhiên “Đông... Đông...” Bồn chồn, tổng cảm thấy có cái gì không tốt sự tình muốn đã xảy ra.

Bên cạnh Lâm Dịch Bạch tựa hồ cũng có chút kinh ngạc. Từ mặt bên nhìn, mày gắt gao nhăn, có vẻ một đôi mắt càng thêm thâm thúy.

Giống cây số hồ nước, sâu không thấy đáy.

Một cái ăn mặc người hầu quần áo người xa xa mà chạy tới, thở hồng hộc mà đứng yên ở Lâm Dịch Bạch trước mặt, nói: “Thiếu gia, ngài mẫu thân tới điện thoại, nói là muốn ngài đi tiếp nàng một chút.”

Nơi này vô cùng náo nhiệt, một chốc một lát cũng sẽ không khai tịch, Lâm Dịch Bạch quay đầu nhìn hương văn: “Ta lập tức quay lại.”

Hương vẫn ngoan ngoãn địa điểm quá mức, tuy rằng có loại ần ần cảm giác bất an, nhưng là tổng không hảo gọi người lo lắng, liền nói: “Người đi đi, không có việc gì, một hồi ca cao liền tới rồi.”

“Ân.”

Nam nhân nhàn nhạt đồng ý, xoay người đi rồi hai bước, vừa đến cửa, lại quay đầu lại nhìn nàng một cái.

Ngày mùa hè khó được thanh phong phát quá, thổi bay hãn tóc mái.

Này liếc mắt một cái, làm hương vẫn không dám nhìn thẳng vào.

Chờ đến Lâm Dịch Bạch đều đi ra cửa đã nửa ngày, hương vẫn còn ngơ ngẩn mà đứng, vẫn duy trì vừa rồi xem hãn tư thế.

Đột nhiên, một chén rượu đưa tới nàng trước mặt.

Nàng theo cầm cái ly tay hương về phía trước nhìn lại.

Liền thấy hôm qua mới gặp qua Tô Thanh Triết chính câu lấy khoe miệng, cười xem nàng. Thấy nàng ngẩng đầu, không nhanh không chậm mà nói câu: “Hương tiểu thư, hảo hảo a.”

Hương vẫn mới vừa hồi lấy đạm đạm cười, còn chưa tới kịp nói chuyện, liền nghe bên cạnh có người bình tĩnh đại ngộ cảm thán: “Hương tiểu thư, ngài chính là hương tiểu thư sao?”

Hương vẫn không cấm bị thanh âm này hấp dẫn mà quay đầu đi.

Nguyên lai là Lâm gia một cái người hầu. Kia người hầu như trút được gánh nặng mà nhìn hương vẫn.

“Hương” cái này họ vốn là không thường thấy, huống hồ Lâm gia giao tế vòng luân quần đều là hào môn đại tộc, còn không có nghe nói nhà ai họ

hương. Thiếu phu nhân muốn tìm được hương tiểu thư, nhất định là trước mặt vị này, không sai được.

Hương vẫn trước đối Tô Thanh Triết xin lỗi mà cười cười, mới chuyển qua tới, nhìn người hầu: “Ngài là tìm ta?”

“Là, ngài là hương vẫn, hương tiểu thư đi?” Người hầu lại xác nhận một lần.

“Là ta.”

“Vậy không sai, hương tiểu thư, nhà của chúng ta Thiếu phu nhân cho mời, thỉnh ngài cùng ta cùng nhau qua đi đi?”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Dưới lầu ăn uống linh đình tựa hồ cũng bị một màn này đánh vỡ, bưng chén rượu ba lượng thành đàn tụ ở đồng loạt nói chuyện phiếm người lúc này chính đồng thời nhìn thang lầu thượng một màn này.

Không hề nghi ngờ, tới người đều biết thang lầu thượng nam nữ chính là hôm nay yến hội vai chính nhi.

Hôm nay ăn diện lộng lẫy Tống Xu, ăn mặc một cái bột củ sen sắc phết đất váy dài, kéo thật dài làn váy, đi đường thập phần không có phương tiện.

Bị Lâm Dịch Bạch này vung lên, suýt nữa như vậy ngã xuống lầu đi.

May mắn vừa vặn tới rồi Thượng Tú đỡ nàng.

Thượng Tú nhìn nhi tử chạy lên lầu bóng dáng, thập phần khó hiểu: “Tiểu xu, dịch bạch đây là có chuyện gì a?”

Tống Xu nhìn nam nhân nôn nóng mà đi bộ dáng, trong lòng căng thẳng, trên mặt cứng đờ, miễn cưỡng duy trì gương mặt tươi cười: “A di, ta cũng không biết a. Đi lên nhìn xem đi.”

Tống Xu hòa thượng tú hai người đều là lễ phục tế cao cùng trang phần, đi đường cũng không thuận buồm xuôi gió. Chờ đến hai người rất

cuộc khó khăn lắm ở lâu hai tìm được Lâm Dịch Bạch, liền thấy hấn vừa mới dừng lại bước chân, đứng ở hàng hiên biên, nhìn một khác đầu.

Tống Xu hơi không thể thấy mà cong cong khóe môi, lôi kéo Thượng Tú đi mau hai bước, thẳng đứng ở Lâm Dịch Bạch bên cạnh đi.

Hành động gian, còn có chút khẩn trương, trận này trò hay, rốt cuộc muốn bắt đầu rồi đâu.

* *

Hương vẫn bị cái này dầu mỡ trung niên nam tử ước chừng dây dưa hai ba phút.

Làm hai mươi mấy năm kiêu kiêu nhược nhược cô nương, nàng hiện tại đột nhiên có chút hối hận khi còn nhỏ không nghe mẹ đi học Tae Kwon Do.

Bằng không hiện tại liền có thể đem cái này mạnh mẽ ôm nàng eo nam tử hung hăng lược đảo.

Hương vẫn biết giãy giụa tổn công vô ích, dứt khoát từ bỏ đôi tay chống cự, chịu đựng ghê tởm, cùng cái này đầy người mùi rượu nam nhân đánh lên Thái Cực tới.

“Ta nói vị tiên sinh này, ta tưởng chúng ta có thể nói chuyện.”

Trước mặt nam nhân lại không ăn này bộ, có lẽ là uống xong rượu, bản tính tấn hiện, liền nói ra nói đều phá lệ hạ lưu: “Chúng ta vẫn là đến trong phòng nói đi!”

Tống Xu người còn không có phụ cận, đã nghe được lại tổng lời này, biết sự tình thành hơn phân nửa. Vội vàng thêm mắm thêm muối: “Dịch bạch, hương vẫn nàng nhất định không phải cố ý.....”

Lời nói còn chưa nói đến một nửa, lại thấy trước người cao lớn nam nhân đã không biết khi nào một cái bước xa xông lên phía trước, một phen kéo qua hướng vãn, hộ ở sau người. Rồi sau đó lập tức chính là bay lên một chân đem trung niên nam nhân đá ra đi hảo xa.

Chỉ nghe Tống Xu hòa thượng tú liên tục tiếng hút khí, các nàng tựa hồ cũng chưa nghĩ đến Lâm Dịch Bạch sẽ động lớn như vậy khí, cũng là đầu một hồi, nhìn thấy hãn như vậy sinh khí.

Trong lúc nhất thời đều bị hãi trụ.

Bởi vì Lâm Dịch Bạch một đường chạy tới thanh âm cũng không tiêu, hướng vãn sáng sớm chú ý tới, nhìn thấy hãn tới, lại thấy được theo sau mà đến Tống Xu cùng Thượng Tú, nàng cũng có chút ngạc nhiên.

Cơ hồ còn không có phản ứng lại đây thời điểm, Lâm Dịch Bạch đã xông tới, ấm áp hữu lực tay vững vàng đem nàng kéo đến phía sau. Lưu loát mà giải quyết đối nàng không có hảo ý người.

Hãn thoát nhìn là ít có nóng nảy, liền bóng loáng giữa trán, đều nhiễm một tầng mồ hôi mỏng, nhìn ra được tới là một đường chạy tới.

Nàng đột nhiên ý thức được, từ trước vẫn luôn nhìn chỉ là mảnh khảnh soái khí nam hài, không biết khi nào đã trưởng thành.

Trưởng thành đỉnh thiên lập địa đại nam nhân.

Có thể một mình đảm đương một phía. Cũng có thể, bảo hộ nàng.

Hướng thời kì cuối kỳ nhiên ngừng đầu đi xem trước người nam nhân, đột nhiên không có tới từ cảm thấy có chút động dung, một lòng “Phanh, phanh, phanh” mà thẳng nhảy.

Lâm Dịch Bạch dứt khoát duỗi tay ôm quá hướng vãn, cảm gác ở nàng mềm mại sợi tóc thượng, một tay kia nhu nhu mà ở nàng trên đầu khẽ vuốt, không tiếng động an ủi.

Qua hai giây, mới quay đầu đi xem bị hấn đá đến trên mặt đất cái kia trung niên nam nhân. Ở lâu một thời điểm hấn cũng đại khái nhìn một lần tới khách nhân, phần lớn là Lâm gia thường xuyên lui tới người, hấn đối sinh ý người trên tuy rằng không thể nào nhận thức, nhưng ít ra cũng đều tính quen mắt, chẳng qua trước mắt cái này, lại là hấn trước nay cũng chưa gặp qua.

Hấn nhíu mày, một đôi thâm thúy đôi mắt híp lại, như là ở cực lực ăn nhãn lửa giận, nói: “Ai làm người tiến vào?”

Mỗi một chữ thực trầm, kéo thấp chính thể không khí.

Này một câu nói xong, toàn bộ bầu không khí, giống như là ngã vào tam vạn thước Anh đáy cốc.

Trung niên nam nhân nhìn mắt đầy mặt tức giận Lâm Dịch Bạch, lại nhìn mắt đứng ở phía sau, thoát nhìn có chút không được tự nhiên Tống Xu.

Chính không biết nói cái gì, liền nghe Tống Xu trước tiếp lời nói: “Ai nha, dịch bạch, người đừng cử động lớn như vậy khí sao, có chuyện gì chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói a.”

Tống Xu nhìn chính mình yên lặng thích, khuynh mộ như vậy nhiều năm, lại sắp ở hôm nay cùng nàng đính hôn nam nhân, đang ở ôm lấy một cái khác nữ nhân, còn như là ôm nhân gian trần bảo giống nhau.

Liền đồ thật dày đồ trang điểm cũng vô pháp che dấu trắng bệch sắc mặt, nàng đầu ngón tay véo ở lòng bàn tay, cơ hồ rơi vào thịt. Nhưng dù cho như vậy khó qua, nên nói trường hợp lời nói nhi vẫn là muốn nói.

Cái này lại luôn là Tống gia gần nhất hai năm đại hộ khách, Tống Xu đã đắc tội không nổi, lại sợ hãi trực tiếp đem nàng thọc đi ra ngoài, ở kế hoạch chuyện này phía trước, nàng thật sự không nghĩ tới Lâm Dịch Bạch phản ứng sẽ là như thế này, sự tình thành như vậy, nàng cũng là thật sự thập phần đau đầu.

Hương văn nguyên bản bởi vì này liên tiếp sự tình đầu gốc gốc, lúc này Tống Xu nói ra này phiên lời nói, liền nhớ tới chính mình là như thế nào đi vào nơi này, cơ hồ là nháy mắt phản ứng lại đây.

Có lẽ, này hết thảy là người có tâm đã sớm chuẩn bị tốt.

Nàng nhẹ nhàng từ Lâm Dịch Bạch ôm ấp trung tránh thoát ra tới, chuyển hướng Tống Xu phương hướng, ngoài cười nhưng trong không cười, thanh âm lạnh lùng: “Tống Xu, ta là chỗ nào đắc tội người?”

Nàng tự hỏi dám nói dám nói, chưa bao giờ là bị ủy khuất sẽ chịu đựng bánh bao.

Nguyên bản hướng tới lại tổng đứng Lâm Dịch Bạch cũng xoay người lại, đối hướng văn biểu hiện không có một chút ít nghi ngờ, cũng đi theo nhìn về phía Tống Xu, cặp mắt kia nhìn, như là có thể xuyên thủng nhân tâm. Trong miệng đang hỏi hương văn: “Sao lại thế này?”

Hương văn nhìn trước mặt một thân xa hoa lễ phục, trang dung tinh xảo, một bộ năm tháng tình hảo bộ dáng Tống Xu. Đột nhiên đối Tống Xu bên cạnh Thượng Tú nói: “A di, không đoán sai nói, hôm nay là Lâm Dịch Bạch, cùng Tống Xu tiệc đính hôn đi.”

Này cũng không phải một cái hỏi câu.

Nếu nói ngay từ đầu đối này chỉ là suy đoán, kia hiện tại đi vào Lâm gia nhìn thấy như vậy một phen cảnh tượng còn không nghĩ ra được là chuyện như thế nào, đó chính là thật là gốc tử.

Trường hợp một lần xấu hổ. Thượng Tú không nghĩ tới hướng tiệc tối hỏi chính mình, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì. Trước đây Tống Xu nói tiệc đính hôn thượng muốn gọi mấy cái từ trước hảo bằng hữu, không rảnh đi bệnh viện, lại cảm thấy gọi điện thoại bất quá đủ chính thức, liền kêu nàng đi bệnh viện mời hướng vãn.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Nam nhân lạnh lùng mắt phong tiện đà đảo qua ở đây mỗi người. Sắc bén mà lại thâm trầm ánh mắt, làm bị nhìn đến người đều hồn không được tự nhiên.

Nơi này mỗi người đều là tới gặp chứng một hồi cường cường liên hợp tiệc đính hôn.

Mà hãn, chung quy không thể viên bọn họ nguyện.

Đứng ở trên đài, tuần dật nam nhân nhỏ đến khó phát hiện mà cong cong khoe môi, làm như có thật mà nói: “Xin lỗi, hôm nay cũng không phải cái gì tiệc đính hôn.”

Những lời này tựa như một viên tảng đá lớn tử, rơi vào bình tĩnh trong nước, nháy mắt kích khởi gợn sóng ngàn tầng.

Trong đại sảnh các khách nhân lập tức tạc nôi, lại bắt đầu rì rầm mà nghị luận lên.

Lâm Dịch Bạch đứng ở sân khấu thượng, một tay gắt gao lôi kéo hướng vãn. Hai người như vậy đứng, từ xa nhìn lại, lại có nói không nên lời phù hợp cảm.

Hướng vãn không nghĩ tới hãn sẽ đến này vừa ra, cứ việc nàng như vậy đứng ở nơi này cảm thấy cả người không được tự nhiên, nhưng trong

lúc nhất thời cũng không biết nên làm gì biểu hiện, chỉ có thể đi theo ngõ ngách mà đứng ở trên đài.

To như vậy lâu một vì hiệu quả hảo, âm hưởng liền an vài chỗ, hiện tại trên đài nam nhân một mở miệng, thanh âm kia, liền vang vọng chính đồng biệt thự.

Hắn sắc mặt như thường, như cũ là kia phó thanh lãnh kiêu căng bộ dáng. Chỉ là thanh âm so ngày thường lạnh hơn thượng ba phần: “Hôm nay chiêu đãi không chu toàn, phi thường xin lỗi. Bất quá ta còn là muốn giải thích một chút, bản nhân, cùng Tống Xu tiểu thư không có bất luận cái gì quan hệ.”

Bất quá là nhẹ giọng giản ngữ, lại không biết vì sao nói năng có khí phách.

Hương văn nghe vậy cả kinh, nguyên bản cúi đầu, lúc này bỗng nhiên ngẩng đầu đi xem hắn. Trong mắt là nói bất tận kinh ngạc. Cơ hồ là thoáng chốc, nàng liền nhớ tới tám năm trước, nàng đã từng như vậy hai mắt đắm lệ rờn rờn mà đứng ở trước mặt hắn, hỏi hắn cùng Tống Xu tính cái gì, hỏi nàng lại tính cái gì.....

Từ trước điểm điểm tích tích, hoảng hốt gian, thế nhưng đi qua kia rất nhiều năm.

Liền ở Lâm Dịch Bạch lời còn chưa dứt, mọi người còn đắm chìm ở kinh ngạc trung khi. Không biết khi nào, lại thấy một cái quần áo bất phàm, cử chỉ nho nhã trung niên nam tử hướng về sân khấu phương hướng đi tới.

Kia mặt mày, thân hình..... Không cần thiết nói, liếc mắt một cái, là có thể nhận ra là Lâm Dịch Bạch phụ thân.

Này hai phụ tử, thật sự quá mức giống nhau.

Không chỉ có lớn lên giống, biệt nữ quật tính tình cũng giống nhau.

Lâm phụ phía sau còn đi theo cho nhau nâng Tống Xu hòa thượng tú. Hẳn rõ ràng từng bước một thân nhiên đi tới, lại không biết vì sao làm người cảm thấy thế tới rào rạt.

Hương văn theo bản năng từ Lâm Dịch Bạch trong tay đi trừu chính mình tay, trường hợp như vậy, thật sự quá mức xấu hổ. Mà nàng, một chút cũng không nghĩ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Ai ngờ, đứng ở một bên Lâm Dịch Bạch lại không chịu buông ra nàng. Thon dài bàn tay to nắm chặt nàng, trên tay lực đạo to lớn, trên tay khớp xương cộm đến nàng sinh đau.

Lâm phụ ở sân khấu trước đứng yên, tuy rằng tương so lực cao sân khấu, ở vào tương đối thấp vị trí. Khí thế thượng lại hoàn toàn chưa thua

“Nghiệt tử! Người biết không người cùng người đang nói cái gì?”

Lâm Dịch Bạch rũ xuống cầm microphone tay, tựa hồ không muốn hẳn cùng phụ thân đối thoại bị mọi người nghe thấy.

Nhìn cũng dù bận vẫn ung dung, cũng không sợ hãi: “Ta thực thanh tĩnh.”

Ở đây khách khứa tất cả đều nín thở ngưng thần, sợ ra một chút thanh nhi đánh gãy trận này trò hay.

Hai phụ tử giống ở không tiếng động giảng co, không khí cực độ áp lực. Cơ hồ nghe thấy không khí lưu động thanh âm.

Tống Xu thấp thấp nước nở, có vẻ phá lệ đột ngột.

Lâm phụ thịnh nộ, sắc bén mắt phong từ Lâm Dịch Bạch trên người dờn qua tới, dừng ở hướng vẫn trên người. Nghiêm túc mà xem kỹ một phen, mới đột nhiên cười lạnh thanh, chỉ vào hướng vẫn trầm giọng nói

---

“Thanh tỉnh? Hảo, người làm tạp tiệc đính hôn, sau đó muốn làm gì? Cưới nữ nhân này?”

Dù cho không nghĩ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, lâm phụ lời này vừa ra, hướng vẫn liền chú định trở thành bị sở hữu ánh mắt nhìn chăm chú kia một cái.

Nàng mặt nhất thời đỏ lên, bị nhiều như vậy nói sáng quắc ánh mắt nhìn chăm chăm, như là bị lột sạch quần áo nhìn thấu sở hữu. Thật sự quần bách phi thường.

Năm nàng tay nam nhân cũng đã nhận ra nàng không được tự nhiên, hần ôn lương đầu ngón tay xúc nàng, lạnh lạnh ngứa, ý đồ trấn an nàng cảm xúc.

Hần đối mặt dưới đài trợn mắt giận nhìn lâm phụ cùng anh anh nức nở Tống Xu, không chỉ có trên mặt không hề vẻ xấu hổ, ngược lại là lạnh lùng vô tình: “Đừng lại cố chấp, ta sẽ không chịu người sở hiệp.”

.....

Tử thẳng này phụ, trò giỏi hơn thầy. Chỉ này một câu, liền cơ hồ đem lâm phụ tức giận đến nói không ra lời. Đã lâu, hần mới nghiêng răng nghiêng lợi chất vấn nhi tử: “Hảo a, làm người cưới tiểu xu còn ủy khuất người? Người tưởng cưới nữ nhân này, ta nói cho người chỉ cần ta tồn tại một ngày, cũng đừng cái gì không đứng đắn nữ nhân đều tưởng lãnh tiền Lâm gia môn!”

Nếu nói thượng câu nói chỉ là nhục nhã, kia mấy câu nói đó, liền không khác làm trò trong đại sảnh mọi người đánh hướng vẫn mặt.

Nàng tự nhiên không phải người nào sự không hiểu, chỉ biết vì nam nhân từ bỏ sở hữu tiểu cô nương.

Nàng tự tôn, kiêu ngạo, tu dưỡng, đều không cho phép nàng chịu như vậy vũ nhục.

Bất quá hướng vẫn còn không có tới kịp nói chuyện, liền nghe Lâm Dịch Bạch đã lạnh lùng đã mở miệng: “Ba, chú ý lời nói.”

Nói xong, tựa hồ không muốn tiếp tục, nghiêng đầu nhìn hướng vẫn liếc mắt một cái, thấp thấp nói thanh: “Đi.”

Này vô cùng đơn giản một chữ, lại có nói không nên lời kiên định cùng quả quyết, phảng phất giờ này khắc này, có thể bỏ xuống trước mắt sở hữu, tùy nàng lưu lạc thiên nhai.

Nam nhân hành động cũng kiên định quả quyết. Lời còn chưa dứt, liền lôi kéo nàng hướng về đại môn phương hướng bước đi đi.

Bất quá đáng tiếc mới vừa hạ đài, đã bị cực nhanh xông tới nữ nhân ngăn lại.

Chỉ thấy nguyên bản trang điểm tinh xảo Tống Xu, lúc này sợi tóc hơi loạn, trên mặt trang dung đã khóc hoa. Nàng bước nhanh chạy tới, nắm chặt Lâm Dịch Bạch cánh tay, trong miệng năn nỉ: “Dịch bạch! Người không thể đi! Người như thế nào có thể liền như vậy đi rồi?!”

Như thế nào có thể liền như vậy ném xuống một cái ái người mười mấy năm người.

Khi nói chuyện, đã là than thở khóc lóc.

Ở đây khách khứa không hề lảng lạng lén lút ăn dưa, mà là châu đầu ghé tai nghị luận lên. Bọn họ không biết tiền căn, chỉ biết nhìn thấy nghe thấy.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 19

**

Đẩy ra, xuống xe, đánh xe về nhà.

Hương vẫn động tác lưu loát. Hết thấy đều không chút nào kéo dài mà hoàn thành.

Duy nhất có một chút mất mát chính là, đối phương cũng không có đuổi theo. Bất quá còn hảo, chỉ có một chút điểm mà thôi.

Hương vẫn vừa mới vội vàng mà tới rồi gia, ý ở trên cửa, liền đèn cũng chưa tới cập khai, liền nhận được hương mục mục điện thoại. Mới vừa một chuyển được, trung niên phụ nhân ôn hòa sùng ái thanh âm liền từ microphone truyền đến: “Văn văn a, làm gì đâu? Mới tiếp điện thoại?”

Kỳ thật cũng bất quá là chậm vài giây, điều chỉnh một chút cảm xúc công phu. Cha mẹ chính là như vậy, luôn là lo lắng nhất hài tử, có một chút dấu vết để lại đều phải lo lắng thương một phen.

Hương vẫn thoáng ổn định cảm xúc. Bất quá không thể khống chế chính là, một mở miệng, vẫn là không khỏi mang theo điểm khốc nước nỡ: “Mẹ, ta ở nhà xem TV đâu, vừa rồi không nghe thấy.”

Cứ việc chỉ có một chút điểm khốc nước nỡ, hương mục mục vẫn là nhạy bén mà nghe ra tới, trong thanh âm không thiếu sầu lo cùng quan tâm: “Ai

nha, đây là làm sao vậy, như thế nào còn khóc?”

Hương vẫn chỉ có thể lung tung nhạt cái lý do: “Phim truyền hình quá cảm động, đều cho ta xem khóc.”

“Thật sự a? Vãn vãn, người ở thành phố S thế nào a, có chuyện gì nhất định phải cùng ba ba mẹ mẹ nói a.”

“Biết rồi mẹ, ta bên này cái gì cũng tốt, người không cần lo lắng cho ta, người cùng ba thế nào a?”

Người trong nước truyền thống trước nay đều là chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, đối đãi thân nhân, tổng yêu cầu rải một ít thiện ý nói dối, tới làm lẫn nhau không cần quá mức lo lắng.

Hương mẹ mẹ nghe nữ nhi hỏi đến chính mình sinh hoạt như thế nào, cũng là nhạt tốt nói: “Đều hảo đều hảo, người ba đi ra ngoài mua đồ ăn, còn không có trở về. Bất quá người nói người cũng thật là, cũng không biết không có việc gì cấp ba ba mẹ mẹ đại ca điện thoại, không lương tâm!”

Tuy rằng là “Không lương tâm” nói như vậy nói, nghe tới lại là tràn đầy trường bối tình yêu. Hương vẫn một cái động dung, nước mắt suýt nữa rơi xuống.

Ở cha mẹ trong mắt, mặc kệ hài tử cái gì tuổi, đều là bọn họ trường không lớn hài tử. Cái này điện thoại thật sự đánh không nổi nữa, lại nhiều đánh một giây, nàng liền người đối diện, đối ba ba mẹ mẹ nhiều một phân tưởng niệm.

Nói thêm nữa nói mấy câu, nàng liền hận không thể hiện tại liền lập tức trở về.

Cường chống nói câu: “Mẹ kia không có gì sự ta liền trước treo.”

Tới rồi cuối cùng hai chữ, vẫn luôn nghẹn ở vành mắt nhi đảo quanh nhi nước mắt, vẫn là bất tri bất giác liền tràn mi mà ra.

Như là chặt đứt tuyến rèm châu, một phát không thể vẫn hồi.

Điện thoại kia đầu hướng mù mù lại vội vàng gọi lại nàng: “Ai ai ai đừng quải, từ từ. Mẹ kỳ thật là có việc cùng người nói.”

Hương vẫn từ tay trong bao lấy ra một khối khăn giấy, xoa xoa cái mũi. Tài lược hơi bình phục chút, nói: “Ngài nói.”

“Người thứ bảy chu thiên nếu là không có gì sự hồi T thị tới đây hai ngày đi, ta và người ba cũng rất tưởng người.”

Hương vẫn theo bản năng bắt lấy bên tai di động, bắt được giống nhau, mới nhớ tới hôm nay là thứ bảy.

Nguyên bản là Lâm Dịch Bạch tiệc đính hôn tịch.

Nàng ném rớt trên chân khiến người mệt mỏi giày cao gót, cũng không thay dép lê. Nhà ở tiểu, dứt khoát liền mại hai bước đi đến phòng khách tiểu trên sô pha.

Cả người thả lỏng mà nằm xuống đi. Bọt biển lót nhu nhu nhuyễn nhuyễn, như là đặt mình trong một mảnh thật dày đám mây.

Nàng dứt khoát như vậy trả lời hướng mù mù ——

“Hảo a, vừa lúc ta gần nhất có rảnh, đã sớm tưởng về nhà lạp. Người cùng ba ở nhà muốn nhiều chú ý thân thể, đừng quá mệt mỏi.”

.....

Cắt đứt cùng hướng mù mù điện thoại, hương vẫn nhìn nhìn ngoài cửa sổ, còn hảo, còn không tính quá muộn.

Nàng nghĩ nghĩ, vẫn là lấy ra di động báo thông bệnh viện Thị trung y khoa trường chủ nhiệm điện thoại.

May mắn trung y khoa người bệnh, công tác luôn luôn rất ít, trường chủ nhiệm tùy tiện hỏi hai câu liền cấp phê.

Tựa hồ không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy thuận lợi. Hương vẫn treo trường chủ nhiệm điện thoại, liền cấp chính mình đánh một trường ngày mai buổi sáng hỏi T thị vé tàu cao tốc.

Buổi sáng 8 giờ. Càng sớm càng tốt.

Nàng hiện tại còn không có chuẩn bị tốt. Như thế nào đối mặt thành phố S hết thầy, này hết thầy tốt, hư.

Nàng trang dung lược nùng, che ở trên mặt, thật sự có chút không thoải mái.

* *

Trong bóng đêm, màu trắng bảo mã (BMW) xe đèn xe sáng lên, chủ nhân một lần nữa đánh lên hỏa. Sau đó là quay đầu, rời đi, liền mạch lưu loát.

Chương 22 hai mươi hai chỉ ngỗng

Không trung hôi xám xịt, trong phòng đèn khai lên, hương vẫn đầu óc mơ mơ màng màng mà tỉnh lại.

Lúc này là thành phố S mùa hạ nhất thoải mái thanh tân thời khắc. Không khai điều hòa, không khí chính là vừa vặn độ ẩm, không có một tia dư thừa nhiệt khí.

Hương vẫn tiểu chung cư tới gần đường cái, suốt ngày vang xe thanh cũng như là sập đình. Thiên địa chi gian, khó được có như vậy yên tĩnh thời

khắc. Chỉ có mép giường tiểu đồng hồ báo thức, “Xoát, xoát, xoát” một chút lại một chút mà đi tới.

Tỏ rõ thời gian trôi đi.

Hương vẫn thập phần hưởng thụ một khắc an bình.

Ở trên giường thanh tỉnh nửa ngày, mới bò dậy thu thập hành lý.

Ngắn tay, quần jean, váy ngắn..... Một kiện có một kiện. Quê quán T thị thực nhiệt, chính là buổi sáng, buổi tối lại sẽ hơi lạnh chút, hương vẫn nghĩ, lại từ trong ngăn tủ móc ra hai kiện mỏng áo khoác tới, ân, còn cần một cái quần dài.

Này vừa thu thập, thế nhưng thu thập mười mấy phút. Nàng cơ hồ cất vào đi non nửa cái tủ quần áo.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Thói quen chính là như vậy một chút dưỡng thành đi. Cho nên mới sẽ phát triển đến cái loại tình trạng này, tới rồi cái loại này, làm nàng không thể không rời đi Minh Đức trung học nông nổi.

* *

Hương ba ba trở về thời điểm, mới buổi sáng 11 giờ chung. Vừa không đến cơm trưa thời gian, lại sớm qua ăn bữa sáng điểm nhi.

Không biết vì sao, lại nhìn vô cùng lo lắng.

Hương vẫn cười khanh khách mà tránh ra cửa, làm hương ba ba vào cửa tới.

Hương ba ba lại hiện tại cửa không có động, chỉ là tiên triều trong phòng hô thanh: “Thư cầm? Người cùng vẫn vẫn nói sao?”

“Này, ai nha, người cùng nàng nói đi!” Hương mù mù vương thư cầm không biết khi nào đã đứng ở hương vẫn phía sau, có chút không biết làm sao bây giờ mà xoa xoa tay.

Nàng hiểu biết nữ nhi, nữ nhi tuy rằng lúc này nhìn thuận theo, nhưng là trong xương cốt chính là cái bẻ tính tình, sẽ không dễ dàng như vậy nghe bọn hăn an bài.

Lúc này hướng ba ba thoạt nhìn càng nóng nảy, biên bất đắc dĩ mà nói câu: “Tính tính, không còn kịp rồi, đi trước rồi nói sau.” Biên kéo hướng vẫn muốn đi.

Hướng vẫn bị hướng ba ba lôi kéo, trong lúc nhất thời không biết rõ ràng đã xảy ra cái gì, vội nói: “Từ từ a ba! Đây là muốn đi đâu a?”

“Người đi sẽ biết.”

* *

Hướng ba ba xe ngừng ở một nhà hàng cửa. Nơi này thoạt nhìn sinh ý không tồi, bên ngoài bãi đậu xe lộ thiên đã đình đầy xe.

Hướng vẫn nghi hoặc hỏi: “Ba? Ta đây là đi ăn cơm?”

Hướng ba ba rốt cuộc tìm được rồi một cái xe vị, vẫn là nhân gia vừa mới khai ra đi. Biên dừng xe biên đối hướng vẫn nói: “Xem như, đi thôi đi thôi.”

“Chúng ta ở nhà ăn liền có thể nha, bên ngoài như vậy quý,” khi nói chuyện, đã bị lôi kéo đi tới nhà ăn cửa, hướng vẫn có chút sốt ruột, “Hơn nữa đều không mang theo mẹ tới a?”

“Người nha đầu này, chỗ nào như vậy nói nhiều a, đi mau đi mau.” Hướng ba ba vẫn luôn thúc giục nàng, sợ một không cẩn thận khiến cho nàng chạy.

Rốt cục là bị người hầu lãnh thượng lầu ba.

Nơi này tựa hồ cùng dưới lầu không quá giống nhau, cùng loại với một cái loại nhỏ lễ đường. Bất quá cùng lễ đường lại không quá giống nhau, bố trí mà bất đồng, tựa hồ càng như là một cái tiệc rượu bộ dáng.

Thoạt nhìn ở chỗ này người còn không ít.

Hương vẫn quay đầu hỏi hương phụ: “Ba, làm gì vậy nha? Người dẫn ta tới chỗ này làm gì?”

Tiểu lễ đường, bày tam bàn, ngồi đầy các loại tuổi trẻ nam nữ. Phóng nhãn nhìn lại, căn bản không dư thừa mấy cái không vị.

Nàng tựa hồ đã ẩn ẩn đoán được đây là đang làm cái gì tên tuổi.

Vừa muốn cùng hương ba ba cự tuyệt, lại nghe hắc lão nhân gia nói: “Vãn vãn a, ba ba riêng hỏi thăm lần này ‘ưu tú thanh niên’ gặp mặt sẽ’, nghe nói cái này hoạt động tới thật sự đều là T thị tuổi trẻ tinh anh, người liền đi xem!”

Vừa nghe lời này, hương vẫn không cấm chửi thề, hiện tại thân cận..... Đều nhiều như vậy đa dạng?

Nàng kiên định mà phủ quyết, nhìn không có một tia đổi ý đường sống.

Hương ba ba liếc nhìn nàng một cái, nói câu: “Người liền đi thôi, đây chính là ba ba hoa ba ngàn đồng tiền cho người mua danh ngạch a.”

Tác giả có lời muốn nói: Anh anh anh hôm nay trộm điểm lười moah moah tiểu khả ái nhóm

Chương 23 hai mươi ba chỉ ngỗng 【 đã thay đổi 】

Trước mặt tiểu hội trường trang trí giản lược hoa lệ, mơ hồ vừa thấy, không sai biệt lắm có hai ba mươi cái thanh niên nam nữ ngồi ở bên trong. Thân cận sẽ tựa hồ vừa mới bắt đầu, tất cả mọi người thoạt nhìn còn có chút câu thúc.

Hương vẫn bên tai vẫn luôn tiếng vọng hương ba ba lời nói mới rồi

“Đây chính là ba ba hoa ba ngàn đồng tiền cho người mua danh gạch a.”

Ba ngàn khối.....

Hương vẫn đột nhiên ngơ ngẩn.

Từ trong nhà xảy ra chuyện về sau, ba ba ở một nhà tiệm cơm làm đầu bếp, mẹ mẹ cũng tới rồi T thị từng nhà chính công ty làm trước đài. Nhật tử bận bận rộn rộn. Tựa như vừa rồi ba ba thật vất vả hừ cái ban còn muốn đi ra ngoài lái xe kéo sống.

Hương vẫn là thật sự săn sóc bọn họ vất vả, mấy năm nay vẫn luôn ở vừa học vừa làm, vì đến chính là có thể làm nhị lão thiếu chịu chút mệt.

Ba ba nói hoa ba ngàn khối mua cái này danh gạch, này cơ hồ là hăn một tháng tiền lương a.

Hương ba ba cũng nhìn ra hương vẫn sắc mặt trở nên khó coi, liền an ủi nàng hai câu: “Không có việc gì a vẫn vẫn, tiền tiêu còn có thể lại tránh, người đều hai mươi hơn còn không có cái tin tức, ba ba mẹ mẹ sốt ruột a.”

“Ba.....”

Hương vẫn mày nhăn lại, tâm trầm trầm. Xem ra lần này thân cận thị phi tham gia không thể.

Hương ba ba vừa thấy nữ nhi như vậy, liền biết việc này có cơ hội, vội rên sất khi còn nóng: “Lần này a là đại hình ưu tú thanh niên gặp mặt sẽ, người coi như đi nhận thức mấy cái bằng hữu, về sau trở về T thị làm chuyện gì nhi cũng phương tiện.”

Cha mẹ kỳ thật nhất hiểu biết nữ nhi, hương vẫn khi còn nhỏ thích loạn tiêu tiền. Chính là từ khi trong nhà xảy ra chuyện về sau, nàng cũng là

sợ nhất nhắc tới một cái “Tiền” tự. Mấy năm nay, nữ nhi không bỏ được hoa bọ họ tiền, lại chính mình vừa học vừa làm cho bọ hấn gửi tiền, hưởng gia nhĩ lão cũng là xem ở trong mắt.

Chính như hưởng ba ba suy nghĩ, chỉ cần nhắc tới đến tiền, nữ nhi liền sẽ theo bản năng đau lòng tiền.

Hướng vẫn ước chừng cũng biết bọ họ ý tưởng, chính là vẫn là nhẫn không rời rắm địa điểm hạ đầu: “Hành đi, ba, ta đi. Bất quá thân cận người nhưng đừng báo cái gì quá lớn hy vọng.”

Hướng ba ba mừng rỡ nàng như vậy: “Hảo hảo hảo, đi thôi đi thôi.”

Hướng vẫn chỉ phải không tình nguyện về phía bên trong đi đến. Không đến hai bước, phục lại quay đầu, nhắc nhở nói: “Ta hiện tại nhưng không có kết giao hôn tính toán!”

Rất tốt niên hoa, hà tất vội vàng đem chính mình khung tiến lồng giam đâu?

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 21

Hương vẫn đã phát này tin tức, liền vẫn luôn ôm di động chờ, giống như thượng cao trung thời điểm, nàng mỗi lần kỳ nghỉ thời điểm mặt dày mày dạn mà tìm hăn nói chuyện phiếm bộ dáng.

Đã lâu, vẫn là không có người trả lời.

Nàng nhìn ngoài cửa sổ xe lui tới chiếc xe, người đi đường, không có tới từ cảm thấy phiền lòng, chỉ có thể nhịn không được thúc giục xe taxi tài xế: “Sư phó, phiền toái ngài mau một chút, ta đuổi thời gian.”

Từ xe taxi đến cao thiết, hương vẫn hôm nay một ngày, cơ hồ đều ở các loại trên xe luân chuyển.

Giờ này khắc này, ngồi trên xe mỗi một phút đồng hồ, cơ hồ đều là dày vò.

Thật vất vả xuống tàu cao tốc, đã là buổi chiều. Nàng tâm, đột nhiên bắt đầu kịch liệt nhảy lên. Khẩn trương, sợ hãi..... Đây có lẽ chính là cổ nhân theo như lời gần hươg tình khiếp đi.

Ta xuyên qua sơn xuyên hà hải, lướt qua núi cao bãi nguy hiểm, chỉ vì xa xôi ngàn dặm tới gặp người. Chính là tới rồi phụ cận, lại sợ hãi rụt rè, không dám thấy.

Cuối cùng chỉ có thể ngồi ở ga tàu hỏa bậc thang, dùng hơi hơi phát run ngón tay, bát hẵn điện thoại.

Tác giả có lời muốn nói: (nơi này cam chịu bác sĩ đều là song hưu nga ~)

Hôm nay hai càng ~ tiếp theo càng 12 giờ phóng ~

Chương 24 hai mươi bốn chỉ ngỗng

“Phi cơ sắp sửa cất cánh, thỉnh các vị lữ khách tự giác.....”

Giữa trưa 12 giờ, NH210 chuyển bay.

Lâm Dịch Bạch cuối cùng nhìn mắt WeChat giao diện, quen thuộc hình cái đầu vẫn là không có bất luận cái gì tin tức phát tới. Ngón tay trường ấn hạ tắt máy kiện, thuận tay đưa điện thoại di động nhét vào túi thân xách trong bao.

Sau đó liền dựa vào chỗ ngồi nghỉ ngơi trong chốc lát. Từ thành phố S đến kinh thành, từ nam đến bắc, ít nhất muốn phi ba cái giờ.

* *

“Ngài bát đánh người sử dụng đã đóng cơ, thỉnh sau đó lại bát. Sorry.....”

Hương vẫn ủ rũ mà bắt lấy dán ở bên tai di động. Hung hăng xoa nhẹ một phen chính mình đầu tóc. Như thế nào lúc này tắt máy.....

Nàng đành phải bất đắc dĩ mà lại cấp Cận Khả bát một chiếc điện thoại qua đi. Vẫn là Cận Khả thống khoái, điện thoại một vang liền tiếp lên. Hương vẫn sốt ruột, vừa nghe điện thoại chuyển được, liền vội vàng hỏi: “Ca cao, người biết Lâm Dịch Bạch gia ở đâu sao?”

“Nha, như vậy vội vã muốn đêm thăm lâm bác sĩ hương khuê a!” Cận Khả ở điện thoại kia đầu trên chọc. “Tiệc đính hôn” ngày đó nàng đi trễ, không đuổi kịp lúc ấy cái kia trường hợp, may mắn hương vẫn không chịu cái gì khi dễ, bằng không nàng cần phải hối hận chết. Sau lại nghe Tô Thanh Triết nói lên, nhưng thật ra đối Lâm Dịch Bạch cách làm đều phải vỗ tay tán dương.

Cái kia Tống Xu, nàng đi học thời điểm liền chướng mắt nàng, cả ngày một bộ Mary Sue bạch liên hoa dạng, nhìn liền phiền. Cái này tiệc đính hôn thật sự là đại hình và mặt hiện trường, lúc này Tống Xu nhưng lại ở vẫn vẫn trước mặt điều vô dương oai.

Hương vẫn lúc này lại vô tâm vui đùa, lại hỏi một lần: “Ai nha ca cao, nói chính sự đâu, người tốt cuộc có biết hay không a?”

Điện thoại kia đầu Cận Khả thở dài một cái, đối bạn tốt vấn đề này có chút bất đắc dĩ: “Ta nói vị tiểu thư này, ta không có việc gì biết nhà người Lâm Dịch Bạch trụ nào tính chuyện gì a?”

“..... Cũng là,” hương vẫn hậm hực mà nói thanh, “Không có việc gì, treo.”

Nghe mười phần hạ xuống.

May mắn nơi này là người đến người đi nhà ga, không có người sẽ chú ý nàng bất luận cái gì cảm xúc.

Có lẽ người ưu sầu lên, thời gian liền quá đến đặc biệt mau. Hương vẫn an vị ở nhà ga bậc thang nhi thượng, ngồi ngồi, thành phố S thiên, liền đen.

Liền hương ba hướng mẹ đều chậm chạp không thu đến hương báo chiều bình an điện thoại, sốt ruột đến chính mình đánh tới.

Hương vẫn treo lên ba mẹ đánh tới điện thoại. Lúc này mới đứng dậy chuẩn bị về nhà. Lúc này, không nghĩ tới nhân hứng mà tới, liền chính chủ nhi cũng chưa thấy đâu, liền mất hứng mà về.

Xe taxi chạy đến hương vẫn gia tiểu khu thời điểm. Thiên đã đen thui lụi. Vùng này tuyến lộ lão hoá, luôn có như vậy một hai cái đèn đường khi lóe khi diệt, thật sự có chút dọa người.

Hương vẫn kéo rương hành lý, tráng lá gan hứng trong đi. Đột nhiên lại nghĩ tới cái kia biệt nữ nam nhân..... Như vậy hắc lộ, cũng không biết đưa xong nàng, lại trở về thời điểm, hẳn có thể hay không sợ hãi.

Hàng hiên chột lóe chột lóe hành lang đèn cũng không có tu hảo, bất quá còn hảo, lần này cuối cùng là hữu kinh vô hiểm mà tới rồi gia.

Lại nằm hồi tiểu phòng ở trên sô pha, hương vẫn thở hắt ra, lười biếng hàng via hè.

Thân mình đã thực thoải mái, chính là trong lòng, lại như là đè nặng một khối cự thạch, như thế nào cũng không an tâm đi.

Lúc này cũng chỉ cố suy nghĩ, Lâm Dịch Bạch rốt cuộc đi đâu vậy? Hẳn như thế nào còn không trở về điện thoại? Lâm Dịch Bạch có phải hay không thích nữ nhân khác? Chính là..... Chính là hẳn ngày hôm qua còn thân quá nàng nha.....

* *

Có lẽ là ngày hôm qua một ngày tàu xe mệt nhọc, hương vẫn thân thể thật sự có chút chống đỡ không được. Rồi rằm một hồi, chậm rãi liền ngủ đi qua. Lại tỉnh lại, đã là ngày hôm sau buổi sáng 7 giờ nhiều.

Sáng sớm thượng, đầu giường tiểu đồng hồ báo thức liền nháo lên, “Đinh linh linh...” Mà vang lên nửa ngày, nằm ở trên sô pha nữ tử “Đẳng”

mà ngồi dậy, cơ hồ là nhắm mắt lại đi đến phòng ngủ đi đem đồng hồ báo thức đóng, sau đó dứt khoát nằm ở trên giường, cuối cùng, nhẹ giọng lầm bầm cái: “Phiền đã chết.”

Chính là đóng đồng hồ báo thức về sau, hướng vẫn lại như thế nào cũng ngủ không được.

Đầu tựa hồ đột nhiên thanh tỉnh, ý thức được hôm nay là thứ hai. Muốn đi làm. Quan trọng nhất chính là, có thể nhìn thấy Lâm Dịch Bạch.

Hướng vẫn hôm nay rửa mặt mặc quần áo so mỗi ngày đều mau, lại dùng ngày thường gấp hai thời gian. Chỉ là phối hợp quần áo liền hoa mười phút, càng miễn bàn tỉ mỉ miêu tả trang mặt.

Khó được nàng nguyện ý trang điểm, kỳ thật tỉ mỉ dọn dẹp lên, cũng là cái khả nhân cô nương ai.

Bất quá này một hồi dọn dẹp, nhưng thực sự là phí không ít thời gian. Hướng vẫn hôm nay liền bữa sáng đều không kịp ăn, liền tế thượng giao thông công cộng đi làm đi.

Tới rồi bệnh viện Thị. Hướng vẫn trực tiếp bên ngoài khoa lầu ba hạ thang máy. Khả xảo, nghênh diện liền đụng phải từng có vài lần tương giao hộ sĩ Tôn Ngọc Doanh. Hướng vẫn không chút suy nghĩ, liền đi lên hỏi: “Tôn hộ sĩ, sớm a.”

“Sớm, hướng bác sĩ như thế nào đến bên này?”

“Ta tìm lâm bác sĩ, hẳn tới sao?”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 22

U xơ tử cung là nữ tính sinh thực khí quan một loại bứu lành. Cho nên trung y cần phải làm là sơ gan dùng thuốc lưu thông khí huyết, hoạt huyết hóa ứ, lấy này tới điều tiết thân thể cơ năng, sử thân thể đạt tới một cái cân bằng.

Vấn đề liền ra ở chỗ này, vương không lưu hành, hạ cô thảo, sinh con hào này mấy vị được công hiệu chẳng lẽ là hoạt huyết hóa ứ đó là tiêu sưng, tinh lọc máu bầm..... Đây đều là cùng trị liệu u xơ tử cung y lý không tương bội, duy độc, này hoàng kỳ..... Trung y cho rằng, hoàng kỳ có ngưng huyết chi dùng.

Nàng cau mày, này bốn y thư là đương đại y học đại gia sở, như vậy rõ ràng, liền nàng đều có thể phát hiện đạo lý, đại sư lại như thế nào sẽ không hiểu đâu?

Hương vẫn trong lòng nghi hoặc, đang muốn cầm y thư đi thỉnh giáo trung y khoa mặt khác kia vài vị đức cao vọng trọng lão tiền bối.

“Hương bác sĩ, vừa rồi vị trí kia cung cơ nhọt Lý nữ sĩ tưởng lưu viện trị liệu.”

Lúc này, hộ sĩ tiểu thư vừa lúc đẩy cửa tiến vào.

Nằm viện nhưng thật ra hoàn toàn không cần, như vậy trung dược điều dưỡng ở nhà cũng là giống nhau, ngược lại càng thoải mái phương tiện.

Nàng tùy tay vẩy vẩy tay: “Nói cho nàng không cần. Định kỳ lại đây liền hảo.”

Hộ sĩ tiểu thư gật đầu đồng ý.

Hương văn cũng hơi hơi gật đầu, không biết sao lại ngồi trở lại chính mình vị trí thượng, quên mất muốn đi tìm mặt khác tiền bối hỏi phương thuốc sự tình.

Đối diện Sở Hạo Thần nhìn thoáng qua đồng hồ, lại thò qua tới cùng hương văn nói chuyện: “Hương văn, buổi tối cùng đi ăn cơm a? Coi như làm là hai ta bắt tay giảng hòa chi yến hội.”

Hương văn giương mắt liếc hẩn một cái, phun ra hai chữ: “Không đi.”

Nàng dư quang lơ đãng đảo qua dưới lầu lục tục tan tầm các đồng sự, nguyên lai nhanh như vậy, đã tới rồi tan tầm thời gian, này chu cũng không luân nàng trực ban, liền tùy tay bắt đầu thu thập khởi chính mình ba lô, chuẩn bị trong chốc lát đi ra ngoài cùng Cận Khả uống cà phê.

Đồ vật đều thu thập hảo, chỉ còn một cái di động còn đặt lên bàn. Hương văn ấn sáng màn hình. Vẫn là không có bất luận cái gì tin tức phát lại đây. Suốt một ngày, Lâm Dịch Bạch đều không có hồi nàng bất luận cái gì tin tức.

Nàng không cảm có chút lo lắng lên. Dứt khoát xách lên bao nhằm thẳng dưới lầu lầu ba ngoại khoa chạy tới.

Vô cùng lo lắng mà chạy xuống tới, một chút lâu, liền suýt nữa đụng vào cầm nước sát trùng nhi hộ sĩ.

Nhìn có chút quen mặt, hình như là ngày đó Tôn Ngọc Doanh giới thiệu quá hoa tỷ.

Hương vẫn thập phần khách khí: “Xin lỗi, hoa tử.”

Đối phương tựa hồ có chút thụ sủng nhược kinh: “Không nghĩ tới hương bác sĩ còn nhớ rõ ta.”

Hương vẫn cười cười: “Hoa tử thực ưu tú, là ta tiền bối. Cái kia, ta tưởng cùng ngài hỏi thăm chuyện này nhi.”

“Hương bác sĩ có chuyện gì không cần khách khí, nói thẳng liền hảo.”

“Cái kia, ngài biết lâm bác sĩ đến chỗ nào đi công tác sao?”

Nguyên bản cười khanh khách hoa tử nghe xong hương vẫn hỏi cái này câu, cũng mặt lộ vẻ khó xử. Lâm bác sĩ đi công tác sự tựa hồ là mặt trên bí mật điều khiển, toàn bộ ngoại khoa biết lâm bác sĩ đi đâu đi công tác không mấy cái, nàng hoa tử xem như một cái. Lúc này hương vẫn hỏi, lại có chút khó trả lời.

Hương vẫn nhìn ra hoa tử mặt lộ vẻ khó xử, cũng không muốn khó xử nàng, liền nói: “Không quan hệ, ta chính là tùy tiện hỏi hỏi, không có phương tiện nói liền thôi.”

Không nghĩ tới, như vậy vừa nói, hoa tử ngược lại ngượng ngùng không nói cho nàng. Liền thò qua thân mình, dùng chỉ có hai người có thể nghe thấy thanh âm nói: “Nói là đi kinh thành đệ nhị bệnh viện, cùng vài vị ngoại khoa chuyên gia hội chẩn đi.”

Hoa tử bán nàng lớn như vậy nhân tình, hương vẫn mấy phen cùng nàng nói lời cảm tạ, mới cùng hoa tử cáo biệt, cơ hồ là chạy vội ra bệnh viện.

Đứng ở bệnh viện cửa chờ Cận Khả thời điểm, lại bắt khởi Lâm Dịch Bạch điện thoại.

“Thực xin lỗi, ngài bắt đánh người sử dụng đã đóng cơ.....”

Vẫn là giống nhau. Nàng thậm chí có chút lo lắng lên, ở cái này mau tiết tấu, liên lạc phương tiện niên đại, cùng một người một hai ngày không liên hệ, thật giống như xa lạ rất nhiều.

Còn hảo, nàng còn nhớ rõ bộ dáng của hắn, nhớ rõ hắn cặp kia câu nhân tâm phách đôi mắt.

* *

Bệnh viện Thị mới vừa tan tầm, cửa lui tới đồng sự rất nhiều, hướng vẫn đứng ở nói biên một chỗ thấy được vị trí, sốt ruột mà chờ Cận Khả tới đón nàng.

Tâm mắt ở đường cái thượng như nước chảy trên xe bản khoắn, trong lúc lơ đãng, lại bị một đạo thân ảnh màu đỏ hấp dẫn đi.

Trung niên nữ nhân dáng người nhỏ gầy, xuyên một kiện màu đỏ rực tay áo phòng phơi sam. Cùng bên cạnh kia chiếc ngừng ở ven đường Ferrari xe thể thao không hợp nhau.

Hướng vẫn ánh mắt hảo, cách một cái đường cái, cũng nhìn ra đó là Lý Ngọc Liên, hôm nay tới tìm nàng xem u xơ tử cung người bệnh.

Bên cạnh chiếc xe kia, cũng hảo quen mắt.

Chính trầm tư suy nghĩ xe chủ nhân là ai thời điểm, thành linh mà lại bị người chụp hạ bả vai.

Cận Khả không biết khi nào đã đứng ở hướng vẫn bên người: “Nhìn cái gì đâu?”

Hướng vẫn này một phân thần, lại đi nhìn lên, bên kia lại không có tung tích. Nàng chỉ có thể lắc đầu: “Không có gì.”

Cận Khả cười ôm quá bạn tốt: “Đi! Đi chơi!”

“Ca cao, ta, ta có chuyện yêu cầu người hỗ trợ.” Hương vẫn vẻ mặt cấp sắc nhìn Cận Khả.

Đảo làm Cận Khả có chút không thích ứng: “Nói a.”

“Ta muốn đi kinh thành tìm Lâm Dịch Bạch.”

“Người điên rồi?!” Cùng mong muốn giống nhau, Cận Khả tràn đầy kinh ngạc.

“Ta thật sự phi thấy hấn không thể.”

Cận Khả giận này không tranh: “Người a, quả nhiên là một gặp được Lâm Dịch Bạch liền không nguyên tắc!”

“Ca cao.....”

Bên kia Cận Khả lại giống so này chính chủ còn sốt ruột, đã khai cửa xe: “Đi mau a!”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 23

Hương vẫn đối mặt vấn đề này lại có chút do dự, cũng không biết nói như vậy ra tới nàng ở kinh thành đệ nhị bệnh viện có thể hay không làm sợ hãi. Có thể hay không làm hãi cảm thấy chính mình quá chủ động.....

Nàng có chút rối rắm mà ngẩng đầu, hi vọng vọng bốn phía.....

Ai biết, lại liếc mắt một cái thấy đứng ở cách đó không xa gọi điện thoại nam nhân.

Như cũ giống lần đầu tiên gặp mặt thời điểm giống nhau, cao cao gầy gầy, chỉ như vậy đứng, đã kêu nhân tâm ngứa.

Có lẽ, nàng cái này đỉnh cấp nhan không, ở lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, cũng đã bị hấp dẫn đi thôi.

Nếu lúc này có gương, Lâm Dịch Bạch thật giống làm hương vẫn nhìn xem nàng hiện tại biểu tình. Kinh hách, khẩn trương, không dám tin tưởng..... Ngô, còn có bạo hồng khuôn mặt nhỏ.

Nàng sẽ không quên, liền ở vừa mới, nàng còn chém đỉnh chặt sắt, rất là ái muội mà cùng nhân gia nói “Ân, tìm người.”

Lúc này thật là liền tìm cái khe đất chui vào đi tâm đều có.

Hai mươi giây sau, khuôn mặt nhỏ bạo hồng tiểu cô nương sải bước chạy đến Lâm Dịch Bạch trước mặt, then quá thành giận mà lên án: “Lâm,

dịch, bạch! Người lại chơi ta!!”

Nam nhân không khỏi cười khẽ thanh, môi mông hơi hơi gợi lên một tia độ cung: “Chỗ nào chơi người?”

Nói xong, còn ý xấu mà duỗi tay xoa bóp nàng xấu hổ buồn bực mà hồng hồng mặt, thử một lần có hay không phát sốt độ ấm cao.

Ân, còn rất năng người.

Hương vẫn một phen đánh hạ hẳn tay, không vui mà cau mày, dối nói: “Lâm Dịch Bạch người cố ý có phải hay không?”

Này phó kiêu man bộ dáng, so phía trước mấy ngày dầu muối không ăn nhưng thật ra đáng yêu nhiều. Cơ hồ cùng trong trí nhớ ăn mặc to rộng giáo phục kiêu ngạo để lại hẳn đường đi thân ảnh trùng hợp.

Hắn mặt vô biểu tình mà trêu chọc: “Vẫn là giống nhau bốn.”

“..... Người,” hương vẫn tức giận đến phình phình, “Ta liền không nên tới tìm người.” Nói xong, xoay người muốn đi, còn thuận tiện phiên cái đại đại xem thường.

Dự kiến bên trong mà, thủ đoạn đã bị người gắt gao bắt ở trong tay, nhiều một bước cũng đi không được.

Hương vẫn đưa lưng về phía nam nhân, nghiêng răng nghiêng lợi: “Lâm Dịch Bạch, người còn muốn làm sao!”

Lúc này, đối phương lại thật lâu sau không nói gì.

May mắn lúc này đêm dài, bệnh viện trong viện cũng không có người nào đi lại, bằng không nhìn đến hai người đã như vậy ái muội tư thế đứng, còn song song không nói một lời. Chưa chừng tưởng chụp phim thần tượng đâu.

“Cô..... Cô.....”

Liền tại đây quanh mình hoàn cảnh u nhiên, trai đơn gái chiếc tương đối, hai người đúng là liếc mắt đưa tình là lúc. Hường vẫn bụng lại thập phần lỗi thời mà vang lên.

Nàng lông mày xấu hổ mà nhìn đến cùng nhau, vừa mới lui nhiệt mặt lại “Đằng” mà một chút nhiễm chút đỏ ửng.

Đỏ thắm đỏ thắm. Như là nở rộ ở trong đêm tối hoa hồng đỏ, đỏ tươi mà làm người muốn duỗi tay hái.

“Khụ khụ,” gây chuyện người xấu hổ mà khụ hai tiếng, ý đồ nói sang chuyện khác: “Ách, người chừng nào thì trở về đâu?”

Cao cao đại đại thân ảnh ở trước mặt, bản thân liền cho người ta một loại hữu hình cảm giác áp bách. Hường vẫn theo bản năng lui ra phía sau nửa bước, cùng Lâm Dịch Bạch bảo trì an toàn khoảng cách.

Lâm Dịch Bạch nghe xong hướng vẫn hỏi nói, như cũ là không có một tia gợn sóng mà ứng thanh: “Không vội.”

Lời còn chưa dứt, lại là đã kéo tay nàng nhắm thẳng ngoại đi đến.

Hường vẫn vội vàng đuổi kịp: “Chúng ta muốn đi đâu a?”

Nam nhân quay đầu tới xem nàng, hơi nhướn mày: “Không phải đói bụng?”

Tác giả có lời muốn nói: Nói cho ta..... Ngọt không ngọt?

Chương 27 hai mươi bảy chỉ ngỗng 【 hàm nhập V thông cáo 】

Ra kinh thành đệ nhị bệnh viện môn, đệ nhị bệnh viện thành lập thời gian lâu, mà chỗ trung tâm thành phố, cũng chính là kinh thành lão thành

nội. Nơi này đường cái không tính rộng lớn, cũng không có quá mức phồn hoa cao ốc building. Có, chỉ là thành thị này trải qua cuối cùng vụng nhiệm dạt dào phong cách cổ.

Loại này dày nặng lại làm người thân thiết lịch sử hơi thở, là kinh thành tuyệt vô cận hữu.

Hương vẫn nhìn thoáng qua đặt lên bàn di động. Trên màn hình thành linh viết “Hai mươi hai điểm 59 phân”. Cho dù là ở mặt quán lâu một trong đại sảnh, quanh mình cũng lảng lảng, so có phòng còn tĩnh. Cái này điểm nhi, đã không có gì người ăn cơm. Cho dù có, cũng là ở ven đường quán ăn khuya.

Cái này quán mì nhỏ, vẫn là bọn họ duyên phố đi rồi hơn nửa ngày mới tìm được không đóng cửa cửa hàng.

Khai mặt quán chính là một đôi lão phu thê. Trong tiệm số lượng không nhiều lắm mấy cái khách nhân đều sắp ăn xong rồi, nguyên bản muốn đóng cửa, nhìn thấy hai người trẻ tuổi như vậy vẫn còn không có ăn cơm, khiến cho bọn họ tiến vào chờ. Lúc này, a di chính cầm thực đơn đi đến trước bàn, cười đến hiền lành ôn hòa: “Hai người các người ăn chút nhi cái gì nha?”

Hương vẫn theo bản năng ngẩng đầu đi xem Lâm Dịch Bạch, nàng ở ăn cái gì thời điểm trước nay đều là trọng độ lựa chọn sợ hãi chứng, nhìn thấy ăn càng nhiều, lại cứ càng không biết nên ăn cái gì.

Lâm Dịch Bạch chính cầm thực đơn, nghiêm túc mà nhìn, lúc này tựa hồ cảm nhận được đối phương tầm mắt, đốn một giây, nhẹ nhàng buông trong tay thực đơn, mới hòa hoãn nói: “Thỉnh cho chúng ta hai chén mặt đi, cảm ơn.”

Đã trở thế này lại làm người vất vả mà lộng cái gì đồ ăn tổng cũng là không tốt.

Mặt quán a di thu thực đơn: “Kia hai vị chờ một lát. Lão với, hạ hai chén mặt!”

Có người khác ở thời điểm, hai người ở chung còn tính bình thường. Chờ đến người vừa đi, trai đơn gái chiếc, nửa đêm canh ba, tương đối mà ngồi thời điểm, liền lại khôi phục xấu hổ trầm mặc, tựa như vừa rời tìm nhà ăn dọc theo đường đi giống nhau. Lặng im, không có một tia thanh âm lặng im.

Hương vẫn ho nhẹ thanh, thật sự khó có thể chịu đựng như vậy xấu hổ thả gian nan bầu không khí, yên lặng tìm cái đề tài: “Người cùng ta tưởng giống nhau ai.....”

Đối diện nam nhân giương mắt xem nàng. Cách một cái bàn, như vậy gần gũi mà xem hẳn thanh triệt mặt mày, tổng cảm thấy đẹp đến càng thêm chọc người tưởng nhiều xem vài lần.

Nàng tiếp theo nói: “Quá muộn, lại gọi người ta làm thực rườm rà ăn liền quá mức ý không đi.”

“Nga,” Lâm Dịch Bạch thưởng thức trên tay di động, tựa hồ thất thần mà, “Ta chỉ là sợ buổi tối tiêu hóa không tốt.”

Không biết sao, hẳn rõ ràng nhìn sắc mặt như thường, hương vẫn lại tổng cảm thấy, người này thoát nhìn không rất cao hứng. Nói tam câu nói, liền có hai câu lời nói như là cố ý nhắm vào nàng.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 24

Chương 28 hai mươi tám chỉ ngón

“Người ngày đó, vì cái gì đi?” Lâm Dịch Bạch không có trả lời hướng văn vấn đề, chỉ là đột nhiên nói như vậy một câu.

Như vậy không đầu không đuôi một câu, hướng văn lại cơ hồ nháy mắt phản ứng lại đây? Phản ứng lại đây hẳn nói chính là ngày nào đó. Chỉ là như vậy một câu, khiến cho nàng vừa rồi kiêu ngạo khí thế khoáng khắc toàn vô, nói chuyện thậm chí có một ít nói lắp: “Ta, ta khi đó còn không có tưởng hảo.”

Đối diện nam nhân như suy tư gì mà nhìn nàng, giống như không chút để ý, ngữ khí nhàn nhạt: “Hiện tại nghĩ kỹ rồi?”

Hắn thanh âm đậm nhiên, lại không biết chỗ nào tới mê hoặc lực, làm nàng nhẹn không được đem trong lòng lời nói nói thẳng ra.

“Nghĩ kỹ rồi.....”

Sốt ruột mà buột miệng thốt ra, lời nói xuất khẩu lúc sau, lại muốn nhận, lại thu không trở về.

Hướng văn có chút xấu hổ, sắc mặt ửng đỏ.

Mắt thấy bên cạnh thực khách đã đi được không sai biệt lắm, Lâm Dịch Bạch cảm thấy bọn họ không thích hợp lại ở cái này địa phương đãi đi

xuống.

Trống không nhà ở, lời nói đều bị người khác nghe qua, tổng cảm thấy không tốt lắm.

Hắn hơi hơi giương giọng: “Tính tiền.”

* *

Gió đêm nhẹ dương, không biết sao, bầu trời ngôi sao lại âm đạm lui tan, nguyệt cũng không giống ngày xưa sáng tỏ. Như là bịt kín một tầng hơi mỏng sa, gọi người thấy không rõ tích.

Một đôi tuổi trẻ nam nữ đi ở kinh thành phố cũ thượng, thân ảnh lay động, bị bên đường đèn đường kéo túm, kéo đến thật dài. Tựa như một đôi tỉ mỉ khắc hoạ bích nhân.

Nơi này là kinh thành nhất nổi danh du lịch thánh địa chi nhất, quốc gia năm A cấp cảnh khu. Cũng không giống địa phương khác giống nhau sớm tắt đèn, cùng này bóng đêm cùng nhau, dung nhập mọi âm thanh đều tịch trung.

Nơi này, có một cái quán bar phố. Khai ở cổ xưa kiến trúc, như vậy trung cùng ngoại va chạm, thế nhưng có vẻ càng thêm hài hòa.

Sắc trời đã tối, mắt thấy liền phải đến buổi tối 12 giờ. Hai người đi ở trên đường, ai đều không có đề trở về nghỉ ngơi sự tình, lúc này cảnh này, đối mặt người, nói ra nói vậy thật sự quá mức ái muội.

Tóm lại hướng vẫn là nói không nên lời.

Cũng chỉ có thể đi theo Lâm Dịch Bạch hứng thú thiếu thiếu mà áp đường cái, cũng may bên này là du lịch khu, còn rất là náo nhiệt, nếu là tại

tầm thường đường phố, ngõ nhỏ ăn không ngồi rồi mà đi bộ, sợ là sẽ làm sợ người đầu.

Bất quá hai ngày này tàu xe mệt nhọc, hướng văn thật sự là thân vây thể mệt, chịu không nổi nữa. Kinh thành ban đêm lại là liên tục ban ngày dư ôn, oi bức oi bức, người bị bao vây tại đây trong không khí, liền cơ hồ muốn ngủ rồi.

Hướng văn không có gì ý thức mà học ra câu: “Chúng ta đi chỗ nào a.....”

Nói xong, mới đột nhiên cảm thấy lời này không đúng, đêm đã khuya thâm, còn có thể đi đâu? Lập tức liền buồn ngủ đều tiêu tán không ít.

Lâm Dịch Bạch đã nhìn lại đây.

Hướng văn có chút sốt ruột, cái khó ló cái khôn, chỉ vào ven đường một nhà quán bar liền nói: “Nếu không, ta đi chỗ đó chơi sẽ?”

Sau lại phát triển chứng minh, nàng cái này đề tài dời đi một chút cũng không tốt, một chút cũng không.

Lâm Dịch Bạch lạnh lùng mắt phong đảo qua tới.

Nàng chỉ cảm thấy quanh mình không khí giống như đều không như vậy nhiệt. Buồn ngủ toàn vô.

Lâm Dịch Bạch cảm thấy đối với tự chế năng lực kém người, liền yêu cầu ngoại lực quản thúc.

Hắn quyết định tự mình giúp hướng văn bỏ cái này hư tật xấu ——

“Người liền như vậy thích đi?”

Lần trước, nàng chính là ở quán bar thiếu chút nữa bị người chuốc say đi?

Hương vẫn cũng tự biết chính mình cái này đề tài không tốt, nàng tự nhận lòng dạ rộng lớn, quyết định không cùng cái này keo kiệt đã man người so đo.

Đi quán bar đề nghị bị phủ quyết, sự tình lập tức lại về tới nguyên điểm, hương vẫn chỉ phải lại đưa ra một cái tân chương trình nghị sự: “Nếu không, chúng ta đi MacDonald ngồi sẽ?”

Nàng nhớ rõ MacDonald là 24 giờ buôn bán.

Bất quá ở Lâm Dịch Bạch không có bất luận cái gì gợn sóng trong ánh mắt, nàng nhìn ra, này lại là một cái ngu xuẩn đề nghị.

Ân, cùng thưởng một cái giống nhau xuẩn.

Hai người tiếp tục ở phố cũ thưởng đi tới, trên phố này, trừ bỏ bọn họ hai cái, cũng liền ngẫu nhiên ra tới hai cái uống đến mùi rượu tận trời tửu quý. Kinh thành tái hảo cảnh trí, thân mình mệt mỏi, cũng là vô tâm tình thưởng.

Bất quá không đợi hương vẫn oán giận, liền nghe đi ở phía trước Lâm Dịch Bạch mở miệng: “Mệt nhọc? Ta đĩnh khách sạn.”

Có lẽ là đêm tối phá lệ hoặc nhân, rõ ràng là như vậy bình thường một câu, từ hần trong miệng nói ra, không biết như thế nào liền bằng thêm cổ ái muội ý vị.

Hương vẫn vừa vắn đi tới một chỗ đèn đường phía dưới, ánh đèn chiếu vào trên mặt, đem kia khả nghi đỏ ửng đều nhu hóa.

Lâm Dịch Bạch đột nhiên duỗi tay, xoa xoa nàng trên trán kia mấy cây nhi lộn xộn tóc mái.

Không khí oi bức, hắt tay lại là cổ hữu ôn lương.

Như là có được băng cơ ngọc cốt, trước nay cũng không nhiệt đường như.

Hương vẫn có chút ngượng ngùng: “Người, người làm gì.....”

Hắn dứt khoát đem nàng để ở đèn đường cây cột thượng, đó là quang ảnh ở ngoài, nhất hắc ám địa phương.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa mà liền hôn lên đi.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 25

“Tin tức ta xem, bất quá nên lo lắng chính là nữ hài tử đi?” Lâm Dịch Bạch nhìn thoáng qua nàng này thân quái dị trang phần, ghét bỏ mà quay mặt đi, “Đặc biệt là quần áo bất chính.”

“Lâm Dịch Bạch!” Hường vẫn tức giận mà chỉ vào hắn, cũng may nói chuyện còn vẫn duy trì một tia lý trí, “Vậy người sẽ không sợ nửa đêm có mỹ nữ tự tiến chằm tịch a?”

Lâm Dịch Bạch đóng cửa lại, bỏ xuống một câu: “Sợ sẽ không cho người vào được.” Sau đó xoay người liền về tới phòng phòng ngủ.

Hường vẫn đứng ở hắn phía sau, thăm thân mình chung quanh nhìn xem. Phòng này cùng nàng trụ cái kia thoát nhìn không sai biệt lắm, cơ hồ là giống nhau như đúc trang hoàng cùng bài trí. Nàng ăn mặc khách sạn dùng một lần dép lê, đạp lên trên mặt đất thật sự thập phần hoạt, một cái không cẩn thận liền phải quăng ngã đi ra ngoài.

Hường vẫn đỡ tường, thật cẩn thận mà đứng. Nghe được Lâm Dịch Bạch như vậy một câu, đề cao đề-xi-ben, đối với bên trong nói: “Uy! Người đừng có hiểu lầm, ta chỉ là tới mượn cái máy sấy.”

Lâm Dịch Bạch nhưng thật ra cũng không lại tiếp tục rồi rảo phía trước cái kia vấn đề, chỉ là nói: “Ở buồng vệ sinh.” Nói xong, liền lo chính mình xem khởi chính mình thư tới.

Hắn như vậy, hướng vẫn nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra, nếu là hắn thật sự lại đây nhìn nàng, ngược lại làm nàng chân tay luống cuống. Giống như bây giờ các làm các, liền thiếu rất nhiều xấu hổ.

Khách sạn này phòng đều là mộc tính chất bản. Dùng một lần dép lê phòng hoạt tính cơ hồ vì 0, không, vì phụ. Đạp lên mộc trên sàn nhà, đi lên liền càng thêm trượt. Hướng vẫn đi ở trên mặt đất, mỗi một bước đều gắt gao nhìn chăm chăm dưới chân, sợ chính mình một không cẩn thận, ra cái gì làm trò cười cho thiên hạ.

Tuy rằng nàng ở Lâm Dịch Bạch trước mặt cơ hồ đã đem mặt mất hết. Nhưng là nàng lúc này vừa mới tắm rửa xong, chỉ có bên ngoài lại khoác lại bọc hai điều khăn tắm, bên trong chính là chân không.

Liền quần lót đều bị nàng vừa rồi thuận tay giặt sạch ở phòng lượng đầu.

Thật vất vả đi tới buồng vệ sinh, nàng cấp máy sấy cầm thượng điện, liền lại bắt đầu thập phần hưởng thụ mà thổi bay tóc tới.

Ấm áp phong một lần nữa thổi tới trên đầu. Hướng vẫn cảm thấy, liền vừa rồi đau đến sắp nổ mạnh đầu cũng hảo không ít.

* *

Trong phòng vệ sinh “Hô ~ hô ~” phong vang. Hai người giống như là ở vào song song thời không, ai cũng nghe không thấy đối phương thanh âm.

Lâm Dịch Bạch bưng lên trên bàn sách ly nước, thân nhiên đi đến phòng ngủ cửa, mặt vô biểu tình mà đem nửa chén nước đều ngã xuống.

Lúc này mới lại ngồi trở lại hai bước ngoài án thư bên tiếp tục đọc sách.

Không biết sao, hôm nay cả đêm mới nhìn hai trang.

Hương vẫn sợ đau đầu, hoa mười phút đem một đầu tóc dài thối thành toàn làm.

Nàng đứng ở buồng vệ sinh to rộng trước gương, đem chính mình căn sợi tóc tỉ đều sơ thuận, mới chậm rì rì mà thu hảo máy sấy, chuẩn bị đi theo nhà ở chủ nhân nói lời cảm tạ cáo biệt.

Nhà ở ngăn ngùn hành lang bất quá vài bước là có thể đi đến, hương vẫn lại bởi vì mà hoạt, lãng là đi rồi nửa ngày. May mắn Lâm Dịch Bạch đang ở án thư đọc sách, tựa hồ thực nghiêm túc, liền giương mắt liếc nhìn nàng một cái ý tứ đều không có.

Nàng chưa đi đến phòng ngủ cửa phòng, chỉ là hiện tại trên hành lang hẳn có thể thấy địa phương, nói câu: “Cảm ơn người a, ta phải đi về.”

Nói xong, mới phát hiện đối phương đầu cũng chưa nâng. Chỉ là nói thanh: “Cái gì?”

Luôn là không nghiêm túc nghe người khác nói chuyện, qua đi lại muốn hỏi người khác nói cái gì. Lâm Dịch Bạch gia hỏa này, trừ bỏ kia trương nhân thần cộng phần mặt hẳn còn có cái gì ưu điểm?

Nàng yên lặng hít vào một hơi, nâng lên chút thanh: “Ta nói, cảm ơn, ta phải đi về.”

Lâm Dịch Bạch buông quyển sách trên tay, mày hơi hơi nhăn: “Nghe không rõ.”

Nếu không phải dùng nhân thủ đoán, hương vẫn hiện tại thật muốn một cái đại đại xem thường lật qua đi, xoay người liền đi. Chính là lúc này ngại với mặt mũi, ngại với đồng sự chi gian lễ phép kết giao vấn đề, nàng

cực không tình nguyện, mang theo một ít cảm xúc mà đi phía trước mại hai đại bước.

“Lạch cạch ——”

Là đạp thủy thanh nhi. Hường vẫn vừa nghe này thanh nhi liền thềm nghĩ không tốt.

Trên mặt đất thủy đã xuyên thấu hơi mỏng kéo, dính ở nàng ngón chân thương.

Lòng bàn chân trượt, thân thể đang ở không chịu khống chế mà nghiêng. Hường vẫn cơ hồ nhận mệnh mà nhắm mắt lại, chờ té ngã cùng đau đớn buông xuống.

Ai ngờ, giây tiếp theo, lại bất kỳ nhiên ngã tiến một cái ấm áp trong ngực.

Lâm Dịch Bạch đuổi tay tiếp được hướng vẫn, bởi vì quán tính, hai người song song té ngã bên cạnh trên giường lớn.

Nàng ôn ôn nhuyển nhuyển, toàn dán ở hăn trên người, Lâm Dịch Bạch không cấm giương mắt xem nàng, đang muốn nói chuyện.

Lại thấy đỏ mặt tiểu cô nương giấu đầu lòi đuôi: “Ta thật không phải tới câu dẫn người!”

Ngoài cửa sổ mưa rền gió dữ càng sâu, đậu mưa lớn tích “Lạch cạch lạch cạch” đánh vào pha lê thượng.

Ngón tay thon dài đè lại nàng cằm, đột nhiên, liền hôn lên tới.

Sau đó là môi răng tương giao, hết sức quán quýt si mê.

Thằng đến hướng vẫn sắp không thở nổi thời điểm, hẳn mới bằng lòng buông ra nàng.

Trần nhà trung ương treo đèn dây tóc chói lọi mà chiếu, hướng vẫn bởi vì thiếu Oxy, bị này đèn nhoáng lên, càng là biểu tình hoảng hốt, không biết chính mình thân ở nơi nào.

Nàng có chút ngơ ngác ngơ ngẩn mà mở ra mắt, nhìn chính mình phía trên chống thân mình nam nhân.

Rối rắm sau một lúc lâu, mới rớt cuộc nghẹn ra một câu: “Chúng ta như vậy, ách, có thể hay không quá nhanh?”

Lâm Dịch Bạch nhìn hướng vẫn hồng thấu khuôn mặt nhỏ, phảng phất giây tiếp theo liền sẽ đem nàng lột xác đi da, ăn sạch sẽ.

Hướng vẫn cảm nhận được chính mình kịch liệt hô hấp. Ở an tĩnh trong phòng, như vậy thở dốc thanh, là như vậy rõ ràng.

Thả ái muội.

Làm người vừa nghe, thật giống như ở làm không thể miêu tả sự.

Nàng thử thăm dò duỗi tay đi chạm vào chính mình mặt, ngô, năng đến làm cho người ta sợ hãi.

“Chậm.” Nam nhân thanh tuyến trầm thấp, còn có một tia mất tiếng, như là ở cực lực khắc chế.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 26

Hương vẫn không cảm phiền cái đại đại xem thường, hấn Lâm Dịch Bạch chính là cái viết hoa bôi đậm tâm cơ nam. Nhìn thuần lương vô hại, trên thực tế một bụng ý nghĩ xấu nhi.

Bất quá nàng vẫn là hân hoan mà mặc vào, rất là hưởng thụ. Vốn tưởng rằng chỉ có thể xuyên ngày hôm qua dơ quần áo, không nghĩ tới lại có kinh hi bất ngờ. Cái nào nữ hài tử có thể cự tuyệt được đẹp quần áo mới đâu?

* *

Nếu dùng hai chữ hình dung hương vẫn mấy ngày nay hành trình, kia nhất định là “Lăn lộn”, ba chữ “Nghèo lăn lộn”. Hai ngày này nàng làm nhiều nhất sự, chính là nơi nơi chạy tới chạy lui.

Từ thành phố S về quê T thị, không đến một ngày, liền lại chạy về thành phố S. Ngày hôm sau càng là trực tiếp bay đến vạn dặm ở ngoài kinh thành. Lúc này mới vừa tới kinh thành, ở một buổi tối, một chiếc điện thoại liền phải bị kêu đi trở về, thật sự làm người cảm thấy thể xác và tinh thần đều mệt.

Nàng liền bánh bao nhỏ cũng chưa ăn mấy khẩu, thu thập thứ tốt liền vội vàng ra cửa đánh chiếc xe thẳng đến sân bay.

Ác, đúng rồi, xét thấy lễ thượng vãng lai Trung Hoa ưu tú truyền thống mỹ đức, nàng cũng cấp Lâm Dịch Bạch để lại trương tờ giấy, thượng thư:

Bệnh viện có việc, ta đi về trước.

* *

Hương vẫn một chút phi cơ, trở lại thành phố S, liền hướng bệnh viện Thị đuổi. Cứ việc như vậy đã cơ hồ dùng nhanh nhất tốc độ, vẫn là ở xe taxi thượng vẫn là nhận được vài cái thúc giục nàng điện thoại.

Chờ đến nàng tới rồi bệnh viện Thị thời điểm, đã là buổi chiều tam điểm nhiều.

Đây là trung y khoa nhất náo nhiệt một ngày. Ít nhất nàng đi làm mấy ngày nay, chưa từng có dùng một lần ở trung y khoa nhìn đến nhiều người như vậy.

Mau đem nửa cái hàng hiên nhét đây.

Cái này trường hợp thực sự có chút chắn trụ hướng chậm, nàng thử thăm dò hướng đám người phương hướng đi rồi vài bước.

Tiểu trương hộ sĩ mắt sắc, cái thứ nhất nhìn thấy nàng. Không đợi hướng vẫn phản ứng lại đây, liền nghe nàng khai đủ đê-xi-ben thanh âm: “Hương bác sĩ tới! Sở bác sĩ, chủ nhiệm, hướng bác sĩ tới!”

“Ở đâu?” Sở Hạo Thần cùng trung y khoa chủ nhiệm thoát nhìn đều là mặt ủ mày chau, một bộ khóc tang mặt. Hương vẫn thầm nghĩ không tốt, nàng lúc này sợ là quán thượng chuyện này. Thừa dịp cái này công phu, nàng móc di động ra, nhanh chóng tìm được bạn tốt Cận Khả WeChat, thấp giọng đã phát điều giọng nói qua đi: “Tỷ nhóm hôm nay quán thượng sự, buổi tối liên hệ không ta ta liền bệnh viện Thị nhà xác thấy.”

Có tiêu trương hộ sĩ chỉ vào, mọi người thực mau liền đều nhìn về phía hướng vẫn nơi phương hướng.

Hướng vẫn thừa dịp bọn họ còn không có lại đây không đương, vội vàng xem qua tụ ở bên nhau người. Trừ bỏ vừa rồi nhắc tới chủ nhiệm, Sở Hạo Thần, trung y khoa các hộ sĩ, còn có một cái quen mắt thân ảnh.

Cái kia thân xuyên một kiện màu đỏ phòng phơi phực, xanh xao vàng vọt nữ nhân. Nàng lúc này chính dựa vào một cái mười sáu bảy tuổi tiểu nam sinh trên người, bên người còn đứng một người cao to trung niên nam nhân, thoát nhìn nổi giận đùng đùng.

Hướng vẫn trong lòng không khỏi căng thẳng, kia nữ nhân nàng nhớ rõ, hơn nữa ấn tượng khắc sâu. Nàng kêu Lý Ngọc Liên, là ngày hôm qua xem u xơ tử cung người bệnh.

Lúc này, đối phương người cũng phản ứng lại đây là bọn họ người muốn tìm tới. Lý Ngọc Liên tựa hồ duỗi tay chỉ chỉ hướng vẫn phương hướng, cùng bên người nam nhân nói câu cái gì.

Cách đến quá xa, căn bản không thể nào nghe thấy. Bất quá hướng vẫn nhạy bén mà cảm thấy, nàng này đại khái là gặp gỡ y náo loạn. Này vài người vừa thấy, liền tới giả không tốt.

Hướng vẫn ấn đường phát khẩn, Lý Ngọc Liên cũng chỉ là nàng mới vừa tiếp nhận một ngày người bệnh, liền cụ thể chữa bệnh phương án đều không có định hảo, này như thế nào liền nháo thương?

Bất quá hướng vẫn lại không sợ hãi, nàng sở khai phương thuốc đều là có đơn có theo, phương thuốc mặc kệ là hợp ở bên nhau, vẫn là lấy ra bên trong bất luận cái gì một mặt dược, đều là sẽ không có cái gì vấn đề. Nàng là bác sĩ, trị bệnh cứu người, lại không phải trả thù xã hội, như thế nào sẽ vô duyên vô cớ đi thương tổn một cái người bệnh đâu?

Lý Ngọc Liên bên người người kia cao mã đại nam nhân thực mau liền đi tới hướng vãn trước mặt, thoát nhìn thế tới rào rạt. Kia nam nhân đứng ở nàng trước mặt, cơ hồ chặn nàng trước mặt toàn bộ tầm mắt.

Cùng hẳn so sánh với, hướng vãn có vẻ càng thêm nhỏ xinh. Như là dễ như trở bàn tay là có thể bị hẳn giống nghiền chết một con con kiến giống nhau nghiền chết.

Kia nam nhân trên cao nhìn xuống, ngữ khí kiêu căng tức giận: “Người chính là hướng vãn?”

Hướng vãn không cam lòng yếu thế, ngón tay gắt gao đè lại di động âm lượng kiện, ngẩng đầu nhìn hẳn, sắc mặt như thường: “Là. Ngài vị nào?”

Nàng cũng không tin, rõ như ban ngày, nàng còn có thể thật sự bị đánh bị giết?

“Ta mẹ nó là Lý Ngọc Liên lão công, người này tiểu nha đầu người sẽ trị cái cái gì? A? Người xem lão bà của ta bị người làm hại!” Lý Ngọc Liên trượng phu đi lên đổ ập xuống chính là một đống mǎng, nói đến tức giận địa phương, còn đẩy hướng vãn một phen.

Hướng vãn vóc người lại gãy lại tiểu, nào kinh được lần này, lập tức bị đẩy đến lùi lại vài bước, “Loảng xoảng” một tiếng, đánh vào đi một chút hành lang mỡ một phiến trên cửa.

Hạ □□ thường mỏng, như vậy đánh vào cứng rắn trên cửa, trên lưng nóng rát mà đau. Hướng vãn đau đến trực tiếp đỏ hốc mắt, suýt nữa rớt xuống nước mắt tới. Nàng đôi tay đều có chút run rẩy tạo thành nắm tay, cắn răng nhịn xuống.

Người bên cạnh những người khác sôi nổi hít hà một hơi, tựa hồ không nghĩ tới Lý Ngọc Liên trượng phu sẽ vừa lên tới liền đối hướng vãn

động thủ. Bất quá như vậy nhiều ngày thường cùng nhau công tác đồng sự, thế nhưng không ai tiến lên đây lôi kéo Lý Ngọc Liên trượng phu.

Nhiều nhất bất quá là xa xa đứng ở phía sau nói hai tiếng ——

“Đừng động thủ a!”

“Làm gì a! Rõ như ban ngày đánh người a!”

“Có nói cái gì ngời xuống hảo hảo nói, đừng động thủ a!”

.....

Hương văn sau này lui một bước, cùng Lý Ngọc Liên trượng phu chi gian bảo trì khoảng cách, tận lực làm hẳn không thể một chút đụng tới chính mình. Y hoạn quan hệ khẩn trương là đương kim xã hội một cái rất lớn vấn đề, nhưng là hương văn chưa từng có chân chính thiết tưởng quá có một ngày y nháo sẽ phát sinh ở trên người mình.

Nàng tuy rằng không phải cái gì cả ngày đánh làm nghề y tế thể, phổ độ chúng sinh cờ hiệu thánh mẫu tiểu bạch liên. Nhưng nàng làm bác sĩ, trước sau lo liệu này chính mình nguyên tắc, đó chính là phải có lương tâm, không kiếm lòng dạ hiểm độc tiền, năng lực trong phạm vi vì mỗi một cái người bệnh tận tâm tận lực.

Nàng phể đi thật lớn sức lực, mới xả ra một cái cứng đờ tươi cười, tận lực làm chính mình bình tâm tĩnh khí: “Vị này người bệnh người nhà, thỉnh ngài khống chế tốt chính mình cảm xúc, chúng ta ngời xuống hảo hảo nói chuyện, hảo sao?”

Rốt cuộc loại chuyện này vừa ra, chỉ cần không đem nàng đánh chết đánh phể, thượng tin tức gì đó, người bệnh phương diện đều sẽ không có cái gì vấn đề. Ngược lại là nàng, nếu thật ra hai ba lần sự, kia nàng chức nghiệp kiếp sống cũng liền hủy.

Các ngành các nghề đều là nhân tài xuất hiện lớp lớp, tưởng tiến đại bệnh viện nhân tài bài đội chờ, nàng lại không phải cái gì chuyên gia, bệnh viện căn bản sẽ không để ý có hay không nàng như vậy nhất hào tiểu nhân vật.

Hương vân ở đối mặt chuyện này thượng sở biểu hiện ra bình tĩnh cùng vững vàng làm ở đây xem náo nhiệt đám kia người đều có chút lau mắt mà nhìn. Bất quá Lý Ngọc Liên trượng phu là cái thô nhân, hiển nhiên không để mình bị đẩy vòng vòng, hấn chỉ vào hương vân tức giận mắng: “Người mẹ nó đừng cho ta vô nghĩa, lão tử liền hỏi người làm thế nào chứ! Hôm nay người nếu là không cho cái vừa lòng hồi đáp lão tử một đao băm người!”

Từ nhỏ sinh hoạt, xã hội kinh nghiệm chính là vẫn luôn đi học niệm thư hài tử nơi nào trải qua quá những việc này, hương vân lòng bàn tay đổ mồ hôi, trong tay gặt gao nắm di động đều sắp hoạt ra tay đi.

Giờ này khắc này, nàng kỳ thật khẩn trương đến đã không thể khống chế chính mình phát run chân. Lại vẫn là nghe từ lý trí, cực lực làm chính mình thoát nhìn bình tĩnh mà đứng ở mọi người trước mặt.

Đứng ở nháo sự giả, cùng xem náo nhiệt người trước mặt.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 27

“Lý nữ sĩ, phiền toái duỗi tay, làm ta bắt mạch.”

Lý Ngọc Liên nguyên bản thấy hướng vẫn lại đây, đã có chút sợ hãi mà gục đầu xuống khúc. Nghe được lời này, không cấm chân chờ một lát, một phen trong lòng giãy giụa, vẫn là bắt tay duỗi ra tới.

Nàng nguyên bản chính là gãy yếu dáng người, nhìn ra được tới lâu bệnh không càng. Thủ đoạn liên càng dọa người rồi, gãy cơ hồ chỉ còn lại có da bọc xương.

Hướng vẫn đang muốn duỗi tay đáp thượng đi, lúc này, lại nghe đến, một cái giọng nữ không phải không có trào phúng nói: “Nàng chính là loạn cho các người hạ được bác sĩ, vạn nhất lại làm cái gì tay chân làm sao bây giờ? Nơi này nhiều như vậy bác sĩ đứng đâu, các người còn dám kêu nàng xem?”

Lý Ngọc Liên nguyên bản còn bắt tay vươn tới, nghe xong Trương Uyển Quân lời này. Cơ hồ là theo bản năng liền rụt tay về.

Càng là sợ hãi rụt rè, không dám lại vươn tới.

Hướng vẫn hít sâu một hơi, đột nhiên, quay đầu đi, đối với phía sau nâng lên âm điệu, quát một tiếng: “Người câm miệng!”

Đây là nàng lần đầu tiên ở nơi công cộng, đối người phát lớn như vậy hỏa nhi. Cũng là lần đầu tiên, làm trò nhiều người như vậy mặt nhi mất thái.

Trương Uyên Quân càng là không nghĩ tới hướng tiệc tối tại như vậy nhiều người trước mặt đối nàng lớn tiếng hô quát. Không cấm trệ một cái chớp mắt, liền như thế nào cãi lại cũng chưa nghĩ ra được. Một lát, phục hồi tinh thần lại lại tưởng phản bác thời điểm, hướng vẫn cũng đã xoay người sang chỗ khác. Không có muốn tiếp tục lý nàng ý tứ.

Lúc này, quang ảnh hoành nghiêng, hướng vẫn đối mặt Lý Ngọc Liên, lại không nhìn thẳng hẳn, chỉ là chính sắc mà, như là nói cho ở đây mỗi một cái không có hảo ý người nghe:

“Đã có người đưa ra nghi ngờ, như vậy chúng ta không ngại liền công chính một chút, đối một người tới cấp người xem. Miễn cho lại có người ta nói ta là lời nói của một bên”.

Nàng nói xong, đôi mắt liền hướng về đứng ở mặt sau người nhìn quét một vòng. Thục liêu, lại không tìm một cái thích hợp.

Hoặc là nói, không có một cái đáng giá nàng tín nhiệm. Làm nàng giờ khắc này dám tín nhiệm.

Chính như Trương Uyên Quân theo như lời, nơi này có rất nhiều bác sĩ kỳ thật là tùy tiện xách ra tới một cái, đều có thể tới giúp Lý Ngọc Liên xem bệnh.

Nhưng là hướng vẫn không biết sao, chính là cảm thấy không yên tâm bọn họ.

Chuyện này, chỉ sợ không có thoát nhìn đơn giản như vậy. Những người này, có thể một chút nhân tình đều không có mà tại đây thờ ơ lạnh nhạt, liền không có làm người tin tưởng lý do.

Đứng ở phía sau Trương Uyển Quân nhìn thấy hướng vẫn chặm chạp không nói gì, cho rằng nàng là chột dạ không dám nói. Liền trào phúng mà cười, nói:

“Người nên không phải có tật giật mình, không dám nói đi?, Ở đây nhiều như vậy đồng sự, người tùy tiện tuyển một vị đi cấp người bệnh nhìn xem không phải được rồi? Nên sẽ không, người là muốn mượn cái này kéo dài sẽ thời gian đi?”.

Hướng vẫn âm thầm nắm chặt nắm tay, tú khí mà lông mày căng thẳng nhăn đến cùng nhau, thế nhưng có vẻ kiêu tiểu lại đáng yêu.

Hướng vẫn ở trong lòng cười lạnh, Trương Uyển Quân nữ nhân này, thật đúng là sẽ bỏ đá xuống giếng. Chờ nàng qua hôm nay cái này điểm máu chốt, nhất định đến cho nàng điểm lợi hại nhìn một cái.

Chuyện này nói đến đều do Lâm Dịch Bạch, không có việc gì nhằm vào nàng, làm nhân gia cho rằng hấn là vì nàng cố ý nhằm vào chính mình. Còn sinh ái mộ chi tâm.

Hướng vẫn đang muốn hồi dỗi trở về, lại nghe thấy “Khụ khụ.....”

Đứng ở một bên nhìn Điền viện trưởng thanh thanh giọng nói, nhàn nhạt nói mấy chữ: “Tiểu trương, hôm nay nói nhiều.”

Lão nhân bộ mặt hiền lành, lời nói cũng đều là ngữ điệu nhàn nhạt. Lại không biết sao, như vậy đơn giản nói từ hấn trong miệng một nói ra, đều sẽ cảm thấy mười phần có uy nghiêm.

Làm trò nhiều người như vậy mặt, bị viện trưởng nói như vậy. Trương Uyển Quân so với bị người đồ ập xuống đánh thượng mấy bàn tay còn muốn thật mất mặt. Mặt nhất thời xấu hổ mà đỏ.

So hướng vẫn mười câu hồi dỗi đều phải dùng được.

Trương Uyển Quân tính tình hiếu thắng, nơi nào nuốt hạ khẩu khí này, lập tức liền nói: “Viện trưởng, làm ta nhìn xem người bệnh đi.”

Hương vẫn vừa nghe, liếc mắt một cái trừng qua đi. Cái này Trương Uyển Quân liền kém đem “Không có hảo ý” “Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của” tám chữ to viết ở trên mặt.

Nàng còn kỳ quái đâu, Lâm Dịch Bạch lại không ở, Trương Uyển Quân không có việc gì tại đây trộn lẫn cái gì. Nguyên lai là chờ lúc này cho nàng một đòn ngay tim đâu?

“Xuy,” nàng thập phần không cho mặt mũi mà lạnh lùng cười lên tiếng, lập tức, lại đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn đi.

Đại khái ở đây người tự hỏi không có một cái có thể cùng hương vẫn như vậy, gặp gỡ như vậy sốt ruột sự tình còn có thể cười được.

Hương vẫn lúc này cũng không lớn để ý ánh mắt của người khác. Đôi mắt lớn lên ở người khác trên người, nàng là cảm cũng ngăn không được, còn không bằng như không có gì, nhưng thật ra mừng rỡ nhẹ nhàng.

Nàng học Trương Uyển Quân kia phó châm chọc khinh thường bộ dáng, xoay người sang chỗ khác, một đôi nai con mắt, trực tiếp đối thượng Trương Uyển Quân đôi mắt, nói: “Thuật nghiệp có chuyên tấn công, trương bác sĩ học thuật tuy tinh, bất quá ngượng ngùng, này chỉ sợ đúng là trương bác sĩ sở không am hiểu.”

Một câu nói tích thủy bất lậu, nếu không phải bởi vì học Trương Uyển Quân âm dương quái khí mà ngữ khí, bảo đảm làm người nghe không hiểu câu này là minh bao ám phúng.

Quả nhiên, lấy Trương Uyển Quân về điểm này hỏa liền châm cấp tính tình, nghe xong lời này liền đê-xi-ben đều đề cao: “Người khinh thường ai đâu?”

Hai người kia lúc này đã thế như nước với lửa, chạm vào là nổ ngay, không khí thế nhưng thoát nhìn so vừa rồi còn muốn khẩn trương.

Điền viện trưởng trầm giọng: “Được rồi!”

Lúc này mới tính ngưng hẳn hai người người tới ta đi khắc khẩu.

* *

Hương vẫn cùng Trương Uyển Quân song song không nói chuyện nữa về sau, trường hợp rất cuộc xem như lại khôi phục bình tĩnh.

Bất quá cũng lại khôi phục xấu hổ hoàn cảnh. Nhiều như vậy chuyên nghiệp bác sĩ ở đây, trừ bỏ xung phong nhận việc không có hảo ý Trương Uyển Quân, thế nhưng không ai nguyện ý đứng ra giúp Lý Ngọc Liên kiểm tra bệnh tình.

Lúc này, cũng không biết là ai nói câu: “Làm người bệnh trước nói nói tình huống bái.”

Tụ ở một bên mọi người mới phụ họa theo đuôi ——

“Đúng vậy đúng vậy, chúng ta cũng không hiểu biết tình huống a.”

“Đúng vậy, làm người bệnh trước nói nói, lại làm hương bác sĩ nói nói chẳng phải sẽ biết sao lại thế này sao?”

“Mau nói đi!”

“.....”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 28

Hương vẫn hiện tại lại đi xem nàng kia một trường tinh xảo, mình điễm gương mặt, lại đột nhiên giác không ra bất luận cái gì mỹ cảm. Nhưng thật ra chỉ nhìn ra chanh chua, có thù tất báo tới.

Nàng lửa giận bị thoáng điễm khởi, chỉ có thể ở trong lòng mặc niệm hai lần:

“Không cùng đồ ngọc luận ưu khuyết điễm.....”

“Không cùng đồ ngọc luận ưu khuyết điễm.....”

Lúc này mới bình ổn trụ, có thể miễn cưỡng tâm bình khí hòa mà nói: “Hảo, nếu như vậy, chúng ta đây liền thỉnh Lưu bác sĩ tới xem một chút đi.”

Nàng nói cái này Lưu bác sĩ là trung y khoa cho rằng đức cao vọng trọng lão đại phu. Hương muộn đến trung y khoa mấy ngày này, gặp được cái gì không hiểu vấn đề cũng sẽ hướng đi hãn lão nhân gia thỉnh giáo. Lưu lão tiên bối cũng phi thường nhiệt tâm giảng giải, vô tư mà dìu dắt tiểu bối.

Đại khái cũng nguyên nhân chính là như thế, Lưu bác sĩ không chỉ có tư lịch lão, chuyên nghiệp trình độ cao, hơn nữa danh vọng hảo. Nàng tin tưởng, Lưu bác sĩ giám định kết quả, nhất định sẽ làm ở đây người đều tâm phục khẩu phục.

Bất quá Lưu bác sĩ lúc này lại không ở nơi này, mà là ở hành lang một khác đâu trong văn phòng.

Hương vẫn cầm trên tay dược tra, khi trước đi ở đằng trước. Một đám người chính nắm lấy đuôi kịp, tiếp tục ăn cái này đại dưa, không liêu nàng mới vừa đi hai bước lại quay đầu tới, đối với Lý Ngọc Liên nói câu: “Ta cảm thấy Lý nữ sĩ cũng không cần hồi phòng bệnh, ta trình độ hữu hạn, chúng ta thỉnh vị lão tiên bối cho ngài nhìn xem.”

* *

Lưu bác sĩ văn phòng cửa, bất quá một phút đồng hồ công phu, mọi người liền từ hành lang một khác đầu chuyển dời đến này một đầu. Làm cho bên này hành lang nguyên bản quanh quẽ không khí, lúc này cư nhiên trở nên có chút ồn ào.

Hương vẫn có chút ngượng ngùng mà thử thăm dò gõ gõ Lưu bác sĩ cửa văn phòng.

Đối phương âm sắc nặng nề: “Ai?”

Hương vẫn ho nhẹ một tiếng, thanh thanh giọng nói, nói: “Lưu bác sĩ, là ta, tiểu hương. Cái kia, ta có cái vấn đề tưởng thỉnh giáo ngài một chút.”

“Mời vào đi.”

Hương vẫn quay đầu lại nhìn thoáng qua Lý Ngọc Liên, ý bảo nàng đuôi kịp. Lại nhìn lướt qua mặt sau xem náo nhiệt, xem kia một đám kìm nén không được đôi mắt nhỏ, nhìn mỗi người đều hận không thể đi theo nàng cùng nhau đi vào, nhìn xem Lưu bác sĩ sẽ nói như thế nào.

Bất quá bọn họ đều không có thực hiện được.

Hương vẫn mang theo Lý Ngọc Liên vào Lưu bác sĩ văn phòng.

“Hôm nay như thế nào còn mang theo người tới?” Lưu bác sĩ vừa thấy hướng vẫn phía sau còn đi theo một cái trung niên nữ nhân, thuận miệng hỏi một câu. Sau đó lại chỉ chỉ chính mình đối diện ghé dựa, “Ngồi đi.”

Hướng vẫn cái này tân nhân thường xuyên tới tìm hẳn hỏi một ít vấn đề, thường xuyên qua lại, cũng coi như là tương đối chín.

Lúc này Lý Ngọc Liên chuyện này nháo đến pha đại, cùng tồn tại một cái phòng, mặc dù lại điệu thấp, đối này cũng là có chút nghe thấy.

Hướng vẫn mới vừa ngồi xuống hạ, liền ngẩng đầu nhìn về phía đối diện ngồi Lưu bác sĩ, cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng trọng điểm: “Lưu bác sĩ, ta tưởng thỉnh ngài hỗ trợ xem một chút này bao được tra đều dùng nào mấy vị được?”

Nàng nói, liền đem trên tay được tra bao đẩy tới.

Đối với một cái có tư lịch, có học thức lão trung y tới nói, phân biệt một bao được tra có cái gì được liệu, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Lưu bác sĩ thuận tay tiếp nhận đi, đặt ở mũi gian người người một chút, không ra vài giây, liền cấp ra đáp án: “Hạ cô thảo, vương không lưu hành.....”

Quả nhiên cùng hướng vẫn cùng ngày sở khai phương thuốc giống nhau. Trung y trị liệu u xơ tử cung, đặc biệt là giống Lý Ngọc Liên tình huống như vậy, ở vào trước trung kỳ thời điểm, hạ cô thảo, vương không lưu hành chờ được vật, là trị liệu tốt nhất lựa chọn.

Bất quá Lưu bác sĩ nói đến nơi này lại ngừng lại một chút, hơi nhướng mày, lời nói không có tức khắc nói ra tới.

Hướng vẫn ánh mắt xem qua đi, thập phần khách khí cung kính: “Lưu bác sĩ không cần lo lắng, cứ việc nói.”

“Hoàng kỳ.”

Nói xong, hần lại nhìn mắt hướng vẫn bên người ngồi Lý Ngọc Liên, hỏi hướng vẫn một câu: “Vị này chính là u xơ tử cung người bệnh?”

Hướng vẫn lại không có chú ý tới Lưu bác sĩ những lời này, lực chú ý đều bị thương một câu “Hoàng kỳ” hấp dẫn đi.

Mặt trên mấy vị được hơn nữa hoàng kỳ tổ hợp nàng nhớ rõ. Ở nàng vẫn phòng kia bốn y thư, chính là kia như vậy viết.

Chẳng qua nàng ở khai này phó phương thuốc thời điểm, cũng không có nhìn đến y thư thượng phương thuốc. Y theo nàng ban đầu tri thức, là tuyệt đối sẽ không tại đây phó phương thuốc khai hoàng kỳ.

Hoàng kỳ có cầm máu chi hiệu, vốn dĩ liền cùng phía trước mấy vị được được tính tương hướng, hơn nữa cầm máu đối với u xơ tử cung người bệnh tới nói, trăm hại vô lợi. Nàng còn nghĩ tới hỏi một chút Lưu bác sĩ kia y thư vì cái gì muốn ở phương thuốc để vào hoàng kỳ, lại như thế nào sẽ cho Lý Ngọc Liên khai một bộ chính mình cũng không dám xác nhận phương thuốc đâu?

Chương 33 ba mươi ba chỉ ngỗng

Kinh thành đệ nhị bệnh viện, buổi chiều 6 giờ.

Trống không phòng giải phẫu, lại không phải vừa rồi như vậy khẩn trương, cấp bách, cấp bách.

Bận bận rộn rộn cả ngày nhân viên y tế đã toàn bộ đi hết. Toàn bộ hàng hiên, chỉ còn lại có nam tử mảnh khảnh thân ảnh.

Lâm Dịch Bạch tháo xuống bao tay, đang ở bệnh viện bồn rửa tay trước rửa tay.

Vội cả ngày, bên này công tác, rớt cuộc xem như hạ màn. Hẩn lưu loát mà phóng rửa tay dịch, nhanh chóng tẩy xong tay liền lập tức móc di động ra, trước tiên bắt thông quen thuộc dãy số.

* *

Đang là buổi chiều 6 giờ.

Ở mọi người hai mặt nhìn nhau, khe khẽ nói nhỏ nhìn chăm chú hạ. Một hồi trò khôi hài xấu hổ mà đình trệ ở “Nhiều ra tới một mặt được” thương.

May mắn khi đó đã đến tan tầm thời gian. Vây quanh ở bên cạnh các đồng sự ở ái xem náo nhiệt, tới rồi tan tầm điểm nhi, cũng đều sôi nổi tan.

Mắt thấy không quan hệ nhân sĩ đã đi không sai biệt lắm, chủ trì đại cục phó viện trưởng Điền viện trưởng lên tiếng, kêu hướng văn về nhà nghỉ ngơi, sự tình ngày mai lại tra.

Cứ như vậy, mấy ngày liền bốn ba hướng văn lại về tới gia.

Đào chìa khóa, mở cửa, cởi giày, ném bao này đó vốn dĩ phải tốn phí thương trong chốc lát sự tình, bị hướng văn một phút đồng hồ trong vòng nhanh chóng giải quyết.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 29

Vốn dĩ nuông chiều từ bé tiểu công chúa, giống như lập tức liền trưởng thành, nàng đều không có nghĩ tới hưởng tiệc tối như vậy bình yên tiếp thu hiện thực. Hơn nữa như vậy dừng cảm mà sinh hoạt đi xuống.

Nhất người nghe đau buồn vẫn là gia đạo sa sút còn chưa tính, đồng thời còn lọt vào toàn bộ lớp bài xích, phát hiện mỗi tình đầu bạn trai không thích chính mình.....

Khó khăn chịu đựng đi, rất nhiều năm sau, tính toán quá an ổn nhậ tử, thế nhưng vòng đi vòng lại lại gặp được bạn trai cũ.

Ngô, Cận Khả phát hiện, từ khi gặp gỡ Lâm Dịch Bạch, hưởng vẫn liền không có cái hảo thời điểm. Hai người tựa như bát tự tương khắc dường như, một gặp được cùng nhau, liền thiên lôi câu địa hỏa..... Không có chuyện gì tốt.

Nàng hỏa khí không có tới từ đi lên, cảm thấy bạn tốt quá mức ghen ghét. Bất quá liền đi tranh kinh thành, thế nhưng liền gặp được như vậy sự, lập tức liền nói: “Không có việc gì vẫn vẫn, người chờ, ta tìm bọn họ đi! Nào có như vậy khi dễ người?”

“Đừng, ca cao, “Hưởng vẫn thu hồi ngày thường xxx, chỉ đối bạn tốt nói, “Công tác không có còn có thể lại tìm, người cũng đừng tới tranh vũng nước đục này.”

“Không được, này ủy khuất người có thể nhân ta đều nhin không nổi, nào có như vậy a? Còn không phải là xem người dễ khi dễ sao?” Cận Khả càng nói càng khí, dứt khoát trực tiếp đi huyền huyền chỗ kia chìa khóa xe liền phải ra cửa.

Hương vẫn nghe điện thoại kia đầu động tĩnh, vội vàng ngăn cản: “Ca cao! Đừng đi.”

“Không có việc gì, người yên tâm, ta khẳng định làm cho bọn họ tâm phục khẩu phục, cầu người trở về đi làm.”

“Đừng, coi như là ta cầu người,” hương vẫn thanh âm đột nhiên hạ xuống, thanh âm càng ngày càng thấp, tới rồi cuối cùng, cơ hồ là từ cổ họng nhi vọng lại, “Tới bồi bồi ta, được không..... Ca cao, tới nhà của ta, bồi bồi ta.....”

Hương vẫn luôn luôn hiếu thắng, dễ dàng không chịu trước mặt người khác lộ ra yếu ớt một mặt. Cứ việc hai người đã là chí giao hảo hữu, nàng thượng một lần nhìn thấy hương vẫn thời điểm cũng vẫn là mấy năm trước.

Mấy năm trước, thi đại học thành tích công bố, nàng biết chính mình cùng Lâm Dịch Bạch thành tích kém một mảng lớn thời điểm.

Như vậy yếu ớt đòi thái. Kia một khắc, nàng mới biết được, nguyên lai ngày thường thoạt nhìn lại ánh mặt trời, lại tươi đẹp người, đều sẽ có yếu ớt một mặt.

Nguyên lai ngày thường nguyên khí tràn đầy người, yếu ớt lên, càng là cao ốc đem khuynh, suy sụp sụp hạ. Cả người, tựa như lập tức bị trừu linh hồn nhỏ bé.

Nàng không muốn lại nhìn thấy hương vẫn dẫm vào ngày đó vết xe đổ.

* *

Trên đường là ra cửa bước chậm trung niên nam nữ, còn có công đại đại cặp sách lớn lớn bé bé học sinh.

Phần lớn là không chút hoang mang bộ dáng.

Chỉ có Cận Khả cảnh tượng vội vàng. Một chiếc xe thể thao, nhẹ nhàng khai một trăm hai mươi mại.

Xe lược quá rục rờ mỹ lệ nghệ hồng, lược quá xe triệu, lược quá muôn hình muôn vẻ người xa lạ.

Vượt qua nửa cái dụ cùng khu lộ trình, tới rồi hướng văn gia thời điểm thể nhưng chỉ dùng hơn hai mươi phút.

“Văn văn! Ta tới! Mở cửa!” Cận Khả đem xe ngừng ở dưới lầu, dứt khoát rút chìa khóa một đường chạy lên lầu, lúc này chính khí thở hỗn hển mà gõ cửa.

“Thịch thịch thịch.....” Một trận dồn dập tiếng đập cửa. Cùng Cận Khả kia lớn đến cơ hồ một tầng lầu đều có thể nghe thấy tiếng la hét sức đột ngột.

Oa ở trên sô pha hướng văn đột nhiên bị bừng tỉnh, cơ hồ có chút ngờ ngác ngờ ngẩn mà chạy tới mở cửa.

“..... Như thế nào nhanh như vậy?” Nói xong, mới phản ứng lại đây, theo bản năng đối nói, “Người lại đưa xe?”

“Ai nha, không có việc gì, nhanh lên vào nhà đi, người khiến cho ta ở chỗ này đứng? Ta đều mệt chết!” Cận Khả không chút khách khí mà đẩy ra hướng văn, lập tức liền đi vào phòng đi. Bản thân tìm một chỗ nghỉ ngơi đi.

Chương 34 34 chỉ ngỗng

Bất tri bất giác trung, đêm đã khuya thâm. Cận Khả bồi hướng vẫn ngồi ở trên sô pha, ngày mùa hè gió ấm từ cửa sổ ủa vào tới.

Quét ở trên cổ, nhĩ sau, ngứa.

Hướng vẫn lại giống không có gì cảm giác dường như, chỉ rữ đầu đợi, giống như không có gì có thể làm nàng nhắc tới hứng thú tới.

Cận Khả tới mục đích chính là làm nàng trấn an, chỉ có thể âm thầm giảo hết ra sức suy nghĩ suy nghĩ như thế nào làm nàng trong lòng không như vậy khó chịu.

Chỉ tiếc, suy nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ ra cái gì hảo biện pháp tới. Đành phải yên lặng ngồi ở một bên, lẳng lẳng bồi nàng.

Có lẽ lúc này, có thể làm bạn, cũng là tốt đi.

Lẳng lẳng đợi thời gian nói chậm cũng chậm, trên tường đồng hồ kim giây “Tí tách”, như là vĩnh viễn cũng đi không đến đâu.

Nói mau cũng mau, bất quá ngẫm lại sự tình công phu, liền đã đi qua nửa giờ.

Hướng vẫn điều chỉnh một chút chính mình tư thế, ngồi dậy có thể làm nàng nói chuyện nhiều một ít trung khí.

“Ca cao, người nói, có thể hay không thật là ta khai sai rồi được.....?” Nàng chau mày, tựa hồ ở hồi tưởng sự tình gì.

Cận Khả sợ nàng miên man suy nghĩ, vội vàng nói: “Như thế nào sẽ, người tái hảo hảo ngẫm lại, người vẫn luôn đều như vậy chuyên nghiệp, như thế nào sẽ dễ dàng sai rồi đâu?”

“Đúng vậy, cái này sai lầm quá cấp thấp, ta cho rằng bất luận cái gì một cái bác sĩ đều sẽ không phạm,” hướng vẫn mặt lộ vẻ khó hiểu, nhìn về

phía Cận Khả, “Chính là liền ở ngày hôm qua ta cấp cái kia người bệnh xem bệnh lúc sau, phiên văn phòng một quyển y thư, u xơ tử cung phương thuốc, thế nhưng thật sự viết hoàng kỳ, ta vốn dĩ nghĩ tới một lát đi thỉnh giáo một chút Lưu bác sĩ, ai biết hôm nay liền có chuyện.....”

Nàng tựa hồ ở cùng Cận Khả giải thích, lại tựa hồ đang an ủi chính mình: “Ca cao, người biết đến, không có năm chắc sự ta sẽ không làm. Không có năm chắc phương thuốc, ta lại làm sao dám cấp người bệnh khai?”

Cận Khả duỗi tay thế nàng sửa sửa loạn rũ sợi tóc, để sát vào chút, nàng không hiểu y học tri thức, chỉ có thể nhẹ giọng an ủi: “Yên tâm, người không có làm sai, liền đừng không hoài nghi chính mình. Không có việc gì, những việc này tổng hội quá khứ, tin tưởng ta, ta sẽ giúp người.”

Hương văn trong mắt nhiễm một tia sáng rọi, tựa hồ có chút động dung, nàng nghẹn ngào hạ, mới nói nói: “Ca cao, cảm ơn người.”

Nói như vậy có chút buồn nôn, là nàng ngày thường cũng không không biết xấu hổ xuất khẩu nói, lúc này nói ra cũng là thực nhẹ thực nhẹ.

Có như vậy cái lời dẫn, hai người đúng là muốn lẫn nhau tố tâm sự thời điểm, lại nghe “Thịch thịch thịch.....” Một trận tiếng đập cửa.

Thế nhưng so vừa rồi Cận Khả tới thời điểm còn muốn dồn dập.

Ngồi ở trên sofa hai người theo bản năng quay đầu nhìn nhau. Hương văn một bên mặc giày, biên ra tiếng: “Ai a?”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Bất quá nàng lại có chút ngời không yên. Trong xe không gian vốn là chật chội nhỏ hẹp, chạy khi còn có thể nghe thấy động cơ một chút tạp âm, như vậy dừng lại, liền tĩnh đến liền một chút thanh âm cũng đã không có.

Hương vẫn sợ nhất chính là cái này.

Bọn họ chi gian quan hệ, là ai đều không có nói rõ, chính là rõ ràng ngày hôm qua, lại là như vậy thân mật khăng khít.

Lúc này, quả thực là nhất xấu hổ thời điểm.

Nàng không biết hẳn suy nghĩ cái gì.

Ngày hôm qua thời điểm có lẽ đoán được hẳn là tương cùng nàng hòa hảo trở lại, chính là lúc này, đối mặt lại biến trở về trầm mặc không nói gì hẳn, nàng thật sự có chút đoán không ra.

Hương vẫn có chút nôn nóng mà đi ấn xe tái âm nhạc chốt mở.

Vang lên tới là một đầu thư hoãn dương cầm khúc. Sạch sẽ, lại thuần túy.

Ngồi ở điều khiển vị thượng nam nhân hơi hơi điều chỉnh hạ dáng ngồi, vải bông áo sơ mi vạt áo bởi vì cái này động tác tự nhiên mà vậy mà nếp gấp lên.

Thon dài ngón trở một chút một chút nhẹ đập vào tay lái thượng, “Đát, đát, đát.....” Thế nhưng là cùng âm nhạc vọt.

Liên ở hướng vẫn thấy hấn này phó không nghĩ lý người bộ dáng, muốn nhắm mắt dưỡng thần thời điểm, lại đột nhiên nghe thấy Lâm Dịch Bạch thấp mà hoãn thanh âm: “Suy nghĩ cái gì?”

Hướng vẫn là cái chưa bao giờ thích quanh co lòng vòng thẳng tính, có một nói một, liền nói thẳng không cố kỵ: “Suy nghĩ, người rốt cuộc là thích ta, vẫn là người đàn ông độc thân làm lâu lắm, tịch mịch?”

Nàng một tay từng từng lặc ở trên ngực đai an toàn, thiên quá thân mình đi xem hấn.

Không đợi đối phương trả lời, lại tiếp thượng một câu: “Ai, đúng rồi, có chuyện ta vẫn luôn muốn hỏi người tới.”

Phía trước xe đi phía trước dịch mấy mét. Lâm Dịch Bạch không chút để ý mà đánh lửa, nhẹ nhàng băng quơ mà phun ra cái “Hỏi” tự tới. Biên nhấn ga, lại theo tới chiếc xe kia phía sau.

“Chúng ta, ân, tách ra về sau, người có hay không thích quá người khác?” Nàng lúc này đảo cũng quản không thượng hấn nghĩ như thế nào, thậm chí liền bối rối chính mình y nháo, cũng vút chi sau đầu.

Lời này còn không có hỏi xong, phía trước xe lại là dịch tiến lên mấy mét. Lâm Dịch Bạch lặp lại vừa rồi kia một bộ động tác, còn không có mở miệng.

Hướng vẫn lại bị đường xe chạy thượng một khác chiếc xe cấp hấp dẫn đi. Kia xe ở Lâm Dịch Bạch xe nghiêng phía trước, nguyên bản ly đến pha xa, bọn họ này xe cầu tiến lên mấy mét, mới có thể khó khăn lắm thấy kia xe một cái cái đuôi.

Lâm Dịch Bạch ngữ thanh nhàn nhạt, chỉ nói hai chữ: “Không có.”

Đào có vẻ trọng du thiên kim.

Nếu là đặt ở vừa rồi, hướng vẫn nghe xong, nhất định là cảm động vạn phần. Chính là lúc này, nàng bị kia chiếc mới tinh Ferrari xe thể thao hấp dẫn đi, sẽ không bao giờ nữa có thể không chế được chính mình suy nghĩ kia sự kiện.

“Úc.” Nàng khó khăn được đến đáp án, lúc này lại thất thần mà ứng thanh. Bọn họ chi gian tương lai còn dài, chính là chiếc xe kia khả năng liền rất cuộc ngộ không trứ.

Hướng vẫn duỗi tay lôi kéo Lâm Dịch Bạch áo sơmi tay áo. Đôi mắt lại là trước sau nhìn kia chiếc Ferrari.

“Lâm Dịch Bạch, giúp ta đuổi kịp chiếc xe kia, làm ơn người.” Nàng biên nhìn về phía kia chiếc Ferrari, biên đối Lâm Dịch Bạch nói.

Nàng lúc này chính hết sức chăm chú ở kia trên xe, phân không ra đôi mắt đi xem hẳn. Bằng không, nhất định nhi có thể thấy hẳn nhú chặt mày.

“Người nhận thức?” Hãn nhượng mày xem nàng.

Hướng vẫn lắc lắc đầu, “Không quen biết”, nói xong, lại phục lại vội gật gật đầu, “Nhưng là đối ta rất quan trọng, làm ơn người!”

Lâm Dịch Bạch buông ra tay lái đột nhiên chuyển hướng nàng, một đôi mắt sâu không thấy đáy, không biết như thế nào, lại kêu hướng vẫn nghĩ được chút hơi thở nguy hiểm.

Như là mưa gió sắp tới trước bình tĩnh.

Hãn thanh âm càng thêm thấp, hỏi lại: “Rất quan trọng?”

Hương vẫn bị hấn như vậy trầm thấp ngữ khí hời hợt, mới nói: “Người hiểu xe, như vậy xe, toàn thành phố S cũng không mấy chiếc đi?”

“Liên này một chiếc.”

Lâm Dịch Bạch lại nhìn trước mắt mặt ngừng ở dòng xe cộ Ferrari xe thể thao. Nhãn hiệu đầy năm hạn định khoản, toàn Châu Á đều chỉ có tam chiếc.

Này một chiếc, thật đúng là chính là thành phố S tuyệt vô cận hữu.

Hương vẫn vừa nghe, trong mắt cơ hồ toát ra quang tới, nàng có chút kích động, móc di động ra liền phải cấp Cận Khả bắt điện thoại.

Nhưng dây số mới bắt đến một nửa, đột nhiên nhớ tới nàng về nhà bồi các trưởng bối ăn cơm. Thật sự là không hảo quấy rầy.

Cố tình là kiện gọi người sốt ruột chuyện này, nàng trong lúc nhất thời đánh cũng không phải, không đánh cũng không phải. Gấp đến độ thẳng xoa tóc.

Tinh tế mềm mại sợi tóc rũ trên vai thượng. Hôm nay ra cửa quá cấp, không kịp xử lý tóc, ban đầu năng đại đại cuộn sóng cuốn nhi đều có vẻ tan một ít.

Bị nàng như vậy một xoa, càng có vẻ hỗn độn.

Lâm Dịch Bạch đột nhiên chuyển hướng nàng, lạnh lùng lược hạ câu: “Tưởng tra tra xe chủ là ai?”

“Người như thế nào biết?” Hương vẫn kích động gật đầu, lại có chút bất đắc dĩ, “Bất quá ca cao lúc này ở vội, hấn là không rảnh, ta còn là buổi tối lại đánh cho nàng đi.”

Lời còn chưa dứt, liền nghe một câu nghe tựa không mang theo bất luận cái gì cảm xúc thanh âm: “Vì cái gì tổng phiến toái người khác?”

“A?” Người nghe không rõ nguyên do.

Lâm Dịch Bạch khó được mà nhiều lời mấy chữ, nói tiếp: “Vì cái gì không hỏi ta?”

“Ta, ta cho rằng.....”

Hương văn bị hấn nhìn chăm chăm, cơ hồ nói không ra lời.

Nam nhân có chút hùng hổ dọa người: “Cho rằng cái gì? Cho rằng ta không giúp được người?”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Lâm Dịch Bạch buông chiếc đũa, bưng lên trên bàn ly nước, uống lên hai nước miếng. Lúc này mới nói: “Không phải khen người. Ăn nhiều một chút.”

Nói, lại là cầm lấy chiếc đũa, một chiếc đũa thịt kẹp đến hướng văn tiểu mâm.

Hướng văn cũng mừng rỡ tiếp thu, trực tiếp kẹp tiến trong miệng ăn.

Bên này hai người liêu chính hoan. Bên kia không biết khi nào, thế nhưng tới cái khách không mời mà đến.

Hướng văn là bị một đạo kiều kiều nhu nhu tiếp đón thanh hấp dẫn.

“Dịch bạch,..... Hướng văn, các người cũng ở a.”

Hướng văn nguyên bản ở vùi đầu ăn cái gì. Vừa nghe này thanh, trong miệng đồ vật còn không có nhai xong đâu, liền ngẩng đầu lên đi xem.

Đứng ở bọn họ này bàn nửa thước ngoài Tống Xu thoát nhìn sắc mặt không được tốt, bất quá vẫn là cười đến cảnh xuân tươi đẹp bộ dáng.

Hướng văn theo bản năng liền đi xem Lâm Dịch Bạch. Tai tiếng vị hôn thê đột nhiên xuất hiện, không biết vị này sẽ làm gì biểu hiện.

Bất quá Lâm Dịch Bạch nhưng thật ra một chút mặt mũi cũng không cho, chỉ là ứng thanh nhi: “Ân”.

Lại nói tiếp bọn họ cũng coi như là từ nhỏ cùng nhau lớn lên thanh mai trúc mã, hướng vẫn thật sự không nghĩ tới không hẹn mà gặp sau, Lâm Dịch Bạch đối mặt Tống Xu sẽ là cái dạng này thái độ.

Như là đối một cái bè nước gặp nhau, nửa thức không biết người.

Bất quá nàng trong lòng nhưng thật ra vui sướng nhiều. Tống Xu này đóa bá vương bạch liên hoa, mất công lần trước tìm người muốn hại hướng vẫn, bị Lâm Dịch Bạch thấy.

Cũng coi như là vạch trần này tiểu bạch liên da.

Trường hợp lập tức lâm vào xấu hổ. Hướng vẫn tuy rằng chán ghét Tống Xu, nhưng tổng cảm thấy như vậy xấu hổ nàng trong lòng cũng không thoải mái.

Liên thập phần phía chính phủ khách khí mà nói câu: “Đúng vậy, hảo hảo, Tống tiểu thư.”

Nàng không hề đối Tống Xu thẳng hô kỳ danh, ngược lại dùng cái “Tống tiểu thư”, có vẻ lãnh đạm mà xa cách.

Mất công đối phương là đóa khuynh thế tiểu bạch liên. Ba người trung, chỉ có Tống Xu có thể giả bộ một bộ từ trước cái gì cũng chưa phát sinh bộ dáng. Cười hỏi hai người: “Liên các người hai cái?”

Lâm Dịch Bạch đôi mắt cũng chưa nâng, thấp giọng nói câu: “: Bằng không đâu?”

Chương 37 ba mươi bảy chỉ ngỗng

Tống Xu sắc mặt thoát nhìn không được tốt, tựa hồ cũng không nghĩ tới Lâm Dịch Bạch hồi sự hiện tại thái độ này. Từ trước nàng mặc kệ làm sai chuyện gì, Lâm Dịch Bạch nhiều nhất nói nàng hai câu, cũng sẽ không giống như bây giờ, một bộ lạnh lẽo bộ dáng.

Nàng trong lòng muốn nói không khó chịu đều là giả.

Không nghĩ tới bất quá là một bước đi sai bước nhầm, thế nhưng làm cho bọn họ chi gian trở nên như vậy xa cách. Từ trước..... Rõ ràng không phải như thế, nhất định là hướng vẫn cái kia tiện nhân xúi giục, châm ngòi bọn họ quan hệ.

Tống Xu nghĩ, đôi mắt không tự giác liếc về phía bên cạnh hướng vẫn. Trong lòng mọi cách nhục mạ, trên mặt lại nhìn không ra một chút ít mất tự nhiên.

Nàng tự nhiên không cam lòng liền như vậy cùng Lâm Dịch Bạch sinh ra cái gì hiềm khích, liền bồi cái gương mặt tươi cười, cũng không màng đối phương vừa rồi là cái gì thái độ. Chỉ nói: “Ta ước người còn chưa tới, có thể hay không ở chỗ này ngồi một chút?”

Tống Xu nói, nhìn Lâm Dịch Bạch bên người không vị trí. Bọn họ ngồi làm là bốn người bàn, hướng vẫn cùng Lâm Dịch Bạch đối diện mà ngồi, từng người bên người liền đều không ra một vị trí.

Hướng vẫn nghe xong Tống Xu lời này, lập tức liền nhìn về phía Lâm Dịch Bạch, muốn nhìn một chút hẳn sẽ là cái gì phản ứng. Nàng vốn là bởi vì y nháo sự tình trong lòng buồn không vui, lúc này Tống Xu tới nàng càng là chịu đựng không bùng nổ, lúc này chỉ xem Lâm Dịch Bạch này có cái gì thái độ.

Lâm Dịch Bạch lúc này mới bằng lòng giương mắt nhìn Tống Xu liếc mắt một cái. Hướng vẫn cho rằng hẳn lập tức liền phải cho phép Tống Xu ngồi xuống, trái tim không tự giác một trận kinh hoàng.

Không nghĩ tới, Lâm Dịch Bạch lại chỉ nói câu: “Thiên quá nhiệt, không hảo dựa gần ngòi.”

Hương vãn này huyền một lòng mới tỉnh rơi xuống. Chỉ nhìn Tống Xu một trương tinh xảo khuôn mặt nhỏ từ hồng chuyển bạch lại từ bạch chuyển thanh, trong lúc nhất thời, đẹp khấn.

Nhậm nàng lại hậu da mặt, lúc này lại cũng là ở chỗ này ở không nổi nữa.

Hương vãn nhìn theo này Tống Xu đi xa, lúc này mới đi phía trước thấu thấu thân mình, đi hỏi Lâm Dịch Bạch: “Người như thế nào không cho nàng ngòi xuống?”

Lâm Dịch Bạch lúc này nguyên bản chính thiên đầu nhìn dưới lầu phố cảnh, như vậy mặt bên nhìn, sườn mặt đường cong lưu sướt, trên mặt mỗi một chỗ, đều như là tỉ mỉ tạo hình quá.

Hương vãn không cảm ở trong lòng cảm thán, vì cái gì có người trời sinh liền tốt như vậy túi da..... Thật là không công bằng!

Lâm Dịch Bạch nghe xong hương vãn nói, cũng không nóng nảy quay đầu, hẳn biết hương vãn là cố ý hỏi cái này lời nói, liền chỉ nói: “Không cần phải.”

Hương vãn có chút không cao hứng, không lại tiếp được lời nói đi. Hai người nguyên bản ăn ngon tốt, Tống Xu tới này một chuyển nhưng thật ra gọi người nhìn đầy bàn ăn ngon lại không thể đi xuống chiếc đĩa.

May mắn lúc này hai người đều đã ăn không sai biệt lắm, nàng cũng nhìn mắt ngoài cửa sổ, thiên đã muốn đen, liền nói: “Ta phải về nhà.”

Lâm Dịch Bạch hẳn là cũng là ăn được, nghe hương vãn phải về nhà đi, liền cầm lấy trên bàn chìa khóa xe: “Đi thôi.”

* *

Một bữa cơm ăn xong tới công phu, rồi cuộc xem như qua thành phố S giờ cao điểm buổi chiều. Trên đường xe không bao giờ giống vừa rồi ra tới thời điểm dường như, xếp thành một con rồng dài.

Lúc này, rộng lớn đường cái thượng, chỉ thường thường có mấy chiếc xe trải qua. Ở nghệ hồng cùng như ẩn như hiện ánh nắng chiều thấp thoáng hạ, thế nhưng có vẻ có chút hoang vắng.

Phồn hoa nhất thời thành phố S, thế nhưng làm người cảm thấy có một khắc hoang vắng.

Hương vẫn nhìn ngoài cửa sổ xe, một là cảm thấy cảm khái rất nhiều.

Không biết ở cùng Lâm Dịch Bạch nói, vẫn là tự nhủ nói như vậy một câu: “Ta xác thật làm không hảo một cái bác sĩ, có lẽ ta người như vậy, chung đem chẳng làm nên trò trống gì đi.”

Nàng thanh âm thực nhẹ thực nhẹ, tựa như thơ cổ vẫn nói “Hơi thở mong manh” giống nhau.

Chẳng qua nàng này cũng không phải bởi vì mệnh số gần, hơi thở không xong mà đến hơi thở mong manh. Nàng là bởi vì đối sinh hoạt bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng mà đến hơi thở mong manh.

“Từ nhỏ đến lớn ta liền cái gì đều làm không tốt. Rõ ràng chính mình không có gì bản lĩnh, còn dưỡng một thân xấu tính. Đi đến chỗ nào đều gọi người không thích.”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 32

Chương 38 ba mươi tám chỉ ngón

Chân trời trắng non đã thượng, ban đêm thời gian, trong tiểu khu yên tĩnh đến làm cho người ta sợ hãi.

Hương vẫn treo lên điện thoại, có chút tinh thần hỗn độn. Nàng cũng không rõ ràng lắm chuyện này có phải hay không nàng tưởng như vậy. Không rõ ràng lắm có phải hay không có người cố ý vì này, không rõ ràng lắm nếu thật là nhân vi kia sẽ là ai.

Như vậy đợi, kêu nàng suy nghĩ loạn thành một đoàn, như là quần quanh sợi tơ, tổng cũng lý không rõ ràng lắm.

Nói không mệt đều là giả. Lúc này, chỉ có thể xác và tinh thần đều mệt bốn chữ có thể hình dung tâm tình của nàng.

Nàng lê dép lê, chậm rì rì đi đến phòng bếp, cầm lấy nhiệt điện hồ đồ chén nước.

Tiếng nước “Tí tách..... Tí tách.....”

Ngô..... Chỉ còn lại có đáng thương vô cùng nửa ly.

Hương vẫn suy nghĩ trước sau vòng quanh Lý Ngọc Liên sự tình. Hai mắt phóng không mà đối với ly nước xoáy nước nhi, đột nhiên gian, không biết như thế nào, liền nhớ tới trong văn phòng kia bốn y thư.

Cũng không phải cái gì cổ đại điển tịch, mà là một quyển đương đại trung y giới tiếng tăm lừng lẫy nhân vật sử.

Đại đa số nội dung là cực hảo, hướng văn cũng là hai ngày này mới chú ý tới, thoáng lật xem quá, rất nhiều phương thuốc dùng đến thập phần tinh diệu.

Bất quá quyển sách này tên thật dài một chuỗi, nàng cũng không nhớ rõ.

Nhưng thật ra vị này lão tiền bối tên vang dội. Nàng nhớ rõ chặt chẽ.

Nghĩ như vậy, liền mở ra di động tìm tòi phần mềm, đầu óc trung tiền căn hậu quả oanh quanh quẩn vòng, nàng có chút kích động, hơi hơi tay run. Thậm chí có chút ấn không dùng tốt quán hai mươi sáu kiện.

Trực tiếp đưa vào “Lý cảnh chi” ba chữ đi lên, phía dưới lập tức xuất hiện mấy trăm điều nội dung.

Hướng văn thực dễ dàng liền tìm tới rồi hẳn làm nội dung.

Trong đó nhất nổi danh kia bốn, chính là nàng xem kia bốn, nguyên lai là kêu 《 cảnh bên trong y dùng được pháp muốn (quyển thượng) 》 .

Nàng cẩn thận một tìm, trên mạng là có trả phí điện tử bản.

Gấp không chờ nổi mà ngón tay một đốn chọc, rốt cuộc phiến đến nữ tử bệnh tật cuốn, u xơ tử cung kia một chương.

Mặt trên bệnh lý, y lý giải thích rõ ràng. Cùng nàng ở văn phòng nhìn đến thật thể thư thượng viết không khác nhiều.

Rốt cuộc tới rồi phương thuốc tử thượng ——

Hương vẫn mắt sai cũng không dám sai mà nhìn chăm chăm màn hình di động. Vương không lưu hành..... Sinh con hào.....

Nàng thậm chí lặp lại nhìn ba lần, mới dám xác nhận duy độc không có kia vị hoàng kỳ!

Bưng ly nước tay cứ như vậy đình trệ ở không trung, nàng suy nghĩ phân loạn lẫn lộn.

Hoặc là nói, nguyên bản liền không nên có cái gì hoàng kỳ.

Hoàng kỳ cùng trở lên mấy vị dược tính tương hướng, thả cùng toàn bộ phương thuốc không hợp nhau, đối u xơ tử cung trị liệu trăm hại mà không một lợi.

Đừng nói là Lý cảnh phía trước bối như vậy cận đại y học giới có tầm ảnh hưởng lớn nhân vật, chính là nàng như vậy mới ra đời tiểu bác sĩ đều biết này phương thuốc không thể như vậy khai.

Hương vẫn nhắm lại mi, đột nhiên cảm thấy này chĩnh chuyện mạch lạc lại dị thường rõ ràng. Chính là lại có chút gọi người không nghĩ ra.

Vì bảo hiểm khởi kiến, nàng dứt khoát lên mạng lại mua một quyển sách này thật thể bản. Phòng ngừa xuất hiện điện tử cùng thật thể bản bất đồng vấn đề.

Nàng từ bên ngoài trở về vốn là rất chậm. Đây một hồi sự tình làm xong, càng là mau tới rồi nửa đêm.

Hương vẫn tùy ý rửa mặt một chút, liền trở lại phòng ngủ nghỉ ngơi.

* *

Sáng sớm hôm sau, hương vẫn còn chưa ngủ tỉnh đã bị Cận Khả một hồi điện thoại đánh thức.

“Vẫn vẫn, người ngày hôm qua hỏi ta cái kia Ferrari sự, ta tra được.” Cận Khả là thẳng thắn tính tình. Vừa lên tới liền thẳng đến chủ đề.

Hương vẫn vừa mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, đầu còn không có tỉnh táo lại, chỉ là thói quen tính mà theo hỏi: “Àn?”

“Ta cảm thấy khả năng có chút phức tạp, người ở nhà chờ, ta đang ở trên đường, lại đây cùng người nói.” Cận Khả đỡ đỡ Bluetooth tai nghe. Trên chân lại là một chân chân ga dẫm lên, tốc độ xe lại bị đề thương một trăm hai mươi mại.

Hai người ở chung nhiều năm, vừa nghe Cận Khả lời này, hương vẫn liền biết nàng hiện tại nhất định lại ở đua xe. Liền không nề này phiền mà dặn dò: “Hào, người đừng có gấp, chậm một chút lái xe a.”

.....

Hai mươi phút sau, hương vẫn gia môn, bị “Phanh, phanh, phanh” một trận dồn dập tiếng đập cửa gõ vang.

Ngô, nàng liền biết, Cận Khả cái này nha đầu chết tiệt kia, sẽ không nghe nàng lời nói.

Quả nhiên, một mở cửa, liền thấy Cận Khả thần sắc hơi có chút mất tự nhiên mà đứng ở cửa.

Hương vẫn vội vàng kéo nàng một phen, nói: “Tiến vào nha!”

Cận Khả đi theo nàng đi vào môn. Không biết như thế nào, hương vẫn hôm nay tổng cảm thấy Cận Khả xem ánh mắt của nàng quái quái. Chính là nàng cũng nói không nên lời là nơi nào quái.

Hai người theo thường lệ ngồi xuống trên sofa. Hương vẫn sau này loát một loát tóc, hỏi: “Làm gì như vậy xem ta!”

“Vãn vãn.....” Cận Khả lăm bẫm lăm bẫm, nửa ngày chưa nói ra cái gì tới.

Này cũng không phải là Cận Khả nhất quán tính cách, nàng trước nay đều là có cái gì nói cái gì, nghĩ sao nói vậy. Đặc biệt là hai người tương giao nhiều năm, cơ hồ là không có gì giấu nhau.

Hương vãn có chút lo lắng, vội hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện này, ngươi cần phải có chút chuẩn bị tâm lý.” Cận Khả vẻ mặt lo lắng mà nhìn hương vãn.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 33

Cận Khả phản ứng lại đây thời điểm, đã nghe thấy “Lộc cộc.....” Một trận dồn dập xuống thang lầu thanh nhi.

Chương 39 ba mươi chín chỉ ngỗng

Thế giới này chính là như vậy. Ngẫu nhiên tràn ngập ôn nhu, nhưng đại đa số thời điểm đều là giống hiện tại giống nhau, các tư này chức.

Thái dương mỗi ngày cứ theo lẽ thường vận hành, địa cầu làm theo chuyển. Trên đường mọi người các có các sự, đều ở chính mình ứng đãi cương vị thượng.

Không có ai, sẽ bởi vì người khác ra một chút trạng huống mà đã chịu bất luận cái gì ảnh hưởng.

Cận Khả đuổi theo hương văn thời điểm, nàng đã một đường chạy đến dưới lầu.

Mấy năm nay, xem quen rồi hương văn đối sự tình gì đều không kiêu không táo, gặp biến bất kinh bộ dáng, trong lúc nhất thời đối nàng hiện tại cái dạng này thật là có chút xa lạ cảm.

Cận Khả hạ đến dưới lầu, cuối cùng là thấy hương văn người. Nàng thở hỗn hển hai khẩu khí thô, đại đại hai bước đi lên, một phen kéo lại bạn tốt cánh tay.

Hương vẫn chuyển qua tới thời điểm, Cận Khả mới thật là kinh ngạc.

Cũng nổi giận.

Kia trương thanh lệ trên mặt, lúc này chút nào không thêm che dấu, cái gì phần nộ bức bội, tức giận bất bình, ủy ủy khuất khuất, sở hữu cảm xúc toàn viết ở trên mặt.

Vừa rồi gắt gao không chế ở hốc mắt nước mắt cũng đã sớm rơi xuống.

Nàng hiện tại bộ dáng, liền Cận Khả một nữ hài tử nhìn đều cảm thấy nhìn thấy mà thương.

Bình tĩnh mà xem xét, không suy xét quan hệ thân sơ. Hương vẫn thật sự không tính cái gì đại mỹ nhân. Nhưng là thẳng ở đôi mắt sáng xinh đẹp, một không cẩn thận liền phải bị cặp kia ngập nước mắt to lừa đi.

Cận Khả thật cẩn thận mà vươn tay, thế hương vẫn hủy diệt trên mặt nước mắt.

Không thể không nói, liền tay nàng, đều có chút phát run.

May mà còn nhớ rõ vừa rồi Tô Thanh Triết trong điện thoại nhắc nhở quá nói, lưu trữ một tia lý trí. Nàng gắt gao lôi kéo hương vẫn, bởi vì cảm xúc kích động, không tự giác tăng thêm ngữ khí: “Vẫn vẫn, hiện tại còn không thể đi tìm Tống Xu tính sổ.”

Vừa nghe lời này. “Xoạch” một tiếng, một giọt nước mắt liền dừng ở Cận Khả thế hương vẫn sát nước mắt trên tay.

Cận Khả hít sâu một hơi, cổ nén tới gần bùng nổ giới hạn tính tình, mang theo trong lòng không đành lòng lý trí phân tích:

“Hiện tại còn không phải thời điểm, nếu thật giống chúng ta tưởng như vậy, người cái kia người bệnh sự tất cả đều là Tống Xu làm ra tới, chúng ta có thể thu thập chứng cứ, trực tiếp khởi tố nàng. Người như bây giờ tùy tiện đi tìm nàng, không chỉ có không thể đem nàng thế nào, nói không chừng nàng còn sẽ tìm khác truyền thông đem chuyện này phóng đi lên.”

Hương vẫn hai mắt đắm lệ mơ hồ, không cấm hỏi: “Kia, kia nàng nếu là hiện tại liền phóng khác truyền thông thượng ta cũng không có biện pháp a!”

Cận Khả duỗi tay vỗ về thế nàng thuận khí nhi, biên an ủi nói: “Yên tâm, A Triết nhân mạch thực quang, hẳn nói sẽ tận lực đem chuyện này áp xuống đi. Tạm thời hẳn là không có gì vấn đề.”

Sau một lúc lâu, hương vẫn mới thoáng thuận quá khí nhi tới. Trước nay có thể một mình đảm đương một phía người, lúc này lại thoát nhìn thập phần vô thổ.

Hương vẫn giơ tay lau một phen nước mắt, nhìn về phía Cận Khả: “Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ a? Liền về nhà làm đờ a?”

Cận Khả lúc này quả thực thiện giải nhân ý mà giống cái tri tâm đại tỷ tử. Nàng biết như vậy làm hương vẫn một người đờ nàng nhất định khó chịu đã chết. Liền nói: “Đừng về nhà, ta mang người đi căng gió?”

Hương vẫn ngoan ngoãn gật gật đầu.

Chính là hai người mới vừa đi đến Cận Khả xe biên nhi thượng, nàng liền lại phản hồi.

“Ca cao..... Ta, ta muốn đi tìm một chút Lâm Dịch Bạch.”

Cận Khả mở cửa xe, đối hướng vẫn yêu cầu này cũng không kinh ngạc. Liên nói: “Có thể, bất quá hẳn rốt cuộc ở bệnh viện Thị, khả năng hội ngộ gặp người không nghĩ nhìn đến người.”

Sự tình phát sinh ở bệnh viện Thị, cái gì Lý Ngọc Liên một nhà, khó xử nàng Trương Uyển Quân từ từ, đều khả năng ở bệnh viện gặp phải.

Cận Khả nhắc nhở xác thật có lý, bất quá hướng vẫn nghĩ nghĩ, lại vẫn là không lay chuyển được chính mình, liền nói: “Ta, ta hiện tại, đột nhiên có điểm muốn gặp hẳn.”

Loại này luyện ái trung nữ nhân cái dạng gì nhi, Cận Khả tám năm trước liền lãnh hội qua. Ở hướng vẫn trong thế giới, chính là có Lâm Dịch Bạch vô nhân tính. Có Lâm Dịch Bạch không người khác.

Nàng miễn cưỡng có thể lý giải. Cũng liền thống khoái đồng ý.

Xe này liền hướng về bệnh viện Thị đi. Cận Khả trước nay lái xe cũng chưa cái trầm ổn kính nhi, phàm là vượt tay lái, nhất định nhi đua xe.

Cũng cũng chỉ có thành phố S giao thông trạng huống có thể hơi chút hạn chế một chút nàng.

Bất quá lúc này hướng vẫn lại có điểm cảm tạ khởi Cận Khả cái này thói quen tới, giờ này khắc này, nàng thật là hận không thể lập tức đến Lâm Dịch Bạch trước mặt đi.

Cái này ý tưởng vừa ra tới, liền hướng vẫn chính mình đều kinh sợ. Nguyên lai, gặp lại bất quá này ngăn ngùn mấy ngày, nàng liền như vậy không rời đi Lâm Dịch Bạch sao?

Ngày thường phải làm đã lâu giao thông công cộng lộ trình, ở Cận Khả mất mạng đua xe hạ, thế nhưng hơn hai mươi phút, các nàng liền từ hướng vẫn gia tiểu chung cư tới rồi bệnh viện Thị.

Bất quá trong lòng tuy rằng tiếp thu Cận Khả như vậy đưa xe, thân thể lại không dễ dàng như vậy chịu trụ.

Hương vẫn xuống xe thời điểm, liền chân đều có chút nhũn ra.

Nàng này trong lòng nguyên bản liền sốt ruột, dưới chân bước chân cũng mau. Cố tình lúc này sử không thượng sức lực, làm người khó chịu vô cùng.

Hương vẫn biên đi, biên theo bản năng đi quan sát ở cửa lui tới người. May mắn lúc này không phải đi làm thời gian, không có quá nhiều đồng sự.

Bằng không cái này đặc thù thời kỳ thấy, thật là có chút xấu hổ.

Cứ việc nàng biết chính mình không có làm sai cái gì, chính là người khác biết sao? Thậm chí còn có vôi vàng bỏ đá xuống giếng đâu.

Bệnh viện Thị từ kiến quốc chi sơ cũng đã thành lập, nhiều năm như vậy tới, vẫn luôn là toàn bộ thành phố S nhất quyền uy chữa bệnh cơ cấu.

Nơi này kiến trúc tuy rằng mỗi cách mấy năm liền sẽ may lại một chút, bất quá lại nhiều sơn gạch men sứ cũng là che không được trong không khí cái loại này cũ, có lịch sử cảm hơi thờ.

Đây cũng là hương vẫn thích nơi này một nguyên nhân.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 34

Chương 40 bốn mươi chỉ ngỗng

Sáng sớm bệnh viện an tĩnh dị thường, một trận thập phần vang dội giày cao gót thanh ở ngay lúc này có vẻ hết sức chói tai.

Thanh âm kia từ xa tới gần, hiển nhiên là hướng về phía bọn họ cái này phương hướng tới.

Trừ bỏ vang dội giày cao gót thanh, chính là kiều kiều đà đà một tiếng: “Dịch bạch, người thật sự muốn đi kinh thành?”

Ở trống trải hàng hiên quanh quần, dẫn tới đi ngang qua người liên tục tương xem.

Như vậy độc đáo thanh tuyến, hướng vẫn nhận thức người đương trọng, cũng cũng chỉ có như vậy một cái.

Nàng giương mắt nhìn lại, quả nhiên, kia đứng ở hàng hiên một khác đầu vội vã chạy tới cũng không phải là Tống Xu?

Nhìn thấy Tống Xu, hướng vẫn sắc mặt cơ hồ lập tức trở nên không tốt. Đại khái không có bất luận kẻ nào nhìn thấy một cái luôn là nơi chốn nhắm vào chính mình người còn hội tâm tình hảo.

Nàng còn nói muốn đi tìm người này tính số, không nghĩ tới, nhanh như vậy liền oan gia ngõ hẹp.

Bên người Lâm Dịch Bạch lại tựa hồ đối Tống Xu đã đến không có gì ý tưởng, chỉ là hơi hơi gật đầu một cái, lên tiếng: “Ân.”

Bất quá này liền câu nói công phu, Tống Xu đã từ hành lang một khác đầu đã đi tới, cơ hồ muốn dán đến Lâm Dịch Bạch trên người.

Hương văn đột nhiên nhớ tới hôm nay Cận Khả lời nói, các nàng ba người chi gian, xác thật không thể còn như vậy dây dưa đi xuống.

Người khác cho nhau dây dưa cuối cùng có lẽ sẽ ba người đều bị thương, nhưng là bọn họ cho nhau dây dưa đi xuống, cũng chỉ có nàng một người bị thương tổn, cuối cùng bị quên đi phân.

Nàng giống như đột nhiên hạ nhãn tâm, quyết định, lần này, mặc kệ thế nào, nàng đều phải ly hai người kia rất xa.

Mặc kệ là lúc này đây trở về thành phố S, vẫn là từ trước ở dự cùng trung học thời điểm, tựa hồ nàng chỉ cần một ở bọn họ hai cái bên người, liền không có chuyện gì tốt.

Mỗi một lần, đều là nàng mất hứng mà về.

Như vậy một, nàng ăn qua này hai lần cũng liền thôi, cũng không thể trở lên đương.

Hương văn tính tình thẳng, có cái gì không vui, không hài lòng, phần lớn sẽ trực tiếp biểu hiện ở trên mặt. Tống Xu tắc hoàn toàn bất đồng, mặc kệ khi nào, đều có thể giả bộ một bộ cùng hương văn giao hảo bộ dáng.

Kỳ thật ai không biết nàng trong nội tâm hận cực kỳ nàng đâu?

Đại khái có lẽ chỉ có Lâm Dịch Bạch một người đi. Chỉ có nam nhân mới có thể bị loại này tiểu bạch liên hoa lừa thượng một trăm lần cũng không hề phát hiện hoặc là chết cũng không hối cải.

Hương vẫn nghĩ như vậy, không cảm hướng Lâm Dịch Bạch nhìn lại.

Chỉ thấy bên người nam nhân như cũ là một bộ ngày thường bộ dáng, trên mặt không có gợn sóng. Hắn tựa hồ được trời cao phá lệ ban ân, sinh một trương thiếu niên mặt, lúc này hơn hai mươi tuổi sắp bốn tam người, nhìn như cũ là thiếu niên bộ dáng.

Quả nhiên, năm tháng đối đẹp người có phá lệ ban ân.

Chỉ là có lẽ mấy ngày nay quá mức mệt mỏi, hẳn tuần tú trên mặt, mang theo một tia rõ ràng mỗi mệt cảm. Làm người nhịn không được muốn đi quan tâm hẳn.

Tống Xu tựa hồ cũng không có nhìn ra Lâm Dịch Bạch lạnh lẽo, chỉ là phát huy chính mình nhất quán da mặt dày ưu điểm, trực tiếp tới một trận đoạt mệnh liên hoàn hỏi:

“Sáng sớm liền nghe ta ba nói người muốn đi kinh thành, vì cái gì?”

“Kia sự kiện rõ ràng cùng người không quan hệ a!”

“Dịch bạch? Người nói chuyện a?”

Nàng bên này cảm xúc kích động, mặt đỏ tai hồng, trình diễn một hồi quan ái tiểu trúc mã tuồng, nề hà đối phương lại là cái khó hiểu phong tình, này hồi lâu cũng không để bụng, hoàn toàn không có cái phản ứng.

Tống Xu này như là một cái nắm tay đánh vào bông thượng, Lâm Dịch Bạch càng là như vậy, nàng càng thêm cấp bức. Bất quá nói nói chuyện, đột nhiên phản ứng lại đây, quay mặt đi xem một bên đứng hướng vẫn.

Như hương vẫn suy nghĩ, Tống Xu quả nhiên trong ánh mắt địch ý đều phải tràn ra hốc mắt ngoại, mặt mũi thượng, nói chuyện thượng, lại như

cũ một bộ “Hảo tử muội” bộ dáng.

Hương văn không khỏi ở trong lòng cảm thán, chiếu Tống Xu này thiên phú, nếu là diễn kịch đi nói không chừng lấy thưởng lấy cái đại mãn quán đâu.

Chỉ nghe Tống Xu đối với hương văn khẩn khẩn thiết thiết, hoàn toàn phóng thả chính mình tư thái: “Văn văn, chúng ta nhận thức nhiều năm như vậy, người thay ta khuyên nhủ dịch bạch, người khuyên nhủ hãn a, hãn nếu là rời đi bệnh viện Thị, chúng ta lại muốn gặp một mặt đã có thể khó khăn. Văn văn, tính ta cầu người, người giúp ta khuyên nhủ hãn đi.....”

Nói đến động tình chỗ, dứt khoát đi lên giữ chặt hương văn cánh tay, hốc mắt hồng hồng, như là tùy thời có thể bài trừ vài giọt nước mắt tới dường như.

Kia diềm đậm đáng yêu bộ dáng, xem đến hương văn chấn động ác hàn. Đúng là không biết như thế nào cho phải thời điểm, lại thấy Lâm Dịch Bạch đột nhiên đến gần rồi nửa bước, một phen kéo xuống Tống Xu lôi kéo hương văn tay, đột nhiên đề cao âm điệu: “Còn trang?”

Lời nói không phải không có châm chọc chi ý.

Lời vừa nói ra, không chỉ có Tống Xu cái này “Đương sự”, liền hương văn đều đi theo sừng sốt sừng sốt.

Người trước Lâm Dịch Bạch tuy rằng trước nay đều là một bộ cao lãnh không gần người bộ dáng, nhưng cũng không phải ái phát giận. Hãn giống như là một cái đầm nước trong, đại đa số thời điểm đều là gợn sóng bất kinh.

Rất ít giống như bây giờ phát giận.

Tống Xu bị Lâm Dịch Bạch này một tiếng trấn trụ, lại hoãn quá thần nhi tới thời điểm, chính là một cỗ uy khuất nảy lên trong lòng. Ở nàng trí nhớ, cùng Lâm Dịch Bạch quen biết hơn hai mươi năm, hẳn chỉ đối nàng phát quá hai lần hỏa.

Một lần là mấy ngày hôm trước đính hôn sự tình, một khác thứ, chính là hôm nay.

Nàng đột nhiên oán hận mà nhìn hướng vẫn, này hai lần, không hề nghi ngờ, đều là vì hướng vẫn.

Tựa hồ từ khi hướng vẫn xuất hiện ở bọn họ sinh hoạt, liền hoàn toàn quấy rầy bọn họ chi gian quan hệ.

“..... Dịch bạch. Người đây là có ý tứ gì?”

Nói, Tống Xu vẫn chưa từ bỏ ý định, lại hướng Lâm Dịch Bạch bên người thấu thấu. Một đôi mắt đã chứa đầy nước mắt, một bộ lã chã chực khóc, nhìn thấy mà thương.

Lâm Dịch Bạch lạnh lùng liếc nàng liếc mắt một cái, không lưu nửa phần tình cảm mà lui ra phía sau nửa bước, nói câu: “Người cũng không cần trang, không ai ăn người kia bộ.”

“Ta, dịch bạch, ta như thế nào trang? Ta thiệt tình chân ý đối với người, người vì cái gì lần lượt tới chỉ trích ta?”

Chân chính kỹ thuật diễn, là phát hiện đối phương cùng chính mình kịch bản không giống nhau, còn có thể bất động thanh sắc mà diễn đi xuống.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Trường hợp trong lúc nhất thời mười phần xấu hổ.

Sau lại vẫn là Lâm Dịch Bạch nói lời nói.

Chương 41 bốn mươi một chỉ ngỗng

Quanh mình bất tri bất giác chi gian đã tụ tập hảo một đám người, sáng sớm thượng sự không tính nhiều, đại khái có thể ăn dưa đều tới rồi ăn dưa.

Bất quá lúc này bởi vì điền phó viện trưởng ở chỗ này, phần lớn không có làm càn đàm luận, chỉ là yên lặng nhìn trước mắt tình hình, ngẫu nhiên hai người châu đầu ghé tai, trộm nghị luận thượng hai câu.

Lúc này bởi vì mới vừa rồi Tống Xu cùng bí thư tiểu thư nói mấy câu, đã lâm vào càng thêm xấu hổ hoàn cảnh.

May mắn Lâm Dịch Bạch ngăn lại các nàng mâu thuẫn. Bởi vì hôm nay, bọn họ nhưng còn có càng chuyện quan trọng muốn nói.

Lâm Dịch Bạch nhìn về phía vừa mới lại đây Điền viện trưởng, thập phần kính trọng mà chào hỏi, sau đó thẳng thiết nhập chính đề: “Điền viện trưởng, vị kia người bệnh, ngài cấp tìm tới sao?”

Điền viện trưởng gật gật đầu, lại nhìn thoáng qua bên cạnh hương vãn, rất là ý vị thâm trường mà đối Lâm Dịch Bạch nói: “Hảo hài tử, người biết

làm sao bây giờ.”

“Ngài yên tâm.”

Điền viện trưởng cùng Lâm Dịch Bạch nói xong hai câu này lời nói, liền chuyển hướng bên cạnh đỡ hãn bí thư tiểu thư, nói: “Đi đem Lý nữ sĩ một nhà mang lại đây đi.”

Lâm Dịch Bạch đỡ quá Điền viện trưởng. Nhìn nhìn đỏ lên mặt, vé mặt vé mặt phần nộ hướng vẫn, đầu lẩy một cái trấn an ánh mắt.

Viện trưởng văn phòng liền ở lầu bốn, cách nơi này cũng không xa, bất quá hai câu lời nói công phu, bí thư tiểu thư đã mang theo Lý Ngọc Liên một nhà đã trở lại.

Lý Ngọc Liên vẫn là từ con trai của nàng đỡ, rũ đầu đi tới. Trọng phu của nàng xa xa đi theo phía sau.

Hướng vẫn theo bản năng đi xem Tống Xu sắc mặt. Nếu dựa theo nàng phía trước đoán rằng, này hết thấy đều là Tống Xu làm ra tới, hiện tại Lý Ngọc Liên một nhà đều tới rồi nàng trước mặt, nàng sẽ không còn có thể diễn xuất một bộ đến đây đi?

Trước mắt Tống Xu nghe tiếng, cũng chuyển qua đi xem đang ở đi tới Lý Ngọc Liên một nhà. Nàng nhưng thật ra cũng không kiêng dè, đôi mắt thẳng tắp mà liền xem qua đi, tựa hồ tương giả bộ một bộ không then với lương tâm bộ dáng.

Lý Ngọc Liên liền rất không giống nhau. Nàng từ khi đi tới khởi, này dọc theo đường đi, đầu liền không nâng lên đã tới, có vẻ có chút sợ hãi rụt rè, hoặc là, có thể nói là chột dạ bộ dáng.

Nhưng thật ra bên người tiểu thiếu niên, cũng không có bởi vì ngoại giới không hữu hảo ánh mắt mà cong hạ chính mình sống lưng, như cũ

đường đường chính chính mà đi tới.

Rõ ràng từ thang máy xuống dưới, đi đến mọi người trạm bên này cũng không có vài bước lộ, không biết sao, mọi người như vậy nhìn này, lại cảm thấy Lý Ngọc Liên một nhà đi được cực chậm.

Có lẽ tất cả mọi người đều đang chờ chuyện này một cái câu điếm đi.

Rốt cuộc, chờ tới rồi tất cả đều tụ ở cùng nhau. Cơ hồ tất cả mọi người nín thở ngưng thần, chờ sự kiện trung tâm nhân vật lên tiếng.

Vẫn là Điền viện trưởng trước đã mở miệng, hướng về quanh thân xem náo nhiệt mọi người: “Đều không có việc gì làm? Đều ở chỗ này đứng, người bệnh ai tới xem?”

Mọi người vừa nghe lời này, sôi nổi phía dưới, tận lực rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm, sau đó thập phần không tình nguyện mà chuẩn bị rời đi. Nếu Điền viện trưởng đều lên tiếng, bọn họ cũng liền không có tiếp tục tại đây xem lý do.

Chỉ là đáng tiếc không cơ hội chính diện xem việc này đến tột cùng như thế nào giải quyết.

Điền viện trưởng ở bệnh viện Thị quả nhiên có tuyệt đối quyền uy, bất quá hai câu lời nói, liền đem nguyên bản tụ ở chỗ này mọi người toàn thanh đi rồi. Hiện giờ hiện trường chỉ còn lại có mấy cái đương sự.

Lâm Dịch Bạch hiểu biết Điền viện trưởng ý tứ, này liền như là việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, như vậy mặt trái sự tình, người xem nhiều, truyền ra đi tỷ lệ cũng liền lớn hơn nữa, Điền viện trưởng làm như vậy cũng là vì bảo toàn bệnh viện Thị thanh danh.

Hắn liền thuận nước đẩy thuyền: “Điền viện trưởng, đến ta văn phòng nói đi.”

Điền viện trưởng tự nhiên gật đầu, hơi có chút vui mừng.

Mấy người vào Lâm Dịch Bạch văn phòng. Hãn vốn dĩ chính là độc nhất gian văn phòng, lại tương đối rộng mở, tiến vào tốt như vậy vài người cũng hoàn toàn không sẽ có vẻ quá mức hẹp hòi.

Hãn trước hết mời Điền viện trưởng ngồi xuống, lúc này mới bắt đầu thiết nhập chính đề.

Ngoài dự đoán chính là, Lâm Dịch Bạch câu đầu tiên lời nói cũng không phải đi trước chất vấn Tống Xu, mà là không mẫn không nhạt mà đối Lý Ngọc Liên nói như vậy một câu: “Lý nữ sĩ, thật sự xin lỗi, ngày đó ta vừa vặn đi đại sảnh dược phòng, nhìn hướng bác sĩ phương thuốc, cảm thấy không ổn, sửa lại vị dược, không nghĩ thế nhưng làm ra lớn như vậy nhiều loạn, chuyện này, ta sẽ phụ trách đến cùng.”

Kỳ thật việc này thật sự là không có khả năng phát sinh. Bác sĩ khai căn tử đều là muốn ở phía sau ký tên, hướng hồ mỗi người bút tích chung quy có bất đồng, nếu chiếu Lâm Dịch Bạch nói như vậy, là ở dược phòng thấy được hướng văn khai cấp Lý Ngọc Liên phương thuốc cảm thấy không ổn muốn sửa, cũng là tuyệt đối sẽ bị dược phòng người ngăn lại.

Lời này rõ ràng là hù Lý Ngọc Liên cũng không hiểu bệnh viện này đó lưu trình mà thôi.

Lâm Dịch Bạch nói xong này thật dài một câu, liền ngậm miệng không nói, tựa hồ tự cấp Lý Ngọc Liên một cái tiêu hóa thời gian.

Lý Ngọc Liên nghe xong lời này, lại nửa ngày không hoãn lại đây. Nàng thật sự không thể tưởng được sự tình sẽ là cái dạng này phát triển phương hướng, căn bản không biết như thế nào đáp lại.

Bất quá Lý Ngọc Liên một nhà là thường dân không hiểu chuyện này liền tính, Tống Xu cũng là này hành, lúc này cũng phản ứng lại đây, vội bày

ra vẻ mặt đáng thương tương đối Lâm Dịch Bạch nói: “Dịch bạch, người sao lại có thể vì giúp hướng văn liền đem sự tình toàn vãng chính mình trên người ôm đầu? Người rõ ràng biết không khả năng phát sinh sửa phương thuốc sự!”

Lâm Dịch Bạch nhìn nàng này phó điềm đạm đáng yêu bộ dáng, như cũ không dao động, chỉ là cười như không cười mà nhìn nàng. Điền viện trưởng bên người bí thư tiểu thư đúng lúc mà nói câu: “Lâm bác sĩ đây là hỏi Lý nữ sĩ lời nói đâu.”

Tống Xu nhất thời á khẩu không trả lời được, bí thư tiểu thư này cũng coi như là tìm về điểm trường hợp.

Bên này Lý Ngọc Liên nghe được câu chuyện lại quay lại trên người mình, đầu càng thêm thấp, mọi người đợi đã lâu, cũng không nghe được nàng trả lời. Nhưng thật ra bên người nàng, con trai của nàng có chút thiếu kiên nhẫn, pha mang theo chút tức giận mà nói: “Các người không cần khó xử ta mẹ! Việc này là.....”

“Lý vũ!”

Lý vũ nói còn chưa nói xong, đã bị Lý Ngọc Liên uống trụ.

Hướng văn nhin không được mở miệng: “Lý nữ sĩ, đồng ngôn không cổ kị, hà tất như vậy sinh khí?”

Nàng hiện tại đã nhận định Tống Xu cùng Lý Ngọc Liên một nhà hợp nhau hỏa tới chính nàng, nàng cùng đối phương không oán không thù, liền ăn lớn như vậy mệt, chỉ cảm thấy quang nhìn Lý Ngọc Liên đều là một trận phiền lòng.

Nàng luôn luôn lại là cái thẳng tính mau ngôn mau ngữ, có nói cái gì liền nói cái gì, cũng không câu nệ khi nào.

Lâm Dịch Bạch liền không giống nhau, hần luôn luôn trầm ổn. Lúc này nhìn Lý Ngọc Liên một nhà, như suy tư gì. Sau một lát, lại trọng nổi lên một cái đề tài: “Lý nữ sĩ, người nhận thức Tống muện nhạc, Tống bác sĩ đi?”

Hần nói lời này thời điểm, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Lý Ngọc Liên. Liền hướng vẫn đứng ở một bên, đều cảm nhận được vô hình áp lực. Lý Ngọc Liên lúc này càng là như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, liền mắt cũng không dám nâng, chỉ thấp giọng ứng: “Là... Nhận thức.”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 36

“Cái gì?” Tống Xu nhíu mày, “Người không phải có giấy chất bản sao?”

“Người như thế nào biết? Ta nhớ rõ, người không có tới quá ta văn phòng đi?” Hường vẫn không chút nào nề tình mà đổi trở về.

Tống Xu ở nàng này ăn một nghẹn, cũng không cam lòng yếu thế, lập tức liền xả lý do: “Ta đương nhiên đi qua người văn phòng, cùng người một gian văn phòng sở bác sĩ là ta bằng hữu.”

Hường vẫn vừa định nói chuyện, không nghĩ, vẫn luôn đứng ở một bên luật sư Từ lại đã mở miệng: “Về hướng bác sĩ vừa rồi nhắc tới thư tịch vấn đề, ta nơi này vừa lúc có một phần tư liệu. Vừa rồi Tống nữ sĩ nhắc tới sở bác sĩ từng với mấy ngày trước tư nhân bỏ vốn thỉnh nhà xuất bản in và phát hành đơn bốn 《cảnh bên trong y dùng được pháp muốn》.”

“Cái gì?” Lúc này đến phiên hướng văn kinh ngạc cảm thán, tuy nói đối với quyển sách này, nàng vẫn luôn có điều hoài nghi, nhưng là thật sự không nghĩ tới Tống Xu cứ nhiên nghĩ ra loại này biện pháp. Cũng thật sự không nghĩ tới việc này sẽ có Sở Hạo Thần một phần.

Phía trước nàng chỉ là cảm thấy Sở Hạo Thần thực vô sỉ hạ lưu, hiện tại mới tính biết hãn gương mặt thật. Nguyên lai, là như vậy ti tiện một người.

Bất quá có một việc càng làm cho hướng văn hoài nghi, Tống Xu, cùng Sở Hạo Thần, này hai cái quăng tám sào cũng không tới người, đến tột cùng là như thế nào ăn nhịp với nhau, hợp nhau hóa tới hố nàng?

Này nghi vấn ở trong lòng bất quá hai giây công phu, liền có người cho nàng giải nghi hoặc.

Luật sư Từ bình đạm mà trần thuật: “Tống nữ sĩ cùng sở bác sĩ đã từng có chặt chẽ tài vụ lui tới, hơn nữa cho tới bây giờ, cũng không có gián đoạn.”

Hướng văn duyên tới chỉ là muốn mượn 《cảnh bên trong y dùng được pháp muốn》 sự tình tới chứng minh chính mình căn bản không có khả năng dùng hoàng kỳ, nàng tuy rằng nguyên bản liền nghĩ kia quyển sách thật sự kỳ quái, chính là không nghĩ tới thế nhưng là Sở Hạo Thần cố ý đi ẩn. Càng không nghĩ tới, một quyển sách sẽ liên lụy ra nhiều như vậy sự tới.

Tống Xu bị luật sư Từ liên tiếp thật chùy chùy đến nói không ra lời. Che miệng một bộ thập phần kinh ngạc bộ dáng.

Bất quá mấy lần các loại chứng cứ toàn bãi ở nàng trước mặt, nàng vẫn là bày ra muốn phản bác bộ dáng.

Lâm Dịch Bạch nhàn nhạt nhìn nàng một cái: “Còn muốn nói cái gì?”

“Dịch bạch, ta.....”

“Dùng không cần đem tài vụ lui tới nội dung cũng nói một chút?” Nam nhân hơi hơi dựa vào viết tự trên bàn, bởi vì thân hình cao lớn, hơi có chút trên cao nhìn xuống ý vị.

Tống Xu lập tức ngậm miệng.

Mọi người cơ hồ đều nhìn về phía Tống Xu, sự tình nói đến này phân thượng, thật sự đã rõ như ban ngày.

Luật sư Từ ở bên cạnh yên lặng bổ đao: “Nên làm các vị hiểu biết tư liệu đã đều làm đại gia hiểu biết. Cuối cùng nhắc lại tình một chút, chuyện này quyền quyết định ở hướng bác sĩ trên tay, hướng bác sĩ có được đối sở hữu thiệp án nhân viên đưa ra tố tụng quyền lợi.”

Nói xong, ý vị thâm trường mà nhìn thoáng qua bên người Lý Ngọc Liên một nhà.

.....

Không khí mặc hai giây, đột nhiên có người mở miệng: “Ta, ta có chuyện muốn nói!”

Chương 43 bốn mươi ba chỉ ngỗng

Liên ở trong phòng tất cả mọi người ở an an tĩnh tĩnh, không có phát ra cái gì thanh âm thời điểm, đột nhiên, có người nói một câu: “Ta, ta có chuyện muốn nói!”

Đó là một đạo tục tăng lại trung khí mười phần nam âm, từ đại gia tiến vào này gian nhà ở khởi, thanh âm này chủ nhân vẫn là lần đầu tiên mở miệng nói chuyện.

Trong văn phòng ánh mắt mọi người lập tức đều bị hấp dẫn đi.

Nguyên lai người nói chuyện chính là Lý Ngọc Liên trượng phu.

Hắn nói xong câu đó liền ngừng đi xuống, tựa hồ đang chờ ai lên tiếng. Lâm Dịch Bạch cho cái ánh mắt ý bảo, hắn mới tiếp tục mở miệng: “Thực xin lỗi đại gia, lừa các người, kỳ thật, kỳ thật ta không phải vị này đại tỷ lão công.”

Hắn nói chỉ chỉ đứng ở phía trước Lý Ngọc Liên, đối phương chính về mặt hoảng sợ mà quay đầu lại xem hắn.

Lúc này ánh mắt mọi người đều tụ tập ở cái này “Lý Ngọc Liên trương phu” trên người, đối mặt như vậy ánh mắt, hắn có chút ngưng ngưng, nửa cúi đầu tiếp tục nói: “Ta kêu trương xa, là W tư nhân bệnh viện bảo an. Thực xin lỗi ta phải cấp hưởng bác sĩ nói lời xin lỗi, thật sự thực xin lỗi, kỳ thật những việc này đều là Tổng tiểu thư làm ta làm, cấp tiền lại nhiều, ta liền nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, hiện tại nháo đến như vậy nghiêm trọng, thật là thực xin lỗi đại gia.”

Trương xa nói cái này “W tư nhân bệnh viện” đúng là Tổng Xu phụ thân danh nghĩa tư nhân bệnh viện. Tổng gia một nhà đều đảm nhiệm chức vụ tại đây. Bào trừ phía trước sự không nói, cái này trương xa cũng coi như là cái ngay thẳng thành thật hán tử, hắn nói cấp hưởng vẫn xin lỗi, còn thật thật tại tại cho nàng cúc một cung. Xem như có thành ý.

Trong văn phòng mọi người nguyên bản cũng đã bởi vì vừa rồi luật sư Từ lên tiếng thập phần chấn kinh rồi. Chủ yếu là không nghĩ tới Tổng Xu sẽ làm ra như vậy sự tình tới hãm hại hưởng vẫn. Nhưng là tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, lại cũng không có hoàn toàn tin tưởng sự tình nhất định là Tổng Xu làm, có một số việc không có cái minh lời nói nhi, luôn là không thể gọi người nhận định.

Lúc này trương xa lời nói, không thể nghi ngờ như là cấp sự kiện họa thượng một cái thật mạnh dấu chấm câu. Như là trực tiếp cấp Tổng Xu định rồi hình, rốt cuộc vô pháp lật lại bản án cái loại này. So mọi người càng kinh ngạc chính là Tổng Xu bản nhân, hắn nghe được trương xa nói chuyện, nguyên bản liền lo lắng đề phòng mà đứng ở một bên, lo lắng hắn sẽ nói ra cái gì bất lợi với chính mình nói tới.

Chính là cũng là thật sự không nghĩ tới, trương xa sẽ như vậy trực tiếp nói ra. Trong lúc nhất thời liền nàng cũng không biết nên như thế nào đi

phản bác.

Trương xa nói xong thật dài một câu, đang ở mọi người đều lặng im tiêu hóa những lời này đó thời điểm, đột nhiên lại cảm thấy ít nói điếm nhi cái gì. Phục lại bổ thưởng một câu: “Tổng tiểu thư a, người, việc này người đừng tiếp tục làm a, người cùng hướng bác sĩ đây cũng là đồng hành, đều là thầy thuốc tốt, này, việc này ta không thể như vậy làm a!”

Nghe hẳn nói xong câu này, Tống Xu cũng coi như là lấy lại tinh thần nhi tới. Bản năng nói cho nàng đi phản bác, nàng lửa giận công tâm, liền vẫn luôn thật cẩn thận duy trì thực nữ hình tượng cũng đành phải vậy, mở miệng liền nói: “Trương xa! Công tác người không nghĩ muốn đúng không?! Ta nhớ rõ nhà người còn có cái bệnh tim mẹ đi?”

“Người có ý tứ gì?” Hướng vẫn buột miệng thốt ra.

Tống Xu lúc này ý thức được chính mình nói không nên lời nói, bất quá chuyện tới hiện giờ cũng bất chấp nhiều như vậy. Hôm nay đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, nàng ở dịch bạch trong lòng hình tượng đã sớm không có đi?

Bất quá không quan hệ, nàng là cái gì hình tượng không quan trọng, bọn họ hai cái chi gian lớn nhất chương ngại chính là cái này hướng vẫn! Tống Xu nghĩ như vậy, ánh mắt có chút nảy sinh ác độc mà nhìn hướng vẫn phương hướng.

Chỉ cần hướng vẫn rời đi nơi này, bọn họ là có thể như nguyện ở bên nhau.

“Người quản ta có ý tứ gì? Hướng vẫn, người câm miệng cho ta đi!” Nàng hận ý đã bay lên đến không thể ức chế trình độ. Nàng cùng dịch chơi thức nhiều năm, từ nhỏ chính là cùng nhau lớn lên. Không nhận thức hướng vẫn thời điểm, hai người trước nay đều là cùng nhau chơi, vừa nói vừa

cười, dịch bạch tựa như một cái đại ca ca giống nhau, nơi chốn đều đối nàng hảo.

Từ cao trung thời điểm nhận thức hướng văn, chính là cái này hướng văn, làm nàng cùng dịch bạch rốt cuộc không giống từ trước như vậy thân mật quá. Ngay cả ngẫu nhiên hạ học cùng nhau đi, hẳn đều sẽ cố tình cùng nàng bảo trì khoảng cách. Hỏi hẳn làm sao vậy, hẳn liền sẽ thoát nhìn bình bình tĩnh tĩnh, kỳ thật khéo mắt đuôi lông mày đều là tình yêu mà nói: “Hướng tiệp tối nghĩ nhiều.”

Hướng văn bị Tống Xu này một giọng nói kêu đến có chút sững sờ, nàng tuy rằng ngày thường luôn là hung ba ba, khống chế không được chính mình đối người, nhưng là thật sự không am hiểu cãi nhau.

Vừa rồi nói chuyện trương xa, không nghĩ tới chính mình nói những lời này ngược lại làm hướng văn cùng Tống Xu sắp sảo đi lên. Hơi có chút tự trách, đối với hướng văn, hẳn vẫn là thập phần áy náy, rốt cuộc chính mình là tham dự hại nhân gia người, như thế nào đều có điểm hổ thẹn.

Hắn từ quần trong túi móc ra một trương tạp, đối thịnh nộ Tống Xu nói: “Tống tiểu thư, Tống tiểu thư cấp những cái đó tiền tất cả ở chỗ này, ta không nhúc nhích quá. Ta thật sự không mặt mũi dãi ở chỗ này, Tống tiểu thư đừng lại sai đi xuống.”

Nói xong câu đó, hẳn liền đem tạp nhét vào Tống Xu trong tay, nói câu: “Mặt mã ta đợi lát nữa chia người.”

Nói xong, lại thật sâu cấp hướng văn cúi mình vái chào, liền mở cửa nghênh ngang mà đi.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 37

“Ai, không có việc gì,” Điền viện trưởng xoa xoa tay, “Trung y khoa nhiều như vậy đại phu, nào liền thiếu người như vậy một ngày hai ngày a?”

Thốt ra lời này, hướng văn trong lòng mới tính yên tâm một chút, bất quá Điền viện trưởng chung quy là không có nói rõ bạch. Ngày hôm qua cái kia viện trưởng bí thư mới cho chính mình đánh quá điện thoại, nàng vẫn là không yên tâm mà lại hỏi một câu: “Kia, ta đây ngày mai còn có thể tới đi làm sao?”

Nói xong, nhưng thật ra cấp Điền viện trưởng chọc cười, một bên cười, một bên trả lời nàng: “Có thể, đương nhiên có thể. Bất quá a, nghỉ ngơi mấy ngày không quan trọng, quan trọng là nhất định phải đem tinh thần dưỡng hảo lại trở về đi làm, a.”

“Hảo, ta đã biết, cảm ơn viện trưởng.”

Hướng văn câu này cảm tạ là cực thật sự, vị này Điền viện trưởng ngày thường một chút cái giá không có, đối đãi sở hữu nhân viên y tế đều thập phần hiền lành, cực kỳ giống trong nhà từ ái trưởng bối.

* *

Đột nhiên lại được kỳ nghỉ hướng văn trong lúc nhất thời không có gì sự tình nhưng làm, thậm chí có trực tiếp đi vào trong văn phòng xúc động.

Mấy năm gần đây mặc kệ là làm một cái y khoa còn sống là ở một đường cứu trợ người bệnh, từ y, đều là phi thường vội. Rất nhiều thời điểm, trị bệnh cứu người, giống như là từ Tử Thần trong tay đoạt người, thường thường là giành giật từng giây, một chút cũng không dám chậm trễ.

Rốt cuộc ở y học thượng, thật là sai một li đi một dặm. Nàng cũng không dám lấy người bệnh sinh mệnh cùng khỏe mạnh xằng bậy.

Cho nên thường thường đều là lại cấp lại vội. Sinh hoạt tiết tấu thực mau, hơn nữa đuổi đến lung tung rối loạn. Cái gì đi ra ngoài ăn cơm, dạo thương trường, kia đều là số rất ít tình huống. Làm bác sĩ này một hàng, thuộc về chính mình thời gian thật sự quá ít quá ít họa.

Hương vẫn đột nhiên rảnh rỗi, thế nhưng có loại không biết chính mình nên đang làm gì cảm giác.

Liên như vậy có chút máy móc trên mặt đất thang máy, nguyên bản còn rối rắm muốn hay không đi ngoài khoa nhìn xem Lâm Dịch Bạch, đáng tiếc lần này thang máy không có muốn đi lâu ba. Thăng đến thang máy ngừng ở lầu một, nàng mới hồi phục tinh thần lại.

Nếu lại trở về tìm hẩn kỳ thật cũng phí không được nhiều đại lực khí, bất quá không biết sao, hương vẫn nghĩ, nếu đã bỏ lỡ, vậy dứt khoát đi chính mình.

Tưởng tượng đến hai ngày này, như vậy đại một kiện treo ở chính mình trong lòng sự đột nhiên không có. Hương vẫn rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi, như là bị người rút đi sức lực, liền đi đường đều có chút khinh phiêu phiêu.

Bất quá những cái đó sự tình không đê ở chính mình trong lòng, hương vẫn cũng liền không thèm nghĩ. Lúc này mới đột nhiên nhớ tới, từ nàng vừa đi tìm Lâm Dịch Bạch, Cận Khả liền không cùng lại đây.

Nghĩ đến này, nàng vội vàng từ tui thân bọc nhỏ móc di động ra. Ngô, liền tiếp chưa tiếp điện thoại. Nàng bởi vì công tác thói quen nguyên nhân, di động thường thường điều thành tĩnh âm đặt ở trong túi.

Ngày thường được điểm nhân liền sẽ lấy ra tới nhìn xem. Chính là hôm nay như vậy tình huống, như vậy trường hợp, nàng căn bản không có cơ hội đem điện thoại móc ra đến xem.

Hương văn thô thô vừa thấy, không chỉ có có mười mấy cái chưa tiếp điện thoại, WeChat, còn có Cận Khả cho nàng phát tiêu ——

“Văn văn, nhà ta ra điểm sự, một hồi không thể bởi người, người có cái gì vấn đề nhất định phải cho ta gọi điện thoại a.”

Theo hương văn cảm thấy, Cận Khả cùng nàng luôn luôn thực thân mật, thực muốn hảo. Nếu trong nhà ra chuyện gì, Cận Khả ít nhất muốn lại đây giáp mặt nói cho nàng chuyện gì. Chính là lần này, chỉ là gọi điện thoại đã phát tin tức tới, hương văn tâm không cảm có một giây đình nháy.

Trong lòng cũng đột nhiên có cái đáng sợ ý tưởng, có thể hay không là ra đại sự?

Nghĩ như vậy, trên tay liền có chút hoảng loạn bắt đầu cấp Cận Khả bắt điện thoại.

Điện thoại thực mau bị tiếp khởi.

Cơ hồ là một tá thông hương văn liền đã mở miệng: “Ca cao, làm sao vậy, xảy ra chuyện gì?”

Cận Khả ngồi ở trong nhà trên sofa, bên cạnh cha mẹ chính thờ ngắn than dài, nghe nàng tới điện thoại, liền ở bên cạnh nhỏ giọng hỏi là ai đánh tới điện thoại.

Cận Khả nguyên bản còn không nghĩ phản ứng bọn họ, nề hà hai vị liên tiếp ép hỏi, liền thập phần không kiên nhẫn mà nói câu: “Ai nha, đừng hỏi, vãn vãn điện thoại.”

Cận gia cha mẹ biết hướng vãn. Không chỉ có là bởi vì hướng vãn cùng Cận Khả quan hệ hảo, còn có chút bên sâu xa.

Thành phố S hào môn phú hộ phần lớn nhận thức, xã hội thượng lưu chú trọng nhân mạch kết giao, một vinh đều vinh. Cho nên các loại gia tộc liên hôn cũng là thường có.

Làm thành phố S kêu nổi danh, Cận gia cùng Lâm gia tự nhiên là có chút lui tới.

Cận gia cha mẹ sáng sớm liền nhận được Lâm Dịch Bạch, hơn nữa nhìn trúng nghĩ một ngày kia có thể trở thành nhà mình con rể.

Ai biết nữ nhi vừa nghe, lập tức liền cự tuyệt, nói là tri kỷ Lâm Dịch Bạch chính là hướng vãn.

Cận gia nhị lão không để bụng, chỉ nói bất quá là tiểu đánh tiểu nháo. Lâm gia cái gì môn hộ, còn có thể thật cưới hướng vãn?

Bất quá sau lại bọn họ lại phát hiện, Lâm Dịch Bạch cái này hương bánh trái thế nhưng bị Tống gia nhớ thương đi. Còn phát ngôn bừa bãi muốn đính hôn?

Cận gia nhị lão không tình nguyện mà tham gia tiệc đính hôn, lại không nghĩ rằng ngày đó thế nhưng nháo ra như vậy vừa ra tới, này Lâm gia, Tống gia lập tức đều thành trong vòng trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Bất quá cũng là trải qua chuyện này, thật sự đã nhìn ra Lâm Dịch Bạch đối hướng vãn là nghiêm túc.

Có thể vì nàng làm trò như vậy nhiều người mặt làm như vậy, đã cũng đủ nhìn ra hẳn có bao nhiêu dụng tâm.

Cận gia nhị lão cũng liền không ở chấp nhất với vấn đề này.

Nhà bọn họ hôm nay xảy ra chuyện, sự thiệp Lâm Dịch Bạch, cả nhà đúng là vô đầu bứt tai nghĩ cách thời điểm, đột nhiên nhận được hướng văn điện thoại.

Nhị lão tâm tư mau, lập tức liền ở bên cạnh khuyên nữ nhi: “Không vờ, người như thế nào không gọi hướng buổi tối nhà chúng ta chơi tới a?”

Chương 45 bốn mươi lăm chỉ ngỗng

Từ một tiếp khởi hướng văn điện thoại, Cận Khả liền biết này thông điện thoại đánh đến sống yên ổn không được. Nhà mình cha mẹ là cái gì tính tình, nàng vẫn là rõ ràng thật sự, đều là thương nhân bản tính, nhưng phàm là có thể lợi dụng thượng, có lợi cho chính mình, đều có đem hết toàn lực mà dùng tới.

Lúc này trong nhà ra chuyện lớn như vậy, người một nhà như vậy mặt ủ mày chau mà thương lượng đối sách. Lúc này hướng văn không ra còn hảo, chính là nàng thế nhưng chủ động toát ra đầu tới, nàng này cha mẹ, nhưng không dễ dàng như vậy buông tha cơ hội này.

Cận gia người một nhà tam khẩu đều ngồi ở trên sofa, ly đến cũng không xa. Cận mục mục lời này lại là cố ý nói cho điện thoại kia đầu hướng văn nghe, tự nhiên làm hướng văn ở điện thoại kia đầu nghe được rõ ràng.

Cận Khả biết lời nói bị hướng văn nghe qua, hướng văn hiện tại cùng Lâm Dịch Bạch quan hệ xấu hổ, chỗ nào có thể bởi vì nhà nàng sự tình làm nàng càng khổ sở đâu.

Hương văn nghe Cận mục mục nói, nguyên bản nói chuyện nhi đâu, sợ nghe không rõ, cũng liền dừng lại. Chính là Cận Khả lại cho rằng nàng là bởi vì việc này khó làm, vội an ủi: “Văn văn, ta mẹ nàng liền không có việc gì khách khí một chút, người không cần lý nàng, thật sự, nhà ta này không có việc gì, người vội người a.”

“Ca cao, đừng nói chuyện,” hương văn biết Cận Khả nói lời này đều là tới an ủi nàng, nhà ai có đại sự xảy ra nhi, còn có tâm tình cùng nhân khách khí, gọi người tới trong nhà ngoạn nhi a?

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Cận mục mục nói đến Lâm gia, cố ý cường điệu nhìn hướng vẫn thần sắc, thấy đối phương không có gì xúc động, liền tiếp tục nói: “Chính là các người nhận thức cái kia Lâm Dịch Bạch gia, hẳn, ai, nói đến cũng là, nếu không phải Tống gia sau lưng là Lâm gia, người thúc thúc cũng không đến mức hồ đồ đến cùng nhà bọn họ làm cái gì sinh ý.”

“Kia lần này, như thế nào đã xảy ra chuyện?” Hướng vẫn không hiểu biết trong đó những cái đó khúc chiết.

“Lần này a, lần này vấn đề liền ra ở Lâm gia. Nguyên lai này cộc sinh ý là kia Tống gia cũng Lâm gia làm, lúc này Lâm gia phát hiện, cái gì tiếng gió cũng không có, lập tức liền thả ra lời nói tới muốn khởi tố Tống gia đâu. Cố tình người thúc thúc lại là lớn nhất đầu tư phương, này Lâm gia nếu muốn cáo, tất nhiên sẽ không nhảy vọt qua chúng ta đi.” Cận mục mục một trận giải thích, cũng coi như là đem sự tình đại khái giải thích cái rõ ràng.

Hướng vẫn nhớ tới vừa rồi ở bệnh viện Thị, Lâm Dịch Bạch trong văn phòng, chẳng qua là một cái Lý Ngọc Liên sự, liền liên lụy ra Tống gia hảo chút sự tình, hảo chút tác phong vấn đề, như vậy gia đình, có thể không ra sự sao?

Chỉ là Tống gia cùng Lâm gia giao hảo nhiều năm, không biết lần này đến tột cùng là làm cái gì, kêu Lâm gia đột nhiên hạ nhãn tâm. Bất quá

hướng vẫn nghĩ đến Lâm Dịch Bạch trực tiếp đưa bọn họ gia công ty luật sư mời đi theo, nghĩ đến Lâm gia phụ thân cũng là biết đến.

Cận mục mục nói đến nơi này, hướng vẫn nếu là lại không rõ, liền có vẻ có chút không biết điều. Nàng nếu nói qua muốn chỉ mình có khả năng giúp bọn hắn một phen, vậy nhất định phải làm được mới được hảo hảo.

Nghĩ như vậy, liền nói: “A di, ngài ý tứ ta đã hiểu, là muốn cho ta đi khuyên nhủ Lâm Dịch Bạch đi?”

Cận mục mục chính không biết nên như thế nào cùng nàng mở miệng, cái này nghe chính nàng nói, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:

“Hảo hài tử, a di biết việc này làm khó dễ người, chỉ là chúng ta gia phía trước cùng Lâm gia lui tới không nhiều lắm, cũng chưa nói tới cái gì giao tình, lúc này xảy ra chuyện, đều không hảo tìm nhân gia, nghe nói việc này cùng Lâm gia hài tử cũng có quan hệ, người đi nói nói, có lẽ là có thể có cứu vãn đường sống.”

Hướng vẫn vừa nghe lời này, hơi có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Tống gia xảy ra chuyện, còn có Lâm Dịch Bạch sự tình? Nàng không cấm hỏi: “Việc này còn cùng Lâm Dịch Bạch có quan hệ?”

“Đúng vậy,” Cận mục mục gật gật đầu, “Nghe nói việc này chính là hắn điều tra ra thọc cho hắn ba ba đâu, ai, cũng không biết hắn như thế nào liền tra thượng việc này.”

Hướng tối nay gật đầu, xem như minh bạch. Hỏi lại đi xuống Cận mục mục cũng không biết cái gì, liền nói: “A di, việc này ta nhất định tận lực đi cùng Lâm Dịch Bạch nói nói. Bất quá ta cũng không biết có thể hay không thành, ngài cùng thúc thúc nghĩ lại mặt khác biện pháp, nếu là ta con đường này đi không thông, thử lại bên lộ.”

“Ai, vãn vãn a, cái này làm cho a đi như thế nào tạ người a,” Cận mục mục nói, giữ chặt hướng vãn tay chụp hai hạ, hơi có chút kích động, “Có người lời này là đủ rồi. Chúng ta không vừa cũng không biết tích cái gì đức có thể có người tốt như vậy hài tử làm bằng hữu.”

Hướng vãn cười cười: “A di ngài cũng đừng khách khí, trước kia vẫn luôn là ca cao chiếu cố ta, lúc này ngài trong nhà có sự, ta tuy rằng lực lượng nhỏ bé, nhưng có thể giúp một chút, ta này trong lòng cũng cao hứng. Ngài việc này hẳn là rất sốt ruột đi, sốt ruột nói, ta lúc này liền đi tìm Lâm Dịch Bạch.”

Cận mục mục vừa nghe hướng vãn như vậy để bụng, trong lòng cũng thập phần vui mừng. Liên nói: “Không có việc gì, không vội với này trong chốc lát nửa một lát, người hôm nay liền lưu tại trong nhà ăn cái cơm trưa đi.”

Nói nhìn nhìn một bên râu rĩ ngồi Cận Khả: “Cũng cùng không vừa hảo hảo đợi lát nữa.”

Cận Khả nghe vậy, mắt trợn trắng, mở miệng nói: “Mẹ, người nhưng đừng như vậy cao hứng, người có biết hay không vãn vãn lúc này cùng Lâm Dịch Bạch quan hệ thực xấu hổ, nàng vốn dĩ có chính mình lựa chọn quyền lực, người lúc này làm nàng thế người đi nói chuyện này, nàng liền có việc cầu người, còn có cái gì quyền lợi?”

Cận mục mục hận sắt không thành thép: “Người, người đứa nhỏ này!”

Dứt lời có chút ủ rũ mà quay đầu đối hướng vãn nói: “Vãn vãn a, việc này người nếu cảm thấy khó xử, thật sự không cần miễn cưỡng. Chúng ta nghĩ lại khác biện pháp.”

Hướng vãn âm thầm chụp Cận Khả một phen, cười đối Cận mục mục nói: “A di, nào có sự, ngài yên tâm đi. Cơm trưa ta sẽ không ăn lạp, ta đi về

trước, trong chốc lát Lâm Dịch Bạch tan tầm nhi, ta liền đi tìm hãn, ngài xem như vậy hảo sao?”

“Hảo, hảo.” Cận mục mục vội vàng đáp ứng, lại khách khí hai câu, “Thật không lưu lại ăn cái cơm trưa lạp?”

“Không ăn lạp, lần sau lại đến xem ngài.” Hường vẫn nói, đứng lên tử, đang chuẩn bị phải đi.

Một bên Cận Khả cũng “Đặng” mà một chút đứng lên, nói câu: “Ta đưa người.” Liền đi theo hướng vẫn cùng nhau ra cửa.

Vừa ra khỏi cửa, Cận Khả liền nhin không được oán giận, ngữ khí không tự giác có chút hướng: “Người làm gì đáp ứng a! Bọn họ thọc hạ rắc rối, khiến cho chính bọn họ đi giải quyết, người trộn lẫn tiến vào tính cái gì a!”

Hường vẫn vội vàng quay đầu lại che lại nàng miệng, thấp giọng nói: “Người ồn ào cái gì! Đợi lát nữa a đi nghe thấy được.”

Cận Khả một phen tránh ra nàng: “Nghe thấy liền nghe thấy, ta lại không sợ nàng nghe thấy,”

Hường vẫn lấy nàng không có biện pháp, chỉ có thể dờ đi đề tài, hỏi: “Lúc này làm gì đi? Nếu không đi nhà ta đợi lát nữa?”

Bởi vì này một loạt sự tình trì hoãn, lúc này đã đã khuya. Nhìn xem biểu, đã là buổi chiều một chút.

Cận Khả bạch nàng liếc mắt một cái, xoa xoa bụng: “Ta còn không có ăn cơm đâu, chết đói, đi, ăn cơm trước đi.”

* *

Hai người nói như vậy hào, liền từ Cận Khả lái xe tìm gia nhà ăn ăn cơm.

Nguyên bản chỉ tưởng ăn một bữa cơm, ai biết Cận Khả đi lên liền điếm bình rượu vang đỏ.

Hương văn ý đồ ngăn cản một chút không có kết quả, cũng cũng chỉ có thể từ nàng đi.

Có lẽ là hai người mấy ngày nay gặp được sự tình đều gọi người trong lòng ghen khuất đến hoảng, say rượu sâu người. Ba lượng ly xuống bụng, đều là sắc mặt hồng nhuận sáng trong, liền ánh mắt đều có chút mê ly.

Cận Khả lôi kéo hương văn, say chuển choáng nói: “Ta mẹ nói chuyện đó nhi người cũng đừng đi, quay đầu lại cùng nàng nói Lâm Dịch Bạch không nghe người người làm không được.”

Lúc này hương văn cũng uống đến say, bất quá lý trí vẫn là ở, còn nhớ rõ chính mình đáp ứng quá Cận mục mục sự tình. Liền lẩm bẫm nói: “..... Ta đáp ứng a di, phải làm được.”

Hai người đều ý đồ thuyết phục đối phương, chính là ai cũng không nghe ai, liền ở chỗ này giằng co sau một lúc lâu. Cận Khả liên tiếp mà kêu hương văn uống rượu, hương văn biết chính mình có chút say, ngay từ đầu còn chống đỡ, chính là ai không được Cận Khả năn nỉ i ôi, không biết khi nào liền uống đến không có ý thức.

* *

Một trường mở mắt, có thể nương mỏng manh ánh sáng, thấy rộng lớn trần nhà.

Hương văn “Đằng” mà ngồi dậy tới, chỉ cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa.

Ngồi ở phòng khách Cận Khả nghe thấy trong phòng động tĩnh vội vàng đẩy cửa tiến vào, nói: “Tỉnh a?”

Hương vẫn xoa đầu, rầu rĩ hỏi: “Đây là ở đâu a?”

Cận Khả đi lên trước tới: “Ta chung cư a, này người đều nhìn không ra tới.”

“Úc,” hương vẫn còn buồn ngủ, vô ý thức hỏi câu, “Vài giờ?”

Bên ngoài sắc trời nửa ám, chỉ còn lại có một chút còn sót lại ánh sáng từ cửa sổ bên ngoài thấu tiến vào, vừa thấy lúc này cũng đã đã khuya.

Cận Khả nhìn xem di động, thuận miệng đáp: “7 giờ rưỡi.”

“A?” Hương vẫn lập tức tỉnh táo lại. Vừa muốn nói chuyện, lại bị một trận chuông điện thoại đánh gãy.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 39

Lời vừa ra khỏi miệng, tức khắc cảm giác trên người ôm lấy chính mình đôi tay kia cánh tay mua chuộc đến càng khấn. Nam nhân đem cảm đặt ở nàng trên đầu, hảo sau một lúc lâu mới rầu rĩ nói một câu:

“Người như thế nào mới trở về.”

(chính văn xong 2019-1-25)

Chương 48 48 chỉ ngỗng

1*

Hương vẫn đầu một hồi nhìn thấy Lâm Dịch Bạch, là ở Minh Đức trung học dưới lầu kia khóa đỉnh đỉnh nổi danh cây du già hạ.

Minh Đức trung học là thành phố S xếp hạng tiền tam trọng điểm trung học. Nơi này khó nhất đến địa phương không ở với những cái đó số liệu hóa học lên suất, mà ở với nơi này vài thập niên tích lũy văn hóa nội tình, cùng nơi này chịu tải một thế hệ lại một thế hệ người mộng cùng chí hướng.

Nơi này chia làm sơ trung bộ cùng Cao Trung Bộ. Cùng nơi này đại đa số từ sơ trung bộ thăng lên tới học sinh không giống nhau, lần đầu tiên đi vào nơi này hướng vẫn tràn ngập ngây thơ, cùng khát khao.

Nàng lôi kéo hướng gia nhị lão tay, nhị lão lôi kéo bao lớn bao nhỏ, liền vào minh trung đại môn.

Minh Đức trung học bởi vì bốn giáo sư trung bộ lên tới Cao Trung Bộ học sinh chiếm tuyệt đại đa số, cho nên phải ra tiếp đãi tân sinh học sinh cũng tương đối thiếu.

Hướng muộn vẫn, tới rồi nàng nơi này, liền không có người tới quản nàng.

Cũng may nàng là cái mê chơi ái nháo, cũng liền bản thân lôi kéo hướng gia nhị lão một đường hướng vườn trường đi tới.

Mới đến, luôn là đối chỗ nào đều tò mò, nhìn chỗ nào đều cảm thấy có khác một phen hứng thú. Mặc kệ là cổ xưa khu dạy học, vẫn là con đường bên san sát “Nổi danh bạn cùng trường sự tích” bài.

Hướng vẫn biên đi, biên chỉ cấp bên người ba ba mù mù xem. Chử thập mở đầu tuổi tác, nhất thiên chân vô tà. Tổng hội mang theo tốt đẹp lự kính đi đối đãi thế giới này.

Lúc này hướng vẫn chính là như thế. Nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời, cười nói: “Hôm nay thời tiết cũng thật hảo a!”

Cúi đầu xem mặt đất, vui mừng mà cảm thán: “Nơi này xanh hoá thực hảo.”

.....

Lại vừa nhắc mắt, liền thấy kia cây quan che trời cây du già hạ, đứng một cái thanh tuyến đỉnh bạt thiếu niên. Hắn ăn mặc một kiện tây sạch sẽ sơ mi trắng, thiếu sắc quần jean, cùng đồng dạng sạch sẽ màu trắng giày chơi bóng.

Đúng là tuổi dậy thì tiểu cô nương, lập tức xem đến sừng sốt thần nhi.

Sau một lúc lâu mới lấy lại tinh thần nhi tới, không e dè mà lôi kéo cha mẹ cảm thán một câu: “Ba, mẹ! Các người xem, hấn lớn lên cũng thật đẹp a!”

Ngô, đã quên nói, hướng văn trước nay đều là cái lớn giọng nhi.

Lời nói này liền truyền tới Lâm Dịch Bạch lỗ tai.

Mảnh khảnh nam hài tử còn tại dưới tàng cây đứng, bất quá là đầu tới một cái lạnh nhạt ánh mắt. Để lại cho hướng văn chính mình hiểu ý.

Hướng văn là cái hoạt bát nữ hài tử, từ nhỏ đến lớn tiếp xúc người đều thích nàng. Mọi người đối mặt nhiệt tình người, tổng sẽ không quá mức khắt khe, cho nên bên người người đều đối hướng văn vẻ mặt ôn hoà.

Nàng chưa từng thấy quá một người là cái dạng này, đối mặt người khác ca ngạo, nhìn như không thấy, lãnh lãnh đậm đậm.

Cái kia hàm dưới khe nâng, làm lơ nàng bộ dáng, giống cực một con đứng thẳng ngỗng trắng.

Bất quá..... Không thể không nói, đẹp người chính là đẹp a, ngay cả cái này chán ghét bộ dáng cũng đẹp làm người không rời được mắt đâu.

* *

Minh trung khu dạy học tuy rằng từ bên ngoài thoát nhìn có chút cũ xưa, cũng may bên trong vẫn là sáng sủa sạch sẽ, thập phần sạch sẽ ngăn nắp.

Hướng văn cùng hướng gia nhị lão cùng đi phóng xong rồi hành lý, lại tặng nhị lão ra cổng trường lúc sau, liền trực tiếp đi tìm chính mình phòng học.

Nàng nguyên bản còn ở vì vừa rồi chỉ nhìn thoáng qua cái kia soái khí nam sinh muốn đi mà có chút mất mát. Lúc này lại phát hiện, nguyên lai trên đời nhiều đến là vô tâm cảm liêu, duyên phận thứ này thật là tuyệt không thể tả.

Này không, cao một (2) ban cửa đứng cái kia, cũng không phải là nàng vừa rồi ở cây du già phía dưới thấy nam sinh?

Hương văn cúi đầu nhìn xem trên tay viết chính mình lớp đơn tử, nha, hảo hảo bất hảo, cao một (2) ban.

Đại khái xuất phát từ đối tân đồng học hữu hảo, cũng xuất phát từ mỗi người đều có lòng yêu cái đẹp. Tự quen thuộc hương văn về mặt ý cười đi lên đi, “Đồng học, người hảo.”

Rơi xuống vật phẩm, Lâm Dịch Bạch làm lơ x2.

Hương văn đại khái là nhất thất bại đến gần giả, nhân gia căn bản liền muốn lý nàng ý tứ đều không có.

May mắn nàng tùy tiện, không yêu miên man suy nghĩ, căn bản không để ý này đó.

Nhìn phía trước từ lớp cửa thật dài bài đội ngũ, hương văn yên lặng đứng ở Lâm Dịch Bạch phía sau. Bọn họ đây là muốn xếp hàng tiến lớp chức học phí.

Phía trước có rất nhiều đồng học đều là từ gia trưởng lãnh tới, chỉ có Lâm Dịch Bạch cùng hương văn hai cái đứng ở đội ngũ cuối cùng đầu.

Hương văn chán đến chết, nhịn không được duỗi tay chọc chọc đứng ở phía trước Lâm Dịch Bạch, mở miệng hỏi: “Ai, đồng học, người như thế nào cũng một người tới a?”

.....

Ở Lâm Dịch Bạch qua đi mười mấy năm nhân sinh, đại khái cũng thật sự không gặp được quá hương văn như vậy tự quen thuộc người. Như đối với người xa lạ, hẳn luôn luôn tuần hoàn theo đại gia lẫn nhau không tương phạm nguyên tắc.

Đối mặt vài lần tiến lên hương văn, cũng vừa chính không a mà lựa chọn —— không để ý tới.

Hương văn ủ rũ mà nhẹ nhàng thở hắt ra, ngô, người này thật là mất mặt.

Chương 49 49 chỉ ngỗng

Thành phố S nhất không thiếu chính là các loại thành tích ưu tú, thầy giáo lực lượng cường đại trọng điểm trường học.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 40

Cuối cùng xe trực tiếp đình tới rồi S.e khách sạn lớn cửa. S.e khách sạn lớn là thành phố S lớn nhất khách sạn chi nhất, này sẽ lại bị Cận Khả cười xưng nếu nhất không cách điệu khách sạn.

Tới cái này địa phương, người là có thể biết cái gì kêu kim bích huy hoàng.

Bất quá cứ việc rất nhiều người cảm thấy nơi này trang hoàng thực tục, cũng vẫn là không thể phủ nhận nguyện ý tới nơi này người thật sự rất nhiều. Cũng may khách sạn vì duy trì người sử dụng thể nghiệm trình độ đã là VIP chế độ.

Trên phố truyền lưu, nửa cái thành phố S phú hào, đều có nơi này VIP.

Hướng văn đảo vẫn là lần đầu tiên tới chỗ này. Nhà nàng ở dụ cùng khu nhất phía tây, khoảng cách nơi này khá xa, cũng rất ít đến bên này ngoạn nhi.

Cũng may Cận Khả cũng đã tới nơi này vài lần, xem như cái khách quen, lôi kéo hướng văn quen cửa quen nẻo mà liền đi vào.

S.e khách sạn lớn nhà ăn thiết lập tại lầu hai. Hai người đều thích bên cửa sổ vị trí, cảm thấy thông thấu rộng thoáng.

Hương vẫn luôn luôn đói ăn không có gì yêu cầu, gọi món ăn sự tình cũng liền giao cho Cận Khả đại lao. Nàng xuất thần mà nhìn ngoài cửa sổ. Hợp kim khung cửa sổ thượng phản xạ trên đầu sáng trưng thủy tinh đèn phát ra quang, chọc đến nàng đôi mắt hơi hơi đau đớn.

Dưới lầu cách mấy cái sơ sơ dừng xe vị, chính là rộng mở đường cái. Dòng xe cộ không thôi.

Hương vẫn suy nghĩ xuất thần. Không biết khi nào, một chiếc màu trắng chạy băng băng ngừng ở chính phía dưới xe vị thượng. Cũng không biết sao, nàng ánh mắt liền không tự giác mà bị hấp dẫn đi.

Xe vững vàng ngừng ở dưới lầu. Nam hài tử một kiện sạch sẽ bạch áo sơ mi, một đầu thoải mái thanh tân tóc mái, tùy tay xả ra hai vai bao bố ở một bên trên vai, đóng lại ghế điều khiển môn hướng khách sạn cửa đi tới.

Hương vẫn một đôi mắt xem đến thẳng, liền Cận Khả đã điểm xong rồi đồ ăn, không biết khi nào nhìn về phía nàng cũng chưa chú ý.

Cận Khả phát giác nàng nhìn chăm chăm cửa sổ nhìn nửa ngày liền bắt tay đuổi đến nàng trước mặt đi, nhẹ gọi: “Vãn vãn? Vãn vãn người nhìn cái gì đâu?”

Hương vẫn bị này tay chặn ánh mắt, vội giơ tay đem Cận Khả tay ấn đi xuống, không kiên nhẫn mà oán giận một tiếng: “Ai nha ca cao người chống đỡ ta!”

Ai ngờ, lại vừa thấy, phía dưới chỗ nào còn có cái gì sơ mi trắng ảnh nhi?

Cận Khả thấy nàng như vậy bộ dáng, không cấm tò mò mà cũng giống ngoài cửa sổ thăm thân mình đi xem, rõ ràng không có gì đặc biệt a.

Chính là mắt thấy hướng vẫn có chút uể oải, Cận Khả liền hỏi: “Như thế nào lạ?”

Hướng vẫn hơi hơi bẹp miệng, rầu rĩ nói: “Dưới lầu đi ngang qua cái soái ca, bị người ngăn trở lạ!”

Cận Khả nguyên bản cười điểm liền thấp, hướng vẫn còn nói như vậy một câu, nói liền nói, còn cố tình dùng như vậy cái tiểu oán phụ ngữ khí nói ra, chọc đến Cận Khả cười đến ngửa tới ngửa lui.

Sau một lúc lâu mới ngừng lại được, bất quá cười đến đầu đều không quá thanh tỉnh. Vừa nhắc đầu liền thấy cao cao gầy gầy một bóng hình, thuận tay liền chỉ chỉ, trêu đùa hướng vẫn: “Không phải một cái soái ca sao? Nhìn một cái kia không phải có một cái.....”

Nói xong, mới cảm thấy bị nàng chỉ vào người nọ thấy thế nào như thế nào quen thuộc, lại ghen ra câu: “..... Lâm Dịch Bạch?”

Chương 50 năm mươi chỉ ngỗng

Thấy Lâm Dịch Bạch mới từ thang lầu bên kia đi lên tới, Cận Khả đầu lúc này nhưng thật ra thanh tỉnh, vừa chuyển liền quay lại tới, liền hỏi hướng vẫn nói: “Người vừa rồi nói không phải là hắn đi?”

Hướng vẫn ánh mắt lúc này sớm bị Cận Khả ngón tay phương hướng hấp dẫn đi. Thật sự là các nàng hai cái vừa rồi động tĩnh không nhỏ, không chỉ có Lâm Dịch Bạch bản nhân, liền bên cạnh mấy cái thực khách cũng có nhìn qua.

Nghe xong Cận Khả hỏi lời này, hướng tối nay gật đầu: “Là ai, người như thế nào biết?”

Cận Khả nghe xong nàng lời này, như là nghe xong cái gì chê cười, không cấm cười ra tiếng nhi tới, biên cười biên nói: “Người tới mình trung

phía trước, liền không hỏi thăm hỏi thăm tình huống?”

Hương vẫn tư không được giải, cái hiểu cái không mà biện nói: “Hỏi thăm a, ta mẹ phí hao chút sức lực hỏi thăm đâu. Cái nào ban là trọng điểm ban, cái nào chủ nhiệm thật quản sự ta toàn biết”

“Ai nha, không phải cái này.” Cận Khả bất đắc dĩ, “Người không biết Lâm Dịch Bạch là minh trung giáo thảo a?”

“Oa, ca cao, người nhận thức hẳn a?” Hương vẫn trọng điểm tựa hồ cùng Cận Khả không quá giống nhau, nàng thập phần kinh hỉ mà nói: “Nguyên lai hẳn kêu Lâm Dịch Bạch a.”

Nhìn bạn tốt một trương hoa si mặt, Cận Khả thật sự thập phần bất đắc dĩ, lại giơ tay ở nàng trước mặt bĩ bĩ, hỏi: “Ai, người sẽ không thật coi trọng hẳn đi?”

Hương vẫn chống cằm, nhìn bên kia nam sinh bóng dáng, hẳn tựa hồ đang tìm cái gì người, thoạt nhìn có chút không kiên nhẫn.

Miễn cưỡng nghe thấy Cận Khả hỏi nói, nàng lẩm bẫm câu: “Đừng nói như vậy, lòng yêu cái đẹp người đều có chi sao.”

Nhìn hương vẫn vẻ mặt lâm vào luyến ái bộ dáng, Cận Khả không cấm ở trong lòng cảm thán, thật là đơn thuần hài tử. Toàn Minh Đức trung học ai không biết Lâm Dịch Bạch là tòa đại băng sơn, hai mét trong vòng khác phái chớ gần. Tuy rằng là nữ sinh công đầu giáo thảo, nhưng nhưng không ai dám giáp mặt đối hẳn phạm hoa si.

Cận Khả cùng hẳn đảo cũng coi như nhận thức, cũng là trong nhà có chút sinh ý lui tới, nào đó lấy gia đình vì đơn vị tụ hội thượng, cũng từng gặp qua vài lần.

Làm bạn tốt, Cận Khả vẫn là nhịn không được nhắc nhở hướng vãn: “Lâm Dịch Bạch là có tiếng cao lãnh, chưa bao giờ nhiều xem nữ sinh liếc mắt một cái, người nếu là.....”

Còn chưa nói xong, đã bị hướng vãn đánh gãy: “A..... Hẳn đi vào!”

Quả nhiên, Cận Khả theo nàng chỉ vào phương hướng nhìn lại, chỗ nào còn có cái gì Lâm Dịch Bạch? Chắc là nhân gia tìm được ghế lô đi vào.

Hướng vãn căn bản không nghe đi vào vừa rồi Cận Khả nói. Nàng đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nàng nếu cùng Cận Khả một cái ký túc xá, hẳn là chính là một cái ban, bất quá còn không có hỏi qua, liền thừa dịp lúc này hỏi: “Ai đúng rồi ca cao, ta đều đã quên hỏi người phân đến mấy ban?”

Cận Khả đối phân đến mấy ban vấn đề cũng không có quá để ý, dù sao nàng mặc kệ ở mấy ban đều là ngồi ở xếp sau chơi chính mình, cho nên hướng vãn hỏi tới, nàng cũng nghĩ nghĩ mới trả lời ra tới: “Ta a, hình như là nhị ban đi, hai ta một cái ký túc xá, người hẳn là cũng là nhị ban đi?”

“Ân ân,” hướng vãn liên tục gật đầu, “Đúng vậy, người còn không biết đi, vừa rồi người nói cái kia, cái kia soái ca, Lâm Dịch Bạch, hẳn cũng ở nhị ban.”

“A, bình thường.” Cận Khả nguyên bản còn kinh ngạc một chút, chính là ngẫm lại nhị ban là trọng điểm ban, sở hữu gia trưởng đều tể phá đầu muốn cho hài tử tiến trọng điểm ban, Cận gia cùng hướng gia đương nhiên cũng không ngoại lệ, bất quá Lâm Dịch Bạch, đại khái là bằng chính mình thành tích cũng có thể vào đi.

Nàng đem ý tứ này đối hướng vãn nói một chút, hướng tối nay gật đầu, càng là vẻ mặt hoa si tương: “Không nghĩ tới hẳn không chỉ có lớn lên đẹp, thành tích còn tốt như vậy a? Ta còn tưởng rằng giống hẳn loại này lớn lên đẹp, đều dựa vào mặt ăn cơm đâu.”

“Tắm tã,” Cận Khả hận sắt không thành thép, “Nha đầu chết tiệt kia, người nhưng đừng mất mặt, nhân gia Lâm Dịch Bạch cũng không phải là giống nhau thành tích hảo, đó là nhiều lần ôn cư niên cấp tiền tam. Người cho rằng ai đều cùng người như vậy ngoại mạo hiệp hội a?”

Hương văn cũng không để ý nàng nói như thế nào, tựa hồ đối chính mình có cơ hội nhận thức tốt như vậy một cái nam sinh cảm thấy may mắn, cười nói: “Kia lại làm sao vậy! Hãn chính là đẹp a, ta nếu là có hãn cái loại này nhan giá trị, ta hận không thể mỗi ngày trước mặt phóng cái gương.”

Dứt lời, hai cái tiểu cô nương lại cười làm một đoàn.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 41

Ách.....

Ai biết nhân gia căn bản không có chú ý tới bên này đã xảy ra cái gì. Hường vẫn không biết nên may mắn hay là nên mất mát.

Không đợi nàng cảm nhận được chính mình là cái gì tâm tình, đột nhiên nghe được có người mắng to một tiếng: “Này mẹ nó như thế nào đoạn võng?”

Tiếp theo chính là liên tiếp, hết đợt này đến đợt khác tiếng kêu.

“Ngọa tào, lão tử bài vị đâu!”

“Như thế nào rớt tuyến?”

“Chuyện gì xảy ra? Võng quản đâu??”

Rất nhiều nguyên bản ngồi ở trên chỗ ngồi chơi trò chơi nam sinh đều đứng lên, khắp nơi nhìn xung quanh.

Hường vẫn quay đầu nhìn nhìn chính mình màn hình, lúc này mới phát hiện, giống như lập tức toàn võng đi người đều rớt tuyến.

Nàng vẫn là lần đầu tiên đi vào võng đi, không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy trạng huống, mười phần khó hiểu nhìn về phía một bên Cận Khả.

Cận Khả cũng là đầu một hồi gặp được như vậy trạng huống. Nàng chuyển hướng hướng vẫn, dư quang lơ đãng quét tới rồi đối diện Lâm Dịch Bạch.

Tuy rằng vừa rồi Coca bình đồ không có khiến cho Lâm Dịch Bạch chú ý, lúc này hẳn lại ngẩng đầu lên, chính nhìn các nàng phương hướng.

Còn cùng Cận Khả nhìn nhau liếc mắt một cái.

Hướng vẫn cũng chú ý tới Lâm Dịch Bạch đã từ trong trò chơi ngẩng đầu lên. Vừa định cùng hẳn chào hỏi một cái, lại phát hiện võng đi không ít người đều đang nhìn các nàng phương hướng.

Nàng quay đầu chung quanh vừa thấy, mới phát hiện nguyên lai là cửa thu bạc võng quản đại thúc đang suy nghĩ bọn họ bên này đi tới.

Nàng không cấm mở to hai mắt nhìn, trong lúc nhất thời không biết đã xảy ra cái gì.

Tự hỏi hết sức, võng quản đại thúc đã muốn chạy tới các nàng bên người.

Không đợi hướng vẫn mở miệng, liền nghe đại thúc ngữ khí hiền lành nói: “Tới tiểu cô nương nhường một chút, ta xem một chút.”

Không nghĩ tới cái này đại thúc, thoát nhìn lớn lên thực hung, nói lên lời nói tới lại hoàn toàn bất đồng. Hướng vẫn không cấm ở trong lòng thầm mắng chính mình, không học quá, không thể trông mặt mà bắt hình dong sao?

Đại thúc đối hướng vẫn nói xong, lại dương thanh, trấn an xao động mọi người.

Hương vẫn lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, nguyên lai, vông đi đột nhiên đoạn vông, là bởi vì nàng chỗ ngồi phía dưới thật là vông đi vông tuyến tổng liên tiếp chỗ, nàng Coca sái vừa vụn rơi tại nối mạch điện chỗ.

Ý thức được vấn đề này, nàng sắc mặt nhất thời đỏ. Người bên cạnh tuy rằng không nói cái gì nữa, nhưng nàng tổng cảm thấy thập phần áy náy.

Đại thúc ở phía dưới mân mê trong chốc lát, mới xem như miễn cưỡng sửa được rồi.

* *

Đại thúc đứng dậy vỗ vỗ tay, đối còn đứng ở một bên hương vẫn nói: “Ngồi xuống đi tiểu cô nương.”

Hương vẫn vốn dĩ liền đối này thập phần ngượng ngùng, lúc này đại thúc lại như vậy thoát nhìn một chút trách cứ ý tứ đều không có, càng là làm nàng cảm thấy không chỗ dung thân.

Nàng trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra nên nói cái gì lời nói tới đền bù, chỉ có thể đứng ở một bên liên tục khom lưng, cũng coi như là biểu đạt một chút chính mình xin lỗi.

Biên khom lưng, trong miệng còn biên lẩm bầm lẩm bầm nói: “Thực xin lỗi, thúc thúc, thật sự xin lỗi, cho ngài thêm phiền toái, thực xin lỗi!”

Vông quản đại thúc cũng là cái dễ nói chuyện. Vừa thấy đến hương vẫn như vậy, vội nói: “Ai nha, tiểu cô nương không có việc gì, người xem này đều sửa được rồi, không có việc gì, a.”

Nghe đại thúc nói như vậy hương vẫn càng là như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, cảm thấy một khắc ở chỗ này cũng ở không nổi nữa. Nàng lại liên tục cấp vông quản đại thúc bồi vài câu không phải, lôi kéo Cận Khả liền phải đi ra cửa.

Mới vừa đi phía trước đi rồi vài bước, rồi lại đột nhiên nhớ tới, Lâm Dịch Bạch còn ở nơi đó.

Chương 52 52 chỉ ngỗng

Hương vẫn quay đầu nhìn lại, quả nhiên Lâm Dịch Bạch còn ngồi ở vừa rồi vị trí thượng. Người chính là nhìn chính mình màn hình máy tính, ngón tay thon dài ở trên bàn phím tung bay.

Như là căn bản không có chú ý tới cái này tiểu nhạc đệm giống nhau.

Hương vẫn bẹp bẹp miệng, lôi kéo Cận Khả một đạo ra cửa đi.

Cận Khả phát giác chính mình xông đại họa, đi toàn kêu hương vẫn bối hắc oa, trong lòng thật sự có chút băn khoăn. Vội nói: “Vãn vãn ta sai rồi ta, ta chính là.....”

Còn chưa nói xong, đã bị hương vẫn đánh gãy. Nàng vẻ mặt không thèm để ý bộ dáng, trấn an Cận Khả: “Ai nha, không có việc gì lạ, ta biết người không phải cố ý, này không phải không có việc gì sao.”

Thành phố S ngày mùa hè thời tiết cực kỳ nhiệt, lúc này mới vừa là thất nguyệt lưu hỏa, vừa ra môn tới rồi không có điều hòa địa phương, liền cảm giác được một trận sóng nhiệt đánh úp lại.

Hương vẫn nâng lên tay, nhìn nhìn trên tay đồng hồ.

Không nghĩ tới lúc này tuy rằng sắc trời còn sớm, cư nhiên đã buổi chiều 5 giờ nhiều.

Hương vẫn còn nhớ rõ các nàng đêm nay sáu giờ đồng hồ liền phải thượng tiết tự học buổi tối, đây là khai giảng đệ 1 thiên, nàng nhưng không nghĩ cứ như vậy cấp lão sư để lại hư ấn tượng.

Tương lai nhật tử còn có ba năm, nếu là từ đệ 1 thiên bắt đầu, liền cho người ta để lại đến trẻ loại này không tốt ấn tượng, kia nàng cao trung sinh hoạt, đã có thể không tốt đẹp.

Cận Khả cũng biết thời gian đã không còn sớm, nhìn có chút nôn nóng hướng vẫn, nàng liền móc di động ra nói: “Chờ ta kêu cái xe, chúng ta trở về. Trọng điểm ban lão sư quản nghiêm, đến muộn chỉ sợ đến ai phạt.”

Cận Khả là luôn luôn không sợ cái gì lão sư, chỉ là nàng làm cái gì đều vâng chịu nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện lựa chọn. Rất nhiều sự tình thật sự phiền toái có thể tránh cho vẫn là tận lực tránh cho tương đối hảo.

Chính là không biết sao lại thế này, cái này địa phương ở thành phố S cũng coi như là khu náo nhiệt, ngày thường đều là xe tới xe lui như nước chảy. Hôm nay thế nhưng 5 phút cũng không gọi vào xe, gần nhất một chiếc cách nơi này còn có 10 phút xe trình đâu.

Hai người nguyên bản chính là đứng ở vũng đi ngoài cửa đường cái bên cạnh kêu xe. Đột nhiên nghe thấy một tiếng còi hơi.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 42

Nhìn dáng vẻ, hẳn giống như đối cái gì tự giới thiệu linh tinh đồ vật cũng không cảm thấy hứng thú. Lúc này chính không biết từ nào móc ra một quyển sách nhìn, hoàn toàn một bộ không để ý đến chuyện bên ngoài bộ dáng.

Chương 53 năm mươi ba chỉ ngón

Hương vẫn vốn dĩ đối tự giới thiệu thập phần nhút nhát, may mắn nàng ngồi ở cuối cùng một bàn, đến phiên nàng tự giới thiệu thời điểm, đúng là tiết tự học buổi tối sắp tan học. Sở hữu đồng học đều đã xao động đi lên. Nàng cũng liền tùy tiện nói hai câu, cũng coi như là lừa dối quá quan.

Đi học đệ 1 thiên, hương vẫn liền phát hiện cao trung cùng sơ trung bất đồng. Nàng thượng sơ trung thời điểm, cũng sẽ có tiết tự học buổi tối. Chẳng qua các nàng tiết tự học buổi tối nhiều nhất chỉ tới 8:30 liền tan học.

Không giống cao trung, đặc biệt là giống minh trung như vậy tình trọng điểm cao trung. Sở hữu hết thầy đều là vì thành tích phục vụ.

Cho nên cao trung tiết tự học buổi tối muốn vẫn luôn thượng đến buổi tối 10:30. Hương vẫn có chút may mắn chính mình lựa chọn dừng chân. Lớp học có rất nhiều học ngoại trú đồng học buổi tối còn muốn đạp xe về nhà. Cũng có rất nhiều gia trưởng không yên tâm nhà mình hài tử sớm ở cổng trường khấu chơi, chờ tiếp hài tử về nhà.

Bất quá thực mau, nàng liền không vì chính mình dừng chân mà đặc chí. Bởi vì nàng phát hiện Lâm Dịch Bạch cũng là học ngoại trú.

Nàng nghĩ vậy nhi, không cấm vươn tay, đếm trên đầu ngón tay tính tính. Sáng sớm đi học, giữa trưa tan học, buổi chiều đi học, buổi tối tan học, buổi tối thượng tiết tự học buổi tối, buổi tối hạ tiết tự học buổi tối. Này rất nhiều thời gian đều bạch bạch lãng phí, không thể cùng hẳn có cái gì tiếp xúc.

Hơn nữa, nàng cẩn thận nghĩ nghĩ, vừa rồi nói những cái đó thời gian cơ hồ là bọn họ sở hữu sau khi học xong thời gian nha.

Cao trung chương trình học thực khẩn, mỗi tiết khóa đều là tiểu khóa 45 phút, tan học ngắn ngủn 10 phút còn không tránh được rất nhiều lão sư khả năng sẽ dạy quá giờ. Này đó đều là nàng ở thượng cao trung phía trước trong nhà biểu ca biểu tở nói cho.

Hương vẫn cũng là vì cái này bị lừa dối ở túc. Rốt cuộc ký túc xá khoảng cách khu dạy học rất gần, không cần như vậy qua lại xóc nảy. Kể từ đó cũng nhiều rất nhiều thời gian nghỉ ngơi.

Bất quá những cái đó học ngoại trú đồng học hương vẫn cũng là thực lý giải. Rốt cuộc bọn họ không phải trong nhà ly thật sự gần, chính là trên dưới học đều có tài xế xe đón xe đưa, thập phần thoải mái.

Minh trung vì tiết kiệm học sinh học tập thời gian, mấy năm nay dứt khoát không tổ chức quân huấn. Này đây, bọn họ chính thức cao trung sinh hoạt từ đệ 2 thiên liền kéo ra màn che.

* *

Hương vẫn còn không có thử qua khởi sớm như vậy.

Mùa hè sáng sớm, mang theo một ngày bên trong chỉ có một tia mát lạnh. Bên ngoài thiên còn không có toàn lượng. Bạn cùng phòng định đồng hồ báo thức liền sớm vang lên.

Hương văn bực bội đem hạ lạnh bị dùng sức một xả cái ở trên đầu.

Đêm qua ở một cái ký túc xá các cô nương đều đã cho nhau giới thiệu qua. Định rồi đồng hồ báo thức đã bị bạn cùng phòng tên là giang tiểu phàm. Cũng là cái minh trung thổ, đối nơi này sinh hoạt tiết tấu hiểu rõ với tâm.

Cho nên đồng hồ báo thức một vang nàng liền tỉnh lại. Đây là một cái thập phần nhiệt tâm cô nương, tỉnh lại về sau, phát hiện trong phòng ngủ mặt khác ba người còn hoàn toàn không ngủ tỉnh bộ dáng.

Vội thanh thanh giọng nói, giường giọng nói: “5:30, đại gia mau rời giường nha!”

.....

Trong ký túc xá lặng ngắt như tờ.

Giang tiểu phàm chỉ phải lại kêu một tiếng: “5:30, đại gia chạy nhanh đứng lên đi, lại vẫn đã có thể bị muộn rồi!”

.....

Trong ký túc xá mặt khác ba người không dao động.

Giang tiểu phàm đành phải bất đắc dĩ đi xuống giường đi, nhất nhất đem ba người đẩy tỉnh.

Hương văn xoa đôi mắt vẻ mặt mộng bức nhìn ngoài cửa sổ.

Cách hơi mỏng bức màn, đều có thể nhìn thấy bên ngoài hôm nay sáng một nửa hồi xám xịt.

Nàng chỉ cảm thấy tới rồi mãnh liệt mà đến buồn ngủ, cơ hồ muốn đem nàng áp đảo. Trong đầu như là có cái tiểu nhân ở kêu gào, nằm xuống! Nằm xuống! Tiếp tục ngủ!

May mắn lúc này còn có một tia lý trí tồn lưu không có, lập tức nằm xuống thân đi tiếp tục ngủ. Nàng kéo vừa động cũng không nghĩ động thân mình, chậm rãi chiết chiết thân thượng cái chần.

Chiết đến một nửa mới nghĩ đến chính mình lúc này còn không có thay quần áo. Nàng đầu một hồi dừng chân, xem người trong phòng mặt khác mấy cái tiểu cô nương. Tuy rằng tất cả mọi người đều là tiểu cô nương, chính là làm trò người khác mặt thay quần áo tổng làm nàng cảm thấy có chút mặt không đi mặt nhi.

Liền đem vừa rồi đều đã chiết tốt chần lại run lên mở ra, cái ở trên người che dấu, đem trên người tiểu váy ngủ cởi ra, thay đem qua đã đặt ở bên gối áo thun cùng quần jean.

Vừa mới đem chần lại chiết hảo, liền thấy giang tiểu phạm lại đã đi tới, chỉ chỉ hướng vẫn trên giường điệp tốt trường học phát khăn trải giường. Nhắc nhở nói: “Hướng vẫn, phải nhớ đến đem trường học phát khăn trải giường phô hảo nga!”

Hướng vẫn vừa nghe, đầu đều phải lớn. Nàng ở nhà chưa từng có đã làm trải giường chiếu đơn sự tình, cũng không như thế nào sẽ phô. Chỉ là nhìn mặt khác mấy cái đều lưu loát phô xong rồi khăn trải giường, chỉ có chính mình còn ở trên giường cọ tới cọ lui. Trong lòng không cảm có chút sốt ruột.

Này một sốt ruột trên tay động tác liền càng chậm. Nàng nhìn xem trên tay đồng hồ, mắt thấy thời gian đã không nhiều lắm, nàng còn không

có rửa mặt, một đồng lớn sự tình chờ làm đầu.

Càng là cảm thấy luống cuống tay chân.

Trong lúc nhất thời hận không thể sinh ra bạch tuộc giống nhau tay tới.

Cận Khả thập phần lưu loát xử lý tốt giường đệm thượng sự tình về sau, ra cửa rửa mặt trở về, thấy hương vẫn còn ở trên giường mân mê sàng đan. Lập tức liền móc ra trong túi di động nhìn nhìn thời gian.

Ách, đã sắp 6:00.

Minh trung sớm tự học rất sớm. 6:30 chính thức bắt đầu thượng sớm tự học, chính là mỗi ngày đều sẽ có chủ nhiệm tra khóa, yêu cầu 6:15 liền phải toàn bộ ngồi ở phòng học.

Ở minh trung ba năm, minh trung về điểm này năng lực Cận Khả đều là minh bạch, nếu là đến trễ số lần vượt qua năm viện dung nhẫn phạm vi, không thể thiếu muốn nghỉ học tỉnh lại, toàn giáo thông cáo.

Không thể không nói, minh trung chủ nhiệm lãnh đạo đều thập phần hiểu được học sinh tâm lý. Biết bọn họ tuổi này, một sợ nhất nghỉ học bị gia trưởng quở trách, lại sẽ chậm trễ chính mình chương trình học; nhị sợ toàn giáo thông báo, ở toàn giáo đồng học trước mặt mất mặt.

Mười sáu bảy tuổi tuổi tác, nhất sĩ diện, nơi nào chịu được như vậy mất mặt?

Hương vẫn ở tại thượng phô, Cận Khả thấy nàng vẫn là vẻ mặt chuyên chú, hết sức chuyên chú mà phô sàng đan, không cấm kên nàng: “Vẫn vẫn, các người cộ xát cái gì đầu? Đây đều mau đến muộn.”

Hương vẫn đối này thập phần bất đắc dĩ, nàng nhíu mày cúi đầu xem đứng trên mặt đất Cận Khả. Bẹp miệng tố khổ: “Ca cao ta muốn chết, ta sẽ không trải giường chiếu đơn a! Ai nha xong rồi.”

Một bên kêu khổ không ngừng, một bên còn ở nỗ lực sửa sang lại sàng đan. Ý đồ tận lực đem khăn trải giường phô hảo.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 43

Cửa thang lầu không có đi rớt ba người, hai mặt nhìn nhau một chút.

“Các người ba, không đi ăn cơm sáng tại đây làm gì đâu? Có phải hay không ngại ăn cơm sáng thời gian quá nhiều?” Chủ Nhiệm Giáo Dục không kiên nhẫn nhìn còn xử ở chỗ này ba người, bắt đầu thúc giục lên.

Lâm Dịch Bạch nghe xong Chủ Nhiệm Giáo Dục nói, quăng hạ chính mình cánh tay, ý bảo hướng vẫn đem tay buông ra, bất quá thật vất vả tóm được cơ hội hướng vẫn, sao có thể nói buông tay liền buông tay?

“Ai nha, các người ba cái sao lại thế này? Như thế nào còn không đi?” Chủ Nhiệm Giáo Dục đẩy một chút chính mình trên mũi mắt kính khung, bước đi đến mấy người phía sau, “Hành a, ở trong trường học các người liền dám lôi lôi kéo kéo? Việc này nếu là truyền ra đi, các người làm trường học thể diện hướng nơi nào phóng?”

Hướng vẫn vừa nghe lời này, trong lòng lập tức nóng nảy, một bên không buông khai Lâm Dịch Bạch cánh tay, một bên dùng sức néo néo Cận Khả đùi.

Thu được tín hiệu Cận Khả ra vẻ hoảng loạn mở miệng: “Lão sư, vị đồng học này nàng buổi sáng không ăn cơm sáng, tuột huyết áp, kết quả đi đến nơi này liền bắt đầu phạm vụng, thật sự là sợ ngã xuống đi, cho nên mới tùy tay tóm vì đồng học. Nói nữa lão sư, chúng ta trường học không khí tốt như vậy, ai dám làm xằng làm bậy a ngài nói có phải hay không?”

Cận Khả này một phen mê mông ngựa, vừa lúc chụp tới rồi Chủ Nhiệm Giáo Dục trong lòng, Chủ Nhiệm Giáo Dục lại nhìn nhìn trước mặt ba người, cuối cùng tràn ngập quan tâm nói: “Nếu là tuột huyết áp, liền chạy nhanh mang vị đồng học này đi ăn cơm đi, các người hiện tại a, đúng là muốn chú ý thân thể dinh dưỡng thời điểm.”

“Là là là, lão sư ngài nói chính là.” Cận Khả gật đầu tán đồng xong Chủ Nhiệm Giáo Dục một phen lời nói sau, túm hướng vẫn cánh tay liền chuẩn bị xuống lầu.

Nhưng mà, thật vất vả nhéo nam thần góc áo hướng vẫn nào có dễ dàng như vậy liền buông tay.

Cận Khả thấy hướng vẫn vẫn luôn túm Lâm Dịch Bạch cánh tay, hận sắt không thành thép ở hướng vẫn bên tai thấp giọng nói: “Được rồi được rồi, người hiện tại trước đừng phạm hoa si, dù sao đều một cái ban, người lại cùng nhân gia chỉ cách một cái lối đi nhỏ, đến lúc đó có rất nhiều cơ hội. Hiện tại bảo mệnh quan trọng.”

Hướng vẫn nghe xong Cận Khả một phen lời nói sau, lúc này mới lưu luyến buông ra vẫn luôn nắm chặt Lâm Dịch Bạch ống tay áo tay, bị Cận Khả túm đi xuống lầu.

Lâm Dịch Bạch nhìn biến mất ở thang lầu quẹo vào chỗ hướng vẫn, nâng lên chính mình tay, nhẹ nhàng mà đặt ở vừa rồi hướng vẫn vuốt ve quá địa phương.

“Đồng học, người như thế nào còn không trở về phòng học? Là trái tim không thoải mái sao? Dùng không cần đi phòng y tế nhìn xem?” Chủ Nhiệm Giáo Dục thanh âm, lỗi thời vang lên, ngạnh sinh sinh đem Lâm Dịch Bạch thương cảm cấp đánh gãy.

Lâm Dịch Bạch nhìn lái nhái, cảm thấy chính mình tràn ngập một vị lão sư đối học sinh ái Chủ Nhiệm Giáo Dục, lạnh lùng mà nhìn Chủ Nhiệm

Giáo Dục liếc mắt một cái, không nói gì, lo chính mình hướng phòng học đi đến.

* *

Vườn trường nội, bọn học sinh chính tốp năm tốp ba hướng nhà ăn đi đến, nguyên bản an tĩnh vườn trường nội, bởi vì bọn học sinh đi lại, nhiều vài phần linh khí.

Hương vẫn bị Cận Khả túm từ cửa thang lầu rời đi sau, nàng liền vẫn luôn rầu rĩ không vui gục xuống cái mặt, mặc cho ai nhìn đều có thể biết đến nàng lúc này tâm tình phi thường không tốt.

“Vẫn vẫn, người như thế nào còn vẻ mặt không vui a?” Cận Khả thấy chính mình túm hương vẫn đều ra tới đã nửa ngày, hương vẫn cũng không cùng chính mình nói một câu, vì thế thân thể trước khuynh nhìn hạ hương vẫn, lúc này mới phát hiện hương vẫn chính vẻ mặt không vui nhìn chăm chăm dưới chân, chậm rì rì dịch bước chân. Cận Khả biết hương vẫn là bởi vì chuyện vừa rồi, tâm tồn khúc mắc, vì thế mở miệng khuyên lên, “Vẫn vẫn, loại chuyện này, thật sự cấp không được, sau này thật sự còn có rất nhiều cơ hội a.”

Hương vẫn nghe xong Cận Khả nói sau, càng thêm không vui, dứt khoát trực tiếp đem Cận Khả ôm chính mình cánh tay tay ném ra, hương một bên dịch hai bước, “Ta không phải cái kia ý tứ, ta là..... Ta là..... Ai nha, ta chính là thật vất vả bắt được đến một cái cơ hội, có thể cùng dịch bạch cùng đi ăn một bữa cơm, kết quả còn bị cái kia Chủ Nhiệm Giáo Dục cấp trộn lẫn.”

Chương 55 55 chỉ ngỗng

Hương vẫn nghe xong Cận Khả nói sau, càng thêm không vui, dứt khoát trực tiếp đem Cận Khả ôm chính mình cánh tay tay ném ra, hương một bên dịch hai bước, “Ta không phải cái kia ý tứ, ta là..... Ta là..... Ai

nha, ta chính là thật vất vả bắt được đến một cái cơ hội, có thể cùng Lâm Dịch Bạch cùng đi ăn một bữa cơm, kết quả còn bị cái kia Chủ Nhiệm Giáo Dục cấp trộn lẫn.”

Nàng hướng văn ngày thường liền nhìn xem soái ca, phạm phạm hoa si như vậy điểm yêu thích, thật vất vả chính mình bắt được tới rồi tốt như vậy một cái cơ hội, có thể cùng soái ca cộng tiến cái bữa sáng, cuối cùng cứ nhiên còn bị người trộn lẫn, nàng tâm tình có thể tốt lời nói, mới là lạ.

“Văn văn, người lại không phải không biết cái này Chủ Nhiệm Giáo Dục nghiêm khắc, này nếu như bị nàng cấp bắt được người cùng Lâm Dịch Bạch cùng nhau ăn cơm sáng, nàng có thể cho người ở toàn giáo sư sinh trước mặt liên tục thông báo một tuần a!” Cận Khả đem này trong đó lợi hại quan hệ cấp hướng văn giảng rành mạch, rốt cuộc nàng hai người sinh địa không thân, thật vất vả thượng cùng cái trường học, lại bị phân tới rồi cùng cái ban, nàng nhưng không nghĩ cứ như vậy trơ mắt nhìn hướng văn xảy ra chuyện gì.

Hướng văn có chút không vui thở dài, loại chuyện này nàng cũng nghĩ tới, bất quá, sắc đẹp trước mặt, bị thông báo gì đó đều là việc nhỏ.

“Ca cao, ta.....”

“Ai nha, người mau đừng suy nghĩ vớ vẩn, dù sao cơ hội còn nhiều đến là, người chỉ cần bắt được lần này đổi chỗ ngồi cơ hội, sau này không phải tưởng thấy thế nào Lâm Dịch Bạch, liền thấy thế nào sao?” Cận Khả một phen lời nói, làm hướng văn tâm khoan khoan.

Cũng là, nàng cũng không phải bỏ lỡ lần này, liền không có khác cơ hội.

* *

Hương vẫn cùng Cận Khả trở lại phòng học thời điểm, đã có không ít học sinh về tới phòng học. Bởi vì đại gia lẫn nhau chi gian đều không quen biết, cho nên hương vẫn cùng Cận Khả tiến phòng học, liền cảm giác được áp lực không khí.

“Văn văn, chính người mau đi công lược Lâm Dịch Bạch đi, ta đi trước cái toilet, chờ hạ người cho ta hội báo tình hình chiến đấu.” Cận Khả ghé vào hương vẫn bên tai nhỏ giọng nói xong, liền xoay người tính toán rời đi.

Hương vẫn thấy Cận Khả phải đi, xách theo túi tay đều mau ổn không được: “Đừng a, người đi rồi ta một người như thế nào làm?”

“Lãnh khốc bá đạo là được.” Cận Khả dứt lời, tránh thoát hương vẫn đuổi lại đây tay, hương bên ngoài chạy tới, “Người có tam cấp, văn văn người cố lên! Ta tin tưởng người!”

Bị độc lưu tại phòng học cửa hương vẫn nhìn quét liếc mắt một cái lớp nội đều ở vùi đầu phiên thư, hoặc là ghé vào trên bàn chộp mắt đồng học, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở ngòi ở phòng học cuối cùng một loạt trung gian vị trí Lâm Dịch Bạch trên người.

Lúc này Lâm Dịch Bạch, chính một bộ lười biếng đáng ngòi, giống như một con đang ở nghỉ tạm đại sư tử giống nhau biếng nhác ngòi ở trên chỗ ngòi, mang một bộ thuần trắng sắc tai nghe, tùy ý lật xem chính mình mang đến một quyển sách.

Hương vẫn hít một hơi thật sâu, bình phục một chút chính mình run rẩy nội tâm, sau đó bước ra chính mình nện bước, chuẩn bị hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đi đến Lâm Dịch Bạch bên cạnh bàn, đem chính mình trong tay đồ vật ném ở Lâm Dịch Bạch trên bàn khi, đột nhiên một cái lão đảo, cả người trực tiếp về phía trước một phác.

Mắt thấy hương vãn liền phải té lăn trên đất thời điểm, hương vãn một cái cơ linh, vội vàng đem chính mình trong tay đồ vật cử lên, sau đó cả người đã chịu đến từ đại địa mẫu thân lực hấp dẫn, không thể tránh khỏi té lăn trên đất.

“Phanh ——”

Một tiếng vang lớn qua đi, cùng lớp các bạn học ở thâm chịu “Đỡ sẽ bị ăn vạ” ảnh hưởng hạ, trơ mắt nhìn hương vãn trên mặt đất giãy giụa hai hạ, cuối cùng chính mình bò lên.

“Tê ——” hương vãn đảo hút một ngụm khí lạnh, đứng lên sau vội vàng xem chính mình trong tay mua tới cơm sáng, phát hiện túi trung đồ ăn không có đã chịu một chút tổn hại sau, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Vừa rồi kia một chút, nàng rơi chính là thật thật sự đau a.

Hương vãn nước mắt lưng tròng hướng chỗ ngồi cuối cùng một loạt nhìn lại, thấy Lâm Dịch Bạch cũng không có nhìn về phía chính mình, trong lòng lập tức trở nên mọi cách giao thoa lên —— người này, cư nhiên đang xem đến chính mình bị thương về sau, liền cái quan tâm ánh mắt đều không cho nàng, hừ, không nghĩ tới Lâm Dịch Bạch cư nhiên là như vậy một cái lãnh khốc vô tình người.

Chính âm thầm nào bỏ cảm tình diễn hướng vãn đột nhiên nghĩ lại tưởng tượng, lúc này nàng cũng không có hoàn toàn đem Lâm Dịch Bạch công lược xuống dưới đâu, lúc này mới tâm tình hơi chút hảo điểm, ổn định vững chắc chú ý chính mình dưới chân, bước nhanh đi đến Lâm Dịch Bạch trước bàn.

Cúi đầu nhìn thư Lâm Dịch Bạch, cũng không giống kia sẽ nàng ở thang lầu gian nhìn thấy khi, như vậy tản ra lóa mắt quang mang, lúc này hẳn, nhiều một phần nhu hòa. Bất quá mặc dù Lâm Dịch Bạch thiếu kia

tầng quang mang chiếu xạ, ở hướng vãn trong mắt, cũng như cũ là cái vãn luôn ở không ngừng phát ra quang..... Mỹ nam tử.

Hướng vãn nuốt hạ chính mình nước miếng, thật vất vả mới đưa chính mình kia cổ hoa si kính cấp áp xuống đi —— trọng trách trước mặt, nàng cũng không thể quên chính mình cuối cùng mục đích.

“Bang.” Chính chuyên tâm đọc sách Lâm Dịch Bạch, bị đột nhiên ném tới chính mình thư thượng đồ vật cấp hoảng sợ, chờ hẳn định ra thần tới, mới thấy rõ chính mình thư thượng bị ném thượng một phần trang ở trong túi bữa sáng.

Lâm Dịch Bạch nghi hoặc mà ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện hướng vãn chính vẻ mặt đỏ bừng, hốc mắt cũng có chút ửng đỏ đứng ở chính mình trước mặt, sợ hãi nhìn chính mình..... Thư thượng kia phân bữa sáng?

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 44

Chương 56 56 chỉ ngỡ

Cận Khả nhưng thật ra không nóng nảy, ngược lại là túm hương vẫn đi ở đám người mặt sau cùng: “Vãn vãn, người rốt cuộc đang lo lắng cái gì, chúng ta ban chính là có người nhất thích nhất Lâm Dịch Bạch ở đâu. Chúng ta đến lúc đó liền tính tìm không thấy lớp vị trí, người trạm cửa quét một chút trong đám người nơi nào có Lâm Dịch Bạch không phải được rồi.”

Cận Khả trước nay đều là có cái gì nói cái gì tính cách, không mang thù, cũng không yêu so đo, đặc biệt là gặp được hương vẫn như vậy hợp ý bằng hữu. Nay không, mới vừa rồi sự tình, nàng quay đầu liền cấp đã quên, liền vừa rồi muốn cùng hương vẫn nói cái gì đều đã quên, vừa ra khỏi cửa liền bắt đầu nói bên.

“Đúng vậy!” Hương vẫn cảm thấy Cận Khả nói phi thường có đạo lý, rốt cuộc hiện tại nàng hương vẫn cả người chính là Lâm Dịch Bạch rà quét khí, Lâm Dịch Bạch chỉ cần vừa xuất hiện, nàng tuyệt đối là có thể phát hiện người này vị trí, “Chỉ cần Lâm Dịch Bạch đi chúng ta đằng trước, kia chúng ta đi theo Lâm Dịch Bạch đi là được, thỏa thỏa không thành vấn đề. Ca cao, người cũng thật thông minh!”

“Đó là, bốn cô nương ta luôn luôn cơ trí thông minh.” Cận Khả đặc ý nói.

Sau đó, liền ở hai người khe khẽ nói nhỏ thời điểm, từ hai người phía sau truyền đến một đạo quen thuộc thanh âm: “Hai người có thể hay không đi nhanh một chút?”

Thanh âm này, đối với hướng muộn nói, thật là vô cùng quen thuộc. Hướng vẫn ngẩn người, sau đó quay đầu nhìn về phía phía sau, phát hiện Lâm Dịch Bạch quả nhiên liền đi theo nàng phía sau, chính vẻ mặt bực bội nhìn chính mình.

“Ngạch..... Lâm Dịch Bạch? Người người người..... Người không phải vừa rồi trước ra phòng học môn sao?” Hướng vẫn vẻ mặt giật mình nhìn nguyên bản hẳn là đã ra cửa người, cảm thấy thế giới này trở nên có chút huyền huyền, đồng thời còn có chút xấu hổ.

Lâm Dịch Bạch vẫn luôn đi theo nàng phía sau, liền chứng minh vừa rồi nàng cùng Cận Khả nói những lời này đó, hẳn..... Đều nghe được? Hướng vẫn định ra bước chân, nhưng nhượng nhượng mà nghiêng người nhìn về phía Lâm Dịch Bạch mặt, kết quả phát hiện Lâm Dịch Bạch lại so vừa rồi đẹp một chút.

“Xem đủ rồi sao?” Lâm Dịch Bạch không hề không bi thanh âm, từ trong miệng thốt ra, cũng thành công làm hướng vẫn ý thức được chính mình cư nhiên lại bắt đầu phạm nổi lên hoa si.

Hướng vẫn mặt bá một chút trở nên đỏ bừng, nếu không phải Cận Khả biết hướng vẫn là xem Lâm Dịch Bạch xem nhiều, kia tuyệt đối sẽ cho rằng hướng vẫn là phát sốt.

“Xem, không, không thấy đủ.” Ân, ở cái này vấn đề thượng nàng hướng vẫn có thể luôn luôn không có điểm mấu chốt.

Lâm Dịch Bạch nhìn chăm chăm hướng vẫn nhìn vài giây, sau đó từ hướng vẫn bên người vòng qua đi, để lại cho hướng vẫn một cái lãnh khốc bóng dáng.

“Vãn vãn, người còn đang đợi cái gì? Loại này thời điểm, chạy nhanh đi lên truy a!” Cận Khả làm hướng vãn quân sư, gặp nguy không loạn cấp hướng vãn cung cấp tham mưu, “Vãn vãn, tận dụng thời cơ thất không hề tới a! Người mau bắt lấy lần này cơ hội, nhất cử đánh hạ Lâm Dịch Bạch đi.”

Hướng vãn cảm thấy Cận Khả nói phi thường có đạo lý, vì thế trong ánh mắt tràn ngập cảm kích nhìn mắt Cận Khả, dứt khoát kiên quyết xoay người chạy tới truy Lâm Dịch Bạch.

Nhưng mà, hướng vãn hợp với chạy đến dưới lầu, đều không có nhìn đến Lâm Dịch Bạch thân ảnh.

Lâm Dịch Bạch lớn lên vốn dĩ liền rất cao, thuộc về cái loại này đặt ở trong đám người, trước sẽ làm người chú ý tới hẳn thân cao, sau đó mới là hẳn nhan giá trị người, bất quá hiện tại hướng vãn hướng biển người tấp nập học sinh đôi nhìn một vòng, đều không có phát hiện Lâm Dịch Bạch thân ảnh. Ở nhận rõ điểm này sau, hướng vãn không cảm có chút tiểu thất vọng.

Loại này trong lòng vắng vẻ cảm giác, giống như còn là nàng ở lần đầu tiên gặp qua Lâm Dịch Bạch về sau, cho rằng chính mình sẽ không còn được gặp lại khi, xuất hiện quá.

“Vãn vãn, nơi này nơi này.” Cận Khả theo sau từ hàng hiên ra tới sau, liền phát hiện chính mình lớp vị trí, vì thế tiếp đón hướng vãn đi theo chính mình hướng lớp đội ngũ đi đến.

“Ca cao, người nói ta có phải hay không không thấy được hẳn a.....” Hướng vãn cảm xúc, bởi vì vừa rồi nàng không có tìm được Lâm Dịch Bạch, mà trở nên bực bội lên.

Cái loại này dường như chính mình bị mất trân bảo, như thế nào cũng tìm không thấy cảm giác, làm nàng không cảm cảm thấy có chút bực bội,

lúc này đứng ở Cận Khả trước mặt, còn nhin không được nhìn chung quanh đi tìm Lâm Dịch Bạch thân ảnh.

Cận Khả nghe xong hướng vẫn nói sau, lần thứ hai mở ra an ủi hình thức, bất quá lần này lại bất đồng vừa rồi ở phòng học bên trong đối Lâm Dịch Bạch khi như vậy làm ra vẻ an ủi, mà là phi thường đi tâm một đốn an ủi: “Vẫn vẫn a, chúng ta hiện tại đều là một cái ban, người có cái gì nhưng lo lắng? Lâm Dịch Bạch liền tính vẫn luôn không nghĩ lý, a phi, liền tính là vẫn luôn không nghĩ gặp người, hẳn cũng đến tới đi học a, người nói có phải hay không?”

Hướng vẫn bị Cận Khả như vậy một đốn an ủi sau, cảm thấy trong lòng dễ chịu nhiều, vì thế tùy ý Cận Khả tóm chính mình hướng lớp nhất cuối cùng vị trí đi đến.

Cận Khả luôn luôn tương đối chán ghét đứng ở lớp phía trước hoặc là trung gian vị trí, một phương diện là bởi vì nàng vốn dĩ liền cao, về phương diện khác là bởi vì nàng tổng cảm thấy đứng ở như vậy phía trước, trong lòng sẽ có loại phi thường không được tự nhiên cảm giác. Cận Khả này một cái tiểu ma bệnh, cũng mang hướng vẫn cũng bắt đầu ái hướng đội ngũ mặt sau chạy. Bất quá cũng may hướng vẫn thân cao cùng Cận Khả không sai biệt lắm, cho nên cũng liền không có gì người sẽ nói các nàng.

Cận Khả ở mang theo hướng vẫn hướng đội ngũ mặt sau đi thời điểm, vì đều hướng vẫn vui vẻ, riêng nói một cái chê cười cấp hướng vẫn nghe, này nhất cử động, cũng làm hướng vẫn vui vẻ không ít.

Chỉ là, liền ở hướng vẫn cười nhìn về phía rồi khỏi đội ngũ ngũ mặt sau hai mét xa, chính dựa ở một thân cây người trên khi, nàng tươi cười đột nhiên liền đọng lại.

Lâm Dịch Bạch lúc này chính nghiêng nghiêng dựa vào trên cây, không giống đối nàng như vậy lạnh như băng, mà là rất là hòa hoãn mà

cùng đứng ở hẳn bên người một vị nữ sinh nói chuyện phiếm.

Hương vãn trên mặt tươi cười còn không có tới kịp biến mất, liền đã đem đứng ở Lâm Dịch Bạch bên người nữ sinh từ đầu đến chân tỉ mỉ đánh giá một phen.

Nữ hài thân xuyên một thân màu đỏ tươi chiffon váy; chân dẫm một đôi màu trắng gạo cao cùng giày xăng-đan; tóc hẳn là có lý phát cửa hàng chuyên môn tu chỉnh quá, bị cắt đến và giàu có trình tự cảm, hơn nữa để đoan còn bị năng thành đại cuộn sóng cuốn bộ dáng.

Nhất nhiên hương vãn cách đến khoảng cách có chút xa, nhưng không thể tránh khỏi, nàng vẫn là thấy được tên kia nữ sinh diện mạo —— cao thẳng mũi, ngập nước mắt to, tiểu xảo miệng, tinh xảo ngũ quan ghé vào nữ sinh trên mặt, có vẻ cực kỳ hoàn mỹ.

Hương vãn đứng ở tại chỗ hơn nửa ngày, cuối cùng là Cận Khả thật sự không chơi pháp, dùng toàn thân sức lực mới đưa hương vãn từ đội ngũ bên ngoài cấp túm về tới trong đội ngũ.

Cận Khả không phải không có nhìn thấy Lâm Dịch Bạch ở cùng tên kia nữ sinh nói chuyện phiếm, chính là nàng lại một chút đều không nghĩ làm hướng buổi tối tiến đến —— loại này thời điểm, nàng đều phân không rõ đứng ở Lâm Dịch Bạch bên người nữ hài cùng Lâm Dịch Bạch quan hệ, nếu là hiện tại khiến cho hương vãn tùy tiện tiến lên nói, hương vãn chỉ sợ sẽ có nguy hiểm! Ân, nói không chừng đến lúc đó còn sẽ bị đánh. Cận Khả nghĩ đến đây, vội vàng đem ôm hương vãn cánh tay tay lại nắm thật chặt.

Nhà nàng hương vãn, nói không chừng thật sự sẽ bị Lâm Dịch Bạch nhan giá trị cấp hướng hôn đầu óc, cuối cùng chạy tới đem nhân gia nữ sinh cấp đẩy đi.

“Vãn vãn a, tới tới tới, vị trí này là mỗi cái trong đội ngũ đứng nhất thoải mái vị trí, mau tới, vừa lúc hai người song song.” Cận Khả nhìn đội

ngũ cuối cùng quả nhiên vị trí, không nói hai lời túm hướng vãn liền đứng lại đây.

Nhưng mà một lòng tất cả tại Lâm Dịch Bạch trên người hướng vãn, liền tính là người đứng ở trong đội ngũ, vẫn là nhịn không được tổng quay đầu đi xem phía sau dưới tàng cây kia hai người.

Chỉ chốc lát sau, này nữ sinh cười hướng Lâm Dịch Bạch vẫy vẫy tay, sau đó cười hì hì hướng khoảng cách chính mình đội ngũ rất xa một cái đội ngũ chạy chậm qua đi.

Không thể không nói, xuyên váy muội tử chính là đủ tiên, chẳng sợ chạy khởi bước tới, kia tiểu váy làn váy phiêu đặng lên, cũng cho người ta một loại thị giác thượng thoải mái cảm. Hướng vãn nghĩ đến đây, cúi đầu nhìn nhìn chính mình trên người ăn mặc hình thức đều phải lạn đường cái quần jean cùng áo thun, yên lặng mà ở trong lòng hung hăng mà xem thường một lần chính mình y phẩm.

Nếu là nàng có thể giống người gia nữ sinh như vậy, mặc vào một cái tiểu váy, lại thực ôn nhu đi đường nói, kia nói không chừng Lâm Dịch Bạch là có thể dùng xem kia nữ sinh ánh mắt xem chính mình.

Hướng vãn có chút tự ti cúi đầu, vừa lúc nhìn đến chính mình giày thể thao, trong lòng càng thêm khổ sở.

* *

Lâm Dịch Bạch ở cùng Tống Xu hàn huyền hai câu sau, Tống Xu liền trở về chính mình lớp, mà hắn vừa đứng thẳng thân hình sau, cũng vừa lúc thấy được hướng vãn hướng hắn đầu tới ánh mắt.

Ân, cái loại này ánh mắt nên hình dung như thế nào đâu? Liền giống như một con hộ thực mèo con, nhìn thấy chính mình yêu nhất món đồ chơi bị người đoạt về sau, phát ra ra ánh mắt. Ân, giống như cái này hình dung

có chút không quá chuẩn xác hướng văn lúc này biểu tình. Vậy giống một con hộ thực tiểu cầu, một con che chở chính mình phía sau chậu cơm, không cho bất luận kẻ nào chạm vào đi.

Lâm Dịch Bạch nghĩ đến đây, trong đầu lập tức có hình ảnh, kết quả càng nghĩ càng thâm nhập hẳn, căn bản không có ý thức được miệng mình chính hơi hơi giờ lên.

“Ai, Lâm Dịch Bạch, chạy nhanh hảo hảo đứng thành hàng, đừng ở phía sau đợi!” Chủ nhiệm lớp thanh âm từ đội ngũ trung gian truyền đến, thành công đánh gãy Lâm Dịch Bạch suy nghĩ.

Bởi vì học tập thành tích luôn luôn thập phần ưu dị, Lâm Dịch Bạch ở minh trung giáo viên đoàn đội trung cũng là không người không biết, không người không hiểu. Ngay cả bọn họ hiện tại cái này mang quá rất nhiều mũi nhọn sinh chủ nhiệm lớp, đều đối Lâm Dịch Bạch phân đến chính mình xử lý rất là kiêu ngạo.

Lâm Dịch Bạch nghe tiếng, liếc mắt lão sư, hai lời chưa nói, trực tiếp lập tức đi đến đội ngũ mặt sau cùng, dựa gần hướng văn trạm.

Hiện tại hẳn bên cạnh hướng văn, trong lòng hẳn là đã muốn vui vẻ đã chết đi?

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 45

Nàng tổng không thể như vậy ở hàng hiên chờ thượng một tiết khóa đi. Mặc dù là nàng tưởng chờ, lui tới tra khóa chủ nhiệm cũng sẽ không cho phép.

Này đây, hương vẫn chỉ có thể cúi đầu, căng da đầu đẩy ra phòng học môn.

Minh Đức trung học lịch sử đã lâu, này đó phòng học, bao gồm một ít dạy học khí giới cũng là dùng năm đầu lâu chút.

Này phiền môn cũng là như thế. Cho nên hương vẫn đẩy, liền nghe thấy ——

“Chi —— nha ——” một tiếng.

Thật dài âm cuối kéo. Quả nhiên, trừ bỏ số ít mấy cái hết sức chăm chú nhìn sách giáo khoa học sinh bên ngoài, rất nhiều người đều bị này mở cửa thanh âm hấp dẫn lại đây ánh mắt.

Hương vẫn chạy nhanh đem đầu lại thấp thấp.

Nguyên bản an an tĩnh tĩnh phòng học, bởi vì bị đánh vỡ bình tĩnh. Lúc này ần ần từ phía dưới truyền đến từng trận khe khẽ nói nhỏ thanh âm.

Hương vẫn mày đẹp hơi nhíu lên. Cúi đầu một đường nào cũng không xem, lập tức bước đi hương về phía chính mình chỗ ngồi.

Trong phòng học thực mau lại khôi phục an tĩnh.

Bên người Cận Khả vừa thấy nàng trở về, vội vàng thò qua tới hỏi: “Vãn vãn, người này không có gì chuyện này đi?”

Hương vãn cảm thấy trong phòng học quá mức an tĩnh, chính mình thật sự ngỡ ngàng ra tiếng nói chuyện. Liên gật gật đầu. Từ chính mình đặt ở bàn đầu tiểu cặp sách nhảy ra một chồng tiện lợi dán.

Lập tức liền rút ra một trương cấp Cận Khả viết một tờ giấy nhỏ ——

“Ca cao, ta không có việc gì lạ, người không cần lo lắng cho ta lạ.”

Cùng hương vãn cầm này trương tờ giấy nhỏ tới tới lui lui truyền hai tranh lúc sau, Cận Khả dứt khoát buông tờ giấy. Phiết bên cạnh Lâm Dịch Bạch liếc mắt một cái. Tiến đến hương vãn bên tai nói: “Vãn vãn ta cùng người nói, người nhưng đừng quá kích động, vừa rồi người té xỉu, chính là Lâm Dịch Bạch bởi người đi phòng y tế.”

“Cái gì?!” Vừa nghe đến như vậy kính bạo đề tài, hương vãn liền chính mình thân ở chỗ nào đều đã quên, thế nhưng kinh hô lên tiếng.

Đợi cho lời nói ra tài ăn nói đột nhiên phản ứng lại đây, hương vãn hít hà một hơi, vội vàng duỗi tay bưng kín khẩu.

Nhưng mà, hương vãn tuy rằng bưng kín miệng, nhưng nàng phía trước tiếng la, cũng chân chân thật thật truyền tới đồng học trong tai, hơn nữa hảo xảo bất xảo, tra các ban tự học lão sư, bởi vì vừa rồi thấy được hương vãn một người từ hành lang trở lại phòng học, cho nên vẫn luôn theo sát ở hương vãn phía sau, cũng đem hương vãn tiếng la, kể hết nghe xong đi vào.

“Các người ban sao lại thế này?” Tra tự học lão sư một phen đẩy ra phòng học môn, nhìn quét một vòng sau, gắt gao mà nhìn chăm chăm

hướng vẫn, “Ngồi cuối cùng một loạt cái kia nữ đồng học, hiện tại là tự học thời gian, người kêu cái gì kêu?”

Hướng vẫn có chút ngượng ngùng đứng lên, không hề nghĩ ngợi liền xả một cái đối: “Thực xin lỗi lão sư, ta vừa rồi nhìn đến một đạo đề, kết quả ta ngồi cùng bàn nói cho ta kia nói đề có một loại khác giải pháp, ta một kích động, liền.....” Hướng vẫn dứt lời, còn nhìn hạ ngời ở một bên đang cúi đầu chuyên tâm đọc sách Lâm Dịch Bạch.

Ân, nàng hướng vẫn bất cứ giá nào, liền tính chính mình bị điểm danh phê bình, cũng muốn kéo lên Lâm Dịch Bạch cùng nhau. Tựa như mấy ngày hôm trước nàng ở mỗi bốn ngôn tình tiểu thuyết nhìn đến một cái từ, gọi là gì tới, a..... “Tương ái tương sát”.

Đây là đối Lâm Dịch Bạch kia sẽ cùng cái kia nữ sinh nói giỡn trả thù!

Hướng vẫn giải thích, làm tra tự học lão sư sắc mặt có điều hòa hoãn, rốt cuộc ở Minh Đức trung học, học tập có thể so bất luận cái gì sự tình đều quan trọng.

“Được rồi, người ngồi xuống đi, lần tới chú ý một chút.” Tra khóa lão sư lại nói hai câu không có gì thực chất nội dung nói sau, xoay người rời đi, hướng vẫn cũng ở lão sư đem phòng học môn đóng lại thời điểm, nhẹ nhàng thở ra.

Lâm Dịch Bạch nhìn rõ ràng nhẹ nhàng thở ra hướng vẫn, trong tay nguyên bản còn tại trên giấy tính toán bút ngừng lại. Quay đầu nhìn bên người cái này nữ hài tử. Đột nhiên có loại kỳ quái cảm giác. Trước kia cũng có không ít nữ hài tử trong tối ngoài sáng hướng hấn biểu đạt quá một ít, chính là còn chưa từng có một nữ hài tử giống nàng như vậy.

Thời gian ở hướng vẫn cùng Cận Khả lẫn nhau truyền tờ giấy trung, bay nhanh vượt qua, ở hai người lẫn nhau truyền một trương giấy vô nghĩa

sau, chuông tan học thanh rớt cuộc vang lên, ngồi một tiết khóa ngành băng ghế hướng văn vôi vàng đứng dậy đuổi cái lười eo.

Tuy nói này còn không có chính thức đi học, nhưng hiện tại cái này cường độ đi học thời gian, cũng đem hưởng văn mệt quá sức.

“Văn văn, theo ta phải đến tiểu đạo tin tức, chúng ta chờ một chút liền phải đổi chỗ ngồi.” Cận Khả tiến đến hưởng văn trước mặt, vẻ mặt thần bí nói.

Phía trước cũng không có nghe được bất luận cái gì tiếng gió hưởng văn cảm thấy có chút ngạc nhiên: “Đổi chỗ ngồi? Cận Khả, người cái này tiểu đạo tin tức, là từ đâu được đến?”

“Hắc hắc, văn văn, người ở phòng y tế trong khoảng thời gian này, ta đâu, đã cùng chúng ta lớp học vài vị đồng học đánh hảo quan hệ. Nhìn đến đệ nhất bài ngồi cái kia xuyên màu đen quần áo đại huynh đệ sao? Hắc là chúng ta chủ nhiệm lớp cháu trai, ta từ hắc kia được đến tiểu đạo tin tức.” Cận Khả có chút đắc ý, “Tiểu văn văn, người đâu, hiện tại liền suy nghĩ một chút người muốn cùng ai ngồi ngồi cùng bàn đi, rốt cuộc một cái khác tiểu đạo tin tức, là chúng ta chủ nhiệm lớp còn xem như khai sáng, cho phép chúng ta chính mình tìm ngồi cùng bàn.”

Cùng ai ngồi ngồi cùng bàn..... Hưởng văn vừa nghe đến những lời này, liền nhịn không được theo bản năng mà hưởng Lâm Dịch Bạch phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Lâm Dịch Bạch lúc này đang ngồi ở trên chỗ ngồi, lật xem chính mình trước mặt quán phóng sách giáo khoa.

Kỳ thật hưởng văn là phi thường muốn chạy đến Lâm Dịch Bạch trước mặt nói cho Lâm Dịch Bạch, nàng tưởng cùng hắc ngồi ngồi cùng bàn, nhưng là hưởng văn tưởng tượng đến Lâm Dịch Bạch đối nàng lạnh lùng thái độ, liền lập tức ở chính mình trong đầu đem nàng cái kia ý tưởng phủ quyết rớt.

Nếu Lâm Dịch Bạch như vậy không thích nàng, kia nàng liền không cần như vậy không có tôn nghiêm mà quần lấy hần!

Ân, ít nhất hôm nay không cần.

“Ca cao, ta muốn cùng người ngồi ngồi cùng bàn.” Hường vẫn trực tiếp duỗi tay đem Cận Khả tay cầm, nói ra một câu phi thường có cốt khí lời nói, “Nữ sinh chính là muốn cùng nữ sinh ngồi ngồi cùng bàn, bằng không còn muốn cùng những cái đó xú nam sinh xếp hàng ngồi sao?”

“Vãn vãn, người chẳng lẽ bất hòa lâm..... Kia ai ngồi ngồi cùng bàn sao?” Cận Khả đối với hướng vẫn nói, tỏ vẻ phi thường không hiểu. Phía trước hướng vẫn còn muốn chết muốn sống các loại nịnh bợ căn bản không để ý tới nàng Lâm Dịch Bạch, tới rồi này sẽ, đã là nàng có thể tiến thêm một bước tiếp cận Lâm Dịch Bạch thời khắc mấu chốt, này hướng vẫn lại đột nhiên nói muốn từ bỏ?

Này không bình thường, phi thường không bình thường.

Hường vẫn chịu đựng đau lòng, phi thường kiên định nói: “Không được, ta liền phải cùng người ngồi ngồi cùng bàn, trừ phi có người cầu ta cùng hần ngồi ngồi cùng bàn.”

Ân, hảo đi, Cận Khả vừa rồi còn không hiểu, hiện tại mới tính lộng minh bạch, không cảm lắc lắc đầu, xem ra hướng vẫn cái này nha đầu chết tiệt kia đây là ở cái kinh đầu.

Chương 58 58 chỉ ngỗng 【 đã thay đổi 】

Bất quá hướng vẫn tiểu tính tình, nàng cũng không có biện pháp đi trị —— đây chính là hướng vẫn cùng Lâm Dịch Bạch chi gian sự tình, nàng quá nhiều trộn lẫn, thật sự không tốt.

“Hành hành hành, kia bốn tiểu thư liền cố mà làm cùng người.....”
Cận Khả lời nói còn chưa nói xong, đã bị đột nhiên đứng dậy Lâm Dịch Bạch cấp đánh gãy.

“Hương văn, người cùng ta ngồi cùng nhau.”

Lâm Dịch Bạch trầm thấp thanh âm, truyền vào đến hương văn trong tai, làm nguyên bản còn phi thường có cốt khí hương văn, lập tức cùng cái chân chó dường như xoay người hướng tới Lâm Dịch Bạch gật đầu.

“Hảo a hảo a, dịch bạch chúng ta ngồi ngồi cùng bàn đi.” Hương văn cười hì hì tiến đến Lâm Dịch Bạch trước mặt, phía sau cái đuôi nhỏ diêu, nhậm là ai thấy, đều có thể nhìn ra tới.

Lâm Dịch Bạch kỳ thật vẫn luôn có ở nghe lén hương văn cùng Cận Khả đối thoại, cho nên đương hẳn nghe được hương văn nói muốn cùng Cận Khả ngồi ngồi cùng bàn thời điểm, hẳn trong lòng có chút ê ẩm, ân, tuyệt đối không phải bởi vì hẳn thích hương văn, mà là hẳn cảm thấy, hẳn tiểu tùy tùng cũng chỉ có thể cùng hẳn ngồi ngồi cùng bàn.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 46

Sắc trời, ở hướng vãn không vui trung, dần dần tối sầm xuống dưới. Thành phố này trên không, không biết từ khi nào bắt đầu, bị từng mảnh mây đen sở bao phủ.

Toàn bộ tiết tự học buổi tối đều dị thường an tĩnh hướng vãn, toàn bộ hành trình đều ở chính mình vỡ thượng đồ viết lung tung viết, quá mức an tĩnh nàng, cũng làm Lâm Dịch Bạch có chút không quá thích ứng.

Mãi cho đến tiết tự học buổi tối kết thúc, các bạn học lục tục đều ra phòng học, về nhà về nhà, hồi ký tức xá hồi ký tức xá.

Cận Khả nhìn thấy hướng vãn cùng Lâm Dịch Bạch hai người biệt biệt nữ nữ mà ngồi ở trên chỗ ngồi, liền không có tiến lên quấy rầy, chính mình khẽ sờ sờ đi rồi.

* *

Thẳng đến trong phòng học đồng học đều đi hết, chỉ còn lại có bọn họ hai người. Lâm Dịch Bạch mới buông trong tay bút, mở miệng kêu nàng: “Hướng.....”

“Ầm ầm ầm.....” Một trận chấn phá màng tai vang lớn, nguyên lai là trên bầu trời một đạo tiếng sấm.

Hắn vừa mới nói ra một chữ, dư lại nói liền tạt ở trong cổ họng. Hường vẫn nghe hắn không có bên dưới, quay đầu đi, lại thấy hắn chau mày, sắc mặt hơi hơi trắng bệch.

“Ầm ầm ầm.....” Lại một tiếng.

Thật lớn tiếng sấm tiếng vang lên, Lâm Dịch Bạch giữa mày nhăn khe rãnh lại thâm một phen.

Hường vẫn không biết hắn đây là làm sao vậy, vội vàng quan tâm hỏi: “Lâm Dịch Bạch? Người làm sao vậy?”

Lâm Dịch Bạch lại một chút nói không ra lời, chỉ là cúi đầu. Nàng từ mặt bên nhìn, chỉ thấy hắn sắc mặt mắt thường có thể thấy được mà biến bạch, đồng tử hơi co lại, như là thấy cái gì đáng sợ sự vật.

Hường vẫn ngẩn người, chính không biết làm sao, đột nhiên, trên bầu trời lại một đạo sấm sét, rầm rầm ù ù..... Nàng mới đột nhiên linh quang vừa hiện, lời nói buột miệng thốt ra: “Lâm Dịch Bạch người..... Người là sợ sét đánh?”

Chờ đến tiếng sấm dư vị tiệt ngăn, Lâm Dịch Bạch rút cuộc thoáng hảo một ít, lạnh lùng vớt ra một câu: “Đừng nói bậy.”

Trong phòng học người, đều lục tục rời đi, ngay cả Cận Khả cũng phi thường tự giác mà về trước ký túc xá.

Hường vẫn nhìn trước mặt Lâm Dịch Bạch, hắn thanh tuyến mặt lúc này bạch mất tự nhiên, lại không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là rũ xuống tay tựa hồ ở cực nhỏ đến không thể phát hiện mà run rẩy, bất quá gọi người nhìn không rõ ràng lắm.

Nàng thật sâu hít một hơi, khẩn trương mà xoa xoa tay. Chính là bên ngoài tia chớp chột lóe, rầm rầm ù ù tiếng sấm lại đúng hạn tới, nàng nhìn

Lâm Dịch Bạch bộ dáng, rớt cuộc lấy định chủ ý, nhắm hai mắt cúi người ùng đi lên.

Mảnh khảnh nam sinh bị nàng ôm trong ngực trung, hấn cốt cách rõ ràng, thậm chí có chút cộm người. Chính là hướng vẫn lại không nghĩ buông ra tay.

“Lâm Dịch Bạch, hôm nay buổi tối có vũ, cho nên ta đưa người về nhà đi.” Hướng vẫn ôm Lâm Dịch Bạch, một bộ “Người nếu là không đồng ý ta liền không buông tay” tư thái.

Lâm Dịch Bạch thực sự là bị vừa rồi vang lên tiếng sấm cấp dọa tới rồi, cho nên hấn nhẹ nhàng mà ừ một tiếng, lấy kỳ đồng ý.

* *

Ngày mùa hè mưa rào có sấm chớp luôn là một trận nhi một trận nhi, chỉ chốc lát sau, cùng tiếng sấm mưa đã rơi lên.

Thiên tự một bên ám khởi, dần dần mà, toàn bộ không trung đều thành đen tối nhan sắc.

Cũng không phải tự nhiên trời tối, như vậy sắc trời gọi người nhìn, liền cảm thấy trong lòng áp lực.

Hướng vẫn sớm đã buông ra Lâm Dịch Bạch, chỉ là cả người để sát vào chút. Ở như vậy một cái đông tố đan xen ban đêm, ý đồ cho hấn một tia có chút ít còn hơn không ẩm áp.

Cũng may mưa rào có sấm chớp luôn là tới cũng nhanh, đi cũng mau, bất quá hơn hai mươi phút bộ dáng. Trận này thanh thế to lớn vũ, liền đã ngừng.

Ngoài cửa sổ chỉ còn lại có “Tí tách, tí tách”, giọt mưa dừng ở vũng nước thanh âm.

Hương vẫn cười nhìn về phía Lâm Dịch Bạch, thanh âm tươi đẹp động lòng người: “Thật tốt quá, hết mưa rồi, Lâm Dịch Bạch chúng ta có thể đi lạp.”

Đang nói chuyện, đột nhiên, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà, trong phòng học đèn tắt.

A, không đúng, xác thực nói, là chính đồng trong lâu đèn đều diệt.

Hương vẫn cơ hồ kinh hô ra tiếng nhi.

May mắn Lâm Dịch Bạch còn ngồi ở bên cạnh, hẳn cũng là mình trung thổ, tự nhiên biết mình trung làm việc và nghỉ ngơi tiêu chuẩn. Chẳng qua vừa rồi bởi vì kia tràng mưa rào có sấm chớp, không nghĩ tới lúc này.

Trong bóng đêm, hương vẫn nhìn không rõ Lâm Dịch Bạch thần sắc, chính là lại không biết vì cái gì, cảm giác hẳn có chút sốt ruột.

Quả nhiên, giây tiếp theo liền nghe thấy hẳn nói: “Đi mau, muốn khóa cửa.”

Tiếng nói vừa dứt, Lâm Dịch Bạch liền cầm lấy chính mình ba lô, một phen giữ chặt hương vẫn liền hương dưới lầu chạy.

Chính là thực bất hạnh, chờ đến hai người thở hồng hộc chạy đến dưới lầu thời điểm, cũng chỉ nhìn thấy lầu một đại sảnh gặt gao khóa đại môn.

Lâm Dịch Bạch có chút ảo não mà chùy một phen cửa kính.

Hương vẫn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hẳn như vậy, không chút suy nghĩ, liền mở miệng an ủi nói: “Không có việc gì, người đừng có gấp, ta ở chỗ này kêu vài tiếng, khẳng định sẽ có người tới mở cửa.”

Nghe xong nàng lời này, Lâm Dịch Bạch thiên quá mặt nhìn nàng một cái, bất quá liếc mắt một cái, rồi lại xoay trở về, một câu cũng chưa nói.

Hương vẫn không biết chính là, mình trung khu dạy học cùng bảo vệ cửa phòng trực ban cách xa nhau rất xa. Mỗi ngày đều là hạ tiết tự học buổi tối nửa giờ sau, bảo vệ cửa đại gia lại đây kéo tổng áp, khóa lại môn, liền lại về tới phòng trực ban đi.

Hơn nữa, mình trung vì bảo đảm lớp học dạy học chất lượng, cùng cấp học sinh một cái an tĩnh học tập hoàn cảnh, khu dạy học sở hữu pha lê đều là song tầng, có lộ rõ cách âm hiệu quả.

Bọn họ nếu ở chỗ này kêu người, chỉ sợ cũng chỉ có bọn họ hai cái chính mình nghe thấy.

Hương vẫn nói xong, thấy Lâm Dịch Bạch không nói lời nào, chính mình cũng buồn không mở miệng. Hai người cứ như vậy lặng im thật lâu sau, hẳn mới một lần nữa mở miệng, hỏi câu: “Người dừng chân?”

“Đúng vậy.” Hương vẫn lần đầu tiên dừng chân, còn không biết đêm không về ngủ nghiêm trọng tính, huống hồ nàng từ nhỏ điên nháo quán, lúc này thế nhưng cũng không có nửa điểm nhi hoảng hốt.

Nhưng thật ra Lâm Dịch Bạch nhìn đến nàng như vậy một chút không hoảng hốt bộ dáng, cau mày hỏi nàng: “Người không lo lắng?”

“Lo lắng cái gì?” Hương vẫn không sao cả lắc đầu, “Mặc kệ nó, vừa lúc ta không cũng không nghĩ trụ tức xá.”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 47

Lâm Dịch Bạch tuy rằng nói như vậy, lại mở ra xe khóa, cũng không có cười lên xe, chỉ là đẩy, vẫn duy trì vừa rồi đi đường tốc độ.

Bất quá hăn như vậy thả chậm tốc độ nửa ngày, bên người lại trước sau không có người theo kịp, Lâm Dịch Bạch vừa chuyển đầu, thấy hướng vẫn còn ngơ ngẩn đứng ở tại chỗ, không cấm giờ giờ lên thanh: “Đi mau.”

Hướng vẫn nguyên bản thấy hăn như vậy lãnh đạm thái độ, đang ở rồi rằm, không biết có nên hay không theo sau. Lúc này lại đột nhiên nghe hăn nói như vậy một câu, trong lúc nhất thời đầy mặt vui mừng, chạy chậm vài bước đi lên.

Vừa đi đến hăn bên người, liền nhìn hăn nhin không được ngây ngô cười.

Lâm Dịch Bạch khởi điểm còn chịu đựng, sau lại thật sự bị nàng xem đến phát mao, không cấm mở miệng: “Cười cái gì.”

Hướng vẫn dứt khoát không hề áp lực, xả ra đại đại gương mặt tươi cười, nghiêm trang mà đối hăn nói: “Lâm Dịch Bạch, người mặc đồ trắng áo sơmi hảo soái a.”

Rõ ràng một cái hơn mười tuổi tiểu cô nương, nói ra nói như vậy lại một chút không có ngượng ngùng, ngược lại vẻ mặt sáng lạn cười, thẳng tắp nhìn hăn.

Lâm Dịch Bạch nhất thời thế nhưng cảm thấy nhĩ tiêm có chút nóng lên.

Ách, nhất định là thiên quá nhiệt.

Hắn nhẹ nhàng khụ hai tiếng: “Khụ khụ, đi nhanh điếm.”

* *

Thiên vực gia viên là Minh Đức trung học phụ cận gần nhất một cái cao cấp tiểu khu. Tiểu khu nội an bảo công tác làm được thực hảo, vào cửa muốn xoát tiểu khu môn tạp, hướng văn vừa rồi bởi vì vợi vàng muốn truy hãn, đi được cấp, đã quên mang môn tạp.

Lúc này đứng ở ngoài cửa, đem ba lô trong ngoài đều phiên một lần, vẫn là không có tìm được môn tạp.

Liên ở hướng văn chuẩn bị đem trong bao đồ vật đều đảo ra tới tìm thời điếm, thủ đoạn lại bị một con bàn tay to cầm.

Như vậy nóng bức mùa hè, cái tay kia lại vẫn là lòng bàn tay hơi lạnh. Hướng văn không cấm ngẩng đầu nhìn lại.

Lâm Dịch Bạch lại không có xem nàng, chỉ là một tay lôi kéo nàng, một tay kia lưu loát mà xoát tạp.

Bảo vệ cửa thấy hai người tiến vào, một cái không xoát tạp vừa muốn mở miệng, liền xem nguyên lai là Lâm Dịch Bạch.

Hắn như vậy bên ngoài điều kiện, chính là ở đâu đều thực dễ dàng bị nhớ rõ.

Tiến trong tiểu khu, hướng văn còn đang nhìn bị hãn lôi kéo tay đặc chí, hãn lại một phen buông ra. Liên bước chân cũng nhanh hơn chút.

Hương vẫn vốn dĩ liền so với hấn đi được chậm, lúc này vội chạy chậm hai bước đuổi theo đi: “Ai Lâm Dịch Bạch, người từ từ ta a.”

Nếu nói hương ba ba cấp hương vẫn mua thiên vực gia viên phòng ở, là bởi vì nơi này khoảng cách mình trung gần nhất, mua nơi này là thực bình thường. Kia đương hương vẫn phát hiện chính mình liền ở tại Lâm Dịch Bạch đối diện thời điểm, nàng không cảm ở trong lòng cảm thán một câu: Nàng cùng Lâm Dịch Bạch, thật đúng là tam sinh chú định duyên phận.

Bất quá Lâm Dịch Bạch hiển nhiên đối này cũng không giống nàng cao hứng như vậy, bởi vì hấn một chút thang máy, liền cũng không thèm nhìn tới nàng, thẳng đến nhà mình cửa đi đến. Mở cửa, vào cửa, đóng cửa một loạt động tác thập phần lưu sướng.

.....

Hương vẫn ở một bên đều xem đến sừng sốt.

* *

Buổi tối thời điểm, hương vẫn mới vừa tắm rửa xong, cùng hương mục mục thông qua điện thoại, ngồi ở trong phòng đùa nghịch hương ba ba cố ý cho nàng xứng di động.

Lúc này mới đột nhiên phản ứng đến, nàng còn không có Lâm Dịch Bạch liên hệ phương thức.

Nàng hành động lực siêu cường, vừa định đến điểm này, liền vội mở cửa đi ra ngoài chuẩn bị đi gõ Lâm Dịch Bạch môn.

Mới vừa mở cửa, liền nhìn đến một đoàn cơm hộp tiểu ca hạ thang máy.

Bọn họ này một tầng lầu cũng chỉ có hai hộ, nàng nếu không điếm cơm hộp, liền khẳng định là Lâm Dịch Bạch điếm.

Hương buổi tối trước hai bước, đối ngoại bán tiểu ca nói: “Ngài hảo, ngài là cho 8601 đưa cơm hộp sao?”

Nàng nói, chỉ chỉ Lâm Dịch Bạch gia nhắm chặt cửa phòng.

Tiểu ca gật gật đầu.

Hương vẫn vừa nghe, ý cười càng sâu: “Ta thế ngài đưa đi, ta là hãn băng hữu, thật sự, hãn họ Lâm.”

Cơm hộp tiểu ca nguyên bản không tin, hương vẫn vừa nói “Hãn họ Lâm” tiểu ca mới tính yên tâm, đem trong tay túi giao cho nàng, nói: “Kia phiền toái người.”

“Thịch thịch thịch.” Tiếng đập cửa vang lên.

Trong phòng Lâm Dịch Bạch vừa mới tắm xong, trên người ăn mặc lỏng lẻo màu trắng áo thun, cùng màu kaki quần đùi, một tay xoa tóc, một tay kia mở cửa.

Bởi vì cơm hộp ngày thường đều là cái này điếm nhi đến, hãn cũng liền không nghĩ nhiều, trực tiếp mở cửa.

Ai biết.....

Ngô, tính sai.

Như thế nào là nàng?

Đứng ở cửa tiểu cô nương một thân màu trắng ngắn tay quần đùi áo ngủ, mặt trên bài bài họa thỏ con. Nàng nguyên bản liền trường một trường oa oa mặt, lúc này nhìn càng thêm..... Ấu răng.

Lâm Dịch Bạch những cái đó khăn lông sát tóc tay dừng lại: “Sao người lại tới đây?”

Hương vẫn nhìn trước mặt nam sinh trên tóc còn ở “Tích tấp” mà tích thủy, giọt nước theo xương quai xanh chảy vào trong quần áo đi, biến mất không thấy.

.....

Này phúc cảnh tượng, thật sự là dẫn nhân phạm tội a.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 48

“Người nói bánh bao nhỏ có chất phụ gia!” Hương vẫn một đôi mắt to trừng mắt hăn.

Nói xong, mới đột nhiên phản ứng lại đây, hăn giống như thật sự không có nói qua, hăn không ăn ai.

Chương 60 60 chỉ ngỗng

Từ khi hương vẫn nhờ họa được phúc sửa vì học ngoại trú về sau. Mỗi ngày cùng Lâm Dịch Bạch cùng nhau trên dưới học, ngẫu nhiên còn có thể cùng nhau ăn cái cơm sáng, tuy rằng hai người quan hệ vẫn là không nóng không lạnh, nhưng là hương vẫn không lòng tham, đã là quá đến mỹ tư tư.

Chỉ chớp mắt, hương vẫn ở minh trung cũng đã có chút nhật tử. Hơn phân nửa tháng qua đi, nhiều ít cũng thăm dò các lão sư thói quen. Nàng sơ trung thời điểm liền rất sợ hãi toán lý hóa, sớm tại thượng cao trung phía trước cũng đã tính toán hảo, về sau nhất định phải học văn.

Kết quả là.....

Nàng liền tự giác đương nhiên mà ở vật lý khóa thượng xem nổi lên ngôn tình tiểu thuyết tới.

Thật dày một đại bốn ngôn tình tiểu thuyết, nếu là ngày thường, hương vẫn càng vui truy cái kịch. Chỉ tiếc, ở cái này vật chất tài nguyên, sản phẩm

điện tử “Thiếu thốn” cao trung vườn trường, cũng cũng chỉ có tàng bốn tiểu thuyết hiện thực một chút.

Nàng nguyên bản chỉ là đem thư đặt ở cái bàn phía dưới xem, chính là nhìn nhìn, liền cảm thấy cổ toan đến không được. Vừa lúc vật lý lão sư luôn luôn vẫn luôn đứng ở trên bục giảng, rất ít sẽ xuống dưới đi bộ, nàng nhìn nhìn, liền không có sợ hãi mà đem thư bắt được trên bàn tới.

Bên cạnh phóng vật lý thư bịt tai trộm chuông. Tuy rằng như vậy phiền khởi thư tới có chút lao lực nhi, chính là ở như vậy một cái lén lút xem tiểu thuyết hoàn cảnh trung, nhưng thật ra càng có vẻ sách này đẹp vô cùng.

Tiểu thuyết cốt truyện rơi vào cảnh đẹp, văn trung nam nữ chủ nhiều lần trải qua gian khổ, rốt cuộc lại có thể một lần nữa nhìn thấy, hướng vẫn nhìn thế nhưng cảm thấy chính mình so vai chính còn muốn kích động.

Bất quá hoàn cảnh như vậy rốt cuộc người khác sợ hãi, nàng nhịn không được giương mắt liếc mắt một cái trên bục giảng nghiêm túc giảng bài vật lý lão sư. Âm chọc chọc đối bên người đang ở nghiêm túc nghe giảng bài Lâm Dịch Bạch nhỏ giọng nói câu: “Lâm Dịch Bạch, lão sư tới nói cho ta a!”

Lâm Dịch Bạch đem ánh mắt từ bảng đen thượng dịch đến nàng trên mặt, nói câu: “Mặc kệ.”

“Thiệt!” Hướng vẫn vừa nghe trừng hăn một cái, nhịn không được duỗi tay đi lắc lắc hăn, ý đồ lấy này tới đả động hăn.

Ai biết Lâm Dịch Bạch hoàn toàn không dao động, ngược lại còn liếc nàng liếc mắt một cái: “Người không nghe giảng bài?”

Hướng vẫn vẻ mặt không sao cả mà giơ giơ lên tay: “Không nghe không nghe, người xem lão sư a, ta tiếp tục nhìn.”

Nàng có thể ngẩng đầu lên nói với hắn mấy câu nói đó đã đúng là không dễ. Vốn dĩ nàng liền chính nhìn đến này đoạn trọng điểm bộ phận, trong chốc lát không xem đều cảm thấy trong lòng ngứa, rất là khó chịu.

Lâm Dịch Bạch vốn đang tưởng nói cái gì nữa, chính là nhìn hướng văn hện không thể một đầu chui vào trong sách bộ đáng. Cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà hơi nhượng mảy, tiếp tục nghe giảng bài.

* *

Vật lý lão sư nói xong hôm nay muốn giảng khóa, còn thừa hơn mười phút, liền nói: “Các bạn học, đều đem luyện tập sách lấy ra tới, chúng ta thừa dịp một lát làm điểm bài tập.”

Tất cả mọi người xoát xoát mà bắt đầu lấy luyện tập sách, phiên thư thanh âm không dứt bên tai. Lại cứ này sẽ hướng văn chính nhìn đến văn trung có người muốn ám sát nữ chủ, lúc này đúng là khẩn trương hết sức, nàng chỉ nghe được chính mình “Thùng thùng” tiếng tim đập, hoàn toàn nghe không thấy lớp học thượng đã xảy ra cái gì.

Liền bên người Lâm Dịch Bạch ho khan hai tiếng nhắc nhở nàng cũng không nghe thấy.

Lâm Dịch Bạch bất đắc dĩ, đành phải vươn tay đi vỗ vỗ nàng cánh tay: “Người đừng nhìn.”

Hướng văn chỗ nào có thể chịu được quấy rầy, vội không kiên nhẫn mà nhỏ giọng lẩm bẩm: “Ai nha đừng động ta, ta chính nhìn đến mấu chốt địa phương đâu!”

Khi nói chuyện nàng đã nhìn đến xong này một tờ, lưu loát mà lật qua trang đi. Mới nhìn hai hàng, liền nhin không được ướn hốc mắt.

..... Ô ô ô, vô lương tác giả! Nữ chủ cũng quá thảm đi, hướng vẫn nhìn không cảm đồng cảm như bản thân mình cũng bị dường như chỉ cảm thấy nữ chủ ủy khuất đến không được.

Càng xem càng cảm thấy khó chịu, trong bất tri bất giác, nước mắt liền “Xoạch xoạch” mà rơi xuống.

Lâm Dịch Bạch nghe thấy thanh nhi, có chút khó hiểu mà xem qua đi, ai biết, vừa chuyển đầu liền thấy hướng vẫn khóc đến rồi tinh rồi mù.

Cùng lúc đó, vật lý lão sư đã từ trên bục giảng đi bộ xuống dưới, chính hướng bọn họ bên này đi.

Lâm Dịch Bạch đầu lưỡi bất đắc dĩ mà liếm liếm má, duỗi tay chạm chạm nàng: “Ai, người.....”

Lời nói còn chưa nói xong, đã bị đối phương duỗi tay chọc hai hạ. Hướng vẫn thút tha thút thít nức nở mà nói: “Người làm gì a! Làm ta sợ muốn chết.”

Nàng lúc này toàn tâm đắm chìm ở cốt truyện, chỗ nào còn có thể lo lắng quản lão sư có hay không lại đây.....

Lâm Dịch Bạch ra một hơi mới nhịn xuống không hung nàng, đáng chết, hẳn liền không nên quản nàng.

Lúc này vật lý lão sư đã càng đi càng gần. Lâm Dịch Bạch trừng mắt nhìn hướng vẫn liếc mắt một cái, cố ý ngời thẳng thân mình, đem nàng che ở bóng ma trung.

* *

Vật lý khóa là ngày này thứ tám tiết khóa, hạ khóa, học ngoại trú đồng học liền đều về nhà.

Về nhà này dọc theo đường đi, Lâm Dịch Bạch đôi tay cầm túi quần, đi được thực mau, nhậm hướng vẫn ở phía sau như thế nào kêu hần, cũng không chịu chậm một chút.

Nga, đúng rồi. Lâm Dịch Bạch lảng là về nhà này dọc theo đường đi cũng chưa lý hướng vẫn.

Hướng vẫn đại khái biết là bởi vì thượng vật lý khóa thời điểm nàng vội vàng đọc sách, chọc hần không vui, cũng chỉ có thể căng da đầu đi theo hần.

Đến cuối cùng, lại là một đường chạy về gia đi.

Này nhưng mệt muốn chết rồi nàng, này không, vừa đến hàng hiên, nàng trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất, hô hô hô hấp.

Lâm Dịch Bạch xem cũng không thấy nàng, mở cửa liền vào nhà mình môn, lại ở sắp sửa đóng cửa lại thời điểm, nhin không được dừng lại tay, nói câu: “Nhanh lên trở về.”

* *

Buổi tối thời điểm, Lâm Dịch Bạch mới vừa viết xong tác nghiệp, tùy tay đem thư thu hồi tới, liền nghe thấy WeChat một trận nhắc nhở âm.

Hần không cần xem cũng biết là ai.

Trừ bỏ cái kia cả ngày nhàn rồi không có việc gì tiểu cô nương, còn có thể có ai?

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 49

Hương văn cúi đầu, nhìn chính mình mũi chân, là như thế này liền cái gì cũng nghe không thấy, nhìn không thấy dường như. Hơi có chút lừa mình dối người ý tứ.

Vật lý lão sư nhìn nàng bộ dáng, chỉ cảm thấy trong cơn giận dữ, nhịn không được giơ giơ lên thanh âm, hỏi: “Hành, người về sau học văn học lý?”

Hương văn tuy không nghĩ tới lão sư sẽ như vậy hỏi, chính là về học văn học lý vấn đề này đáp án nàng đã thiết tưởng quá trăm ngàn biến.

Đáp án chỉ có một ——

“Học văn.”

Nàng là sẽ không khó xử chính mình.

Kêu nàng học lý hoá sinh, quả thực so muốn nàng mệnh còn đáng sợ.

Này đây, đương vật lý lão sư hỏi vấn đề này thời điểm, nàng liền không chút suy nghĩ buột miệng thốt ra: “Học văn.”

Thốt ra lời này ra tới, hương văn mới cảm thấy có chút không đúng, bởi vì nhìn vật lý lão sư xanh cả mặt, thậm nghĩ không tốt.

Chỉ thấy vật lý lão sư, hít sâu một hơi, tính toán bất đồng nàng so đo, chỉ là xua xua tay, nói: “Được rồi được rồi, đều trở về!”

Này đó học sinh, thật là vô pháp trí khí.

* *

Hai người một hồi đến trong phòng học. Không ngoài sở liệu, hướng vẫn quả nhiên lại cầm lấy nàng kia bốn ngôn tình tiểu thuyết, xem đến mùi ngon.

Lâm Dịch Bạch nhìn nàng một cái, yên lặng đem trong tay bút ném ở trên bàn, móc ra di động.

Tại tuyến tìm tòi ——

Nữ hài tử vì cái gì thích xem ngôn tình tiểu thuyết?

.....

“Hướng vẫn, giữa trưa chúng ta muốn cùng đi ăn công trường khẩu tân khai cá hầm ớt, người muốn hay không cùng đi nha!”

Hướng vẫn đang ngồi ở trên chỗ ngồi xem tiểu thuyết, đột nhiên bên người có người chọc chọc nàng, còn nói ra như vậy trường một đoạn lời nói.

Hướng vẫn ngẩng đầu vừa thấy, ngô, nguyên lai là trước đây cùng nàng một cái ký túc xá bạn cùng phòng —— giang tiểu phạm.

Nàng nhớ rõ cái này nữ hài, thực nhiệt tâm.

Này đây, hướng vẫn không chút suy nghĩ liền đồng ý: “Hào a.”

Nói xong, mới nhớ tới bên người ngồi Lâm Dịch Bạch. Hai ngày này đều là bọn họ hai cái cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm, lúc này đáp ứng rồi giang tiểu phàm, liền phải đem hăn rơi xuống.

Hương vẫn không cảm có chút khó xử, nhìn về phía một bên Lâm Dịch Bạch, nói: “Nếu không, người cùng chúng ta cùng đi đi?”

Bất quá nàng tuy nói, lại cũng trong lòng biết hăn sẽ không đáp ứng. Hăn luôn luôn không thích náo nhiệt địa phương.

Quả nhiên, Lâm Dịch Bạch không chút suy nghĩ: “Không đi.”

Hương vẫn vừa nghe, cũng chỉ hảo ngượng ngùng gật gật đầu. Kỳ thật nàng tư tâm cũng không nghĩ làm Lâm Dịch Bạch đi, hăn như vậy đẹp, vẫn là muốn cất giấu điểm hảo.

* *

Giữa trưa thời điểm, hương vẫn vừa tan học, liền đi theo giang tiểu phàm cùng một cái khác bạn cùng phòng phân y cùng nhau đi ra ngoài.

Nguyên bản các nàng còn gọi cùng ký túc xá Cận Khả, bất quá Cận Khả hôm nay trong nhà có sự, lâm thời thỉnh giả trở về, cũng liền không có cùng nhau.

Ba cái tiểu cô nương ở bên nhau luôn là tương đối hưng phấn, vừa ra cổng trường cũng không vội mà đi tìm kia gia cá hầm ớt nhà ăn. Mà là đông nhìn xem tây nhìn xem, cảm thụ được ra cổng trường vui sướng.

Ba người tới rồi nhà ăn, nguyên bản liền có chút đói bụng, nhìn thực đơn thượng rục rở muôn màu đồ ăn, một không cần thận liền nhiều điểm chút.

Hương vẫn không chú ý chính là, phàn y ẩn ẩn mặt lộ vẻ khó xử. Gia đình nàng tình huống giống nhau, hôm nay căn bản không mang như vậy nhiều tiền, trong lúc nhất thời có chút sốt ruột.

Chính là tuổi dậy thì nữ hài nhi, luôn là có chút hư vinh tâm, không chịu nói ra đi.

Tại đây loại nhà hàng nhỏ, đều là điểm xong rồi đồ ăn liền trả tiền. Một chút xong đồ ăn, ba người đều ở phiên chính mình tiền bao, hương vẫn sớm đã thành thói quen cùng bằng hữu cùng nhau đi ra ngoài chơi tùy tay trả tiền, liền tự nhiên mà vậy đệ thượng chính mình tạp, mua đơn

Một bên giang tiểu phàm thấy thế có chút cấp: “Ai nha hương vẫn người làm gì, chúng ta nói tốt AA!”

Phàn y vừa nghe, cũng không cấm mở miệng: “Đúng vậy hương vẫn, như vậy chúng ta nhiều ngượng ngùng a.”

Này ở hương vẫn nhận tri Trung Nguyên vốn chính là một cọc việc nhỏ, huống hồ nàng bằng hữu chưa bao giờ sẽ nói như vậy. Nàng liền cười đối hai cái nữ hài nói: “Không quan hệ lạ, liền xoát ta đi.”

“Chúng ta đây lần tới mời lại người!” Giang tiểu phàm vội vàng nói.

“Ân ân.” Hương vẫn cũng không chối từ, đồng ý.

Một đoạn này nho nhỏ nhạc đệm liền tính là đi qua, ba cái nữ hài tử ăn no nê sau, vui vui vẻ vẻ mà trở về trường học.

* *

Hương vẫn ra cửa về sau, trực tiếp đem nàng vừa rồi xem thư bình đặt ở trên bàn. Một trận gió từ cửa sổ ngoài thổi vào tới, xoẹt xoẹt một tiếng nhắc lên nàng đặt ở trên bàn thư.

Lâm Dịch Bạch theo thanh âm liếc mắt một cái xem qua đi, vừa lúc thấy như vậy một đoạn miêu tả ——

“Lung lay.

“Ân.....”

Ngoại thường, áo trong..... Lẻ loi loạn loạn rơi rụng đầy đất.

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 50

Mỗi lần hướng vẫn đi theo, hẳn cũng không có cự tuyệt, cũng không có nói làm nàng đi về trước nói, lúc này không biết như thế nào, thế nhưng làm nàng đi về trước.

Hướng vẫn nhảy bén mà phát hiện có chút không đúng. Nàng tuy rằng có đôi khi nhìn kêu kêu quát quát, kỳ thật thật sự là cái tâm tư tỉ mỉ lại hẳn cảm tiểu hồ ly.

Nàng nghe xong Lâm Dịch Bạch nói, hơi tưởng tượng, liền ứng hạ: “Hào, vậy người muốn sớm một chút trở về a.”

Chờ đến Lâm Dịch Bạch đi ra ngoài, nàng mới khẽ meo meo đi theo phía sau.

Vẫn là cái kia nho nhỏ sân bóng rổ.

Bất quá lúc này lại không ngừng hẳn một người. Khó trách Lâm Dịch Bạch lúc này như vậy chính thức, cố ý về nhà thay đổi thân quần áo. Nguyên lai trong sân còn có vài cái tuổi xấp xỉ nam sinh.

Bất quá Lâm Dịch Bạch không có gì bất ngờ xảy ra, vẫn là sân bóng thượng nhất thấy được kia một cái.

Hướng vẫn nhìn hẳn thuần thực vận cầu khổng cầu ném rổ, không chỉ có cầu vào rổ, mỗi một động tác cũng đều gãy đúng chỗ ngứa.

Gãi đúng chỗ ngứa soái.....

Hương vẫn chưa từng có hoài nghi quá Lâm Dịch Bạch nhan, ở nàng trong lòng, hẳn vẫn luôn là nàng gặp qua đẹp nhất nam hài tử.

Nàng cách thiết võng rào chắn chính xem Lâm Dịch Bạch chơi bóng xem đến mê mẩn, trong đó một cái cùng Lâm Dịch Bạch cùng nhau chơi bóng nam sinh, lại đột nhiên dừng lại động tác, nhìn Lâm Dịch Bạch, nói: “Ai, bạch ca người xem, bên ngoài có cái muội tử xem người đâu.”

Lâm Dịch Bạch nguyên bản ở vận cầu, đối với loại này người khác xem chuyện của hẳn, thật sự là thấy được nhiều. Cho nên bọn họ mỗi lần chơi bóng, mới có thể tuyển cái này thiên phích tiêu sên bóng.

Bất quá lúc này, hẳn vừa nghe thông tử lời này, thế nhưng ma xui quý khiến về phía thông tử chỉ vào phương hướng nhìn lại.

Quả nhiên, đang đứng ở bên ngoài, bái thiết võng, nhưng còn không phải là hương vẫn?

Chương 62 62 chỉ ngỗng

Hương vẫn đột nhiên bị cue đến, không cấm ngăn ra. Vừa lúc đối thượng Lâm Dịch Bạch nhìn qua đôi mắt.

Nàng trong lúc nhất thời cảm thấy có chút không chỗ dung thân, cơ hồ muốn trốn vào ngậm đi. Nàng đây là theo dõi nhìn lên bị đương trường bắt được..... Thật sự xấu hổ thật sự.

Hương vẫn đối thượng Lâm Dịch Bạch đôi mắt, lập tức cúi đầu, làm bộ cái gì cũng chưa thấy mà xoay người, ý đồ che dấu chính mình nhìn lên sự thật.

Ai biết Lâm Dịch Bạch lại dứt khoát ném ở trong tay cầu, bước nhanh đi tới.

Hương vẫn cống thân mình, chỉ nghe thấy “Phanh” một tiếng, cầu nện ở trên mặt đất. Nàng cả người cũng đi theo vì này run lên.

Hắn rút cuộc ở nàng phía sau đứng yên. Đầu hạ tảng lớn bóng ma, từ nàng góc độ xem ra, chỉ nhìn thấy trên mặt đất nhiều thật dài một mảnh bóng dáng.

Hương vẫn cơ hồ có thể nghe thấy chính mình tim đập.

“Bùm, bùm, bùm.....”

Một tiếng lại một tiếng.

Lâm Dịch Bạch rút cuộc đã mở miệng, thanh âm vẫn là lãnh lãnh đậm đậm, như là không có một tia cảm tình: “Như thế nào theo tới?”

Không đợi hương vẫn nói chuyện, liền nghe thấy sân bóng bên trong, Lâm Dịch Bạch các bằng hữu tựa hồ lấy lại tinh thần nhi tới. Bọn họ chính là đầu một hồi thấy Lâm Dịch Bạch cùng nhìn lên hắn nữ sinh nói chuyện đâu.

“Thông tử” lâm thông là nhất sinh động một cái, lập tức liền ồn ào: “U, bạch ca, đây là ai a?”

Mặt khác vài người vừa thấy cũng đi theo ồn ào ——

“Bạch ca như thế nào mang muội tử tới chơi bóng a?”

“Ha ha ha muội tử đừng sợ, bọn họ đều là ghen ghét nhà người Lâm Dịch Bạch.”

.....

Hương vẫn luôn luôn chơi khai, cũng là lần đầu tiên cảm giác có chút không biết làm sao.

Lâm Dịch Bạch thấy nàng một đôi nai con giống nhau mắt to lấp la lấp lánh, thẳng nhìn hẳn, không chút suy nghĩ, kéo tay nàng cổ tay liền hướng sân bóng trung đi.

Hương vẫn nhất thời không phản ứng lại đây, chờ đến nhìn đến chính mình thủ đoạn bị Lâm Dịch Bạch khớp xương rõ ràng tay kéo thời điểm, đột nhiên có loại hạnh phúc đến không chân thật cảm giác.

Cả người đã lẳng rớt.

Sân bóng trung vài người nhìn thấy cái này cảnh tượng, càng là mở to hai mắt nhìn, liền trêu chọc đều đã quên.

Ai không biết Lâm công tử chưa bao giờ gần nữ sắc a.

Hôm nay? Thế nhưng??

Vậy xem vài vị đều là người da đen dấu chấm hỏi mặt.

Bên này Lâm Dịch Bạch lại như là không nghe thấy bọn họ nói cái gì thời điểm, lập tức đem hương vẫn kéo đến sân bóng nghỉ ngơi ghế trên, còn đệ bình thủy cho nàng. Nhàn nhạt nói câu: “Tại đây chờ ta.”

Muốn tiếp tục trêu chọc đều bị Lâm Dịch Bạch một ánh mắt phong bế khẩu.

* *

Hương vẫn vẫn luôn ngồi ở ghế trên dư vị vừa rồi không chân thật hạnh phúc cảm.

Tuy rằng chỉ là lẳng lặng ngồi xem hẵn đánh bóng rổ, lại một chút cũng không cảm thấy nhàm chán.

Từ giữa trưa 12 giờ nhiều vẫn luôn đánh tới buổi chiều tam điểm. Lâm Dịch Bạch đầu hạ một cái ba phần, duỗi tay khảy một chút tóc, lập tức đi đến hướng văn ngồi ghế dài trước, ở bên người nàng ngồi xuống, tùy tay cầm lấy bên cạnh một lọ chưa khai quá nước khoáng, mở ra ừng ực ừng ực uống lên hai khẩu.

Uống xong lúc sau, phát hiện hương văn vẫn luôn ở nhìn chăm chăm hẵn, có chút không được tự nhiên, nhẹ giọng hỏi câu: “Nhiệt không nhiệt?”

BÁC SĨ LÂM, CÓ KHỎE KHÔNG?

[C]

Đông Thời

www.dtv-ebook.com

Phần 51

Lâm Dịch Bạch nhìn di động thượng một hàng tự, không cảm sừng sốt sừng sốt.

Tiểu bạch?

Thật khó nghe.

Chính là hẩn như thế nào thế nhưng cảm thấy có điểm..... Ngọt?

Hẩn ngón tay lưu loát mà gõ hạ tự đi: 【 không được kêu ta tiểu bạch. 】

Đối phương thực mau trở về một cái: 【 ta đây kêu người cái gì? Bạn trai? 】

Lâm Dịch Bạch dứt khoát không để ý tới nàng tra, gõ hạ hai chữ: 【 ra tới 】 .

* *

Thăng đến hôm nay ở thượng xong chủ nhiệm lớp khóa về sau, hướng vẫn mới biết được vì cái gì ngày hôm qua Lâm Dịch Bạch muốn đi cùng mấy cái bằng hữu cùng nhau chơi bóng.

Vị này chủ nhiệm lớp tại hạ khóa hết sức tuyên bố một tin tức ——

“Các vị đồng học, dựa theo minh trung cho tới nay truyền thống, từ dưới chu bắt đầu, chúng ta đem nghênh đón trận bóng rổ. Lớp trưởng tan học thống kê một chút, muốn tham gia đồng học, thuận tiện lại thống kê một chút, dự thi đội viên đồng phục của đội lớn nhỏ, cùng mặt trên hào.”

Hương vẫn vừa nghe xong liền nhìn về phía bên người Lâm Dịch Bạch, rất là hưng phấn nói: “Người nhất định sẽ tham gia đúng hay không?”

Lâm Dịch Bạch gật gật đầu: “Ân.”

Cái này thi đấu hẳn xác thật chờ mong đã lâu.

Lúc này hương vẫn chính tâm chịu ngôn tình tiểu thuyết độc hại, thần bí hề hề thò lại gần: “Tiểu bạch, ta có thể hay không cầu người sự kiện?”

“Đừng gọi ta tiểu bạch.”

“Úc, đó chính là có thể lạ!” Hương vẫn thật sự bội phục vị này tìm trọng điểm năng lực.

Nàng cười, hơi có chút không có hảo ý mà nói: “Ta đây muốn đem tên của ta ấn đến người cầu phục thượng!”

Nàng chính là biết trận bóng rổ đối trong trường học tiêu cô nương có bao nhiêu quan trọng, không chuẩn các nàng muốn dự thi nam sinh còn hưng phấn đâu.

Lâm Dịch Bạch lại đẹp như vậy, nguyên bản liền có không ít người mơ ước. Đây nếu là một tá trận bóng rổ, chưa chừng hạ tràng liền có nữ đồng học tới đưa nước đưa khăn giấy, đến lúc đó nàng.....

Ngô, ngẫm lại liền đáng sợ.

Bất quá những lời này nàng cũng cũng chỉ là nói nói, đem tên ẩn cầu phục thượng, thật sự là quá mức trắng trợn táo bạo.

Ở nàng trong ẩn tượng, Lâm Dịch Bạch như vậy nội liễm người, nghĩ đến là sẽ không đáp ứng.

Ai biết, Lâm Dịch Bạch nghe xong lời này về sau, không chút suy nghĩ, liền một ngụm đồng ý: “Hảo.”

Phút cuối cùng, còn duỗi tay xoa xoa nàng mềm oặt đầu tóc.

* *

Bất quá chuyện này hương văn thực mau liền hối hận. Bởi vì, trận bóng rổ không bắt đầu bao lâu.

Cơ hồ toàn giáo đồng học đều biết nàng là Lâm Dịch Bạch bạn gái.

Nàng chính là đi ở trên đường đều có thể nghe thấy nói như vậy ——

“Ai nghe nói Lâm Dịch Bạch có bạn gái phải không?”

“Giống như nói gọi là gì hương văn.”

“Không nghĩ tới thực sự có người hàng phục kia tòa đại băng sơn..... Nói năm rõ rệt hoa không phải cùng Lâm Dịch Bạch rất quen thuộc tới, sao không thành công đâu?”

Những lời này không chỉ có hương văn nghe thấy được, cũng truyền tới Tống Xu lỗ tai.

Rốt cuộc, nàng cũng là câu chuyện này vai chính chi nhất.

Ngô, nàng chính là cái kia “Năm rõ rệt hoa”.

Về cầu phúc thượng tên chuyện này, thật sự là có loại dư luận xôn xao cảm giác, tới rồi cuối cùng vẫn là kinh động lão sư.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)